

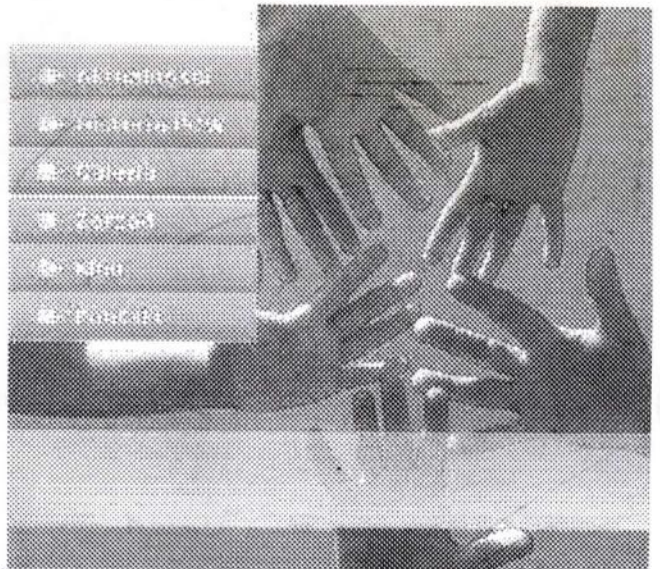
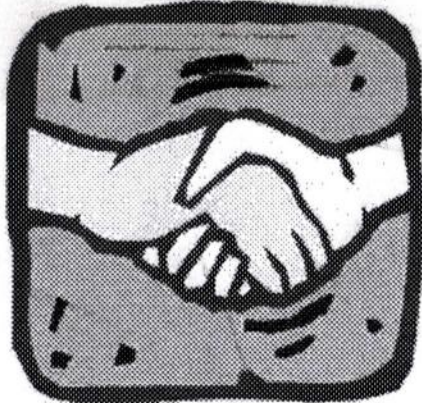

- 1 -

Kronika Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku

część trzecia; faworki dzieciństwa PCW
- kwiecień 2001 roku

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

<p>Witamy na naszej stronie!</p> <p>Powiatowe Centrum Wolontariatu tworzą ludzie pełni energii do działania i pomocy innym, ludzie przepojeni entuzjazmem i gotowością do poświęceń. Wolontariusze pomagają w pracy ośrodków terapii zajęciowej dla osób niepełnosprawnych, w świetlicy socjoterapeutycznej dla dzieci, w ośrodkach dla bezdomnych. Spora ich część niesie pomoc w sposób indywidualny, podczas domowych wizyt opiekują się osobami starszymi, niepełnosprawnymi, w jakiś sposób pokrzywdzonymi przez los.</p> <p>Młodzi wolontariusze z entuzjazmem podchodzą także do swej misji pomagania dzieciom z porażeniem mózgowym, cierpiącym na autyzm czy z zespołem Downa. Ponadto młodzież odwiedza dzieci znajdujące się w trudnej sytuacji życiowej. Są to głównie dzieci z rodzin niepełnych, które w wolontariuszach znajdują oparcie, pomoc w rozwiązywaniu codziennych problemów z nauką czy z domowymi obowiązkami.</p> <p>Wolontariusze pomagają im uwierzyć w siebie, w swoje możliwości, pomagają w dowartościowaniu samego siebie i rozwijaniu własnych zainteresowań...</p>	<p>Aktualności</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jeśli chcesz pomóc, możesz przekazać darowiznę w formie 1% podatku • Jeśli chcesz pomóc, możesz przekazać darowiznę w formie 1% podatku • Jeśli chcesz pomóc, możesz przekazać darowiznę w formie 1% podatku • Jeśli chcesz pomóc, możesz przekazać darowiznę w formie 1% podatku 	<p>Partnerzy</p>
--	--	---

Pod koniec ubiegłego 2009 roku
faworki stronę internetową
Powiatowego Centrum Wolontariatu

"Spiesamy się kochać ludzi,
taki szybko odchochą ..."

Autorka kroniki: Janina Osulko

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU W SANOKU

Organizacja Pożytku Publicznego
KRS 0000025815

*„śpieszmy się kochać ludzi,
tak szybko odchodzą...”*

Jeśli chcesz pomóc w działalności stowarzyszenia,
które kieruje się takim przesłaniem
pomożesz osobom niepełnosprawnym, starszym, chorym,
samotnym, bezdomnym, dotkniętym przez los.
Możesz przekazać na ten cel darowiznę w formie
1% podatku,

która zostanie przeznaczona na szlachetne cele
określone w statucie PCW,
głównie na szkolenie młodych wolontariuszy.
Dokonując rozliczenia podatkowego PIT
na rok 2007 w Urzędzie Skarbowym
wskazujesz jako biorcę

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku
razem z numerem KRS Wolontariat 0000025815

*Na rzecz Powiatowego Centrum Wolontariatu
prosimy o wpłatę na konto:*

Bank PKO S.A. I o/ Sanok
70124023401111000031976264

Rzeszów, Podkarpacie - informacje, artykuły, wydarzenia.

<http://www.nowiny24.pl/apps/pbcs.dll/section?Category>

*Larzed PCW
zabiega
o fundusze
na szkolenie
dla wolontariuszy*

nowiny24 » Jeden procent » Jeden procent - powiat sanocki

Jeden procent - powiat sanocki dodano: 2010-02-20, 17:42

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku jest organizacją
pożytku publicznego. Figuruje w Krajowym Rejestrze
Sądowym pod nr 0000025815.

Jak przekazać 1 procent podatku na organizację pożytku
publicznego

*informacja, alse-
fel się na stronie
internetowej
porady codziennej
„ Nowiny ”*

W dniu 10 lutego 2010 roku odbyło się zebranie Zarządu ICWpool przewodnictwem Prezes Czesławy Kutasz. Podczas zebrania omówiono formę obchodów Dnia Chorego, obchodzonego w dniu 11 lutego. Przedstawiony został wstępny plan organizacji akcji „Dzień Świąteczny dla Szpitala”. Akcja odbędzie się w dniach 24-25 kwietnia 2010 roku.

Podczas zebrania omówiono również propozycję zorganizowania konkursu dla wolontariuszy. Na koniec zaplanowano spotkanie w szkoleniowych kategoriach wolontariatu. Ustalono także termin walnego zebrania Stowarzyszenia - 10 marca 2010r.

Autorką propozycji zorganizowania konkursu dla wolontariuszy była Prezes Czesława Kutasz.

13 maja 1992 r. Papież Jan Paweł II w liście do przewodniczącego Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Stolicy Apostolskiej kardynała Fiorenzo Angeliniego ustanowił Świąteczny Dzień Chorego. Mięto to miejsce w 75 rocznicę objawień fatimskich i w 11 rocznicę samekmu na życie Jana Pawła II. Świątko jest obchodzone każdego roku w dniu 11 lutego.

- 4 -

Celem święta jest: konieczność zapewnienie
lepszey opieki chorym, dowartościowanie cier-
pienie chorych na potępienie ludzkiej opra-
de wspaniałym duchowej, włączenie w duszpaster-
stwo duszy zdrowie wspólnot chrześcijańskich,
rodzin zakonnych, popieranie zaangażowanie
wolontariatu.

Sekretarz PCW Sanito Osobles zaproponowa-
ła, aby PCW włączyło się w obchody Świąt
Chorego. W obchody zaangażowali się wolontari-
tne z Koto Wolontariatu przy Instytucie Pie-
legniarstwa Państwowej Wyższej Szkoły Zawodo-
wej w Sanden. Centrum wydarzeń był Sanodiu
Szpital Specjalistyczny. W sali konferencyjnej
kilkunastoosobowa grupa chorych spotkała się
z przedstawicielami dyrekcji szpitala dyrektorem
Ingegosem Pauliem i osobną pielęgniarką
Kateryną Kruerek. Lebrnych w imieniu
miejącej Prezes Czesłamy Kuresz prawitela
Ewa Smoleń opielum Koto przy PCW 32.
Studentka III roku pielęgniarstwa Justyna
Bilawska przedstawiła dedykację i cel
ustanowienie Światowego Świąt Chorego,
prebieg rocznicowości w poszczególne latach
oraz orędzie Papieża Benedykta XVI wysta-
sowane do wiernych na rocznicowy Dzień
Chorego. W prezentacji zwrócono szczególną
uwagę na konieczność popieranie wszelkich
form wolontariatu, które mają na celu św-

11 Lutego - Światowy Dzień Chorých

W dniu dzisiejszym 11 lutego w liturgiczne wspomnienie Matki Bożej z Lourdes obchodzimy Światowy Dzień Chorego.

Główne obchody odbywają się od 9 do 11 lutego w Rzymie. W tym roku Światowy Dzień Chorego przypada w 25. rocznicę utworzenia Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Chorych i Służby Zdrowia. W swoim przesłaniu Papież Benedykt XVI przypomina nam, abyśmy jako Kościół, dla którego wzorcem postępowania jest Chrystus, pamiętali o chorych i cierpiących. My zaś, jako chrześcijanie, winniśmy okazywać miłosierdzie. Wspomagajmy też zawsze, nie tylko w Roku Kapłańskim, naszych księży, którzy jako „znak i narzędzie Chrystusowego współczucia” powołani są do posługi chorym.

Każdy z nas miał lub ma do czynienia z chorobą. Jeśli to okresowa grypa, przeziębienie, to biorąc antybiotyki i witaminy „jakoś” sobie radzimy.

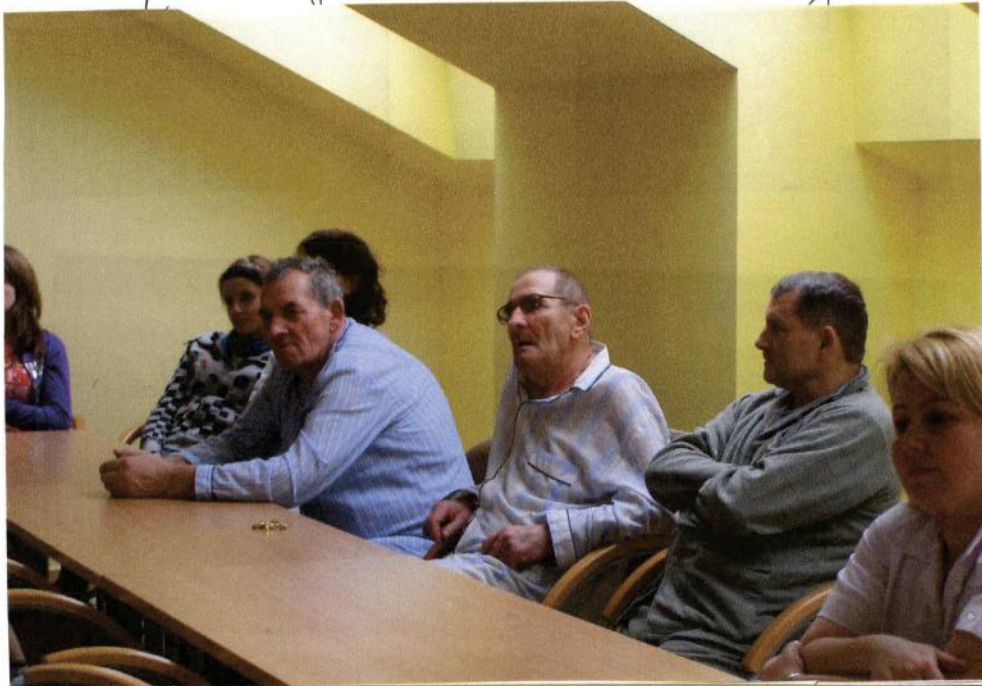
Gorzej, jeśli mamy do czynienia z chorobą długotrwałą, przewlekłą, z leczeniem nie tygodniowym, nawet nie miesięcznym, ale wieloletnim, a czasem dożywotnim. Spotykamy się niejednokrotnie z tymi, którzy cierpią, dotyka nas bezpośrednio bliskość choroby, kalectwa, niepełnosprawności.

Zdarza się, że mamy w swym otoczeniu ludzi, którzy pozornie są zdrowi i zdrowo wyglądają, a mimo to w ich wnętrzu, w organizmie toczy się proces chorobowy, wyniszczający ich ciało i psychikę. Wszyscy oni, ci, którzy leżą w domach, szpitalach, a nierzadko hospicjach, są wśród nas i czekają na naszą pomoc i wsparcie. Tego wsparcia nie możemy traktować tylko w kategoriach pomocy finansowej – chociaż niektórym to potrzebne. Chyba nie w pełni zdajemy sobie sprawę z tego, jak wielką radość mogą sprawić odwiedziny, rozmowa, uśmiech, zrobienie zakupów, posprzątanie mieszkania itp.

W dzisiejszej zglobalizowanej pod względem kulturowym społeczności szczególnie ważna jest obecność Kościoła, czyli nas samych, u boku chorych, i to nie tylko bliskich czy dalekich krewnych, lecz także tych mieszkających po sąsiedzku, czyli obok nas. Papież w opublikowanym 3 grudnia przesłaniu na 18. Światowy Dzień Chorego przekazuje nam, iż „poprzez doroczny Światowy Dzień Chorego Kościół pragnie szeroko uwrażliwić wspólnotę kościelną odnośnie do wagi posługi duszpasterskiej w wielkim świecie służby zdrowia. Posługa ta stanowi integralną część jego misji, ponieważ wpisuje się w istotę zbawczej misji Chrystusa. Ma on też przekazywać społeczeństwu ewangeliczne wartości, by chronić ludzkie życie we wszystkich jego fazach, od poczęcia do naturalnego kresu.”

„Czas spędzony przy tych, którzy są doświadczani, owocuje łaską we wszystkich innych wymiarach duszpasterstwa” – pisze Ojciec Święty. Prosi też chorych, by modlili się i ofiarowywali swe cierpienia za kapłanów. Jako chrześcijanie, jako Kościół powinniśmy ofiarowywać chorym i cierpiącym chwile radości, nieść im pomoc i wspierać ich modlitwą.

oc chorym i cierpiącym. Pacjenci otrzymali symboliczne wiązanki kwiatów, a zgłosił Papiesie Benedykta XVI oraz korteszkę z sentencją amerykańskiego pisarza ze Stowami Duchy dla chorych. Następnie studenci z Tabimii, sonyuni, upominkami udali się do pozostałych pacjentów, którzy nie mogli przybyć do sali konferencyjnej. Stajmiedsi pacjenci otrzymali podjęcie i lektorów. Pacjenci byli mile zainteresowani inicjatywą zorganizowania Dnia Chorego przez wolontariuszy. Na pewno nie było to akcja jednorazowa i będzie przez wolontariuszy kontynuowana.

na zdjęciach: pacjenci szpitala zebrani na aktywności z okazji "Dnia Chorego"

Studenci Instytutu Biologii i Medycyny - organizacja społeczna w szpitalu

- 6 -

Już Sobór Watykański II zwracał uwagę na ważne zadanie Kościoła, jakim jest podjęcie troski o ludzkie cierpienie. W Konstytucji dogmatycznej „Lumen gentium” czytamy, że „Chrystus posłany został przez Ojca, «aby głosić ewangelię ubogim...aby uzdrawiać skruszonych w sercu» (Łk 4,18), «aby szukać i zbawiać, co było zginęło» (Łk 19,10), podobnie i Kościół darzy miłością wszystkich dotkniętych słabością ludzką, co więcej, w ubogich i cierpiących odnajduje wizerunek swego ubożego i cierpiącego Zbawiciela, im stara się ulżyć w niedoli i w nich usiłuje służyć Chrystusowi” (nr 8). To humanitarne i duchowe działanie wspólnoty kościelnej na rzecz chorych i cierpiących na przestrzeni wieków wyrażało się w różnorodnych formach i strukturach służby zdrowia, także o charakterze instytucjonalnym. Chciałbym tu przypomnieć te zarządzane bezpośrednio przez diecezje oraz zrodzone z hojności wielu instytutów zakonnych. Chodzi o cenne „dziedzictwo” odpowiadające temu, że „miłość potrzebuje również organizacji, aby w sposób uporządkowany mogła służyć wspólnocie” (encyklika „Deus caritas est”, 20). Utworzenie przed 25 laty Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia jest częścią takiej kościelnej troski o świat służby zdrowia. Skłania mnie to, by dodać, że w aktualnych warunkach historyczno-kulturowych jeszcze bardziej widać potrzebę starannej i szerokiej obecności kościelnej u boku chorych, podobnie jak obecności w społeczeństwie, zdolnej do skutecznego przekazywania wartości ewangelicznych w obronie życia ludzkiego we wszystkich jego fazach, od poczęcia aż do naturalnego kresu.

Pragnąłbym w tym miejscu podjąć „Orędzie do ubogich, chorych i cierpiących”, jakie ojcowie soborowi skierowali do świata, pod koniec Soboru Powszechnego Watykańskiego II: „Wy wszyscy, którzy odczuwacie poważniej ciężar krzyża – piszą ojcowie soborowi – ...którzy płaczecie...nieznani cierpiący nabierzcie odwagi: jesteście umiłowanymi Królestwa Bożego, Królestwa nadziei, szczęścia i życia; jesteście braćmi cierpiącego Chrystusa; i wraz z nim, jeśli tego chcecie, zbawiacie świat!” („Enchiridion Vaticanum”, I, n. 523*, [p. 313]). Z serca dziękuję osobom, które każdego dnia „pełnią służbę wobec chorych i cierpiących”, sprawiając w ten sposób, że „apostolat Bożego miłosierdzia, na który oczekują, coraz lepiej odpowiada na nowe wymagania” (Jan Paweł II, Konstytucja apostolska „Pastor Bonus”, art. 152).

W obecnym Roku Kapłańskim moja myśl kieruje się szczególnie ku wam, drodzy kapłani „słudzy chorych”, znak i narzędzie współczucia Chrystusa, który powinien docierać do każdego człowieka naznaczonego cierpieniem. Zachęcam was, drodzy księża, byście nie szczędzili im troski i pocieszenia. Czas spędzony u boku tych, którzy przeżywają próbę okazuje się owocującym łaską dla wszystkich innych wymiarów duszpasterstwa. Zwracam się w końcu do was, drodzy chorzy, i proszę was, byście się modlili i ofiarowywali wasze cierpienia za kapłanów, aby dochowywali wierności swemu powołaniu, a ich posługa była bogata w owoce duchowe, z korzyścią dla

Z tymi uczuciami modłę się dla chorych oraz dla towarzyszących im osób o macierzyńską opiekę Maryi Salus Infirmorum [Uzdrowienia Chorych] i wszystkim udzielam z serca apostolskiego błogosławieństwa całego Kościoła.

Z Watykanu, 22 listopada 2009 r., w uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata.

BENEDICTUS PP. XVI

Tłum. o. Stanisław Tasiemski OP (KAI)

Oroędzie Benedykta XVI na XVIII Światowy Dzień Chorego *11 lutego 2010 r.*

Drodzy bracia i siostry!

11 lutego, w liturgiczne wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes, w bazylice watykańskiej obchodzony będzie XVIII Światowy Dzień Chorego. Szczęśliwym zbiegiem okoliczności wiąże się on z 25. rocznicą utworzenia Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia. Jest to dodatkowy motyw dziękowania Bogu za dotychczas przebytą drogę w dziedzinie duszpasterstwa służby zdrowia. Z serca pragnę, by taka okoliczność stanowiła okazję do bardziej wielkodusznego zapędu apostołskiego w służbie chorym i tym, którzy się nimi opiekują.

Poprzez doroczny Światowy Dzień Chorego Kościół pragnie szeroko uwrażliwić wspólnotę kościelną odnośnie do wagi posługi duszpasterskiej w wielkim świecie służby zdrowia. Posługa ta stanowi integralną część jego misji, ponieważ wpisuje się w istotę zbawczej misji Chrystusa. On, Boski Lekarz „przeszedł dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła” (Dz 10,38). Z tajemnicy Jego męki, śmierci i zmartwychwstania ludzkie cierpienie czerpie sens i pełnię światła. W liście apostołskim „*Salvifici doloris*” sługa Boży Jan Paweł II zawarł słowa rzucające światło na ten temat: „Cierpienie ludzkie – pisał Ojciec Święty – osiągnęło swój zenit w męce Chrystusa. Równocześnie zaś weszło ono w całkowicie nowy wymiar i w nowy porządek: zostało związane z miłością... z tą miłością, która tworzy dobro, wyprowadzając je również ze zła, wyprowadzając poprzez cierpienie tak, jak najwyższe dobro Odkupienia świata zostało wyprowadzone z Krzyża Chrystusa i stale z niego bierze swój początek. Krzyż Chrystusa stał się źródłem, z którego biją strumienie wody żywej” (nr 18).

Pan Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy, zanim powrócił do Ojca pochylił się, by obmyć stopy apostołom, uprzedzając najwyższy akt miłości na krzyżu. Poprzez ten gest zachęcił swoich uczniów, by weszli w Jego logikę miłości, która daje siebie zwłaszcza dla najmniejszych i najbardziej potrzebujących (por. J 13,12-17). Naśladując Jego przykład każdy chrześcijanin jest powołany do ponownego przeżywania, w innych, nieustannie nowych kontekstach przypowieści o miłosiernym Samarytaninie, który przechodził obok człowieka na pół umarłego porzuconego przez zbójców. „Gdy go zobaczył, wzruszył się głęboko: podszedł do niego i opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem; potem wsadził go na swoje bydlę, zawiózł do gospody i pielęgnował go. Następnego zaś dnia wyjął dwa denary, dał gospodarzowi i rzekł: «Miej o nim staranie, a jeśli co więcej wydasz, ja oddam tobie, gdy będę wracał»” (Łk 10,33-35).

Na zakończenie przypowieści Jezus mówi: „Idź, i ty czyn podobnie!” (Łk 10,37). Tymi słowami zwraca się także do nas. Zachęca nas do pochylenia się nad ranami ciała i duszy tak wielu naszych braci i sióstr, których spotykamy na dogach naszego świata; pomaga nam zrozumieć, że z pomocą Bożej łaski przyjętej i przeżywanej na co dzień doświadczenie choroby i cierpienia może stać się szkołą nadziei. W gruncie rzeczy, jak stwierdziłem w encyklice „*Spe salvi*”: „Nie unikanie cierpienia ani ucieczka od bólu uzdrawia człowieka, ale zdolność jego akceptacji, dojrzewania w nim, prowadzi do odnajdywania sensu przez zjednoczenie z Chrystusem, który cierpiał z nieskończoną miłością” (nr 37).

KOBIETA AKTYWNA

Rzeszów 26.02.2010 r.

Początek godz. 15.00

Rozpoczęcie konferencji - krótki film (sonda uliczna) max. 10 min (Anna Tomczyk)

Otwarcie Konferencji przez organizatorki:

- Elżbieta Łukacijewska
- Renata Butryn
- Małgorzata Chomycz

Wystąpienia prelegentek

Panel Biznes:

- Marta Półtorak – „Kobieta w męskim świecie”*
Aneta Gieroń – „Kobieta w mediach”
Ewa Stasiewicz – „Duże przedsięwzięcia, małe miejscowości”
Beata Pisula – „Sukces można odnieść wszędzie...”
Susanna Brittoni – „...”

Przerwa (atrakcje towarzyszące)

Panel Społeczny:

- Mariola Łabno-Flaumenhaft – „Kariera, dom, szczęście”*
Barbara Łukasik – „Refleksje psychologiczne o kobiecie sukcesu”
Czesława Kurasz – „Praca społeczna-źródłem radości i spełnienia w życiu kobiety”
Halina Lubera – „Skąd czerpać siłę”
Joanna Szurlej – „Dobre praktyki w działalności na rzecz kobiet”

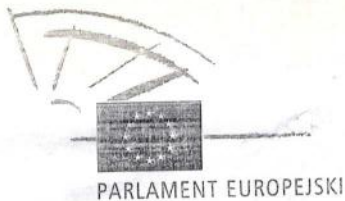
Patronat medialny:

na zdjęciu: Prezes Christane Tusch w kuluarach konferencji

uczestniczki konferencji z organizatorką Europejskiej Elsbiety Lulekiewicz

Posel do Parlamentu Europejskiego
Elżbieta Łukacijewska

Rzeszów, 01 marca 2010 r.

Szanowna Pani
Czesława Kurasz
Prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku

Szanowna Pani Czesławo,

proszę przyjąć moje szczere i serdeczne podziękowania za wzięcie udziału w konferencji Kobieta Aktywna. Pani obecność na spotkaniu oraz kwestie poruszone w trakcie wystąpienia pozwalają wierzyć, że Podkarpacie jest pełne wyjątkowych, niezależnych, silnych i pięknych kobiet, które inspirują swoją aktywnością oraz zarażają otoczenie swoim entuzjazmem.

Żywię głębokie przekonanie, iż niedaleka przyszłość przyniesie jeszcze wiele okazji do dalszych kontaktów i działań dla dobra kobiet żyjących oraz działających na terenie województwa podkarpackiego.

Łącząc wyrazy głębokiego szacunku oraz szczerzej sympatii, pragnę życzyć zrealizowania wszystkich zamierzeń i planów, tak w życiu prywatnym, jak i zawodowym.

Elżbieta Łukacijewska
Elżbieta Łukacijewska
Posel do Parlamentu Europejskiego

W miesiąc lubym i fricwrszej dekadzie marca
wolontariusze niezależnie od swoich stażych obowiązków,
uczestniczą w ogłoszonym przez Zarząd konkursie.

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku zaprasza do udziału w konkursie:

„Wolontariat – mój wybór” („z notatnika wolontariusza”)

1. Cel konkursu: propagowanie idei wolontariatu, wymiana doświadczeń przez wolontariuszy, kształtowanie postaw związanych z działalnością społeczną, służeniem drugiemu człowiekowi, niesieniem pomocy w trudnych życiowych sytuacjach.
2. Termin złożenia prac: 10 marca 2010r.
3. Prace w ustalonym terminie prosimy o przekazanie opiekunom kół wolontariatu w ZS nr 1, ZS nr 2, II LO, PWSZ.
4. Ogłoszenie wyników: 31 marca 2010r.
5. Formy wypowiedzi: wspomnienia, pamiętnik, dziennik, plakat, album ze zdjęciami, prezentacja multimedialna.
6. Przewidywane nagrody:
 - a. 1 miejsce – drukarka
 - b. 2 miejsce – folder do komputera
 - c. 3 miejsce – folder do komputera
 - d. wyróżnienia – nagrody ufund. przez Zarząd PCW
7. Oceny prac dokona komisję powołaną przez Zarząd PCW.

Wymy na zaangażowanie wolontariuszy i interesujące prace:
lepsze prace zostaną wydane w formie publikacji internetowej na
stronie : www.wolontariat.sanok.pl

Regulamin konkursu opracowała
sekretarka Danuta Osulko. Listek o zaakcepto-
waniu przez Zarząd i ogłoszony w internecie

W dniu 10 marca 2010r. odbyło się walne zebranie Powiatowego Centrum Holentnictwa. Przewodniczącą zebrania została wybrana Maria Szaduliewicz - Kocynska, a sekretarzem Irene Sawa. Prezes Czesław Kurcz przedstawił sprawozdanie Zarządu z pracy PCW. Marien Futyma przedstawił sprawozdanie finansowe za rok 2009. Walne zebranie nie wniosło uwag do pracy Zarządu PCW, Podjęte zostały uchwały w sprawie nadzienia absolutorium Zarządowi PCW.

Prezes Czesław Kurcz przedstawił przyjęty na posiedzeniu Zarządu PCW program działań na rok 2010, który w wyniku głosowania został przyjęty jako podstawa dalszego działania.

W dniu 17 marca odbyło się zakończenie i podsumowanie konkursu, przedmiotem: Holentnictwo - mój wybór. Celem konkursu było propagowanie idei holentnictwa. Komisji konkursowej przewodniczył Marien Stus - redaktor naczelny Tygodnika Samochlepa. W kategorii wspomnienie, dziennik, pamiętnik, piernik nagrodę otrzymali Anna Caba - studentka Politechniki Śląskiej. Dwie równorzędne nagrody nie przyznano. Dwie równorzędne trzecie nagrody otrzymali Alicja Hosińska oraz Ewelina Mendel i Monika Polnicka. Tytuł wicemistrza otrzymali: Urszula Stus i Michał Bedział.

W kategorii plakat, album, prezentacja multimedialna: laureatami nie przyznano.

piętnoszej nagrody, drugą otrzymała Aleksandra Pogorzelec, trzecią Małgorzata Węgrzyn.
 Trzy wyróżnienia przypadły w udziale:
 Magdalena Dobosz, Monice Radwańskiej,
 Patrycji Stabryle, Justynie Fornal oraz Ewelinie Mendofik i Monice Rolnik.

Jakież piękny konkurs

Konkurs na wspomnienia z działalności w wolontariacie pod nazwą „Wolontariat – mój wybór” zakończony. We wtorek w Sali Herbowej Urzędu Miasta odbyła się uroczystość ogłoszenia wyników i wręczenia nagród laureatom. Główna nagroda dostała się w ręce Anny Czuby, studentki wydziału pielęgniarstwa sanockiej PWSZ.

Inicjatorem konkursu był zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu (PCW), któremu w sukurs przyszło Starostwo Powiatowe oraz poseł Europarlamentu Elżbieta Łukacijewska. – Celem konkursu było rozpropagowanie wśród młodzieży szczytnej idei wolontariatu. Dziś, oceniając jego wyniki, możemy powiedzieć, że ten cel został osiągnięty – mówi p. Czesława Kurasz, prezes PCW.

dla Anny Czuby, studentki wydziału pielęgniarstwa sanockiej PWSZ. II nagrody nie przyznano, natomiast dwie równorzędne III nagrody otrzymały: Alicja Hostyrńska oraz Ewelina Mendofik i Monika Rolnik. Wyróżnienia w tej kategorii przypadły: Marzenie Struś i Michałowi Bożiakowi.

W kategorii: plakat, album, prezentacja multimedialna komisja nie przyznała I nagrody.

Szczerść i temperatura gratulacji nie pozostawiały wątpliwości z jak ciepłą i serdeczną oceną spotkał się sam konkurs, a przede wszystkim jego laureaci. – Te prace pokazują głębię waszych przeżyć i są dowodem, jak bardzo poważnie i z jakim zaangażowaniem traktujecie swą działalność w wolontariacie. Dajecie z siebie coś, co daje ciepło drugiemu człowiekowi – powiedział starosta Wacław Krawczyk. Zwrócił się również do organizatorów konkursu mówiąc: – „Dziękuję za pomysł i organizację konkursu jego organizatorom, w szczególności p. prezes Czesławie Kurasz.” Ta z kolei dziękowała uczestnikom, opiekunom szkolnych kół PCW, współorganizatorom oraz komisji konkursowej. List do organizatorów konkursu skierowała poseł do Europarlamentu Elżbieta Łukacijewska, pisząc w nim m. in.: „Jestem dumna, że Sanok może poszczycić się wspaniałym gronem młodych ludzi spieszących z pomocą potrzebującym”. Radości ze zwycięstwa Anny Czuby, studentki PWSZ, nie kryła pani prorektor dr Elżbieta Cipora. – „Cieszę się, że Ania poszła za głosem serca, wybierając zawód pielęgniarstwa, który jest jej pasją. Życzylabym sobie i wszystkim, abyśmy na swojej drodze spotykali takich wolontariuszy jak Ania.”

Miło nam było także słyszeć wiele ciepłych słów od pani prezes oraz pana starosty, jakie padły pod adresem „Tygodnika Sanockiego” za propagowanie idei wolontariatu.

Skoro tak było dobrze, nie można na tym poprzestać. Toteż organizatorzy zgodnym chórem oświadczyli, że za rok będzie druga edycja konkursu, a potem kolejne. I słusznie! **emes**

Nagrodę odbiera laureatka III miejsca Małgorzata Węgrzyn, a wręcza ją osobiście pani prezes PCW pani Czesława Kurasz.

Komisja konkursowa, której przewodniczył redaktor naczelny „Tygodnika Sanockiego” Marian Struś, dokonała oceny nadesłanych prac i postanowiła przyznać następujące nagrody i wyróżnienia; w kategorii: wspomnienia, dzienniki i pamiętniki – I nagrodę

Drugą otrzymała Aleksandra Pogorzelec, trzecią: Małgorzata Węgrzyn. Trzy wyróżnienia przypadły w udziale: Magdalenie Dobosz, Monice Radwańskiej, Patrycji Stabryle i Justynie Fornal oraz Ewelinie Mendofik i Monice Rolnik.

W świątecznym wydaniu Tygodnika Sanockiego możecie zobaczyć się obszerne relacje dotyczące wyników konkursu „Wolontariat – mój wybór”

CHWALIMY: Starostwo i Powiatowe Centrum Wolontariatu za zorganizowanie konkursu pt. „Wolontariat – mój wybór”. To znakomity pomysł na propagowanie idei wolontariatu, która w naszym mieście znalazła tak wspaniały grunt. Czytając nagrodzone prace, można być dumnym z postaw naszych młodych ludzi, którzy tak pięknie potrafią służyć drugiemu człowiekowi. Sanocki Wolontariat to jedna z naszych największych wartości początku XXI wieku. Nie zmnarnujmy jej! **emes**

ANNA CZUBA

Mówią na mnie Emi. Mam 20 lat i od dwóch lat mam na sercu wryty napis „wolontariuszka”. Tak, na sercu, właśnie tam. Bo bycie wolontariuszem to nie tylko to, że się ma świadomość, że się nim jest, ale to czuje się sercem. No, ale od początku. Gdy przeczytałam afisz o konkursie, postanowiłam po-

Byłam na pierwszym spotkaniu wolontariatu. To jest to! Już mi się podobał. Po krótkim przedstawieniu idei, kilku regulkach i garści teorii, mieliśmy wybrać swoje ośrodki, w którym chcemy się udzielać. Wybrałam Dom Spokojnej Starości. Starsi ludzie mają tyle mądrości w sobie i miło będzie ich słuchać. To była moja pierwsza myśl, którą się kierowałam, dokonując wyboru. Wyobraziłam sobie jakąś

„Uśmiech to najpiękniejsza rzecz jaką może dać człowiekowi”

12 lutego 2008 r.

Nikt nigdy nie cieszy się tak na mój widok i nie czeka na moje przyście jak Pani Gienia! Ona wręcz odlicza dni, kiedy znów przyjdę, więc postanowiłam przychodzić dwa razy w tygodniu i nie na dwie, ale na trzy godziny. Odkryłam coś nowego... siłę uśmiechu! To taka pomocna dłoń zwró-

A ja mogę pływać, tańczyć, spotykać się z przyjaciółmi, iść na wieczorny spacer... Jakie ona może mieć marzenia? Ja chciałybym skończyć wymarzone studia, znaleźć satysficyjną pracę, w której będę się spełniać. A ona? O czym marzy?

„Nie potrafimy życia naszego ani przedłużyć, ani poszerzyć. Możemy je jedynie pogłębić”

24 lipca 2008 r.

ogromna tragedia. Mimo to, on pogodzony jest z sytuacją i ma duże poczucie humoru. Paraliż objął całe jego ciało, więc skazany jest na pomoc innych. Żyje prawie jak roślinka, a ma więcej chęci do życia niż wielu ludzi, których spotykam na co dzień.

„Uwierz, czasem mniej znaczy więcej!”

5 maja 2009 r.

Nadszedł czas matur. Podczas gdy ojciec, gdyby nie zob-

„Szczęście kręci się wokół zwykłych dni”

15 lipca 2009 r.

Wczoraj rzucił mnie chłopak. Od tej chwili nie mam ochoty z nikim rozmawiać, ale jak to ja, zawsze chowam łzy dla siebie, a uśmiech zostawiam dla ludzi. Do pracy poszłam uśmiechnięta, choć w środku czułam niesamowity ból. Nikt nie zauważył, że coś jest ze mną nie tak. Jedyna Pani Gienia już w progę zadawała mi pytanie: „Co się stało? Od razu zaprosiła mnie na kawę i kazała mi wszystko od początku opowiadać. Skończyło się tym, że obie plakałyśmy jak głupie. Ale naprawdę mi ulżyło.

„Szczęście tego świata jest piękne, ale tylko wtedy gdy mamy je z kim dzielić”

17 września 2009 r.

To mój ostatni tydzień stażu. Ze zjawiskiem śmierci spotykam się tutaj dość często, to zrozumiałe. Żadnej jednak nie przeżyłam tak jak tej. Dziś zmarła Helena! Była jedną z moich ulubionych podopiecznych. Od niej można było nauczyć się wytrwałości, miłości i poczucia humoru. Zawsze fascynowała mnie jej opowieść o mężczyźnie, którego zaraz po wojnie poznała w pociągu. Więcej go już nie zobaczyła, choć do tej pory trzymała w szafie suknię ślubną, wierząc, że wróci do niej. Jeszcze przy obiedzie ją karmiłam. A gdy przyszedł z kolacją, już nie wyczułam pulsu. Nasza Helena odeszła. Tak mi smutno.

„Proste zwykle dni. Uśmiech albo łzy”

21 stycznia 2009 r.

Dziś Dzień Babci, więc pomaszerałam do Pani Gieni, bo ją traktuję jak swoją babcię. Gdy stanęłam przed nią z kwiatkiem, zobaczyłam łzy w jej oczach. „Moje prawdziwe wnuczki

Praca, która zwyciężyła w konkursie pt. „WOLONTARIAT – MÓJ WYBÓR”, zorganizowanym przez Powiatowe Centrum Wolontariatu

Z pamiętnika wolontariuszki

dzielić się moimi przeżyciami i przemyśleniami, których mogłam doświadczyć dzięki wolontariatowi. Wybrałam wpisy, które pokazują moją przemianę z szarej, zagubionej myszki w pewną siebie, twardo stąpającą po ziemi osobę, która wie, czego chce od życia. Moim skrytym pragnieniem jest, by osoba, która to przeczyta, inaczej spojrzała na życie, by choć na chwilę potrafiła zatrzymać się i pomyśleć nad tym, co jest ważne, nad sobą. Tak, to właśnie będzie największą nagrodą dla mnie.

Oto opowieść pewnego rozdziału mojego życia, zawarta w prostych słowach kilku pięknych dni, przez które zrozumiałam wiele prawd o nim.

„Miała kilka przyziemnych marzeń, nie takich, których nikt za skarby świata nie był w stanie spełnić”

16 września 2007 r.

Szkoła zaczęła się na dobre. Znowu pojawiają się te trudne

starszą babcię i mały pokój, a w nim my dwie i słowa naszej rozmowy. Spodobała mi się ta wizja. Mamy wybrać sobie jednego mieszkańca DPS-u i raz w tygodniu poświęcać mu dwie godziny na rozmowę. Już się nie mogę doczekać!

„Szczęście człowieka na ziemi zaczyna się dnia wtedy, gdy zapomina o sobie, a zaczyna żyć dla innych”

16 października 2007 r.

To mój wielki dzień! Wcieliłam się pierwszy raz w rolę wolontariuszki. Osoba, do której będę chodziła to starsza pani o imieniu Genowefa. Jest bardzo miła i mądra. Czyta dużo książek i nawet prosiła, żebym czasem przyniosła jej jakieś. Przy ciastku wypiliśmy herbatkę. Miło nam się rozmawiało. Widać, że mimo różnicy wieku, będziemy mieć dużo wspólnych tematów.

„Jeśli chcesz żyć dla siebie, trzeba abyś żył dla innych”

27 listopada 2007 r.

pytania o przyszłość, o której nie mam bladego pojęcia: Gdzie iść na studia? Co robić po nich? Na wszystkie odpowiedzi nie mam. Jedyne co wiem to to, że przy maturze chcę zdawać biologię, bo lubię ją. Poza tym, nie wiem nic. Wokół mnie nic się nie dzieje. Z dnia na dzień to samo: nauka, jedzenie, spanie i to wszystko. Mam wrażenie, że życie biegnie obok mnie, a ja jestem tylko widzem, do tego biernym. Nie czuję się źle ani dobrze. W ogóle się nie czuję!

„Gdyby nie ciemność nocy, nie umielibyśmy tak bardzo radować się blaskiem dnia”

26 września 2007 r.

Ale nowina: w naszej szkole tworzy się wolontariat! Od razu pobiegłam dowiedzieć się o terminie pierwszego spotkania. Zapisuję się! Nigdy w szkole nic mi nie odpowiadało... Kółko teatralne – przecież ja mam okropną tremę! Wystarczy, że muszę przeczytać kawałek tekstu na forum klasy i już robię się czerwona jak winienka, a w gardle staje mi nie ogryzek ale całe jabłko. SKS? Lubię ruch, pływam raz w tygodniu, w lecie biegam wieczorami, ale bez przesady. Co jeszcze zostało? Kółko humanistyczne? O nie! Umysł cisły, który przy każdym niemal wypracowaniu liczy słowa, żeby tylko wyszło te nieszczęście 250. To nie dla mnie! Myślę zatem, że mogę sprawdzić się w wolontariacie. Jak nie to, to już nic. Cały czas nie mogę znaleźć swojej drogi i odnaleźć się w życiu. Przecież ja w niczym nie jestem dobra.

Juz ponad miesiąc jak jestem wolontariuszką, a podoba mi się to coraz bardziej! Pani Gienia za każdym razem cieszy się na mój widok, a ja cieszę się, że jestem komuś potrzebna. Dziś zastanowiło mnie coś, co nie daje mi spokoju. Pani Gienia mieszka w małym pokoiku, a jej dobytek mieści się w jednej szafie. W jednej malutkiej szafie... Dla porównania, ja mieszkam w dużym domu, a na same moje ciuchy zajmują cztery takie szafy jak ma Pani Gienia. Niektórzy ludzie w jej wieku mają dom, majątek, masę kasy... ale czy są szczęśliwi? Pani Gienia dziś powiedziała, uśmiechając się: „Mi jest tu dobrze, a to co mam, wystarcza mi do życia. Więcej mi do szczęścia nie potrzeba.”

„Celem życia jest życie z celem”

11 marca 2008 r.

Kiedyś wydawało mi się, że DPS to niedołączni staruszki, nad którymi cały czas stoją pielęgniarki. Tak miśliłam część społeczeństwa... A jak się okazało, jest to społeczność jak każda inna. Dom Pomocy Społecznej to jakby blok mieszkalny, w którym mieszka osoba ograniczającą się do jednego dwuosobowego pokoiku i łazienki. Zdarzają się tu kłótnie, przyjaźnie, wspólne pokonywanie problemów i plotki, a nawet miłość! Był tu już ślub i świętowanie setnych urodzin. Jedną z ciekawszych historii było zakochanie się jednego z dziadziów w pracownicy zakładu. Rozbawiła mnie opowieść, jak to owy podopieczny biegł wszędzie za nią i prosił ją o rękę!

„Nie wystarczy urodzić się w wielkim, trzeba jeszcze nim być”

6 maja 2008 r.

Spotkałam dziś dziewczynę z porażeniem mózgowym. W moim wieku. Pomyślałam sobie: „Jaka ja jestem głupial! Mam tyle, a tego nie doceniam! Przejmuję się, gdy przyszc wyróżni mi na czubku nosa, albo włosy ułożą się inaczej niż bym tego chciała. Natomiast ta dziewczyna... Czym są moje

Very important persons (VIP), dwie bardzo ważne osoby, dzięki którym powstał przepiękny „Pamiętnik wolontariuszki”. Jego autorką jest Ania, sanocznica, studentka wydziału pielęgniarstwa PWSZ. Ale nie byłoby tego pamiętnika, gdyby nie wspaniała, kochana i uroczą pani Gienia. Obie go pisały i to nie długopisem, ale sercem!

ona w stronę drugiego człowieka. Wystarczy się uśmiechnąć, a dostaje się uśmiech tysięcy razy piękniejszy. Zaczęłam uczyć się uśmiechać. Gdyby ludzie częściej się do siebie uśmiechali, świat byłby piękniejszy. Więc zaczęłam od siebie i dziś uśmiechnę się do każdego, kogo spotkam na swojej drodze.

„Trzeba żyć naprawdę, żeby oszukać pędzący czas. Pięknie żyć, w zachwycie.”

18 września 2008 r.

Zastanawiam się, czy można mieć przyjaciółkę o 50 lat starszą. Może to dziwne, ale wiem, że można. Nieważne jest to, że moja bliska dusza ma pomarszczone czoło i z trudem chodzi o lasce. Bo nie należy zwracać uwagi na to, jak ktoś wygląda, gdyż najbardziej liczy się jego wnętrze. Z Panią Gienią doskonale się rozumiemy. Ona opowiada mi o tym, jak nie mogła dzisiaj zasnąć, a ja jej żalę się, jak wczoraj pokłóciłam się z tatą. Nikt mnie tak nie zrozumie, a i ja nikt tak nie wysłucha. Bo sukcesem wolontariusza jest nauczyć się słuchać drugiego człowieka. Wydawałoby się, że to takie łatwe, a jednak nie... „Przyjaźń pomnaża to, co w życiu dobre, a dzieli to, co złe.”

9 grudnia 2008 r.

Dziś poznałam pewnego młodego człowieka. To mężczyzna, który miał wypadek na motorze i do końca życia jest skazany na wózek. Jego historia mną wstrząsnęła. Co innego, gdy się choruje od dzieciństwa. Ale gdy

Są wakacje i choć jestem zwolniona z obowiązków wolontariuszki to i tak bywam u Pani Gieni. Co jakiś czas zaglądam do niej. Jej życie jest monotonne, a jednak jej to nie przeszkadza. Jest w niej tyle energii i chęci do życia. Muszę w sobie odnaleźć taki upór pokonywania przeciwności i cieszenia się każdą chwilą. To właśnie nazywa się „żyć pełnią życia”. Oby nigdy nie brakło mi tego zapalu, którego uczymy mnie Pani Gienia.

„Nastaw umysł na radość. To zapobiegnie tysiącom nieszczęściom i przetrządy Ci życie”

25 maja 2009 r.

Rozmawiałam z Panią Gienią: gdzie mogłabym zatrudnić się na staż przed studiami. Ona od razu powiedziała: „Tutaj! Będę cię miała przy sobie”. Po krótkim przemysleniu stwierdziłam, że to dobry pomysł, a Pani Gienia wzięła w dłoń laskę, drugą złapała mnie za rękę i zaciągnęła do kierownicy. Takim sposobem od wakacji zaczynam staż w Domu Pomocy Społecznej! Tak się cieszę! „Ci, których najtrudniej kochać, najbardziej potrzebują naszej miłości”

7 czerwca 2009 r.

Tydzień mojej pierwszej pracy za mną. Jak mi się to podoba! Moja praca to w zasadzie kontynuacja wolontariatu, z tą różnicą, że na co dzień i za pieniądze. Ale to jest dla mnie najmniej ważne. Ważna jest satysfakcja, że dobrze wykorzystam wakacje, a przy tym codziennie mogę być z Panią Gienią, z czego obie bardzo się cieszymy. Ciągłe odkrywam coś nowego. Tak jak dziś. Po kilku dniach pracy jestem już pewna, co chcę robić w życiu!

czyli mnie elegancko ubraną, nawet nie wiedziałabym, że akurat dziś piszę maturo, to Pani Gienia bardzo stresuje się tym ode mnie. Kilka dni przed pierwszym egzaminem powiedziała mi: „W dniu, gdy ty będziesz pisać, ja będę modlić się za ciebie”. Miałam wtedy łzy w oczach, bo uświadomiłam sobie, że osoba, którą znam tak niedługo, martwi się o mnie bardziej niż własny ojciec, który zna mnie całe życie. Myśl, że ktoś wierzy we mnie, dawała mi otuchy przy egzaminach.

„Szczęście tego świata jest piękne, ale tylko wtedy gdy mamy je z kim dzielić”

5 marca 2009 r.

Teraz, gdy mam już na głowie studia, nie mam tyle czasu o kiedys, ale i tak staram się odwiedzać Panią Gienię dwa razy w tygodniu. Oczywiście, jak zawsze muszę wszystko jej opowiedzieć, zdać relację z minionych dni. Gdy przyznalam się jej, że biorę udział w konkursie, skwitowała to krótko, że mam jej nie przyniesić wstydu, na co roześmiałyśmy się obie. Tęskni mi się z Panią Gienią, kolegami i koleżankami, z którymi miałam przyjemność pracować, ale przynajmniej już wiem, że po studiach będę mogła dalej robić to, co lubię, czyli pomagać innym i dawać im radość.

„Naucz się dawać bez wahania, tracić bez żalu i zdobywać bez chciwości”

To nie jest do końca tak, że wolontariat jest taki całkiem bezinteresowny. Za chęć pomocy dostajemy dobre słowo, za uśmiech odwzajemniony uśmiech, za starania pochwale. Działając w wolontariacie uczymy się odpowiedzialności, zaczynamy inaczej patrzeć na siebie i życie, więcej jest w nas optymizmu. Zaczynamy umieć dostrzegać w człowieku jego dobre strony, a przez miłość do drugiego człowieka uczymy się miłości do Boga. Jaki piękny byłby świat, gdyby tak wszyscy chcieli pomagać sobie nawzajem tylko za uśmiech...

Posel do Parlamentu Europejskiego
Elzbieta Lukacijewska

Sanok, dnia 30 marca 2010 r.

Drodzy Wolontariusze,

Pragnę z całego serca pogratulować wszystkim uczestnikom konkursu „Wolontariat - mój wybór”. Wasze zainteresowanie i zaangażowanie w działalność społeczną zasługuje na uznanie. Jestem dumna, iż Sanok może poszczycić się grupą młodych ludzi, którzy bezinteresownie gotowi są nieść pomoc najbardziej tego potrzebującym. Umiejętność wspierania jest szczególnym darem, który ofiarujecie bliźnim, ucząc nas jednocześnie tolerancji, wrażliwości na krzywdę oraz pokory wobec życia i drugiego człowieka.

Życząc Wam kolejnych sukcesów przesyłam najserdeczniejsze życzenia.

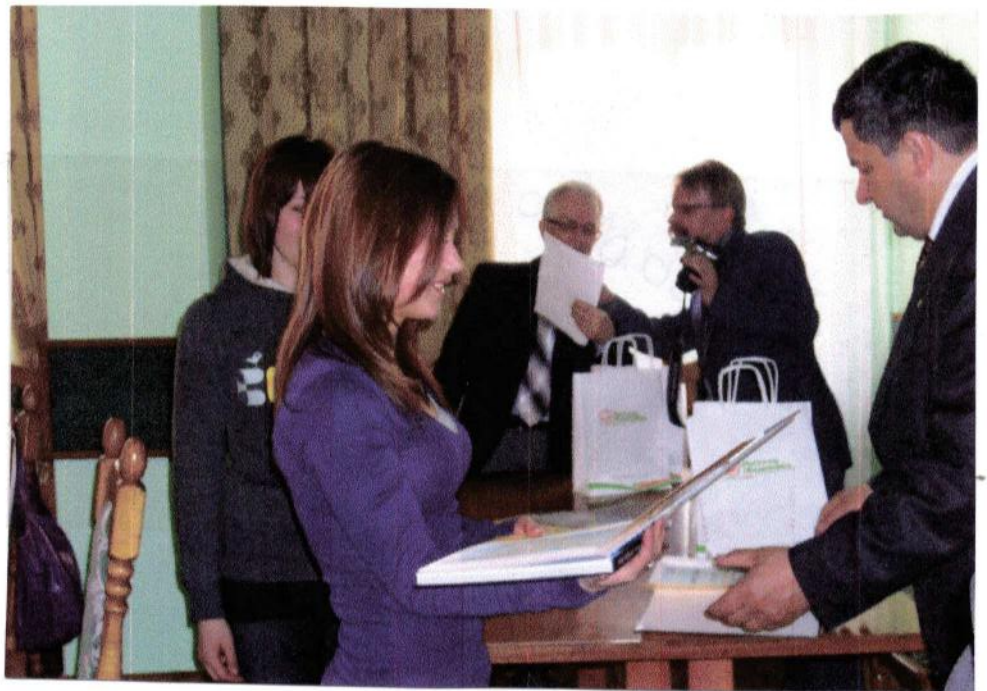
Ufam, iż przyszłość przyniesie jeszcze wiele okazji do wspólnych spotkań.

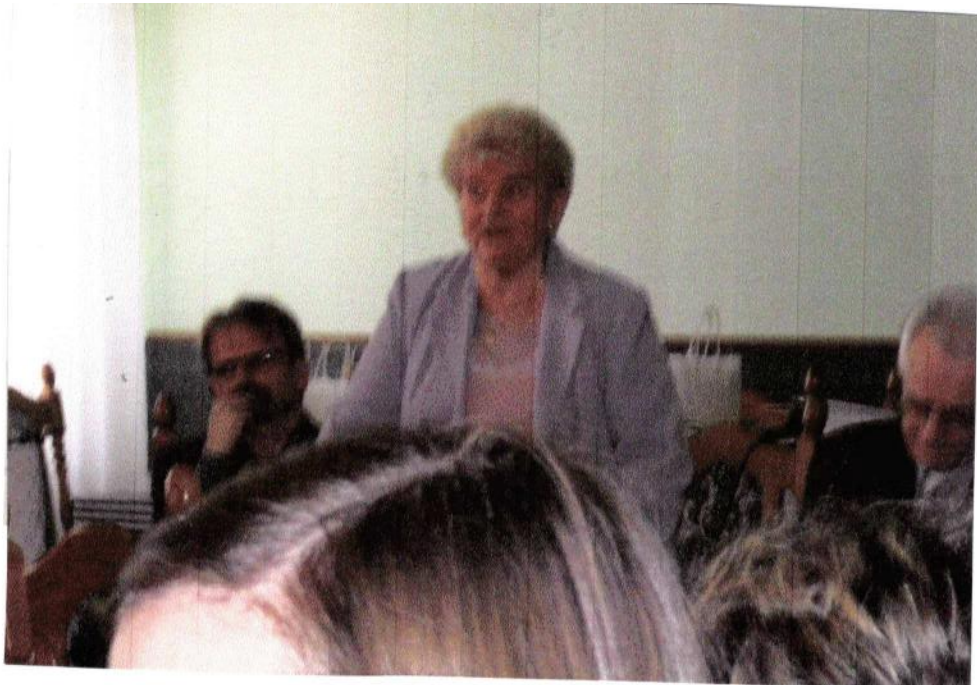
Z wyrazami szacunku i uznania.

Elzbieta Lukacijewska

Posel do Parlamentu Europejskiego

-13-
na seljciach; Akcije 2 podsemestre
na konverziu i vrazenie magood

Gras za bove
Brenes Crestera
Skupina

w zebrowie
miejscu:
prezydenci
jury Mariusz
Strus oraz
starosta Sawa
li Włodan
Krawczyk

pod okładką
reportażem wy-
ciężczyli, lea-
kursu Anne
Czuba

podsemana-
nie leśnicur-
su - spóke-
nie w sali
Herbowej 11 11

95 Zespole Służb
 w 1 odbyły się
 kolejne warszta-
 ty bibułarskie.
 Uczestniczyły w
 nich wolontar-
 kiny z przedse-
 miacie Auto-
 dróżny oraz
 Studenka Uniwersytetu Trze-
 ciego Wiekna

na zdjęciach:
 uczestnicy war-
 sztatów bibu-
 łarskich
 oraz
 wykonane przez
 nich „dzięła”

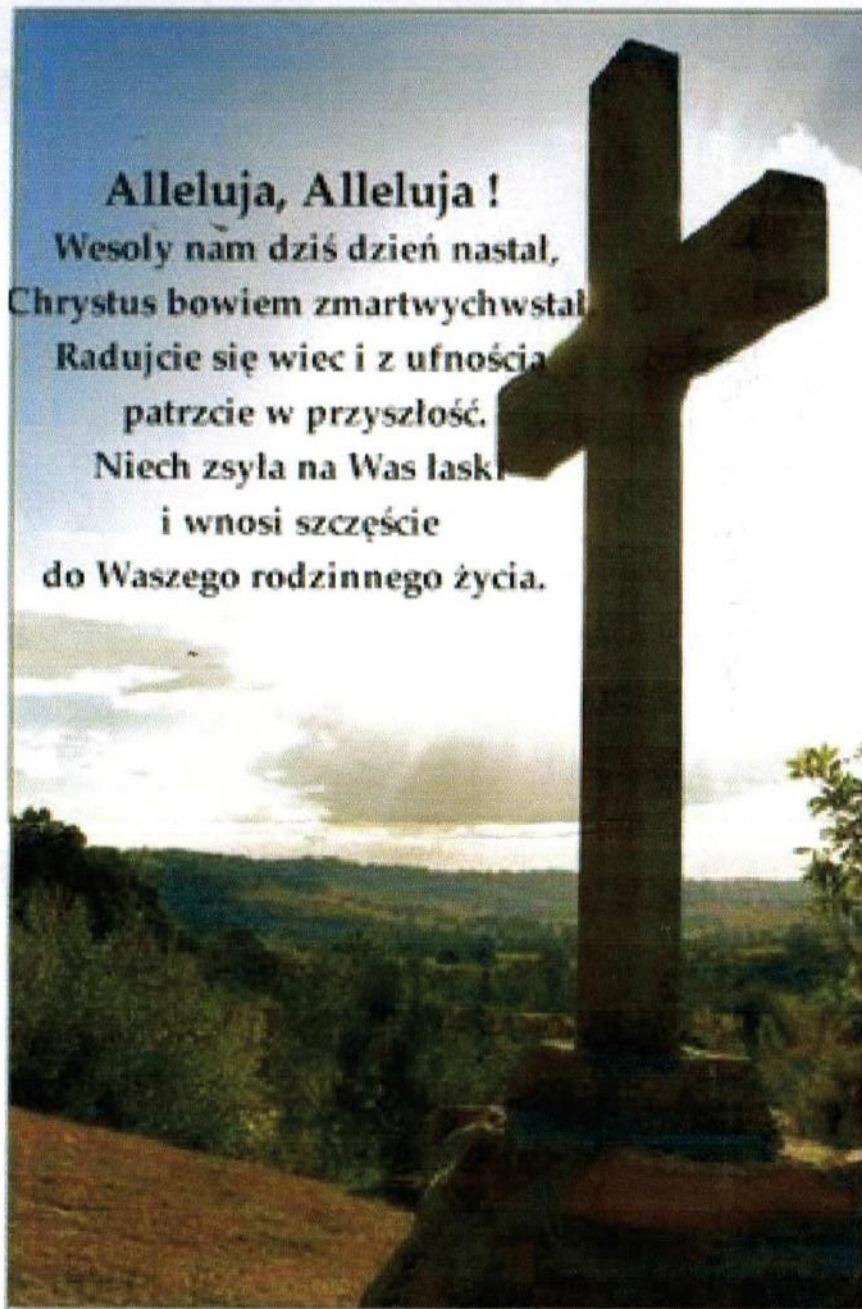

Przesz Czesława
Kucasz podzi-
wie artystycznym
wyróbót uczeń-
nikót narzędzi-
40w

Wielkanoc

Sanok 2010

W imieniu

Zarządu, Pracowników, Podopiecznych

Życzy Prezes Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta w Sanoku

Alicja Kocyłowska

PREZES
Towarzystwa Pomocy im. Św. Brata Alberta
KOŁO SANOKU

Alicja Kocyłowska

W dniach 18-20 marca odbyła się kolejna zbiórka żywności na rzecz frakcji dzieciom i młodzieży niepełnosprawnym ruchowo pod hasłem „Wielkanoc 2010”.

Zbiórki przeprowadzili wolontariusze PCW - uczniowie Liceum Sześci w l:
Magdalena Fień, Patrycja Cysz, Paulina Gajb, Joanna Sobolale, Marzena Babiak, Arkadiusz Gotkowski, Marcin Górniewicz, Katarzyna Długosz, Dominika Botczyk, Anita Ambicka, Joanna Biady, Jacek Winiński, Justyna Biłas, Anna Łytlec, Lena Chmura.

W świątecznym wydaniu gazety lokalnej „Tygodnik Sanocki” niedługo się przedrukowanie ze sieci w akcji wolontariuszy z PCW

Zarząd Stowarzyszenia Na Rzecz Pomocy Dzieciom i Młodzieży Niepełnosprawnym Ruchowo w Sanoku składa serdeczne podziękowania wszystkim wolontariuszom, którzy brali udział w zbiórce żywności „Wielkanoc 2010 r.” jak również wszystkim darczyńcom, którzy podzielili się żywnością z rodzinami mającymi niepełnosprawne dzieci.

Wszystkim ofiarodawcom i wolontariuszom składamy najserdeczniejsze życzenia:
Zdrowych, spokojnych Świąt Wielkanocnych pełnych radości, spędzonych w rodzinnym gronie oraz Wesołego Alleluja!!!

Życzy z podziękowaniem
Prezes Zarządu
Stowarzyszenia

W dniach 24-25 kwietnia 2010 r. odbyła się kolejna edycja akcji "Ziemia Sanocka dla Szpitala". Istotny wkład w finansowy sukces zbiórki funduszy na rzecz szpitala mieli wolontariusze z PCW.

Wśród nich byli mianowicie LS nr 1 (22) i LS nr 2 (26) i L Ochrony Zdrowia Fundacji PWSZ (28)

SANOK Wspierają finansowo placówkę w której są leczeni

Ziemia Sanocka - dar dla szpitala

Dorota Mękarska

460 wolontariuszy zbierało w sobotę i niedzielę pieniądze w ramach czwartej edycji „Ziemia Sanocka dla szpitala”.

Akcję zainaugurowali w piątek funkcjonariusze i skazani z Zakładu Karnego w Łupkowie, którzy przekazali organizatorom własnoręcznie wykonane wyroby rękodzielnicze z przeznaczeniem na licytację i loterię fantową. Podarunek został wzbogacony o 2,2 tys. zł darowizny. Pieniądze zostały zebrane zarówno wśród skazanych, jak i służby więziennej.

Dobro jednoczy

– To ewenement, że strony stojące zwykle w stosunku do siebie w opozycji potrafią przy takiej okazji się zjednoczyć w współpracować w imię charytatywnego celu – podkreśla kpt. Henryk Antoniewicz z Zakładu Karnego w Łupkowie.

Skazani podarowali na akcję wyroby z wikliny wykonane przez Sebastiana z Bilgoraja i jego starszego kolegę Mieczysława.

– Być może to moja ostatnia akcja – zastrzega Sebastian. – W styczniu przyszłego roku staję na wokedę. Może wyjdę warunkowo.

Dwie rzeźby z drewna własnego autorstwa podarował Robert. Dar przedstawiał dwóch rycerzy, jeden z nich trzymał tarczę z herbem Ziemi Sanockiej.

Po raz pierwszy akcja spon-

Rzeźby rycerzy trafiły na licytację, inne wyroby zasilily loterię fantową.

sorska wzbogaciła się o Ekołudki pana Jacka, który ich wyrobem zajmuje się już 20 lat. Ekołudki wykonuje się z trocin, błamów, trawy i...rajstop. Należy je podlewać, wtedy rosną im zielone, trawiaste czuprynki.

– Najważniejsze jest to, że nikt do niczego nie jest zmuszany, skazani włączają się w akcję dobrowolnie. Póki nasza jednostka będzie istnieć, to będziemy brać udział w takich przedsięwzięciach – zapewnia mjr Marek Grabek, dyrektor Zakładu Karnego w Łupkowie.

Dar za dar

Wiceburmistrz Marian Kurasz, Grzegorz Panek, zast. dyrektora SP ZOZ, oraz prezes Sanockiej Fundacji Ochrony Zdrowia Józef Baszak przekazali w podzięcie profesjonalny aparat do mierzenia ciśnienia, który będzie służył skazanym.

W sobotnio – niedzielnej akcji na swój sposób uczestniczyli również pracownicy szpitala: 24 kwietnia, w ramach „białej soboty”, dyżuruowało kilkunastu lekarzy specjalistów. Czynne było również laboratorium,

gdzie można było wykonać badania.

Niedzielny finał akcji przebiegał w stonowanej atmosferze, gdyż poświęcono go pamięci ofiar katastrofy pod Smoleńskiem. Nie zabrakło jednak imprez sportowych i artystycznych, w trakcie których zbierano pieniądze zarówno do puszek, jak i z licytacji i loterii. Kwota, jaka uzyskano w tegorocznej akcji, znana będzie w środę. Przed rokiem zebrano ponad 100 tys. zł.

Akcja na medal

„Ziemia Sanocka dla Szpitala” coraz mocniej wrasta w nasze miasto, coraz sprawniej jest organizowana i coraz lepiej postrzegana przez mieszkańców. Nawet niebiosa są jej przyjazne, zsyłając piękną pogodę.

Całość prowadzili znani z ekranów tv sanoczanie: Magdalena Kaliniak (Polsat) i Dariusz Prosiecki (TVN). Czynnili to

„Oddział zamknięty”, występujący w roli gwiazdy, burmistrz Wojciech Blecharczyk serdecznie dziękował im za przyjęcie zaproszenia

MARIAN STRUŚ
marian-strus@wp.pl

Tak było w miniony weekend. Sanocki Rynek już od rana tętnił życiem, głównie za sprawą kramów, loterii oraz rozlicznych atrakcji dla maluchów. A gdy od godzin popołudniowych dołączyła jeszcze muzyka, ogródki gastronomiczne zaczęły się wypełniać i atmosfera stawała się istic piknikowa. Mogły podobać się zespoły muzyczne. Ich dobrą passę rozpoczęli świetni „Są gorsi” z Sanoka, po czym znakomicie pokazali się reprezentanci kultury z PWSZ, zarówno w wydaniu folklorystycznym, jak i rozrywkowym. Godnym wymienienia jest także „Horyzont zdarzeń” z Leska, zespół grający „dla szpitala” trzeci raz z rzędu. I – co trzeba podkreślić – całkowicie społecznie i z roku na rok lepiej. Dobre, mocne brzmienie i świetna, z ognikiem w oczach, solistka. Chwaląc zespoły, kolejne ciepłe słowa należy skierować pod adresem radomskiej grupy „Lustro”. Pełen ekspresji żywiło-

Kolorowe balony, peruki i kapelusze dominowały w ofercie handlowej. Interesujące było to, że handlujący nimi ludzie przyjechali do Sanoka aż z Jastrzębia i Żor. Obiecali, że zawsze będą tu przyjeżdżać.

wy rock w jej wykonaniu sprawił, że szybko widownia wpatrywała się w nią niczym w lustro, nie szczędząc oklasków.

z klasą i wielką kulturą, tworząc niezwykle sympatyczną atmosferę wokół imprezy. Nic dziwnego, że zanim na scenie pojawił się

i za to, że pamiętają ten wyjątkowy punkt na mapie, jakim jest Sanok. Dziękował też dyrektorowi szpitala Adamowi Siembabowi

za jego wielką troskę o szpital, za dynamiczne zmiany, jakie się w nim dokonują, za serce, z jakim to robi. Z kolei A. Siembab dziękował burmistrzowi i jego zastępcy Marianowi Kuraszowi, że miasto po raz czwarty z rzędu wzięło na siebie wysiłek organizacyjny i realizuje tę wielką akcję na rzecz Szpitala. Dziękował Sanockiej Fundacji Ochrony Zdrowia za jej znaczący udział w tej akcji, a także w jej stałych działaniach, dzięki którym szpital zmienia swoje oblicze. Dziękował także księżom ze wszystkich parafii powiatu sanockiego za współpracę i wielką życzliwość dla akcji, nauczycielom sanockich szkół, Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej, Powiatowemu Centrum Wolontariatu, wszystkim wolontariuszom, gminom, które podjęły wysiłek przeprowadzenia akcji u siebie oraz wszystkim uczestnikom akcji „Ziemia Sanocka dla Szpitala”. Ilu ich było? Podczas koncertu „Oddziału zamkniętego” w granicach 5 tysięcy, a przez cały dzień – jak wylicza się – przez sanocki Rynek przewinęło się kilkanaście tysięcy. To naprawdę świetny wynik.

O przebiegu akcji i jej wynikach pisała prasa lokalna i regionalna.

„Tygodnik Sanocki” w wydaniu z dnia 30 kwietnia oraz gazeta codzienna „Stowiny” w wydaniu z 27 kwietnia 2010 r.

Wolontariuszka Marzena Struś

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku wyraża wdzięczność i szacunek za pracę w Stowarzyszeniu na rzecz osób potrzebujących wsparcia duchowego i fizycznego, niepełnosprawnych, samotnych i chorych, dzieci czekających na radość i zabawę, oraz udział w akcjach charytatywnych.

Dziękujemy za bezinteresowne poświęcenie swojego czasu, oddanie, wrażliwość i serdeczność.

Życzymy wielu sukcesów osobistych i zawodowych, spełnienia marzeń i realizacji najśmielszych zamierzeń.

Niech dobro, które zostało dane drugiemu człowiekowi wróci w sposób zwielokrotniony. „Szczęście człowieka na ziemi zaczyna się dlań wtedy, gdy zapominając o sobie, zaczyna żyć dla bliźnich.” (Mikołaj Gogol)

Życzymy Pani takiego szczęścia i kontynuacji w wolontarystycznej działalności.

Czesława Kurasz

*Prezes Powiatowego
Centrum Wolontariatu*

Sanok 30 kwietnia 2010 r.

30 kwietnia 2010 to data swięzane z zakonczaniem zajęć szkolnych dla absolwentów szkół średnich. W tym dniu pojechalismy kolejną grupę wolontariuszy, którzy pracowali w Powiatowym Centrum Wolontariatu. Absolwenci otrzymali podziękowanie za swoją pracę. W L3 wst podziękowanie wręczyły Prezes Czesława Kurasz i sekretarz PCW Danuta Omblo; w II SO podziękowanie wręczyła Prezes Czesława Kurasz. Podziękowania otrzymali: Mar-
tyna Dymasowicz, Kamila Popowicz, Beata Kindlarzka, Janusz Stabryła, Joanna Paucera, Iwona Kosak, Magda Grochala, Justyna Trześniowska, Katarzyna Dymnińska, Ewelina Mendafila, Monika Robnile, Justyna Jakubowska, Paulina Jabło-
nowska, Angelika Herdyńska, Justyna Kę-
pał, Monika Bieńkiewicz, Grzegorz Drybat,
Karolina Kabala - I S wst; Brynnon
Biodrowicz, Karolina Bachmowska, Ewa
Dziw, Marta Gleichel, Alicja Mosbyńska,
Marta Macyle, Marika Skienczyk, Marta
Piecuch, Marzena Strus, Agnieszka Wolo-
win - II SO.

Wolontariusze z klas piątych i innych otrzymali ustne podziękowanie za pracę podczas sebran podsumo-
wanych działalności stowarzyszenie w bieżącym roku szkolnym.

Serdecznie zapraszamy

Sz. P. Czesławę Kurasz

na uroczystość symboliki zawodu pielęgniarstwa.

*Uroczystość ta odbędzie się dnia 8 czerwca 2010 r. o godzinie 10⁰⁰
w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej im. Jana Grodka w Sanoku.*

Po uroczystości w auli (budynek F) będzie nam miło gościć Panią

w Instytucie Pielęgniarstwa.

Studenci II roku wraz z opiekunem

**Powiatowe Centrum
Wolontariatu w Sanoku**

„Spieszmy się kochać ludzi
Tak szybko odchodzą”

**Wolontariuszka
Dawidka Leń**

-25-

W dniu 8 maja 2010 r. podczas rocznicy poświęconej symbolicznie rocznicy pielęgniarskiej gratulacje otrzymali studenci Instytutu Pielęgniarstwa PHSZ w Sanoku - wolontariusze Powiatowego Centrum Wolontariatu.

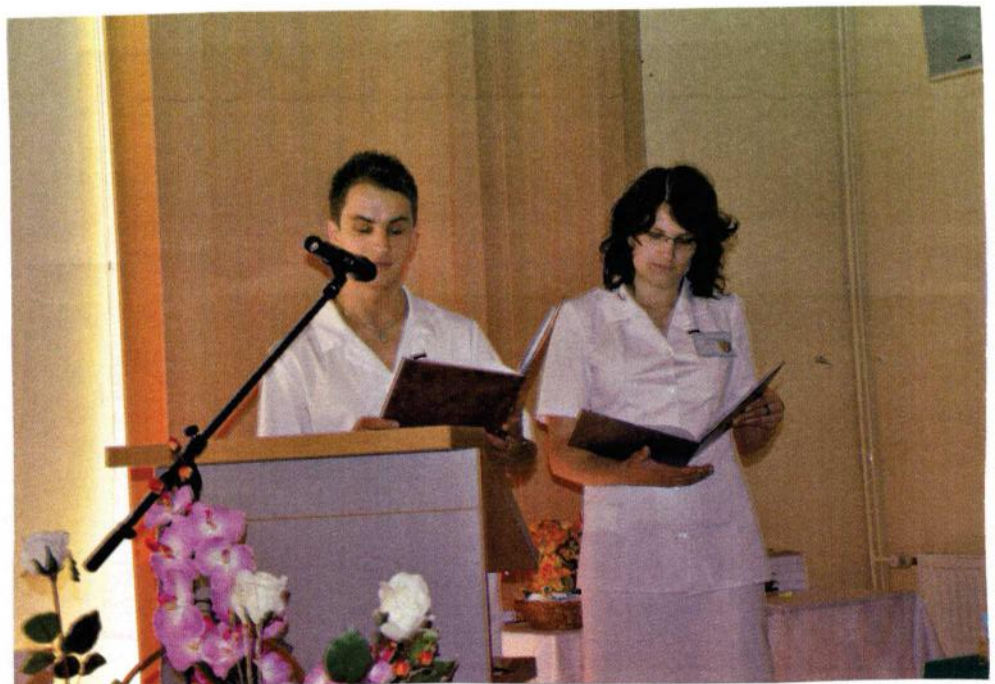

na zdjęciach
uczestnicy u
„sephawentia”
→ wśród nich
wolontariusze
BCW

W dniu 8 maja 2010 r. podczas uroczystości poświęconej symbolicznie rocznicy pielęgniarskiego gratulacje otrzymali studenci Instytutu Pielęgniarstwa PWSZ w Gwałdku - wolontariusze Powiatowego Centrum Wolontariatu.

1150

1339

Sanok 07.06.2010

Burmistrz Miasta Sanoka
Wojciech Blecharczyk

**POWIATOWE
CENTRUM WOLONTARIATU
W SANOKU**

Szanowni Państwo

Mam zaszczyt powiadomić Państwa, że na wniosek Kapituły Honorowej Nagród Burmistrza przyznana została **Powiatowemu Centrum Wolontariatu w Sanoku Nagroda Burmistrza Miasta Sanoka w dziedzinie społecznej aktywności na rzecz miasta**, w postaci statuetki i dyplomu okolicznościowego. Uroczystość wręczenia odbędzie się w dniu 10 czerwca br. o godz. 17.00 w Sanockim Domu Kultury podczas ceremonii rozdania Nagród Rady Miasta Sanoka.

W związku z powyższym serdecznie zapraszam Państwa na w/w uroczystości odbywające się w ramach obchodów Dni Sanoka.

Burmistrz Miasta Sanoka
Wojciech Blecharczyk

Stowarzyszenie Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku zostało wyróżnione przez Burmistrza Miasta Sanoka w dziedzinie społecznej aktywności na rzecz miasta w postaci statuetki i dyplomu honorificacyjnego. Nagrodę z rąk Burmistrza odebrał sekretarz PCh Danuta Osulek podczas ceremonii rozdania Nagród Rady Miasta Sanoka w dniu 10 czerwca 2010r. Uroczystość odbyła się w Sejmowym Domu Kultury.

Miasto uhonorowało najlepszych

Znamy już wszystkich laureatów nagród burmistrza miasta Sanoka, Rady Miasta Sanoka oraz Regionalnej Izby Gospodarczej.

Nagrody burmistrza przyznawane są w dwóch kategoriach: „przedsiębiorczość” i „działalność społeczna”. W tej pierwszej kategorii nagrody otrzymali: Piekarnia „Jadczyżyn”, Agencja Ochrony Osób i Mienia i Agencja Pośrednictwa Pracy „Poglesz”, F.H.U. „ST-Plus”, P.H.U. „San Bud”, Pass-Pol sp. z o.o., Biuro Turystyczne „Vistur” i „Agenda 2000”.

W dziedzinie działalności społecznej na rzecz miasta: Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami, Polski Komitet Pomocy Społecznej, Liga Ochrony Przyrody Okręg Bieszczadzki w Sanoku, Uniwersytet Trzeciego Wieku, oo. franciszkanie, Powiatowe Centrum Wolontariatu i MKS Stal Sanok.

Rada Miasta przyznała także Nagrody Miasta Sanoka w postaci statuetek Grzegorza z Sanoka. Otrzymali je: Maciej Biega za indywidualne osiągnięcia sportowe, Janusz

Ostrowski za upowszechnianie kultury i sztuki, Jolanta Jastrzębska-Jakiel w kategorii „twórczość artystyczna”.

Nagrody Regionalnego Konkursu Promocyjnego wręczyła również Regionalna Izba Gospodarcza w Sanoku, która organizuje go wspólnie ze Starostwem Powiatowym i Urzędem Miasta w Sanoku Nagrodę w kategorii „Firma Roku” otrzymały firmy: Com-Bud i Impexrur. Jako pierwsza w nowej kategorii „Debiut Roku” została wyróżniona firma Usługi Gastronomiczne „Gościńiec Sanocki”. Wyróżnienia w kategorii „Produkt Roku” otrzymały: Biuro Turystyczne „Vistur” za produkt: autorskie imprezy turystyczne i firma Sekatex za produkt: turystyczno-rekreacyjny sprzęt pływający.

Zwycięzcą dwunastej edycji Regionalnego Konkursu Promocyjnego w kategorii „Firma Roku” została Gminna Spółdzielnia Samopomoc Chłopska z Bukowska. Godło „Produkt Roku Ziemi Sanockiej” przypadło EAE-Elektronik spółce z o.o. za produkt: system automatyki domowej.

Dorota Mękarska

Te tematy nagród
znajdę gazeta codziennie
na „Stwierzy” w dniu
17 czerwca 2010 roku

NAGRODA

Burmistrza Miasta Sanoka

dla

**POWIATOWEGO CENTRUM
WOLONTARIATU**

W SANOKU

*w dziedzinie społecznej aktywności
na rzecz miasta*

*Gratulując dotychczasowych osiągnięć i dokonań społecznych,
życzę Państwu satysfakcji z dalszej pracy na rzecz naszego miasta.*

*Życzę zapału do podejmowania nowych wyzwań, twórczej pasji
w przyszłych działaniach. Dziękuję jednocześnie za Państwa wkład
w rozwój Sanoka.*

*Składam również życzenia wszelkiej pomyślności, radości płynącej
z każdego dnia życia, jak również wytrwałości w wyznaczonych celach.*

Burmistrz Miasta Sanoka

Wojciech Blecharczyk

Sanok, 10.06.2010r.

W imieniu
Sezuela PCW
nagrodę z ręką
burmistrza
Wojciecha Błachut-
czyka odczytuje
sekretarz - Danuta
Osulko

Spółeczna aktywność w cenie

„Siedmiu wspaniałych” – tak należałoby określić bohaterów nagród działających od lat na niwie społecznej. Tylu właśnie znacym podmiotom Kapituła Nagród Burmistrza m. Sanoka przyznała te wyróżnienia za rok 2009. Są to statuetki „Serce na dłoni” z napisem: „Multus Multum” (Wiele Wielu). Otrzymali je: Sanockie Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami, Polski Komitet Pomocy Społecznej – zarząd rejonowy, Liga Ochrony Przyrody – okręg bieszczadzki, Uniwersytet Trzeciego Wieku, Ojcowie Franciszkanie, Powiatowe Centrum Wolontariatu i MKS Stal Sanok.

wamionka o wyros.
wiecej przeszedł
się w „Tygodniku
Sanockim” w dniu
18 czerwca 2010r.

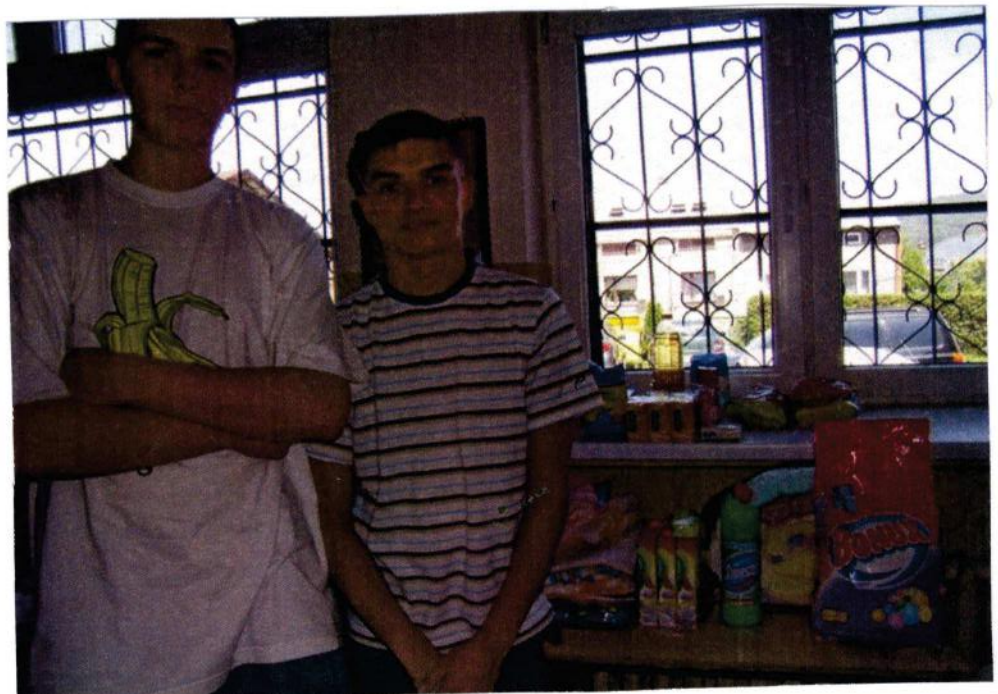
na zdjęciach:
prezentacja od
wiceburmistrza
- Halane
Kurasa
0102

W maju 2010 roku wiele osób z naszego regionu i innych miejsc w Polsce bardzo ucierpiało z powodu powodzi. Wolontariusze z PCH, szczególnie z 2 Smł chętnie wzięli się do akcji Pomóżmy Powodziściom.

W dniach 4-11 czerwca zbierali na terenie Szkoły zrywki długoterminowy, środki chemiczne, higieniczne, środki czystości, kosmetyki, odzież, pościel, ręczniki, koce itp.

Przy pomocy Stowarzyszenia Miejskiej w Sandku w/w rzeczy zostały przekazane do miejscowego oddziału organizacji MOPS w Sandku.

Po walencyjnej przerwie Powiatowe Centrum
Wolontariatu wznowie swoją działalność.

W dniu 7 września 2010 r. odbyło się zebranie
Lamędu, w którym uczestniczyli: Bożena Ber-
kier, Irene Gil-Steraszuk, Ewa Sudeń,
Marek Mandelowski, Samanta Osulek,
Monika Bury (starystka), Jan Paszkiewicz.
Zebranie odbyło się pod przewodnictwem
Prezes Christany Kurasz.

Podczas zebrania ustalono program
szkolenia dla wolontariuszy. Szkolenie
odbędzie się w ośrodku „Caritas” w Dobis-
kach w dniach 8-9 października 2010 r.

Omówiono również zapadnięcie
związane z kursem zdrowego żywienia,
kursem bibułkareskim, abicjką żywno-
wości, konkursem fotograficznym, dzie-
lnicą w klubie Wolontariusze
i na Forum PCW, obsadę stanowisk
dla wolontariuszy.

PCW precyje aktualnie dalszy
rok i przygotowuje się do obchodów jubile-
uszu 10-letnia precyje na wiosnę 2011 r.

Podczas zebrania Samanta Osulek
prezes Christa Kurasz
naprowadz Burmistrz Miasta Soudka
w dziedzinie społecznej aktywności
na rzecz miasta, przypada 10 czerwca
2010 r.

Wolontariusze PCW precyje w stowowis-
kach indywidualnych warsztatach terapii
działowej, Switlicy Franciszkańskiej oraz
uczestniczą we wszystkich akcjach gmin-
nych na terenie miasta.

Wolontariusze po raz kolejny uczestniczyli w zbiórce żywności pod hasłem „Podziel się posiłkiem”. Zbiórka trwało w dniach 25 i 26 września, w Sandku w dniu 25 września.

W zbiórce uczestniczyli następujący wolontariusze:
Sobiesz Magdalena, Pauline Radwanska, Monika Otawianczyk, Ewa Jakima, Sylwia Sot-
czak, Patrycja Kulon, Katarzyna Węgrzyn, Alek-
sandra Pogorzalec, Amande Skórka, (ZS nr 2)
Alicja Wanielista, Elżbieta Poznańska, Marsena
Dafalska, Szymon Leszczyński, Monika Madu-
ra, Anna Gerek, Katarzyna Siwak, Wioletta
Szajdel, Mateusz Marciniak, Justyna Szuba,
Justyna Szynol, Radostas Sepata, Marceline
Rejman, Anna Betermint (Medyczne Szkoła Policzna)
Justyna Psites, Pauli-
na Bluszkwik, Lena
Chmura, Aleksandra Grz-
dzisz, Adrianna Jaslar
Natalia Pułkide, Medgo-
rzeta Brodzicka, Pauli-
na Linnale, Klaudia
Jankowska, Justyna
Fornal, Patrycja Staby-
ke, Mersena Czuchalska,
Magdalena Fien, Beata
Skrobalak, Anita Much,
Pauline Grzyb (ZS nr 1)

Zbiórkę żywności organizują:

Banki Żywności
www.bankizywnosci.pl

Zbiórka żywności

25 i 26 września
piątek i sobota

Dzieląc się swoimi zakupami pomagasz niedożywionym dzieciom.

Nie wyrzucaj ulotki, oddaj wolontariuszom.

Partnerzy zbiórki: www.podzielsieposilkiem.pl

Patroni medialni:

Dzieliliśmy się z głodnymi

W ubiegły piątek i sobotę trzydzieści tysięcy wolontariuszy Banków Żywności zbierało żywność w ponad 2000 sklepów na terenie całej Polski. Do akcji włączyły się również sanockie placówki handlowe i młodzież.

– Miło jest patrzeć na twarze ludzi, którzy lubią pomagać – powiedziały „Tygodnikowi” wolontariuszki. A nam miło jest patrzeć na twarze sympatycznych dziewcząt, które znalazły czas i chęć, aby wziąć udział w tej szlachetnej akcji.

Dwie sympatyczne wolontariuszki – stojące przy wielkim koszu – do którego klienci wkładali żywność, spotkaliśmy w sklepie PSS-u przy ulicy Lipińskiego, czyli popularnym „AS-ie”. Wcze-

śniej dziewczęta wręcały wszystkim wchodzącym ulotki Banku Żywności, zachęcające do przyłączenia się do akcji. Jeśli ktoś pytał o szczegóły, informowały, że wystarczy kupić jedno lub dwa

opakowania więcej produktów żywnościowych z długim terminem ważności – szczególnie takich jak: oleje, konserwy, ryż, cukier, dżemy, odżywki dla dzieci, słodczyce – i włożyć do kosza, a zebrana żywność trafi do organizacji, które pomagają dzieciom. – Nie przeraża nas stanie. To tylko dwie godziny, później zmienia nas następni. No i miło jest patrzeć na twarze ludzi, którzy lubią pomagać – powiedziały „Tygodnikowi” Sylwia Sawczak i Iwona Jakima, uczennice ZS nr 2 czyli „mechanika”.

W tym roku, dzięki ofiarności ludzi, udało się zebrać rekordową ilość żywności: ponad 440 ton. Z informacji zamieszczonych na stronie internetowej www.podziel-sieposilkiem.pl wynika, że do akcji przyłączyło się sześć sanockich placówek, w tym aż cztery Powszechnej Spółdzielni Spożywców (brawo!): „Delikatesy” przy ulicy Piłsudskiego, sklep SDH przy ulicy Kościuszki, „Dwójka” z ulicy Kochanowskiego i „Trójka” z ulicy Lipińskiego (czyli „AS”) oraz Kaufland i Biedronka z ulicy Krakowskiej.

O zbiorce żywności napisat tygodnik „Tygodnik” w wyrażeniu z dnia 1 października 2010r.

W miesiącu wrześniu odbyły się zebrania organizacyjne w salach w hotelach wolontariatu, w których uczestniczyły: Prezes Czesława Jurek, sekretarz Danuta Osulko oraz stżystka Monika Bury. Wolontariusze zapoznali się z programem salowań, warunkami kolejnego konkursu dla wolontariuszy „Pomagam... mimo wszystko”, programem przygotowań do obchodów jubileuszu 10-lecia P.C.H. Omówiono również zaplanowanie związane z indywidualną opieką w środowiskach. Wolontariusze poznali szczegółowe plany zajęć na salowaniu w ośrodku „Caritas” w Iłkowie.

Wolontariusze ładowali akumulatory

Nie szcędzą tego, co mają najwięcej – czasu, energii, zapалу, pomysłowości. Bezinteresowni, zaangażowani. Stale doskonalący swoją wiedzę i umiejętności – starsi i młodzi. Jednym słowem – wolontariusze, bo o nich mowa.

Szkolenie w zakresie udzielania pierwszej pomocy to tak jakby abecadło dla pierwszoklasistów.

W dniach 8-9 października w Ośrodku „Caritas” w Zboiskach spotkali się wolontariusze Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku. Była to młodzież z ZS nr 1, ZS nr 2, II LO oraz studenci z Instytutu Pielęgniarstwa PWSZ i Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Udział w spotkaniu wzięli również opiekunowie poszczególnych kół. Głównym celem spotkania była integracja międzypokoleniowa seniorów z młodzieżą, polegająca na wspólnym uczestnictwie w warsztatach i szkoleniach oraz wymianie doświadczeń i dzieleniu się wiedzą.

W trakcie pobytu w Zboiskach wolontariusze zwiedzili Środowiskowy Dom Samopomocy w Wolicy, uczestniczyli w szkoleniach na temat „Pierwsza pomoc”, „BHP w wolontariacie” i „Dopalacze”. Dla wolontariuszy zorganizowano również warsztaty fotograficzne, na których zainteresowani mogli poznać możliwości swojego aparatu oraz zasady fotografowania w różnych warunkach.

Spotkanie zorganizowano z inicjatywy p. Czesławy Kurasz – prezesa Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku. **m**

o szkoleniu wolontariuszy napisat "Tygodnik Sanocki" w wywiadzie z dnia 15.10.10

Szkolenie wolontariuszy w ośrodku „Caritas” w Zboiskach odbyło się w dniach 8-9 października 2010 r. W Domu Środowiskowym w Wolicy odbyło się spotkanie integracyjne

na zdjęciu: prace uczestników warsztatów Domu Środowiskowego w Wolicy

zwiedzanie przez
wolontariuszy
Domu Środowiskowego w Holicy

zajęcia
uczęelników
warsztatów

Domu Środowiskowego
w Holicy

W pierwszym dniu szkolenia wykład na temat uszeregowania wśród młodzieży wygłosił Tadeusz Pióro, z zasadami bhp zapoznane wolontariuszy Aneta Mielnik. Fotograf Zygmunt Skates prowadził warsztaty fotograficzne. Młodzież spotkała się z psychologiem - Martą Stół, a na zakończenie pierwszego dnia szkolenia obejrzeli film pt. "Szkoła uczyć".

W drugim dniu szkolenia wolontariusze uczestniczyli w Mszy św. i spotkali się z dyrektorem "Caritas" ks. Arturem Jencem. Zajęcie z zasad udzielania pierwszej pomocy przeprowadził Krzysztof Galubowski. W czasie wolnym do dyspozycji wolontariuszy odbyła się sesja zdjęciowa.

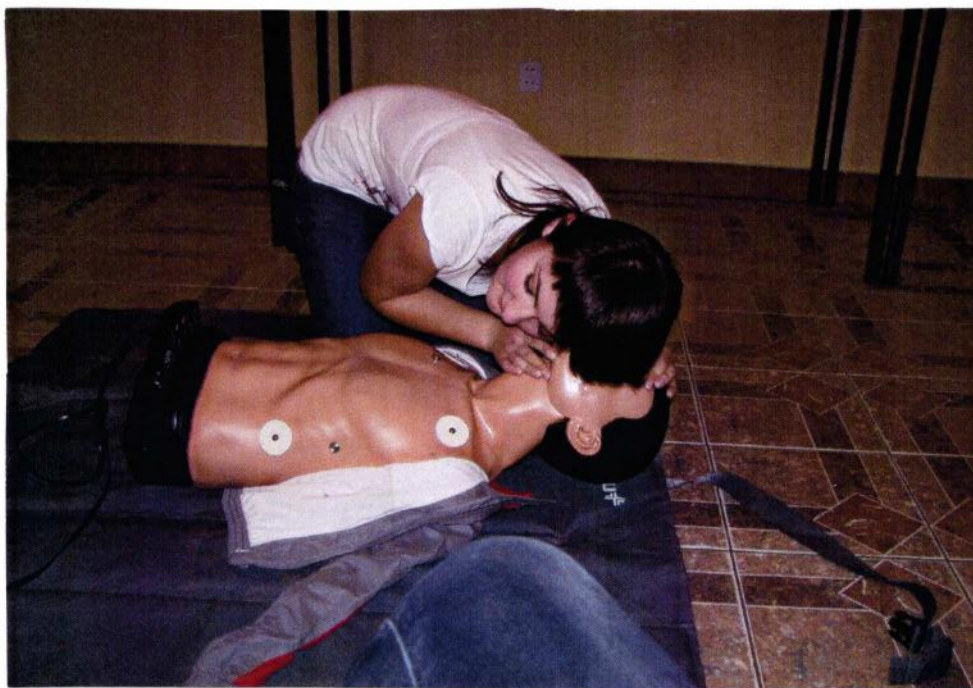
na zdjęciu:
prowadzący
werszety
fotograficzne
Zygmunt Skates

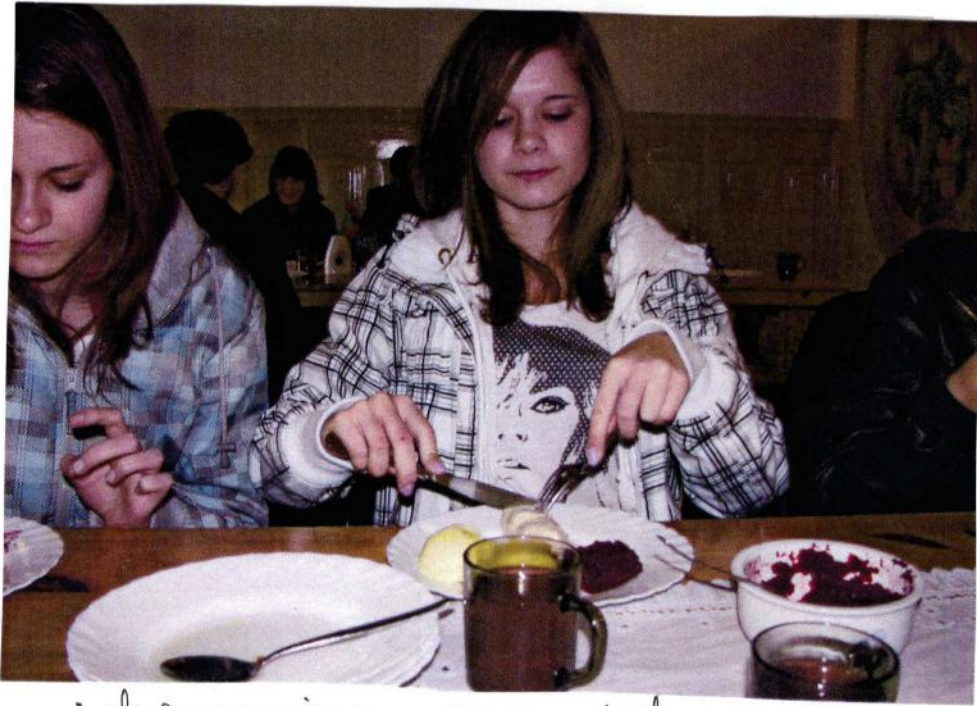
na zdjęciach:
werszedy z re-
dresu - rekordy
mistrzostw
pierwszej
jedynki
prowadzi
stronyszef
Jakubowski

o sakaleni uczestnicyli:

Małgorzata Brodzicka
Pauline Limak
Anita Wosachta
Justyna Fornal
Klaudia Jakubowska
Martyna Orkowska
Patrycja Stabryta
Anita Sknich
Magdalena Gien
Beata Skrabalak
Pauline Pluskwa
(ZS nr 1)

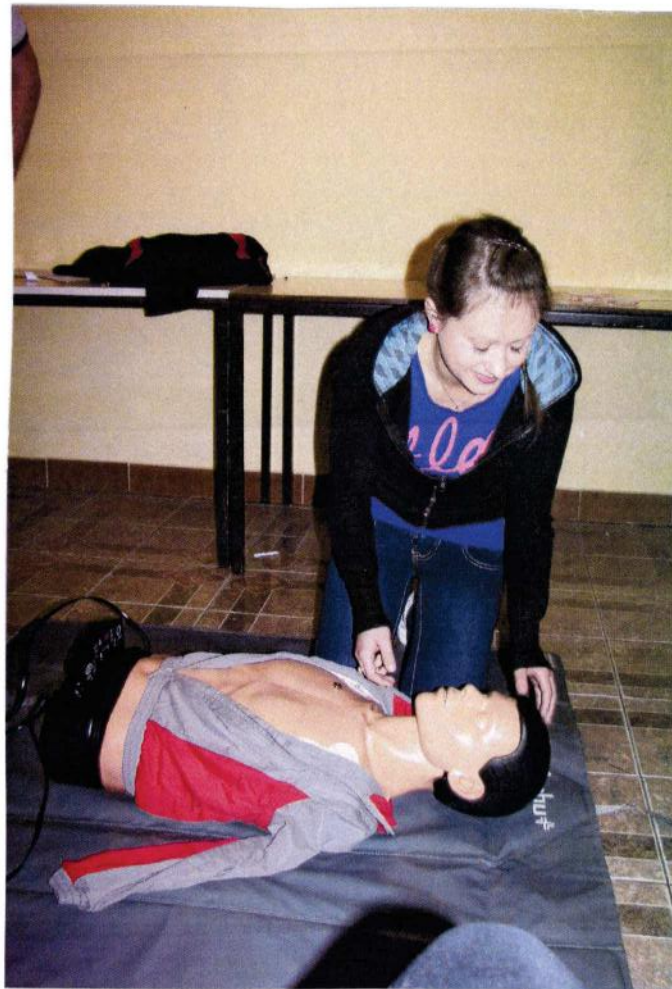

Alicja Boba
Halina Szypka Dem
niańska
Janina Gargulko
Anna Kopic
Helena Sknich
Andrzej Pawlak
Irena Pawlak
Grażyna Papisz
Halina Brulnic
Krzysztof Orszulski
(SUJW)

spotykanie integracyjne przy sto-
 aesiemiemym stole

Dominika Adamska
 Kamila Winiacka
 Marietta Pisula
 Anna Ruchlewicz
 Adrianna Kafara
 Rafal Telesak
 Angelika Freund
 Patrycja Ber
 Marcelina Kamyk
 (II LO)

Paulina Carbowska
 Anna Czuba
 Edyta Gmybajska
 Katarzyna Plotub
 Edyta Kafara
 Katarzyna Kowalska
 Anna Wajcik
 Anna Mikolajczyk
 Aleksandra Kubiak
 Ewa Smoleń
 (Instytut Pielęgni-
 arii i Ratownictwa
 Medycznego PWSZ)

**OSRODEK CARITAS W ZBOISKACH
SZKOLENIE WOLONTARIUSZY**

08-09-2010 r.

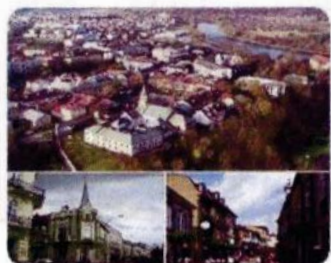

na zdjęciu: Przesła Czesława Kucera
w rozmowie z Krzysztofem Jakubowskim

Stacelnik Urzędu Skarbowego
w Sanoku przesłał do Zarządu PCH
listę osób, które przesłały 1% swego
podatku na rzecz Powiatowego Centrum
Cholantariatu. Są to następujące osoby:
Piotr Mytych, Andrzej Kisiewicz, Tomasz
Rogóż, Elżbieta Mendelowska, Ewa Skalny,
Bartłomiej Biega, Renata FINDER, Danuta
Ozubko, Halina Paszkiewicz, Robert Bo-
dziale, Agnieszka Sech, Zofia Chybito,
Andrzej Lubojemski, Aneta Mroczka.
6 osób nie podało swoich danych osobo-
wych. Darczyńcy otrzymają podziękowanie
ze wsparciem. Fundusze te jako dotychczas
zostaną wykorzystane na szkolenie wolon-
terystów.

Jestem optymistką

Wyznaczam sobie nowe cele i sukcesywnie je realizuję.

kobieta50plus.pl rozmawia z Panią **Czesławą Kurasz** Prezesem Centrum Wolontariatu w Sanoku, Wiceprezesem Sanockiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku, dwukrotnie radną. Aktywnym liderem w swoim środowisku lokalnym, umiejącym zachęcić do wspólnych działań, po prostu niezwykłą POLKĄ.

kobieta50.plus.pl: O Pani działaniach i dokonaniach na rzecz szerzenia idei

wolontariatu poprzez Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku wie bardzo wiele osób w Pani lokalnym środowisku, ale dziś chcemy zapytać nie tylko czego udało się dokonać w Sanoku, ale przede wszystkim jak to się udało zrobić. Całej Polsce chcemy pokazać Pani działania jako tzw. dobrą praktykę i przykład współpracy wielu środowisk dla dobra wspólnego.

Wiele lat była Pani radną, wiemy że ta praca dała Pani ogromną satysfakcję. Proszę powiedzieć jak udało się Pani pogodzić zaangażowanie społeczne z życiem rodzinnym. I co chciałaby Pani przekazać, doradzić innym kobietom, które teraz startują w wyborach samorządowych w całym kraju.

Czesława Kurasz: Treścią mojego życia były trzy pasje, którym się poświęciłam: to rodzina, praca zawodowa i praca społeczna. Wychowałam i wykształciłam 6-cioro dzieci. 21 lat temu zmarł mój mąż, wówczas najmłodszą trójkę musiałam wychować sama, prowadząc dom i pracując zawodowo. Naturalną kolejną rzeczą, dzieci wyfrunęły z gniazda. Aktualnie mieszkam z rodziną najmłodszego syna, który jest muzykiem – gitarzystą w znanym zespole PECTUS. Życie rodzinne było i jest dla mnie źródłem radości. Dzieci wspierają mnie i to dodaje mi energii i wiary w słuszność moich działań.

Moja praca zawodowa przez 38 lat związana była ze Spółdzielnią Wiejską w Komańczy i w Bukowsku. Już w tym czasie podejmowałam wiele działań o charakterze zawodowo-społecznym, wyjeżdżając na targi i giełdy do Poznania, aby sprowadzić towary których zdecydowanie brakowało na rynku. W efekcie na zakupy w Bukowsku przyjeżdżali klienci nie tylko w powiatu sanockiego, ale również w powiatów ościennych. Efekty tych działań dawały dużo satysfakcji, dawałam ludziom szansę na korzystne zakupy w trudnych, kryzysowych czasach. Mobilizowało mnie to do kolejnych działań, wzbogacały moje doświadczenia zarówno w pracy zawodowej jak i społecznej. Doświadczenia te wykorzystałam na początku lat 90-tych, kiedy to w wyniku zmian politycznych i ekonomicznych spółdzielczość musiała również przejść transformację, spółdzielnia w Bukowsku wyszła z tych zmian obronną ręką.

Ponadto moja praca społeczna w Bukowsku związana była z prowadzeniem zespołu „Bukowianie” razem z Piotrem Przybosiem, organizacją Ośrodka Nowoczesnej Gospodyni, Klubu Rolnika i

Prezes PCW Czesława Kurasz podzieliła
wywiadu na portalu „Kobieta 50+”
(w następstwie feliet wywiadu)

wakacyjnych dziecińców. Podchodziłam do tych działań z zapalem i zaangażowaniem, Zdawałam sobie sprawę jak wiele dają one korzyści społeczności wiejskiej, rozwijają i wzbogacają jej kulturę, unowocześniają życie.

W 1998r. w wyborach samorządowych zostałam wybrana do Rady Powiatu Sanockiego i objęłam stanowisko wicestarosty.

W 2000r. uzyskałam tytuł „Człowieka Roku” za osiągnięcia gospodarcze i rozwoju powiatu.

W kolejnej kadencji pełniłam funkcję przewodniczącej Komisji Rolnictwa, Ochrony Środowiska i Geodezji. W czasie pracy samorządowej wykorzystywałam wiele okazji do pracy społecznej, bo to już stało się moją pasją. W 2001r. założyłam Powiatowe Centrum Wolontariatu, wspierałam działania na terenie powiatu w gminach, kołach gospodyń wiejskich, organizację imprez kulturalnych i turystycznych.

Po przejściu na emeryturę w 2002r. swój czas i energię poświęciłam pomocy społecznej, która jest źródłem radości i spełniania się w moim życiu.

W Powiatowym Centrum Wolontariatu w Sanoku, w którym od początku pełnię funkcję Prezesa, pracuję dla społeczności sanockiej 9 lat. Warto wspomnieć, że Stowarzyszenie było tego typu jako pierwsze w województwie podkarpackim. Przez ten okres działań ze stowarzyszeniem miało kontakt wiele osób, które pracowały w różnych okresach czasu, ale głównie działalność wolontariatu opiera się na młodzieży. Wolontariuszkami są studenci Instytutu Pielęgniarstwa Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Sanoku, Uczniowie Zespołu Szkół nr 1, II LO, Zespołu Szkół nr 2 oraz Studenci Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Wolontariusze udzielają pomocy osobom starszym samotnym, niepełnosprawnym w środowiskach indywidualnych, w Specjalnym Ośrodku Opiekuńczo-Wychowawczym, Warsztatach Terapii Zajęciowej i w świetlicy o.o. Franciszkanów. Biorą również udział we wszystkich akcjach charytatywnych na terenie miasta, zbiórkach żywności dla ubogich i niepełnosprawnych oraz w akcjach o szerszym wymiarze jak edycja Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy i powiatowej akcji „Ziemia Sanocka dla Szpitala”, organizacji imprez integracyjnych, pomocy w pracy na koloniach organizowanych przez Caritas. Szczególną satysfakcją i radością daje fakt, że dzięki pracy w wolontariacie wielu młodych ludzi znalazło swoje miejsce w życiu, uzyskało pracę, zdobyło nowe wiadomości, umiejętności, doświadczenia i zrealizowało swoje marzenia życiowe. Są wśród nich wolontariuszki, które wyjechały do pracy za granicę w ramach współpracy z organizacją „Borussie” realizującej program „Budujemy Mosty w Europie”. Współpraca trwała od 2003r. i jest nadal aktualna. Poprzedziła ją m.in. współpraca z fundacją im. Roberta Szumana związana z realizacją integracji europejskiej. W wyniku tych kontaktów miała miejsce wymiana wolontariuszy polskich i niemieckich. Wolontariusze z Niemiec pracowali w schronisku Bezdomnego Inwalidy im. Św. Brata Alberta i Warsztatach Terapii Zajęciowych.

We wrześniu 2004r. Powiatowe Centrum Wolontariatu uzyskało status organizacji pożytku publicznego.

Satysfakcjonujący jest fakt, że praca w wolontariacie jest dla młodych ludzi szkołą życia. Dużą rolę odgrywają elementy etyczne – młodzi uczą się gotowości do niesienia pomocy drugiemu człowiekowi, osobom niepełnosprawnym, ubogim, samotnym. Są blisko człowieka, poznają jego potrzeby, uczucie, troski i nieszczęścia. Dewizą każdego wolontariusza jest przekonanie, że tworząc dobro innych, bardziej odczuwamy własne szczęście. Uczą się wrażliwości i doceniania wartości humanitarnych.

Przy kontaktach z osobami starszymi poznałam ich problemy z osamotnieniem, brakiem kontaktów, poczucie odrzucenia, brak zainteresowania.

W oparciu o te doświadczenia powstał projekt powołania Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

Wraz z radną Urzędu Miasta Janiną Sadowską, podjęliśmy inicjatywę powołania Komitetu Założycielskiego. Przy akceptacji rektor PWSZ został utworzony Uniwersytet Trzeciego Wieku przy Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Sanoku, wpisany do KRS jako stowarzyszenie, w czerwcu 2007r.

W zarządzie Stowarzyszenia pełnię funkcję wiceprezesa.

Uniwersytet Trzeciego Wieku, który trwa 4 lata daje mi dużo satysfakcji i zadowolenia widząc radość moich studentów, którzy znaleźli swój nowy piękny świat niespełnionych wcześniej marzeń poznania świata poprzez turystykę, wiedzę, sport, malarstwo i poznanie wielu różnych przyjaciół i znajomych, gdzie wszyscy czują się jak w rodzinnym gronie. W 2008r. działalność Uniwersytetu została uznana za jedno z najbardziej szlachetnych społecznych działań w Sanoku.

Ważna jest też dla mnie praca społeczna w „Fundacji Zdrowia” na rzecz Szpitala w Sanoku, gdzie od 6-ciu lat pełnię lam funkcję członka zarządu. Fundacja jest organizacją pożytku publicznego. Głównym celem fundacji są systematyczne działania modernizacyjne zmierzające do świadczenia usług medycznych na najwyższym poziomie, remonty oddziałów szpitalnych, poradni specjalistycznych, zakupy nowoczesnego sprzętu operacyjnego, tworzenie nowych pracowni diagnostycznych jak tomografii komputerowej, rezonansu magnetycznego, USG i RTG.

Zarząd Fundacji wspólnie z samorządem Miasta i Powiatu organizuje akcje zbiorów funduszy jak „Ziemia Sanocka dla Szpitala”. Organizowana jest 2-dniowa impreza (akcja) na Terenie Miasta, gmin i parafii, trwają towarzyszące imprezy kulturalne, a około 600 wolontariuszy uczestniczy z Zbiórce do puszek. Zebrane środki przekraczają nasze najśmielsze oczekiwania,

kobieta50.plus.pl: Proszę powiedzieć jakie są Pani marzenia?

Czesława Kurasz: Moim marzeniem jest być dalej w dobrej kondycji fizycznej, być można było realizować działania społeczne, które dają mi tyle radości i satysfakcji – cieszyć się szczęśliwym życiem w rodzinach moich dzieci, wnuków, ich sukcesy i powodzenia dają mi siłę i radość do życia i działania.

kobieta50.plus.pl: Czego życzyłaby Pani sobie i wszystkim Polkom 50 plus?

Czesława Kurasz: Moim teraz życzeniem jest być wybraną do Rady Powiatu w Sanoku w obecnych wyborach samorządowych i tego też życzę wszystkim Polkom, które zdecydowały się startować w wyborach samorządowych w całym kraju.

Podsumowując moją relację, chcę podkreślić, że wszystkie te działania, które były moim udziałem w ramach działalności społecznej przyniosły mi i przynoszą zadowolenie i radość. Jestem optymistką, nie zrażam się trudnościami. Wyznaczam sobie nowe cele i sukcesywnie je realizuję. Podstawą moich działań są wartości religijne, humanizm oraz wartości etyczne. Jestem zadowolona z życia, z pracy, którą wykonywałam dla innych ludzi. Staram się przekazywać moim przyjaciołom i współpracownikom

radość życia, zarażać optymizmem mając na uwadze słowa Krystiana Morgensterna:

„Radość i uśmiech są jak okno i drzwi, którymi może przedostać się w życie człowieka nieskończone dobro”.

kobieta50.plus.pl Bardzo dziękuję za rozmowę.

Czesława Kurasz Dziękuję bardzo.

Rozmawiała **Zuzanna**

BARWY WOLONTARIATU

Konkurs
organizowany przez Sieć Centrów Wolontariatu

„Z kroniki wolontariatu...”

(relacja z dziesięcioletniej działalności)

„Śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą” – motywacja zasugerowana w znanym wierszu ks. Jana Twardowskiego stała się zaczynem powstania stowarzyszenia Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku w kwietniu 2001r.

W roku 2011 stowarzyszenie obchodzić będzie jubileusz dziesięciolecia działalności.

Inicjatorką powstania Powiatowego Centrum Wolontariatu była Czesława Kurasz, pełniąca w 2001 roku funkcję wicestarosty powiatu sanockiego, a organizacja była wówczas pierwszą tego typu w województwie podkarpackim. Podczas inauguracji działalności gotowość do pracy wolontarystycznej deklarowali głównie ludzie dorośli w różnym wieku, pozostający bez pracy lub szukający możliwości własnej samorealizacji w służeniu pomocą potrzebującym. Dzięki wsparciu PCW wiele osób z czasem znalazło pracę, część wolontariuszy ze zdobytym doświadczeniem wyjechała za granicę.

Zarząd PCW rozpoczął kolejny etap działalności od 2002 roku w oparciu o nowych członków rekrutujących się spośród młodzieży szkół średnich. Z czasem młodzież zdominowała sanocki wolontariat, a w roku 2003 dołączyli do uczniów studenci Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Sanoku. W 2009 roku w działalność wolontariatu zaangażowali się słuchacze Uniwersytetu Trzeciego Wieku w Sanoku. Przed okres blisko dziesięciu lat ze stowarzyszeniem związanych było około 600 osób.

Uroczyste obchodziliśmy pierwszą rocznicę istnienia PCW, ciesząc się, że udało nam się utrzymać „status quo” organizacji pożytku publicznego. Los sprawił, że pomogła nam w tym ustawa o wolontariacie. Fakt ten pozwolił na rejestrację stowarzyszenia w Sądzie Rejonowym w Rzeszowie w dniu 28.09.2004r. jako organizacji pożytku publicznego. W 2006 roku odchodziliśmy uroczyste skromny jubileusz pięciolecia, zaś w roku 2011 zamierzamy podczas uroczystej gali podsumować dziesięcioletnią działalność.

Formy działalności wolontariatu są różnorodne. Uczniowie odwiedzają Warsztaty Terapii Zajęciowej, są organizatorami i uczestnikami imprez integracyjnych dla słuchaczy Warsztatów oraz współpracują z Towarzystwem Przyjaciół Dzieci Kołem Pomocy dla Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnych. Pełnią dyżury w Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym, w Świetlicy Socjoterapeutycznej o.o. Franciszkanów i w świetlicy szpitalnej dla dzieci – pacjentów szpitala. Przez cały okres działalności wolontariusze w ramach opieki środowiskowej opiekują się osobami niepełnosprawnymi, samotnymi, starszymi, chorymi i dziećmi z rodzin patologicznych. Słuchacze Uniwersytetu Trzeciego Wieku pełnią dyżury w hospicjum. Wolontariusze również spotykają się ze swoimi podopiecznymi przy okazji świąt Bożego Narodzenia, Wielkanocy oraz Dnia Chorego.

Wolontariusze uczestniczą w akcjach zbiórek żywności pod hasłem „Podziel się Posiłkiem” organizowanych przez Bank Żywności oraz we wszystkich akcjach charytatywnych organizowanych na terenie miasta. Włączyli się w akcje pomocy dla powodziarzy, zrobili to również w roku bieżącym. Uczestniczyli we wszystkich edycjach Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, organizowanych w Sanoku. W ostatnich trzech latach uczestniczyli w lokalnej akcji „Ziemia Sanocka dla Szpitala”, organizowanej przez Fundację Szpital. Formy uczestnictwa to: udział w zbiórkach ulicznych, kwestach pod kościołami w różnych parafiach, pomoc w organizacji imprez jak – aukcje, koncerty, pokazy udzielania pierwszej pomocy, pomiary ciśnienia itp. Co roku wolontariusze uczestniczą w kwestach na cmentarzu na rzecz Towarzystwa im. św. Brata Alberta. Wolontariusze pomagają wychowawcom koloni i półkoloni, które są organizowane przez miejscowe stowarzyszenia dla dzieci z ubogich rodzin. Dla takich dzieci oraz dzieci – pacjentów szpitala wolontariusze organizują „Mikołajki” oraz pomagają w organizacji zabaw choinkowych i imprez z okazji Dnia Dziecka.

PCW poprzez ludzką zgłoszę swój udział w banku
sie Bazy wolontariatu. Pełnię z dziełności
opiekunów Danuta Ombko

inicjując wymianę międzynarodową wolontariuszy. W kolejnym roku, w ramach współpracy ze stowarzyszeniem Wspólnota Kulturalna „Borussia”, uczestnicząc w programie „Budujemy Mosty w Europie”. Owoce tej współpracy był wyjazd grupy sanockich wolontariuszy do pracy na terenie Niemiec. Wymienialiśmy również doświadczenia w ramach współpracy ze stowarzyszeniem „Trampolina”.

W 2007 roku w ramach umowy z Narodowym Centrum Kultury i programu operacyjnego Rozwój Inicjatyw Lokalnych PCW zrealizowało program „Przez kulturę do wnętrza osobowości młodego człowieka” (warsztaty artystyczne i zajęcia terapeutyczne dla młodych ludzi), w którym brali udział wolontariusze i osoby niepełnosprawne.

W 2009 roku członkowie Powiatowego Centrum Wolontariatu uczestniczyli w projekcie finansowanym przez Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Rzeszowie „szerzenie idei wolontariatu wśród młodzieży szkolnej, żyjącej w rodzinach z problemami alkoholowymi i przemocą domową”.

Wolontariusze przygotowani są do pracy podczas szkoleń comiesięcznych zebrań i spotkań integracyjnych. Tematyka szkoleń dotyczy zasad udzielania pierwszej pomocy, uzależnień, zasad racjonalnego żywienia, zagrożeń będących następstwem transformacji w polskim społeczeństwie. Szkolenia są prowadzone przez profesjonalistów z różnych dziedzin, m.in. ratowników medycznych, psychologa, policję, przedstawicieli kleru, technologa żywności, ludzi kultury, instruktorów rękodzieła.

W 2009 roku Zarząd PCW zorganizował konkurs literacki dla wolontariuszy „Wolontariat – mój wybór”, który posłużył jako swego rodzaju ewaluacja dotychczasowych działań organizacji. W marcu 2010 roku odbyło się podsumowanie konkursu i wręczenie nagród. Obecnie została ogłoszona kolejna edycja konkursu pod hasłem „Pomagam... mimo wszystko”. Będzie to konkurs fotograficzny.

Zarząd i członkowie stowarzyszenia nie ograniczają swej działalności do terenu miasta Sanoka. Przez okres trzech lat współpracowaliśmy w Kołem Wolontariusza z Gimnazjum z Orzechówki w sąsiednim powiecie brzozowskim, wspierając ich radą i doświadczeniem. Dziękując własnymi doświadczeniami, pomagaliśmy również w powstaniu koła wolontariatu przy Fundacji na Rzecz Szpitala w mieście Brzozowie. Propagowaniu idei wolontariatu służą również coroczne obchody Międzynarodowego Dnia Wolontariusza, w których uczestniczą przedstawiciele władz samorządowych, organizacji charytatywnych i sympatycy wolontariatu.

Działalność Powiatowego Centrum wolontariatu jest powszechnie znana na terenie Sanoka dzięki stałej aktywności wolontariuszy i ich opiekunów, artykułom prasowym, forum internetowemu, aktualnej stronie internetowej oraz kronice. Kronika dokumentująca cały okres działalności stowarzyszenia prowadzona jest przez sekretarza PCW Danutę Ozubko.

Wolontariusze Powiatowego Centrum Wolontariatu uczestniczą po raz czwarty w konkursie „Barwy Wolontariatu”.

Dziesięcioletni okres pracy w wolontariacie dawał i daje nam satysfakcję, radość z wykonywanych działań. Czujemy się szczęśliwi pomagając innym ludziom.

PCW po raz kolejny zgłosiło swój udział w konkursie „Barwy Wolontariatu”. Relację z działalności przekazała Danuta Ozubko

ne idźcieciech : lewaste ne cmentarzu

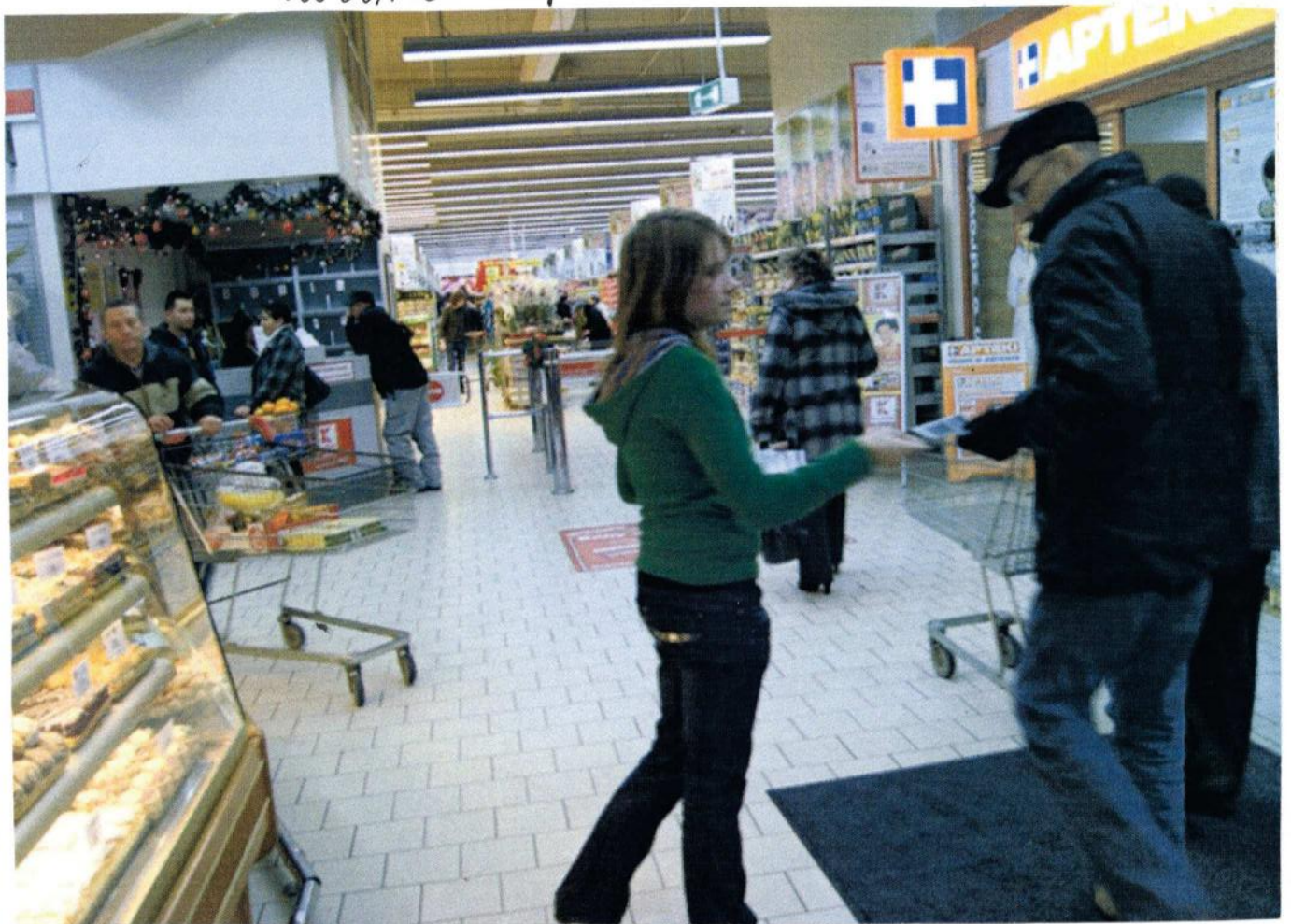

Jeunesse poderes d'uis Wessyllich Gwozycu

na zdjęciach: młodym ludziom podarować
zabawki z ponoski

Szkolenie z zakresu - zasady regionalnego żywienia odbyło się w dniach 9.11. - 30.11. Głównym tematem szkolenie - żywność, żywienie o zdrowie - diety odchudzające i skuteczność ich stosowanie.

Szkolenie prowadził Krzysztof Indyk nauczyciel L3 nr 1. W szkoleniu uczestniczyło 20 ~~wolontariuszy~~.

W dniu 1 listopada 2010 r. wolontariusze kwstowali na cmentarzu na os. Stawomyszenia im. p. Brata Alberta.

W siedzibie 23 listopada w siedzibie Stowarzyszenia Powiatowego odbyło się spotkanie Prezesa Christy Górsz, członków Zarządu Służby Osobliwej, Bożeny Bekier, Prezes Kate Pomocy Dzieciom i Młodzieży Niepełnosprawnym, opiekunka kot wolontariatu (L20, L3 nr 2) z przedstawicielem Banku Żywności z Rzeszowa. Spotkanie odbyło się w związku z planowaną na dzień 3 grudnia zbiórkę żywności. Podczas zebrania omówiono dotychczasowe osiągnięcia dotyczące zbiórki oraz formy i metody pracy wolontariuszy podczas zbiórki.

W dniu 3 grudnia odbyło się kolejne zbiórka żywności w sklepach: "Dem Handlowy" "kaupland" W zbiórce brali udział wolontariusze:

Justyna Bites, Lena Chmura, Pauline
 Pluskewik, Anna Kobylakiewicz, Emilie
 Liarko, Justyna Fornal, Klaudia Jakubow-
 ska, Patrycja Stabryta, Pauline Gryb, Mag-
 dalena Fien, Joanna Sobala (L 300)
 Dagmara Tomaszewska, Eveline Wdowiak,
 Monika Swaniuk, Agata Sulkasik, Mag-
 dalena Kutale, Adrienne Wajten (L 30)
 Katarzyna Otewiszczyk, Amanda Skorka,
 Olivia Jadczyńska, Dominika Potomska,
 Klara Sembicka, Kinga Kluska, Pauline
 Romanczyk, Magdalena Szajna, Klaudia
 Milczanowska, Magdalena Dmierzak, Be-
 nedykta Wencel, Larusa Biega, Margareta
 Andre Poporska.

*Wesołych
 Świąt
 Szczęśliwego
 Nowego Roku*

L' okazji Świąt
 Bożego Narodzenia
 i Nowego Roku
 wolontariusze staję
 zyczenie swoim
 pociepianym. Leryd
 PCW staję zyczenie
 dobroczyncom, wyrope
 cownikom i wolu-
 teriuszom na inter-
 netowym forum PCW

na zorganizowanych
odjęciach: Skłoso-
dajki w szpitalu
zorganizowane
przez wolontaria-
my - Studentów
PWSZ

mgr Ewa Smoleń: Na takie chwile, kiedy dziecko się uśmiecha, warto czekać!

Święty Mikołaj studentem

Święty Mikołaj z dzieciennego obrazka ma długą siwą brodę. Ten, który pomógł podopiecznym sanockiego Domu Dziecka i oddziału dziecięcego szpitala, też taką miał. Ale nawet ci najmłodszy obdarowani zauważyli, że pod białą brodą kryje się młoda studencka twarz – twarz uczelnianego Koła Wolontariatu.

Studencki miś

Karton 1,5 m × 1 m oblepiony kolorowym papierem, stojący do końca listopada w bufetowym kącie, a na nim informacja: „Każdy może zostać świętym Mikołajem”. Pudło otwarte na dobre i ofiarne serce studenta nie zawiodło się na nim. Stopniowo wypełniało się drobiazgami. Misie, słodycze, przybory szkolne i inne niespodzianki trafiły w ręce podopiecznych Domu Dziecka w Sanoku.

W tym roku wręczenie prezentów miało niezwykłą oprawę. Z inicjatywą wyszli nasi muzycy. – Pod koniec listopada organizujemy koncert, zaprosimy te dzieciaki – z entuzjazmem pomysł podał jako pierwszy mgr Robert Handermayer z Zakładu Edukacji Muzycznej. I tak też się stało. 23 listopada podczas wspaniałego koncertu „Studencka Jesień” wolontariuszki Ania i Edyta wręczyły zaproszonym dzieciom dwa kolorowe pudła z prezentami. Szczery uśmiech na ich twarzyczkach był najpiękniejszym „dziękujemy”.

foto: Koło Wolontariatu (2)

Po rozdaniu prezentów mali pacjenci pozostali blisko św. Mikołaja, a odważniejsi nawet usiedli mu na kolanach

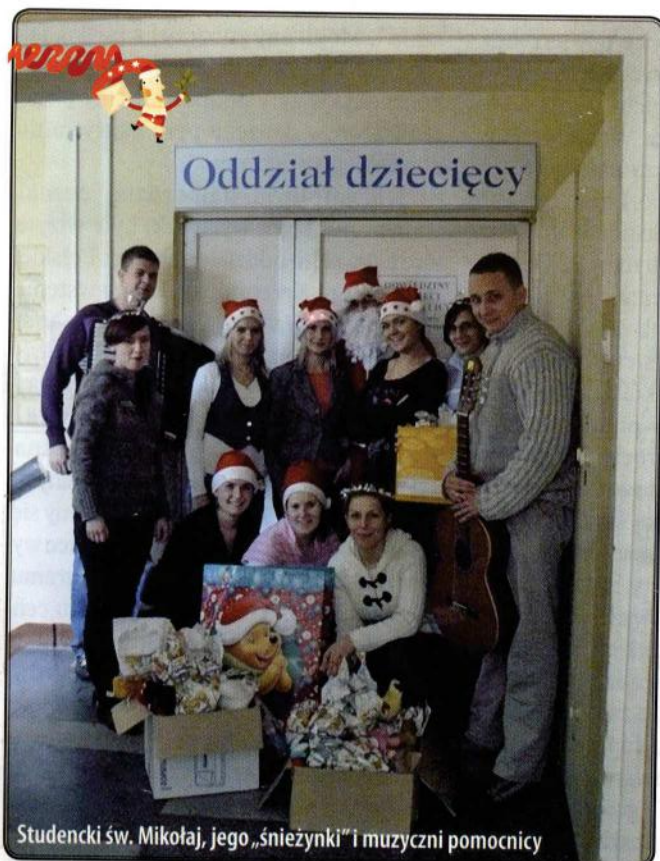
Hop na kolanka

– Święty Mikołaj przyszedł do mnie nawet do szpitala! Nie zapomniał o mnie – szczere, radosne wyznanie małego pacjenta z oddziału dziecięcego w Sanoku. To prawda, św. Mikołaj nie zapomniał o dzieciach w szpitalu. A to także dzięki naszym studentom. 6 grudnia przybył wraz ze swoimi pomocnikami na oddział. A tam ogromne zaskoczenie, ale i radość. W tym roku w akcji mikołajkowej wolontariuszom pomagali Łukasz i Jarosław – studenci Zakładu Edukacji Muzycznej. Towarzyszyli oni temu radosnemu spotkaniu grą na gitarze i akordeonie.

– Mali pacjenci powoli odbierali przyniesione przez św. Mikołaja i jego pomocników prezenty, a na ich twarzach pojawiał się ogrom zadowolenia i szczęścia – wspomina mgr Ewa Smoleń opiekun Koła Wolontariatu.

s. Julia Maria

II rok komunikacji medialnej

Studencki św. Mikołaj, jego „śnieżynki” i muzyczni pomocnicy

Dziękujemy!

Wolontariusze wraz z opiekunem serdecznie dziękują Pani mgr Zofii Kielar za pomoc w uświetnieniu tego dnia piękną muzyką w wykonaniu studentów edukacji muzycznej, Pani mgr Edycie Krowickiej oraz wszystkim zaangażowanym studentom. Wielkie DZIĘKI dla każdego, kto do kolorowego pudła wrzucił choć jednego cukierka, kto zdecydował się na rozstanie z ulubionym misiem, kto wyrzekł się batonika, a to wszystko, by zobaczyć uśmiech dziecka. Zachęcamy Was już dzisiaj do włączania się w przyszłe tego typu akcje.

Zaproszenie

*Jest w moim kraju zwyczaj, że w dzień wigilijny
Przy wejściu pierwszej gwiazdy wieczornej na niebie
Ludzie gniazda wspólnego łamią chleb biblijny
Najtkliwsze przekazując uczucia w tym chlebie.*

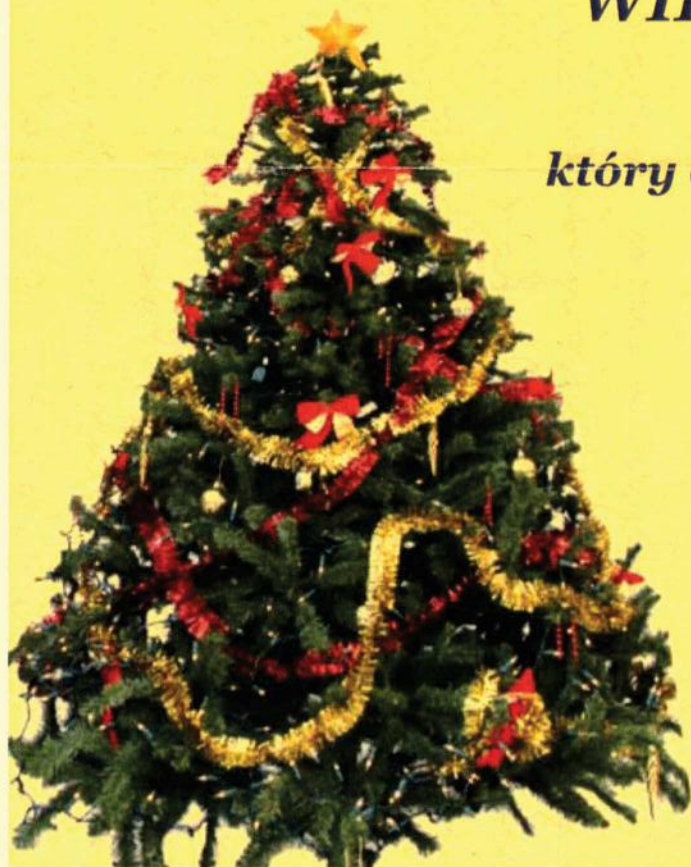
**Rektor, Senat
oraz Społeczność Akademicka
Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej
im. Jana Grodka w Sanoku
serdecznie zapraszają**

na

WIECZÓR OPŁATKOWY,

**który odbędzie się 9 grudnia 2010 r.
o godz. 18.00
w Auli budynku „F”**

**Uroczystość uświetni występ
studentów edukacji muzycznej
PWSZ im. Jana Grodka w Sanoku**

6 grudnia 2010 r. Studenci Instytutu Piślegniarstwa PWSZ zorganizowali "Mikotajki" dla dzieci przebywających na kwarantanie w szpitalu.

Relacje Ewy Smoleń - opiekunki kote wdzięku siostry w PWSZ w Sandku: "To był grudniowy, mroźny, śnieżny i coraz krótszy dzień mijającego roku, a jednak tak szczególny, ważny dla każdego dziecka. W godzinach popołudniowych sra. Mikotaj wraz ze swoimi promocnikami pojechał do medycznych pacjentów powiatowego szpitala. W swoim worku miał upominki dla wszystkich pacjentów oddziału dziecięcego SPOZ w Sandku.

Dzieci radośnie i ciepło powitały Świętego Mikotaja wraz z asystą. Młode wniościanki buzie wzdrywały się w ubożny na czerwono fiolet z białą brzołą i na worku z prezentami. Po odpiernianiu wspólnie ledzą Ciche noc przy akompaniamencie studentów Edukacji Specjalnej sra. Mikotaj otworzył worek i rozpoczął rozdawanie prezentów. Młodzi pacjenci odbierali prezenty a na ich sąmie- niowych twarzach pojawił się obok zadowolonego i radości wsmiech zadowolonego i szczęście - święty Mikotaj przyszedł do mnie nawet do szpitala! Nie zapomnieli o mnie! Dzieci dziękowały się swoje rodzicom, na prośbę Mikotaja spienęły piasek i recy- tantry wiersze. Po rozdaniu prezentów

porosteli bliżko sw. Mikłaj, odwieczne dzieci
 usiadły na lodach, chcąc podzielić ze
 sobą. W bieżącym roku wolontariuszom Justy-
 Intu. Pięćdziesiątka pomogła studentki Zakładu
 Edukacji Specjalnej Siles i Foresta, którzy
 przelazę przę na aleksandrie i gitarę ławaryszajk
 św. Mikłajowi, wprowadzając wszystkich w at-
 mosferę abliżajacych się Święt Bożego Narodze-
 nia. Nie takie chwile, kiedy dziecko się
 uśmiecha, warto celebrować. Każde dziecko
 jest szczerą. To dar bezcenny i nie pęro-
 wul.

Aniołek
zdrowia

Do kiedy uśmieje się dziecko...

Uśmieje się cały świat...

Uśmiejesz się Ty...

Uśmieje się ja...

Wszystko odzyskuje sens...

Stawiamy lodowce i baw...

Zycie staje się przyjemniejsze...

Szere szczęścia nabiera blasku i mocy...

Łapmy się o problemy, troskach... kłopotach

Skądś się budzi nasz do życia...

I czasem niewidno śmieje do szczęścia...

Bo uśmiechnięte dziecko jest chodzącym cudem

Cudem samo w sobie...

Jest jedynie... wyjątkowe... niewygodne...

Ma w sobie niespotykaną siłę...

Gdyby zabrakło uśmiechu dziecka byłoby ciemno.

Nie pomogłyby słońce... gwiazdy... księżyc...

Aniołek
szczęścia

~~Ważne informacje dotyczące Podkości...~~
Rozświetla brzoinę ciemności...

10 stycznia 2011 roku odbyło się zebranie Zarządu PCW. Podczas zebrania omówiono wstępne założenia dotyczące uroczystości 10-lecie powstania Stowarzyszenia. Uroczystości odbędą się w dniu 27 maja 2011. W programie uroczystości przewiduje się uroczystą mszę świętą a następnie uroczystość oficjalną w SDK. Jubileuszowe obchody będą miały szczególny charakter, ponieważ ode brzoinę został uznany przez M.E Europejskim Dniem Wolontariatu.

Podczas zebrania przedyskutowano propozycję regulaminu konkursu fotograficznego dla wolontariuszy oraz zamieszczenie dotyczące opracowania projektów w celu pozyskania środków finansowych. Goodwill ze zebrań wykorzystane na kolejne działania PCW, m. in. na sfinansowanie wydanie publikacji podsumowującej 10-letnią działalność PCW.

Regulamin konkursu fotograficznego i filmowego "Tomajem... mimo wszystko" według sugestii Prezesi Czesławy Kuczer opracowała Danuta Osulko.

Regulamin konkursu fotograficznego i filmowego **„Pomagam...mimo wszystko”**

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku zaprasza wolontariuszy do udziału w konkursie fotograficznym i filmowym pod hasłem: „Pomagam...mimo wszystko”.

1. Konkurs organizowany przez Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku pod patronatem Europosłanki Elżbiety Łukacijewskiej
2. Celem konkursu jest propagowanie idei wolontariatu, wymiana doświadczeń przez wolontariuszy, kształtowanie postaw etycznych związanych z działalnością społeczną i służeniem drugiemu człowiekowi, a także niesieniem pomocy w trudnych sytuacjach życiowych, udokumentowanie oraz spopularyzowanie działalności wolontariuszy.
3. Konkurs skierowany jest do wolontariuszy.
4. Forma prac:
 - album - zdjęcia o wymiarach 15cm x 20cm (max do 20 zdjęć),
 - plakat,
 - film (10 minutowy, dotyczący pracy wolontariusza).
5. Zdjęcia do albumu lub plakatu, jak i film, należy wykonać na terenie Sanoka lub powiatu sanockiego.
6. Jedna osoba może zgłosić do konkursu max 1 pracę w 1 kategorii. Prace z każdej kategorii powinny być wykonane indywidualnie, nie grupowo.
7. Technika wykonywania zdjęć jest dowolna, ale muszą być one zaprezentowane w formie papierowej (w załączniku prosimy o dołączenie płytki CD ze zdjęciami). Filmy powinny być przekazane w formie elektronicznej na płycie DVD.
8. Każdy album, plakat, film muszą być podpisane przez autora pracy, opatrzone tytułem i określeniem kategorii. Można dołączyć również krótki opis, np. wydarzenia, które wiążą się ze zdjęciem lub filmem (do 200 znaków).
9. Załącznikiem do pracy powinna być zamknięta koperta, opatrzona podpisem autora, zawierająca wypełniony formularz zgłoszeniowy (załącznik o regulaminu).
10. Termin zgłoszenia udziału do konkursu – 04.02.2011r. w Biurze Wolontariatu, ul. Rynek 1, 38-500 Sanok.

~~Załącznik~~

do regulaminu konkursu fotograficznego i filmowego
„Pomagam... mimo wszystko”

Formularz zgłoszeniowy:

Imię:

Nazwisko:

Adres:

Telefon:

Adres e-mail:

Liczba prac:

Wyrażam zgodę na nieodpłatne i bezterminowe wykorzystanie zgłoszonych przeze mnie fotografii/filmu, ich utrwalanie i zwielokrotnianie dowolną techniką, a także na rozpowszechnianie w publikacjach na stronie internetowej Powiatowego Centrum Wolontariatu www.wolontariat.sanok.pl (z podaniem nazwiska autora).

Wyrażenie zgody jest warunkiem uczestnictwa w konkursie.

.....

Data i podpis uczestnika

Oświadczam, iż w przypadku nagrodzenia lub wyróżnienia wykonanej przeze mnie fotografii/filmu, wyrażam zgodę na nieodpłatne i bezterminowe wykorzystanie tych materiałów, utrwalanie ich i zwielokrotnianie dowolną techniką, a także na rozpowszechnianie w publikacjach na stronie internetowej Powiatowego Centrum Wolontariatu (z podaniem nazwiska autora).

Wyrażenie zgody jest warunkiem uczestnictwa w konkursie.

.....

Data i podpis uczestnika

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych na potrzeby Konkursu fotograficznego i filmowego „Pomagam...mimo wszystko”, organizowanego przez Powiatowe Centrum Wolontariatu, zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych z dnia 29 sierpnia 1997 r.

Wyrażenie zgody jest warunkiem uczestnictwa w konkursie.

.....

Data i podpis uczestnika

11. Prace należy nadesłać lub dostarczyć osobiście do Biura Powiatowego Centrum Wolontariatu, 38 – 500 Sanok, ul. Rynek 1, „Konkurs fotograficzny i filmowy”. Nadesłanych na konkurs prac organizator nie zwraca.
12. Materiały do konkursu powinny zostać przekazane organizatorowi konkursu w terminie do 30 kwietnia 2011r. O terminie zgłoszenia decyduje data stempla pocztowego albo potwierdzona data nadania przesyłki. Wszelkie zgłoszenia dokonane po dniu **30 kwietnia** nie będą rozpatrywane.
13. Oceny prac dokona niezależna komisja powołana przez Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu, w którego skład wejdą przedstawiciele mediów, kultury i samorządu.
14. Fundatorem nagród jest Pani Elżbieta Łukacijewska.
15. Nagrodą za zajęcie I miejsca w każdej z kategorii jest wyjazd do Brukseli w terminie jesień 2011r.
16. Ogłoszenie wyników oraz wręczenie nagród nastąpi w dniu 27 maja 2011r. na uroczystej Gali Wolontariatu.
17. Prace najlepiej ocenione zostaną wydane w formie publikacji internetowej na stronie: www.wolontariat.sanok.pl.
18. Zgłoszenie prac do konkursu jest równoznaczne z przyjęciem warunków regulaminu oraz oświadczeniem posiadania praw autorskich do zdjęć/filmu i zgody na ich publikację.
19. Organizator zastrzega sobie prawo do zmiany regulaminu.
20. W sytuacjach nieobjętych niniejszym regulaminem rozstrzyga organizator konkursu.
21. W przypadku wątpliwości należy kontaktować się z Zarządem Powiatowego Centrum Wolontariatu:
 - telefon: 502-569-601
 - adres mailowy: wolontariat.sanok@poczta.fm

Liczymy na zaangażowanie wolontariuszy i czekamy na interesujące prace.

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku

Orkiestra tysięcy serc

Po 5-letniej przerwie Sanok znów zagrał w Wielkiej Orkiestrze Świątecznej Pomocy. I to jak pięknie! Już dziś wiadomo – mimo niezakończenia wszystkich internetowych licytacji – że udało się zebrać rekordową ilość pieniędzy (nie licząc finału wojewódzkiego w 2004 roku), która według wszystkich znaków na niebie i Ziemi przekroczy 100 tysięcy złotych! Plasuje nas to w ścisłej czołówce Podkarpacia, po raz kolejny potwierdzając, że potrafimy się dzielić z innymi nawet wówczas, jeśli sami nie mamy za wiele.

chorym dzieciom. To bardzo dobra i potrzebna akcja – powiedział, wysypując całą zawartość kubka na dłońe kwestujących.

– Praktycznie nie ma żadnych głosów negatywnych. Nawet jak ktoś nie daje pieniędzy, to nie robi tego z niechęcią. Jestem tym bardzo

W niedzielę trudno było spotkać kogoś bez czerwonego serduszka – z dumą nosili je i mali, i duzi...

JOANNA KOZIMOR

joanna-kozimor@wp.pl

Ten wspaniały koncert tysięcy serc to efekt ogromnego zaangażowania sztabowiczów, wolontariuszy, sponsorów i mieszkańców miasta oraz okolicznych wiosek, którzy – zjednoczeni ideą pomocy dzieciom z chorobami urologicznymi i nefrologicznymi – postanowili wspólnie zagrać w największej orkiestrze świata Jurka Owsiaaka. Apogeum stanowił niedzielny finał na sanockim Rynku, poprzedzony mnóstwem różnorodnych imprez zorganizowanych zarówno przez sztab, jak i współpracujące z nim szkoły, placówki kulturalne, kluby, organizacje społeczne, firmy, instytucje i osoby prywatne. Jak w ciągu zaledwie kilku tygodni udało się to wszystko zorganizować, poukładać i dopiąć, pozostanie tajemnicą Jolanty Słaby – kobiety mocarnej i energetycznej niczym Red Bull – która podjęła się niełatwej roli dyrygenta sanockiej orkiestry. Wspierana przez kilkusobową grupę sztabowców i armię około 700 wolontariuszy potrafiła również skutecznie szukać sponsorów, walczyć o dodatkowe puszki w centrali WOŚP (zamiast 170 dostaliśmy 250), jak i przekonywać sceptyków do wspólnego koncertowania.

W pełnym słońcu

W niedzielę od samego rana na ulicach miasta zaroilo się od czerwonych serduszek. Na każdym

kroku można było spotkać wolontariuszy z puszkami. Zdarzało się, że młodym kwestarzom towarzyszyli rodzice. – Gabrysia chodzi do szkoły podstawowej i jest chyba najmłodszym wolontariuszem. Tato też musiał nim zostać, żeby mogła dostać puszkę – wyjaśnił z uśmiechem Wiesław Zajac, który kwestował na ul. Kościuszki wraz z córką oraz dwoma zagórzankami: Gabrysią Wach i Martą Dobosz. – Będziemy zbierać aż napelnimy puszkę. Nie powinno być z tym problemu, bo praktycznie nikt nam nie odmawia. A i pogoda sprzyja.

Pogoda rzeczywiście sprzyjała wyjątkowo – słońce otwierało szeroko nie tylko serca, ale i portfele ofiarodawców. – Ludzie reagują na akcję bardzo pozytywnie. Często sami do nas podchodzą i wrzucają nawet po 50 złotych – potwierdzali zgodnym chórem Natalia Rygliszyn, Dominik Terefińko, Natalia Smagło i Damian Szczerba napotkani na deptaku.

– Wrzuciłam datek, choć nie przepadam za panem Owsiakiem. Ale liczy się cel, a ten jest szlachetny – podkreśliła Małgorzata Kowalik.

Z sercem na dłoni

Nie brakowało także chwil wzruszających. Do wolontariuszy podszedł starszy, z wyglądu niezbyt zamożny mężczyzna, który przyniósł plastikowy kubek wypelniony po brzegi bilonem. – Zbierałem razem z kolegą. Jest tego około 10 złotych. Wiem, że to niedużo, ale tyle mam. Dlaczego daję te pieniądze? Bo trzeba pomóc

pozytywnie zaskoczona i cieszę się, że po kilku latach przerwy Orkiestra wróciła do Sanoka. Dzięki córce gramy w niej niemal całą rodziną i myślę, że tak będzie także w następnych latach – stwierdziła Małgorzata Gagatko.

Barwnie i radośnie

Sporo działo się na Rynku, gdzie można było pojeździć goprowskim quadem, postrzelać na strzelnicy Airsoft of Sanok, kupić prace wykonane przez uczniów sanockich szkół, zjeść smaczną kiełbasę lub bigos z polowej garkuchni. Duże wzięcia miała loteria fantowa – tysięcy losów rozeszło się niczym ciepłe bułeczki. I nic dziwnego, skoro wśród 20 głównych nagród były tak atrakcyjne jak wykaszarka, meble, kołdry czy kosze-niespodzianki. Wszystkie stoiska obsługiwała wolontariacka młodzież, dzięki czemu Rynek kipiał młodością i radością w najpiękniejszym wydaniu.

Życiem tętniła też plenerowa estrada, na której występy artystyczne przeplatały się z licytacjami. Władali nią niepodzielnie Artur Rudnicki i Michał Bąk, którzy z właściwym sobie poczuciem humoru zachęcali widzów do podbijania stawek. Emocje rosły wraz z zapadającym zmrokiem i gęstniejącym tłumem publiczności, która podczas kulminacyjnego punktu XIX Finału WOŚP, jakim było Światelko do Nieba, wypełniła niemal całą płytę Rynku.

Losowanie głównych nagród loterii fantowej oraz licytacji jednym podnosiły poziom adrenaliny, innym zaś dostarczały niezłej zabawy. Przekazana przez postać Marka Rzęsę piłka nożna z podpisami czołowych polskich polityków poszła za 120 zł, ufundowany przez Elżbietę Łukacijewską 4-dniowy pobyt w Strasburgu dla dwóch osób – za 2500. Wylicytowała go... Małgorzata Gagatko. – Żałuję, że nie było więcej chętnych, bo wtedy udałoby się uzyskać jeszcze wyższą cenę. Byłam na to przygotowana. Z kim wybiorę się do Strasbur-

we zdjęciach; wolontariusze PCW podczas zbiórki ulicznych

Wt imprezach WOSP uczestniczyli wszyscy wolontariusze PCW.
 Relacje z imprez "WOSP" ukazane są w "Tygodniku Samockim" z dnia 14 stycznia 2011 roku.

Losowanie głównych nagród loterii fantowej oraz licytacji jednym podnosiły poziom adrenaliny, innym zaś dostarczały niezłej zabawy. Przekazana przez postać Marka Rzęsę piłka nożna z podpisami czołowych polskich polityków poszła za 120 zł, ufundowany przez Elżbietę Łukacijewską 4-dniowy pobyt w Strasburgu dla dwóch osób – za 2500. Wylicytowała go... Małgorzata Gagatko. – Żałuję, że nie było więcej chętnych, bo wtedy udałoby się uzyskać jeszcze wyższą cenę. Byłam na to przygotowana. Z kim wybiorę się do Strasburga? Z córką, która od dawna marzy o takiej wycieczce.

Na aukcjach

W ekspresowym tempie zakończyła się licytacja Złotego

Sanocki sztab WOŚP zasłużył na wielkie brawa!

Sądząc po tłumach, jakie przyszły na Rynek, sanoczanom zdążyli już stęsknić się za Orkiestrą.

serduszka. Powiatowa przebitka na poziomie 1900 zł załatwiła sprawę od ręki. Kombinezon żużlowca Macieja Kuciapy, zaprezentowany przez wicekuratora oświaty Antoniego Wydro, trafił na aukcję Allegro, gdzie ma szansę na uzyskanie znacznie wyższej ceny. Podobnie jak dwa huculki, rejs katamaranem czy weekend na Wyspie Energetyka.

Wilk, która oczarowała sanocką publiczność nie tylko wspaniałym głosem, ale i bezpośredniością. Sympatia okazała się wzajemna, co zaowocowało sesją fotograficzną z fanami oraz półgodzinnym rozdawaniem autografów. Pojawił się też bardzo sympatyczny wpis na blogu artystki dotyczący koncertu i sanockiej publiczności.

Kwiaty na niebie

Imprezę zwińczyło tradycyjne Światelko do Nieba z pięknym pokazem fajerwerków oraz energetyczny koncert Kasi

Szczęśliwa jest również Jolanta Staby. – Finał udał się wspaniale. Dziękuję wszystkim, którzy się do tego przyczynili, a zwłaszcza sanoczanom, którzy tak pięknie nas przyjęli.

W dniu 9 stycznia 2011r. kolejny raz zapęta w Sanoku Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy. Dokonano się to po 5-letniej przerwie. W imprezach WOŚP uczestniczyli wszyscy wolontariusze PCW.

Relacje z imprez "WOŚP" znalazła się w "Tygodniku Sanockim" z dnia 14 stycznia 2011 roku.

Musimy być przyjaźni ludziom, nowocześni i skuteczni

Rozmowa z SEBASTIANEM NIŻNIKIEM, nowym starostą sanockim

Fragm. wywiadu, który ukazał się w "Tygodniku Sanockim" w dniu 10 grudnia 2010 roku

* W wygłoszonym exposé wskazał pan, iż jednym z najważniejszych zadań stojących przed powiatem jest edukacja. Czy nie uważa pan, że brzmi to niczym slogan?

– To zależy jak się na to spojry. Ja, podkreślając rangę edukacji, miałem na myśli poziom nauczania w naszych szkołach, gdyż to on decyduje o szansach na przyszły sukces naszych dzieci. A tak naprawdę to decyduje też o rozwoju naszego regionu, gdyż te dzieci za kilkanaście lat będą właśnie albo przedsiębiorcami tworzącymi nowe miejsca pracy, albo osobami gotowymi podjąć pracę, której jakość decyduje o ulokowaniu i rozwoju biznesu w danym regionie. Dlatego musimy dążyć do starania, aby nasz regionalny system oświaty rozwijał się i reagował na zmieniające się warunki otoczenia, aby szkoły konkurowały nie tyle między sobą, ile z ośrodkami

większymi niż nasze. Będziemy w związku z tym pracować m.in. nad sposobem monitorowania jakości edukacji i wykorzystywaniem wyników do wspierania szkół i uczniów. W porozumieniu ze środowiskiem pracodawców uporządkujemy ofertę kształcenia zawodowego.

* Za ważne zadanie uznał pan również budowę samorządu obywatelskiego. Proszę to rozwinąć...

– Chodzi tu o włączanie jak największej grupy obywateli do procesu wyznaczania kierunków rozwoju powiatu. Jestem głęboko przekonany o potrzebie wspierania organizacji pozarządowych. Jeżeli jakieś zadanie może wykonać stowarzyszenie, to niech je wykonają. Nie będzie nic odkrywczego w tym co powiem, że potrzeby mamy ogromne, a środki finansowe pozostające w naszej dyspozycji niewielkie. Ale właśnie dlatego musimy uruchomić system, który pomoże nam w zdobywaniu pieniędzy. Musimy być elastyczni i przygotowani na konkursy, które często ogłaszane są z dnia na dzień. Potrzebna jest dobra współpraca nas wszystkich: samorządów gminnych, miejskich i powiatowych, a także współpraca z władzami województwa i kraju. Jestem przekonany, że potrafimy to wypracować. Poza tym, trzeba sięgać wysoko, zabiegać też o to, co pozornie wydaje się niemożliwe. Tylko wiara, że jesteśmy w stanie zrealizować nasze pozornie nierealne marzenia, może zapewnić nam sukces.

nie czy fundacja, to z dużą dozą prawdopodobieństwa można przyjąć, że zrobi to lepiej i taniej niż urząd. Bardzo ważne będą dla mnie kontakty z przedstawicielami poszczególnych gmin. Każdy dziś rozumie, że pomyślność kraju i regionów buduje się w oparciu o prężnie działające samorządy. Samorządy, które chcą i potrafią ze sobą współpracować.

* Jesteśmy regionem biednym, stąd każda zdobyta złotówka cieszy wyjątkowo, podobnie jak każdy kilometr zbudowanej drogi. Czy – pana zdaniem – stać nas na wielkie rzeczy, gdy rzeczywistość skrzeczy?

– Nie będzie nic odkrywczego w tym co powiem, że potrzeby mamy ogromne, a środki finansowe pozostające w naszej dyspozycji niewielkie. Ale właśnie dlatego musimy uruchomić system, który pomoże nam w zdobywaniu pieniędzy. Musimy być elastyczni i przygotowani na konkursy, które często ogłaszane są z dnia na dzień. Potrzebna jest dobra współpraca nas wszystkich: samorządów gminnych, miejskich i powiatowych, a także współpraca z władzami województwa i kraju. Jestem przekonany, że potrafimy to wypracować. Poza tym, trzeba sięgać wysoko, zabiegać też o to, co pozornie wydaje się niemożliwe. Tylko wiara, że jesteśmy w stanie zrealizować nasze pozornie nierealne marzenia, może zapewnić nam sukces.

W wyniku jesiennych wyborów samorządowych nowym starostą sanockim został Sebastian Niżnik. W wywiadzie powiedział między innymi: „Jestem głęboko przekonany o potrzebie wspierania organizacji pozarządowych”. PCW otrzymało powiadomienie o swojej pracy w wyniku decyzji Starosty Sebastiana Niżnika.

PCW zabiega o wsparcie finansowe podatników w postaci 1% podatku. W Tygodniku Sanockim z dnia 11 lutego ukazał się wykaz organizacji pożytku publicznego uprawnionych do otrzymania 1%.

**WYKAZ ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO
UPRAWNIONYCH DO OTRZYMANIA 1% – MIASTO SANOK**

„śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą...”

**POWIATOWE CENTRUM
WOLONTARIATU
W SANOKU**

**Organizacja Pożytku Publicznego
KRS 0000025815**

Już od 10 lat pomagamy osobom niepełnosprawnym, samotnym, bezdomnym i dotkniętym przez los. Aby usprawnić nasze działania niezbędne jest dodatkowe wsparcie finansowe. Nawet najmniejszy datek od każdego z nas zwiększy możliwość skuteczniejszej pomocy naszym podopiecznym.

Możesz w tym pomóc!
Przeznacz 1% podatku w formie darowizny, która zostanie

przeznaczona na cele szlachetne, określone w statucie PCW, przede wszystkim na szkolenie młodych wolontariuszy. Dokonując rozliczenia podatkowego PIT za rok 2010 w Urzędzie Skarbowym wskaż jako biorcę:

**POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU W SANOKU
Wraz z numerem KRS WOLONTARIATU 0000025815**

Na rzecz Powiatowego Centrum Wolontariatu prosimy również o wpłatę na konto:

BANK PKO S.A. I o/SANOK

11 lutego 2011 roku po raz drugi w sanodkim szpitalu obchodzony był Dzień Chorego w ramach obchodów XIX Międzynarodowego Dnia Chorego. Dzień ten został ustanowiony przez papieża Piusa Jana Pawła II. Obchody zorganizował Stowarzyszenie i II roku Instytutu Pielęgniarstwa PWSZ w Sanoku, wolontariusze. Celem obchodów jest: zapewnienie chorym lepszej opieki, dowartościowanie chorych w sferze ludzkiej, a przede wszystkim duchowej, włączenie w służbę pasterską służby zdrowie wspólnot chrześcijańskich i rodzin zakonnych, popieranie wszelkich form wolontariatu, które mają na celu pomoc chorym i cierpiącym.

Wolontariusze przygotowali brótkie sentencje dodające otuchy oraz tekst tegorocznego orędzia papieża Benedykta XVI na Dzień Chorego. Słody te zostały przekazane chorym obecnym na spotkaniu, a także pacjentom goszczącym na salach chorych. Pacjenci otrzymali również kwiaty wykonane przez wolontariuszy z LS w.s.l.

Smignym wolontariuszy zostało ciepło przyjęte przez dyrekcję sanodkiego szpitala w osobach lek. med. Halane Siembade i macelną pielęgniarkę Katerzynę Kruske. Spotkanie uświetnili uroczyste Słody

Stusypnej w Śanoku wraz z opiekunką
Iwoną Bodziak.

Władze szpitala wyrosity chęć dalszego leu-
dynowania tej inicjatywy i włączenie jej w ke-
lenslarsz uroczystości szpitalnych.

W czasie spotkania do sebranych swrócile
się Prezes PCW Czesław Kurass!

Drodzy chorzy, wolontariusze i szanowni goście!

Dziś 11 luty obchodzony jest w całym Kościele jako XIX Światowy Dzień Chorego. Ten dzień jest szczególną okazją by spotkać się z Wami i skierować kilka słów serdeczności i solidarności.

Ojciec Święty Jan Paweł II pragnał, aby ten dzień był okazją do refleksji nad tajemnicą cierpienia, a przede wszystkim aby uwrażliwiał społeczeństwo na chorych i cierpiących.

Nasze spotkanie zorganizowane przez wolontariuszy z Instytutu Medycznego PWSZ pod kierunkiem Pani mgr Ewy Smoleń, przygotowane kwiaty od wolontariuszy z Koła Wolontariatu z Zespołu Szkół nr 1 – Ekonomik oraz występ artystyczny przygotowany przez uczniów ze Szkoły Muzycznej pod kierunkiem mgr Iwony Bodziak niech będą dowodem i wyrazem serdeczności, sympatii i gotowości do niesienia pomocy dla każdego chorego, który jej potrzebuje.

W serduszku z kwiatuszkiem zapisane są różne złote myśli – jedno z nich (na zakończenie) zacytuję: „*Serce jest bogactwem, którego się nie sprzedaje ani nie kupuje, ale które się ofiarowuje*”.

Uśmiechu i siły, zdrowia oraz wytrwałości z okazji Światowego Dnia Chorego dziś każdemu życzę.

~ S k ~

Dzień chorego 2011

Szanowni Państwo

Wolontariusze zrzeszeni w Kole Wolontariatu przy Instytucie Medycznym

PWSZ im. J. Grodka w Sanoku

serdecznie zapraszają do wzięcia udziału w XIX Światowym Dniu Chorego,

który odbędzie się 11.02.2011 r. w Sali konferencyjnej SP ZOZ w Sanoku

Program

1. Powitanie pacjentów – godz. 14.00.
2. Prezentacja multimedialna „DZIEŃ CHOREGO HISTORIA, ZAŁOŻENIA, CELE”.
3. Występ uczniów Państwowej Szkoły Muzycznej w Sanoku przygotowany pod kierunkiem mgr Iwony Bodziak.
4. Wizyta na salach chorych.

Zaproszeni goście:

- Prorektor ds. dydaktyki PWSZ im. J. Grodka w Sanoku – dr n. med. Elżbieta Cipora, doc. PWSZ
- Prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku – Czesława Kurasz
- Dyrektor Szpitala Specjalistycznego SPZOZ w Sanoku – lek. Adam Siembab
- Naczelną Pielęgniarką Szpitala Specjalistycznego SPZOZ w Sanoku – mgr Katarzyna Kruczek

Dodają otuchy chorym

Studentki dodają otuchy chorym

SANOK. Z okazji „Dnia Chorego” studenci-wolontariusze w PWSZ im. Jan Grodka w Sanoku już po raz drugi przygotowali drobne upominki dla pacjentów szpitalnych oraz wiersze i sentencje filozoficzne dodające otuchy w cierpieniu. Chorym przekazano również orędzie papieża Benedykta XVI.

Uroczystość szpitalną uświetnili nastrojowym koncertem gitarowym uczniowie Szkoły Muzycznej w Sanoku pod kierownictwem mgr Iwony Bodziak. Wolontariusze i artyści zostali bardzo ciepło przyjęci przez pacjentów. Wyjątkowa atmosfera spotkania sprawiła, że impreza ta została wpisa-

na do kalendarza uroczystości szpitalnych.

„Światowy Dzień Chorego” obchodzony jest 11 lutego i został ustanowiony przez papieża Jana Pawła II w 1992 r. Celem tego dnia jest: zapewnienie chorym lepszej opieki zdrowotnej, dowartościowanie chorych w sferze ludzkiej, a przede wszystkim duchowej, a także popieranie wszelkich form wolontariatu, które mają na celu pomoc chorym i cierpiącym.

Koło Wolontariatu przy Instytucie Medycznym PWSZ w Sanoku kierowane jest przez mgr Ewę Smoleń i zrzesza ponad 20 studentów.

RED

na zdjęciu:
opiekunowie
kolon wolontariuszy
PWSZ,
Ewa Smoleń,
pacjenci uczestwi-
li w spotkaniu

obchodach „
Dnia Chorego”
piset Kurier
w dniu
25 lutego
2011 roku

na zlysciu! Dyrektor szpitala Holow Siembał i Prezes
Czesława Jurek

wydaje nam się jakoby Mieszkańcy

→ 57 →

Najpiękniejszych chwil w życiu nie
zaplanujesz. One przyjdą same.

Phil Bosmans

W życiu bowiem istnieją rzeczy, o które
warto walczyć do samego końca.

Paulo Coelho

Lekarze nie po to są na świecie, by
sprowadzać śmierć, ale by za wszelką
cenę podtrzymać życie.

Tomasz Mann

Jeden doświadczony lekarz wart jest
stu wojowników.

Homer

*Śmiech jest dla duszy tym samym, czym
tlen dla płuc.*

Louis de Funes

*Humor i cierpliwość to dwa wielbłądy,
na których przemierzyć można
wszystkie pustynie.*

Phil Bosmans

Pamiętali o chorych

„Nadzieja przychodzi do człowieka wraz z drugim człowiekiem” – sentencji Dantego wierni są studenci Koła Wolontariatu przy Instytucie Medycznym PWSZ, którzy co tydzień odwiedzają swoich podopiecznych z powiatu sanockiego. Pamiętali również o Dniu Chorego (11 lutego), organizując sympatyczne spotkanie z pacjentami sanockiego szpitala.

pielęgniarka Katarzyna Kruczek. Wyrażając uznanie dla młodych ludzi, którzy wykazali się dużą wrażliwością na potrzeby chorych, przedstawiciele dyrekcji zaprosili ich do stałej współpracy, włączając

*o obchodach
Dnia Chorego
piszę Tygodnik
Sanocki
w wydaniu
z dnia
26 lutego
2011r.*

Widząc tak życzliwe twarze wokół siebie, każdy chory od razu czuł się trochę lepiej.

W akcję włączyli się studenci I i II roku pielęgniarstwa, którzy przygotowali dla chorych krótkie sentencje dodające otuchy oraz fragmenty okolicznościowego orędzia Benedykta XVI. Sympatyczne podarunki, wzbogacone kwiatami wykonanymi przez wolontariuszy z ZS-1, wręczono także pacjentom

na salach. O część artystyczną zadbał uczniowie szkoły muzycznej pod opieką Iwony Bodziak. Zaprezentowane przez nich utwory gitarowe i wokalne nagrodzono gromkimi brawami.

Z odwiedzin wolontariuszy zadowoleni byli również dyrektor szpitala Adam Siembab oraz naczelną

cenną inicjatywę w kalendarz szpitalnych uroczystości.

Dumy z postawy swych podopiecznych nie kryła Ewa Smoleń, opiekunka Koła, jak i uczestnicząca w spotkaniu Czesława Kurasz, prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu.

/iot/

Humor może być niezwykłą i zdumiewająco skuteczną bronią.

Carl Hiaasen

- Boję się.

- To dowód, że kochasz życie.

Paulo Coelho

2. *Na zakończenie mojego Orędzia na Światowy Dzień Chorego pragnę wyrazić moją jedność z wszystkimi i z każdym z was, czując się współuczestnikiem waszych cierpień i nadziei, którymi na co dzień żyjecie w jedności z Chrystusem ukrzyżowanym i zmartwychwstałym. Niech On obdarzy was pokojem i uleczy wasze serca. Niech razem z Nim będzie przy was Najświętsza Maryja Panna, którą z ufnością wzywamy jako Uzdrawienie chorych i Pocieszycielkę strapionych. U stóp Krzyża wypełniło się proroctwo Symeona, że Jej matczyne serce miecz przeniknie (por. Łk 2,35). Z głębi swojego cierpienia, uczestnicząc w cierpieniach Syna, Maryja stała się zdolna do przyjęcia nowej misji: być Matką Chrystusa w Jego członkach. W godzinie Krzyża, Jezus przedstawia Jej każdego ze swoich uczniów, mówiąc: „Oto syn Twój” (J 19,26-27). Matczyzna troska o Syna staje się matczyną troską o każdego z nas w naszym codziennym cierpieniu (por. Homilia, Lourdes, 15 września 2008). Drodzy braci i siostry, w Światowym Dniu Chorego zwracam się również z prośbą do kompetentnych władz, ażeby dołożyły starań o rozwój i doskonalenie odpowiednich struktur opieki zdrowotnej, aby służyły one pomocą i były wsparciem dla cierpiących, przede wszystkim dla najuboższych i potrzebujących. Zwracając się do wszystkich Diecezji, kieruję moje serdeczne pozdrowienie do biskupów, prezbiterów, osób konsekrowanych, seminarzystów, pracowników służby zdrowia, wolontariuszy i wszystkich tych, którzy z miłością poświęcają się służbie chorym, przynosząc ulgę w ich cierpieniu i roztaczając opiekę nad każdym chorym bratem i siostrą, w szpitalach, domach opieki i w rodzinach: w twarzach osób chorych umiejcie zawsze dostrzegać Oblicze oblicz, czyli Chrystusa.*
3. **Zapewniam wszystkich o pamięci w modlitwie i każdemu z was udzielam specjalnego Apostolskiego Błogosławieństwa.**

Vatykan, 21 listopada 2010, w uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

Benedykt XVI

Orędzie Ojca Świętego z okazji XIX Światowego Dnia Chorego (11 lutego 2011 r.)

„Krwią Jego ran zostaliście uzdrowieni”

(1 P 2,24)

Drodzy bracia i siostry!

Każdego roku we wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes, które przypada 11 lutego, Kościół przeżywa Światowy Dzień Chorego. Sługa Boży Jan Paweł II pragnął, aby ten Dzień był okazją do refleksji nad tajemnicą cierpienia, a przede wszystkim aby uwrażliwiał nasze wspólnoty i społeczeństwa na chorych braci i siostry. Jeżeli każdy człowiek jest naszym bratem, to zwłaszcza słaby, cierpiący i potrzebujący opieki musi znaleźć się w centrum naszej uwagi, aby nikt nie czuł się zapomniany lub odrzucony. Rzeczywiście „miarę człowieczeństwa określa się w odniesieniu do cierpienia i do cierpiącego. Ma to zastosowanie zarówno w przypadku jednostki, jak i społeczeństwa. Społeczeństwo, które nie jest w stanie zaakceptować cierpiących ani im pomóc i mocą współczucia współuczestniczyć w cierpieniu, również duchowo, jest społeczeństwem okrutnym i nieludzkim” (Encyklika *Spe salvi*, 38). Wszystkie inicjatywy, które będą podjęte przez poszczególne Diecezje z okazji tego Dnia, mają być zachętą do bardziej efektywnej opieki nad cierpiącymi, a także przygotowaniem do uroczystych obchodów Światowego Dnia Chorego, które będą miały miejsce w 2013 roku w Sanktuarium Maryjnym w Altötting, w Niemczech.

1. Drodzy chorzy i cierpiący, to właśnie poprzez rany Chrystusa możemy patrzeć oczyma nadziei na wszystko zło, które dotyka ludzkość. Zmartwychwstając, Chrystus Pan nie usunął ze świata cierpienia i zła, ale uzdrowił je u samych korzeni. Przemocy zła przeciwstawił wszechmoc miłości. Wskazał nam więc, że drogą do pokoju i radości jest miłość: „Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umilowałem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie” (J 13,34). Chrystus, zwycięzca śmierci, żyje pośród nas. Kiedy za świętym Tomaszem powtarzamy: „Pan mój i Bóg mój!”, naśladujemy naszego Mistrza w gotowości oddania życia za naszych braci (por. 1 J 3,16), stając się posłańcami radości, która nie lęka się bólu, radości Zmartwychwstania. Święty Bernard stwierdza: „Bóg nie może cierpieć, ale może współcierpieć”. Bóg, uosobiona Prawda i Miłość, zapragnął cierpieć dla nas i z nami; stał się człowiekiem, by móc współcierpieć z człowiekiem w sposób rzeczywisty w ciele i krwi. Stąd w każde cierpienie ludzkie wszedł Ktoś, kto je z nami dzieli i znosi; stąd w każdym cierpieniu jest odtąd obecne pocieszenie (*con-solatio*) przez współcierpiącą miłość Boga, i tak wschodzi dla nas gwiazda nadziei (por. Encyklika *Spe salvi*, 39). Kieruję do was, drodzy bracia i siostry, ponownie to przesłanie, abyście poprzez wasze cierpienie, życie i wiarę byli jego świadkami.

*Szczęście i nieszczęście to nasza lewa i
prawa ręka - obie należy używać.*

Św Katarzyna

*Droga do szczęścia jest ciemna i
ciemnista, ale rozświecła ją nadzieja.*

Aldona Różanek

*Humor to najlepszy pas ratunkowy na
oceanie życia.*

Werner Finck

*Ze szczęściem
bywa czasami tak jak z okularami,
szuką się ich, a one "siedzą" na nosie.*

Tak blisko!

Phil Bosmans

*sentencje - do przemyślenia dla
chorych i nie tylko dla chorych...*

Najpiękniejszy uśmiech ma ten, kto
wiele wycierpiał.

Siła człowieka nie polega na tym, że
nigdy nie upada, ale na tym, że potrafi
się podnosić.

Konfucjusz

Uśmiech jest jak słońce, które spędza
chłód z ludzkiej twarzy.

Wiktor Hugo

Uśmiech kosztuje mniej od
elektryczności i
daje więcej światła.

Śmiech jest lekarstwem, które każdy
może sobie przepisać.

Reinhold Bollner

Lekarz ma tylko jedno zadanie:
wyleczyć chorego. Jaką drogą tego
dopnie, jest rzeczą obojętną.

Hipokrates

Uprzejme spojrzenie i uśmiech
znaczą często więcej, niż udana
rozmowa.

Stefan Wyszyński

Człowiek szuka miłości, bo w głębi
serca wie, że tylko miłość może uczynić
go szczęśliwym.

Jan Paweł II

Są dwie drogi, aby przeżyć życie. Jedna
to żyć tak, jakby nic nie było cudem.
Druga to żyć tak, jakby cudem było
wszystko.

Albert Einstein

*Dobroć serca jest tym, czym ciepło
słońca: ona daje życie.*

Henryk Sienkiewicz

Największy leń na świecie - zwątpienie.

Michel Quoist

*Cierpienia powinny uszlachetniać,
w przeciwnym razie nic nie dają.*

Jean Paul

W dniu 15 marca 2011 roku odbyło
się walne zebranie członków PCH.
Podczas zebrania Prezes Czesław Kurek
złożył sprawozdanie z działalności
Stowarzyszenia za rok 2010, a także
przedstawił program działalności na
rok 2011. Program ten składa się
miejscami innymi!
wieloletni wolontariuszy w różnych akcjach
pomocnych na terenie miasta oraz

Podharzanie Centrum Edukacji Nauczycieli
w Przemyślu, Powiatowy Urząd Pracy
w Przemyślu. Targi odbyły się w dniu
18 marca 2011r. w Podharzaniu
Centrum Edukacji Nauczycieli. Celem tar-
gów było przedstawienie oferty lokalnych
szkolnictwa ponadgimnazjalnych, placówek
policealnych, wyższych uczelni, a także
lokalnych przedsiębiorców. W trakcie targów
odbyły się prezentacje i prelekcje dotyczące
uczestnictwa wolontariatu dla młodzieży
szkolnictwa ponadgimnazjalnych odwiedzających
targi. Celem prelekcji było przedstawienie
niekorzystnych faktów dotyczących świadczenia
pracy o charakterze wolontariackim.
W targach uczestniczyli: Prezes
Czesława Kurosz, Bożena Bielut wraz
z wolontariuszkami z L.S. ul. - Seno
Chmurz i Paulinę Pluszwick.

Zaproszenie

na zdjęciu: uczestnicy Agencji społecznej
prezentacji działalności wolontariackiej

Wolontariat, czyli dobroć i serce

18 marca w Przemyśle odbyły się Targi Edukacji i Pracy pn. „Europejski Rok Wolontariatu”. Wzięły w nich udział wolontariuszki Zespołu Szkół nr 1 – Lena Chmura i Paulina Pluskwick wraz z opiekunką Szkolnego Koła Wolontariatu p. Bożeną Bekier oraz prezesem Powiatowego Centrum Wolontariatu p. Czesławą Kurasz.

Prezentacja działalności sanockiego wolontariatu na targach w Przemyśle zrobiła na wszystkich duże wrażenie.

Uczennice wystąpiły z prelekcją na temat korzyści płynących ze świadczenia pracy o charakterze wolontariackim. Podzieliły się ze słuchaczami własnymi wrażeniami i doświadczeniami, które zdobyły, działając w Szkolnym Kole Wolontariatu. Dziewczęta podkreślały również, jak wielkie znaczenie ma dla nich możliwość niesienia pomocy drugiemu człowiekowi. Działając dla dobra innych ludzi, czują się potrzebne, odkryły swoją wartość, nawiązały trwałe i prawdziwe przyjaźnie. Radość, którą ofiarują swym podopiecznym, wraca do nich – jak łwierzdą – z podwójną siłą.

Podczas Targów uczennice przedstawiły prezentację ukazującą różnorodną działalność wolontariuszy. Opowiadały o pracy w środowiskach indywidualnych, o akcjach charytatywnych takich jak: Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy, Ziemia Sanocka dla Szpitala czy zbiórki żywności. Mówiły również o szkoleniach i kursach, w których brały udział. Największe zainteresowanie wśród gimnazjalistów wzbudziły ich relacje z podopiecznymi. Młodzież z niełatwą ciekawością oglądała również kronikę, w której udokumentowane zostały wszystkie działania wolontariuszy Zespołu Szkół nr 1 w Sanoku.

B. Bekier

na zdjęciach
Prezes Czesława
Kurasz,
opiekunka
Kole Wolontariatu
w LS nr 1
oraz wolontariuszki
Lena Chmura
i Paulina Pluskwick

o udziale przedstawicieli PCW w targach
„Przedsiębiorca”
„Przedsiębiorca”
Sanocki
w dniu 26.03.11.

Kolejna zbiórka żywności pod hasłem "Pobierz się posiłkiem" zorganizowana przez Bank Żywności odbyła się w samochodach sklepowych - Delikatery 333 i Dom Handlowy w dniu 15 kwietnia 2011r.

W zbiórce uczestniczyli wolontariuski PCW, uczestnice II LO: Anna Michniewicz, Aleksandra Łos, Agnieszka Kucalska, Katarzyna Łoszała, Adrianna Wojcik Kardińska Pomysłowa, Karolina Marosińska, Aleksandra Ziemiańska, Sylwia Pauc, Anita Samiłyk, Marietta Pisula, Adrianna Kofare, Patrycja Bar, Marcelina Kamyk.

W dzień zbliżających się Świąt Wielkanocy wolontariusze odwiedzili podopiecznych w środowiskach indywidualnych, dokonyjąc im życzeń i wręczając kartki świąteczne

POWIATOWE CENTRUM
WOLONTARIATU

*Niech Zmartwychwstanie Pańskie,
które niesie odrodzenie duchowe,
napełni wszystkich spokojem i wiarą,
da siłę w pokonywaniu trudności
i pozwoli z ufnością patrzeć w przyszłość.*

Z serdecznymi życzeniami

Prezes

Kurasz
Czesława Kurasz

Życzenia świąteczne
 przekazał starsza
 Sanołci Sebastian
 Skiznik

oraz
 uroczystankę - Elżbietę
 Łukacjewską

WESOŁYCH ŚWIĄT

W dniu 23 kwietnia 2011r. zegnamy kolejną grupę uczniów - absolwentów, którzy pracowali w szkolnych latach wolontariatu. Absolwenci otrzymali podziękowanie ze strony od Zarządu Powiatowego Centrum Wolontariatu.

W uroczystości pożegnania absolwentów w ZS nr 1 (ekonomik) uczestniczyli przedstawiciele Zarządu PCW: Prezes Czesława Kurcowa i sekretarz Danuta Osabko. Zwracając się do absolwentów Prezes Czesława Kurcowa przedziata:

Droscy absolwenci i wolontariusze,
Dzień dzisiejszy to dzień szczególny,
liczy liczy się okres nauki w szkole
szkolny i uczynny się nowy etap życia.
W tym też momencie dla Was dnia dzisiejszego
wolontariuszom ze ich zaangażowaniem
i trudem włożonym w pomoc osobom potrzebującym

bliższym oraz ze udziałem w akcjach charytatywnych na rzecz samodzielnego społeczeństwa.

Wyrażając swoje uznanie za wkład pracy i zaangażowanie w idee wolontariatu składam serdeczne podziękowanie Dyrekcji szkoły na ręce Pani Dyrektorki Marii Boszolitak oraz paniom opiekunkom - Bożenie Bekiet i Lidze Rogoś oraz s-ym profesorom Januszowi Rudemu.

Składając podziękowanie za zaangażowanie i pracę na rzecz drugiego człowieka, życzę Wam, by nikomu nie zabrakło czasu do rozwiązania problemów dnia codziennego oraz wielu sukcesów, albowiem prawdziwa praca jest radością życia. Oby to maksymalne towarzyszyło nam wszystkim w wykonywaniu codziennych obowiązków.

Symbolicznym wyrazem naszych życzeń niech będą podziękowania wolontariuszom od Zespołu Powiatowe Centrum Wolontariatu. Podziękowanie Asymali absolwenci-wolontariusze: Anita Ambicka, Marlena Babialek, Joanne Biety, Michał Bodziak, Dominika Borczyk, Katarzyna Długosz, Arkadiusz Gotkowski, Agnieszka Ryba, Justyna Szotyko, Jerostaw Zdobych, Alicja Goltys, Kinga Smigiel, Anita Truszkiewicz, Marcin Łanus, Monika Chyła. (dawnymi)

Amanda Skórkas, Magdalena Dobosz, Amanda Oł-
niewska, Monika Zadworska, Aleksandra Pogorzała,
Małgorzata Węgrzyn (mechanik)

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

*„Spieszmy się kochać ludzi
Tak szybko odchodzą”*

***Wolontariusz
Marcin Dams***

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku wyraża wdzięczność i szacunek za pracę w Stowarzyszeniu na rzecz osób potrzebujących wsparcia duchowego i fizycznego, niepełnosprawnych, samotnych i chorych, dzieci czekających na radość i zabawę, oraz udział w akcjach charytatywnych.

Dziękujemy za bezinteresowne poświęcenie swojego czasu, oddanie, wrażliwość i serdeczność.

Życzymy wielu sukcesów osobistych i zawodowych, spełnienie marzeń i realizacji najśmielszych zamierzeń.

Niech dobro, które zostało dane drugiemu człowiekowi wróci w sposób zwielokrotniony. „Szczęście człowieka na ziemi zaczyna się dlań wtedy, gdy zapominając o sobie, zaczynię żyć dla bliźnich.” (Mikołaj Gogol)

Życzymy Pani takiego szczęścia i kontynuacji w wolontarystycznej działalności.

Czesława Kurasz

*Prezes Powiatowego
Centrum Wolontariatu*

Sanok kwiecień 2011 r.

Świąteczny prezencik

Sympatyczny prezent świąteczny sprawili dzieciom ze Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego uczniowie II LO, przygotowując barwne, ciekawe i wesołe przedstawienie „Wielkanocne obyczaje”.

Było to już kolejne spotkanie integracyjne licealistów z podopiecznymi SQSW. Tym razem młodzież, działająca w Szkolnym Kole Teatralnym i Kole Wolontariatu, pod kierownictwem nauczycielki Doroty Wierdak, przygotowała okolicznościowe przedstawienie pt. „Wielkanocne obyczaje”. Gra młodych aktorów, piękne stroje i okolicznościowa dekoracja wywarły duże wrażenie na widzach, którymi były dzieci i młodzież z klas nauczania zintegrowanego, gimnazjum i Szkoły Przysposabiającej do Pracy. Spektakl – wypełniony wierszami, piosen-

kami i rymowanymi scenkami rodzajowymi, przedstawionymi w konwencji ludowej – w ciekawy sposób przypomniał i przybliżył zróżnicowanej wiekowo widowni najbardziej znane obrzędy związane ze Świętami Wielkanocnymi. Po przedstawieniu młodzież ośrodka spotkała się z aktorami przy herbatce i wielkanocnym mazurku.

Warto dodać, że premierowe przedstawienie miało miejsce kilka dni wcześniej, w Samorządowym Żłobku nr 1, ku ogromnej uciechy najmłodszej widowni.

W przygotowanie przedstawienia zaangażowali się – jako aktorzy i obsługa – Ewelina Adamska, Martyna Strzałka, Magdalena Kuna, Bartłomiej Bar, Jakub Knurek, Michał Błażejowski, Judyta Siedlecka, Daria Kopecka, Sandra Sieradzka, Anna Iskrzycka, Andżelika Kogut, Mariola Puzio, Kamila Gładysz, Zuzanna Silar-ska, Wiktoria Wdowiak, Kinga Węgrzynowska, Agnieszka Za-łączkowska, Regina Klimkowska. Piękne stroje uszyła jedna z mam, Elżbieta Wdowiak.

Młodzież z II LO działająca w Kole Wo-
lontariatu przygotowała wspólnie z członka-
mi Szkolnego Kole Teatralnego i Licealnego
ciekawe przedstawienie pt. „Wielkanocne obyczaje”,
które reprezentowało dzieciom ze Specjalne-
go Ośrodka Szkolno-Wychowawczego.
Prezentację zakończyła integracyjne spotka-
nie przy herbatce i wielkanocnym ma-
zurku.

O wydarzeniu napisat „Tygodnik Samochu”
w wydanii z dnia

Prezes Christana Ekertasa uśredniły-
to w Powiatowej Komisji Szkole Zawodo-
wej w Sawoku w uroczystości poświęco-
nej Symbolice Zawodu Pielęgniarki:
W uroczystości boali melniej podulenci,
II roku kierunku pielęgniarstwa. Wśród
nich byli również melanteriusze - czoła
leżenie Powiatowego Centrum Wolontariatu

Zaproszenie

Wolontariusze : Mateusz Majewski,
Paulina Carkewska, Anna Wójcila, Petrycja
Dębowska, Natalia Sindylta, Joanna
Cebieniak, Anna Caba, Edyta Kafara,
Izabela Jakubczyk, Iwona Sałtyja, Justy-
na Tomczewska, Anna Florczak, Lidia
Kostka, Aleksandra Kuliga, Anna Miko-
łajczyk otrzymali gratulacje od Prezes
Cechowy Kurasa.

W dniach 14 i 15 maja Inwesta będą-
ce edycje akcji "Lecnie Sanocko dla Szpi-
tala". Sta terenie miasta, a także we wszyst-
kich gminach powiatu sanockiego wolontariu-
sze zbierali datki na szpital. Wabóo wolu-
teruszy odbywał się pod pieczą Powiatowe-
go Centrum Wolontariatu.

Zadbaj o swój szpital

78

Już po raz piąty Urząd Miasta, Sanocka Fundacja Ochrony Zdrowia oraz SP ZOZ organizują akcję „Ziemia Sanocka dla Szpitala”. Tym razem odbędzie się ona w dniach 14 i 15 maja. W sobotę będzie można skorzystać z usług medycznych w ramach „Otwartego Dnia Szpitala”, a w niedzielę bawić się na Rynku.

Akcja „Ziemia Sanocka dla Szpitala” od początku cieszy się stałym powodzeniem. Mieszkańcy wiedzą, że zbierane podczas niej pieniądze zostają w Sanoku i wspierają najpilniejsze potrzeby szpitala. W tym roku organizatorzy, mimo finału WOŚP, który odbył się w Sanoku w styczniu, zdecydowali nie przerywać cyklicznej już akcji i ponownie ją przeprowadzić.

Tak jak co roku, na terenie miasta, a także we wszystkich gminach powiatu sanockiego, wolontariusze będą zbierać datki na szpital. Nabór na wolontariuszy spoczł na barkach Powiatowego Centrum Wolontariatu. Prowadzony jest również w szkołach. Dwudniowej zbiórce pieniędzy będą towarzyszyły liczne imprezy kulturalne i sportowe. Odbędzie się trzeci Piłkarski Turniej Dzielnicy „Sanok Cup 2011”, a na sanockim Rynku Uniwersytet Trzeciego Wieku przeprowadzi Spartakiadę Ro-

nych, USG narządów jamy brzusznej (ocena nerek i układu moczowego), ECHO serca, poziomu glukozy we krwi, pomiaru ciśnienia tętniczego krwi, morfologii krwi (cukier, cholesterol, TSH). Będzie można także zasięgnąć porad specjalistów z wielu dziedzin medycznych. Będą to konsultacje kardiologiczne, ortopedyczne, neurologiczne, urologiczne, nefrologiczne, z zakresu chirurgii ogólnej i naczyniowej, z zakresu kardiologii inwazyjnej, a także konsultacje dotyczące pielęgnacji noworodka. Na „Dzień Otwarty Szpitala” jego organizatorzy zapraszają w sobotę, 15 maja, w godz. 9-14.

Wiele będzie się działo na Rynku. W niedzielę, już od wczesnych godzin południowych, będzie można spróbować szczęścia na loterii. Każdy los wygrywa. W tym miejscu organizatorzy jeszcze zwracają się do wszyst-

Nasi GOPR-owcy nie opuścili jeszcze żadnej akcji „Ziemia Sanocka dla Szpitala”, stawiając się nań ze swoim sprzętem jeżdżącym, który jest wielką atrakcją dla maluchów. W tym roku też nie zabraknie ich na Rynku.

dzinną, do uczestnictwa w której zaprasza całe rodziny. Także w ramach akcji „Polska Biega” zorganizowany zostanie arcydziełką bieg z Rynku na szczyt Góry Parkowej. Również Harcerski Klub Górski, wzorem lat ubiegłych, szykuje wiele atrakcji.

W sobotnie przedpołudnie słuchacze kierunku Ratownik Medyczny z Medycznej Szkoły Policealnej zaproszą mieszkańców Sanoka na profesjonalny pokaz udzielania pierwszej pomocy, który rozpocznie się w Rynku o godz. 10.

A teraz bardzo ważna wiadomość. Otóż, wzorem lat ubiegłych, ciekawą ofertę skierowaną do mieszkańców Ziemi Sanockiej przygotował Szpital. Będzie to „Dzień Otwarty Szpitala”, a więc zająz do skorzystania z przeróżnych bezpłatnych badań m.in. laboratoryjnych, rentgenowskich zaszki, kręgosłupa, zatok), KG, USG – dopplera tętnic szej-

kich tych, którzy chcieliby przekazać jakiś drobiazg na loterię fantową o kontakt pod numerami telefonów 13 46 52 823 lub 13 46 56 876. Również wystawcy, pragnący w tym dniu zaprezentować i sprzedawać swoje wyroby, proszeni są o kontakt pod wyżej podanymi numerami.

Wszyscy, którzy zjawią się w niedzielę na sanockim Rynku, będą mieli okazję wysłuchać koncertów wielu zespołów. Będzie coś na ludowo i na rockowo. Oprócz części artystycznej, organizatorzy przewidzieli wiele atrakcji nie tylko dla najmłodszych m.in.: ścianę wspinaczkową, quady – Grupa Bieszczadzka GOPR, dmuchane zjeżdźalnie, itp.

Szczegółowy program imprezy znajdziecie Państwo na stronie www.ziemiasanocka.pl, a także na stronie miejskiej www.sanok.pl. W „Tygodniku...” przeczytacie go Państwo za tydzień.

PROGRAM AKCJI

„ZIEMIA SANOCKA DLA SZPITALA 2011”

Akcję zainaugurują już w piątek najmłodszy, uczestnicząc w imprezie pn. „Sportowa majówka dla przedszkolaków, która odbędzie się na Orliku przy SP 1, początek o godz. 10.

W sobotę o godz. 10 na sanockim Rynku rozpocznie się Spartakiada Rodzina, której organizatorem jest Uniwersytet Trzeciego Wieku. W programie spartakiady mnóstwo zabawnych konkurencji m.in.: bieg z piłeczką tenisową na łyżce, slalom z zamkniętymi oczami, zawody w kręglarstwie, bieg „Złotówka dla zdrowia”.

Po zakończeniu spartakiady na Rynku odbywać się będą pokazy ratownictwa medycznego oraz udzielania pierwszej pomocy.

O tej samej godzinie (10) na Orliku przy SP4 rozpoczną się III Mistrzostwa Sanoka Dzielnicy w Piłce Nożnej „SANOK CUP 2011”. Honorowy patronat nad turniejem objął burmistrz miasta.

Także w sobotę (godz. 11-17) do Gimnazjum nr 3 zapraszają harcerze z Klubu Górskiego „Born to climb”. Proponują wspinaczkę po ścianie wspinaczkowej. W programie nauka asekuracji dla początkujących oraz poznanie technik linowych.

Informacje w Tygodniku Sanockim

Tradycyjnie wsparli dzieło działacze Centrum Wolontariatu,

po podsumowaniu akcji Ziemia Sanocka dla Szpitala

Cel akcji „Ziemia Sanocka dla Szpitala” oraz jej program przedstawił Tygodnik Sanocki w wywiadzie z dnia 6 maja 2011r.

Niedziela na Rynku

Na scenie:
Godz.15 – Zespół wokalny-instrumentalny Gminnego Ośrodka Kultury z Tyrawy Wołoskiej
Godz.16 – Zespół rozrywkowy Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Sanoku
Godz.16.40 – Zespół ludowy PWSZ w Sanoku
Godz. 17.15 – Młodzieżowa Orkiestra Dęta OSP Jaćmierz „25 krzesetek”
Godz. 18 – Adrian Królikowski – ćwierćfinalista programu telewizyjnego MUST BE THE MUSIC.
Godz.18.30 – Michał & Grzesiek – półfinaliści MUST BE THE MUSIC
Godz. 19.10 – TRZYSTA FLOTA z Rzeszowa (HIP-HOP)
Godz. 19.40 – Zespół HORYZONTY ZDARZEŃ z Leska
Godz. 20.30 – Zespół AFTER THE ICE z Londynu
Prowadzenie: Magdalena Kaliniak – dziennikarka POLSAT i Dariusz Prosiecki – dziennikarz TVN
Ponadto: pokazy ratownictwa medycznego, pomiary ciśnienia – Instytut Pielęgniarstwa PWSZ, loteria – każdy los wygrywa, ściana wspinaczkowa, quady – Grupa Bieszczadzka GOPR, strzelanie do tarczy – ASG Sanok, pokaz musztry paradnej GRH „SAN”, liczne atrakcje dla dzieci: dmuchane zjeżdźalnie, itp...
Atrakcja tylko dla odważnych:
Ekstremalny zjazd tyrolski z Zamku Królewskiego nad San. (w godz. 14-18).

W ramach Europejskiego Tygodnia Młodzieży I LO w Sanoku zorganizowało w dniu 17 maja debatę o swoich pasjach i działalności społecznej. Podczas konferencji odbyły się panelowe dyskusje poświęcone zagadnieniom związanym z wolontariatem i aktywnością młodych ludzi, które w przyszłości może zapewnić im lepszą pracę. Jedną z dyskutantek była wolontariuszka z LSB Paulina Pluskwicka. W konferencji uczestniczyło Prezes PCW Czesława Kurasz.

O konferencji napisał „Tygodnik Sanocki” w wydaniu z dnia 20 maja 2011r.

Jest co robić!

Najlepszą recenzją debaty, którą zorganizowało I LO w ramach Europejskiego Tygodnia Młodzieży są słowa jednej z uczestniczek, Igi: – Nabrałam chęci do działania. Naprawdę jest co robić! Sympatycznym zakończeniem imprezy było wypuszczenie na Rynku niebieskich i żółtych baloników, wypełnionych helem.

Tym razem nie była to impreza „ku czci”. Po prostu – dzięki projektowi „Sanockie echa w Europie” – młodzież sanockich szkół ponadgimnazjalnych miała okazję spotkać się i porozmawiać o tym, co robi i co ją pasjonuje. A ponieważ gospodarzami byli uczniowie „jedynki”, to właśnie oni wystąpili w roli „cicerone”, opowiadając o różnych ciekawych inicjatywach, realizowanych w szkole. Są to m.in. szkolna gazetka internetowa, radiowęzeł, pomysł stworzenia radia internetowego o zasięgu regionalnym. Uczestnicy mieli też okazję porozmawiać z dorosłymi, którzy realizują się w polityce, samorządzie, działalności społecznej. I przekonać się, jak w przyszłości może zapoczątkować aktywność, kreatywność i zaangażowanie społeczne. Najlepszym przykładem byli goście: Iwona Słota, asystentka europoseł Elżbiety Łukacijewskiej, Sebastian Niżnik – starosta sanocki,

Wśród młodzieży jest wiele osób, które aktywność i działanie mają „we krwi”.

poseł Łukacijewski i wojewoda podkarpacki Małgorzata Chomycz. Pierwsza z par przestała na tę okoliczność nagrane w Brukseli wystąpienie, a druga

Piotr Uruski – przewodniczący komisji oświaty Rady Powiatu Sanockiego, Czesława Kurasz – prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu. Do aktywności zachęcała uczestników także euro-

list, którą odczytała asystentka Katarzyna Kwiatanowska.

W ramach konferencji odbyły się dyskusje panelowe, poświęcone zagadnieniom związanym z wolontariatem i aktywnością młodych ludzi, która w przyszłości może zapewnić im lepszą pracę. Zastanawiano się także, co zrobić, aby zwiększyć widoczność działań młodych ludzi w środowisku lokalnym.

Realizowany przez „jedynkę” projekt otrzymał dofinansowanie w ramach programu „Młodzież w działaniu”. – Naszym celem jest wspomaganie działań młodzieży i ich aktywności. Chcielibyśmy, by udział w projekcie pozwolił na rozwój ich kreatywności i sprawdzenie w praktyce umiejętności bycia przedsiębiorczym – podkreśla Małgorzata Irger, koordynatorka.

O tym, że się to udało, świadczą słowa Igi Kurkowskiej, uczennicy klasy drugiej I LO: – Nabrałam dużej chęci do działania. Widzę, że jest co robić. Są też różne projekty, w których młodzież może uczestniczyć. Wystarczy chcieć! – powiedziała „Tygodnikowi”.

Samodzielny Publiczny Zespół Opieki Zdrowotnej
Szpital Specjalistyczny

38-500 Sanok
ul. 800-lecia 26
tel. +48 134656100
fax +48 134656200
e-mail: szpital@zozsanok.pl
www.zozsanok.pl

SPZOZ/SAN/DN/23/2011

Sanok, dnia 22.05.2011 r.

**Wielce Szanowna Pani
Czesława Kurasz
Powiatowe Centrum Wolontariatu
Sanok**

Pragnę bardzo serdecznie podziękować Pani i wszystkim sanockim wolontariuszom za pomoc w organizacji – po raz piąty w historii – akcji „Ziemia Sanocka dla szpitala”.

Impreza, która odbyła się w dniach 14-15 maja 2011 roku, miała charakter charytatywnego, społecznego wydarzenia kulturalno-sportowo-medycznego. Liczne imprezy – koncerty, wystawy, zawody, aukcje, bezpłatne badania i porady lekarskie – przygotowane i adresowane do dzieci, dorosłych czy seniorów, spajała idea wspólnego działania dla dobra lokalnej społeczności. Efekt ekonomiczny to zebrana kwota sięgająca 70 000 zł.

Tegoroczna zbiórka posłuży do polepszenia opieki nad sanockimi noworodkami i kobietami w ciąży. Planujemy montaż nowych mebli medycznych dla noworodków, przeprowadzenie prac remontowych i zakup specjalistycznego sprzętu neonatologicznego. Zmiany, które obejmą Oddział Noworodkowy i Trakt Porodowy, pozwolą poprawić komfort leczenia w sanockim szpitalu.

Pragnę wyrazić moją głęboką wdzięczność za wytrwałe wspieranie Szpitala Specjalistycznego w Sanoku. Bardzo cenimy sobie Pani zaangażowanie, wrażliwość na problematykę zdrowotną i przychylność dla sanockich służb medycznych.

Z wyrazami szacunku –

DYREKTOR
SP ZOZ w Sanoku
lek. Adam Stępiński

Przedmnie

Zaproszenie

Dyrekcja I Liceum Ogólnokształcącego w Sanoku ma zaszczyt zaprosić
 Panią Prezes Centrum Wolontariatu w Sanoku
 Czesławę Kurasz
 na debatę w ramach Europejskiego Tygodnia Młodzieży,
 która odbędzie się w hotelu Sanvit 18 maja 2011 o godz. 10⁰⁰.

Serdecznie zapraszamy

Robert Rybka

zawato
 i posiedzi
 konferen-
 wswięco-
 wolonte-
 ludzi,
 nie im
 de byte
 z Plus-
 o Preses

O konferencji w ramach Europejskiego Tygodnia Młodzieży w wydaniu z dnia 20 maja 2011 r.

Jest co robić!

Najlepszą recenzją debaty, którą zorganizowało I LO w ramach Europejskiego Tygodnia Młodzieży są słowa jednej z uczestniczek, Igi: – Nabrałam chęci do działania. Naprawdę jest co robić! Sympatycznym zakończeniem imprezy było wypuszczenie na Rynku niebieskich i żółtych baloników, wypełnionych helem.

Tym razem nie była to impreza „ku czci”. Po prostu – dzięki projektowi „Sanockie echa w Europie” – młodzież sanockich szkół ponadgimnazjalnych miała okazję spotkać się i porozmawiać o tym, co robi i co ją pasjonuje. A ponieważ gospodarzami byli uczniowie „jedynki”, to właśnie oni wystąpili w roli „cicerone”, opowiadając o różnych ciekawych inicjatywach, realizowanych w szkole. Są to m.in. szkolna gazetka internetowa, radiowęzeł, pomysł stworzenia radia internetowego o zasięgu regionalnym. Uczestnicy mieli też okazję porozmawiać z dorosłymi, którzy realizują się w polityce, samorządzie, działalności społecznej. I przekonać się, jak w przyszłości może zapoczątkować aktywność, kreatywność i zaan-

Piotr Uruski – przewodniczący komisji oświaty Rady Powiatu Sanockiego, Czesława Kurasz – prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu. Do aktywności zachęcała uczestników także euro-

list, który odczytała asystentka Katarzyna Kwiatanowska.

W ramach konferencji odbyły się dyskusje panelowe, poświęcone zagadnieniom związanym z wolontariatem i aktywnością młodych ludzi, która w przyszłości może zapewnić im lepszą pracę. Zastanawiano się także, co zrobić, aby zwiększyć widoczność działań młodych ludzi w środowisku lokalnym.

Realizowany przez „jedynkę” projekt otrzymał dofinansowanie w ramach programu „Młodzież w działaniu”. – Naszym celem jest wspomaganie działań młodzieży i ich aktywności. Chcielibyśmy, by udział w projekcie pozwolił na rozwój ich kreatywności i sprawdzenie w praktyce umiejętności bycia przedsiębiorczym – podkreśla Małgorzata Igrer, koordynatorka.

O tym, że się to udało, świadczą słowa Igi Kurkowskiej, uczennicy klasy drugiej I LO: – Nabrałam dużej chęci do działania. Widzę, że jest co robić. Są też różne projekty, w których młodzież może uczestniczyć. Wystarczy chcieć! – powiedziała „Tygodnikowi”.

Wśród młodzieży jest wiele osób, które aktywność i działanie mają „we krwi”.

gażowanie społeczne. Najlepszym przykładem byli goście: Iwona Słota, asystentka europoseł Elżbiety Łukacijewskiej, Sebastian Niżnik – starosta sanocki,

poseł Łukacijewski i wojewoda podkarpacki Małgorzata Chomycz. Pierwsza z pań przesała na tę okoliczność nagrane w Brukseli wystąpienie, a druga

W dniu 20 maja 2011 r. odbyło się zebranie Zarządu PCW, podczas którego zatwierdzono listę osób otrzymujących tytuł Honorowego Wolontariusza. W dniu nadania tytułu otrzymają: Elżbieta Łukacijewska, Wojciech, Hebdeman Szymbalski, Artur Andrus, Marek Cycon podczas uroczystości jubileuszowych PCW w dniu 27 maja br.

Wskazano również kandydaturę na Wolontariusza Roku. Spośród nominowanych do tego tytułu: Anny Czuby, Pauliny Pluskwickiej, Marty Heibel, Anny Kopic, tytuł Wolontariusza Roku otrzymała Paulina Pluskwicka, uczestniczka LBS nr 1.

Jubileuszowa Gala Wolontariatu

Sanocki Wolontariat obchodzi swój pierwszy znaczący jubileusz X-lecia. Z tej okazji w dniu 27 maja (piątek) odbędą się miłe uroczystości, nad którymi honorowy patronat objęła Europejska Elżbieta Łukacijewska.

- Dumna jestem, że mogłam objąć patronat nad jubileuszowymi uroczystościami sanockiego Centrum Wolontariatu. Rangę tego wydarzenia podnosi przypadający w 2011 Europejski Rok Wolontariatu. W związku z tym w całej Europie podejmowane są inicjatywy popularyzujące tę szlachetną ideę wśród Europejczyków. Sanok do nich dołączy, z czego ogromnie się cieszę - mówi Elżbieta Łukacijewska.

Obchody X-lecia Powiatowego Centrum Wolontariatu rozpoczną się o godz. 10 mszą świętą w kościele pw. Przemienienia Pańskiego. O godz. 11 w Sanockim Domu Kultury odbędą się Jubileuszowa Gala, przepiękna wprost niespodziankami. W części oficjalnej pokazany będzie film z działalności PCW pt. „Dziesięć lat minęło”, nadany zostanie tytuł „Honorowego Wolontariusza Roku” i wręczona statuetka „Wolontariusza Roku”. Rozstrzygnięty zostanie także konkurs fotograficzny i filmowy dotyczący działalności sanockich wo-

lontariuszy, a jego laureaci odbiorą z rąk europoseł E. Łukacijewskiej nagrody, którymi będzie wyjazd do Brukseli.

W części artystycznej kolejną niespodzianką. Zaczniemy od najważniejszej, czyli od tego, iż poprowadzi ją znany sanocki artysta kabaretowy Artur Andrus. A w programie: zatańczy Formacja Tańca Towarzystwa SDK FLAMENCO, zagrają znakomici instrumentalści Państwowej Szkoły Muzycznej w Sanoku, wystąpią też artyści Warsztatów Terapii Zajęciowej.

Sanok może się cieszyć, że posiada ludzi skupionych pod wolontariackim sztandarem, że w ciągu 10 lat istnienia Powiatowego Centrum Wolontariatu, idea niesienia pomocy ludziom potrzebującym tak pięknie się tutaj rozwinęła. Jesteśmy dumni, że organizatorzy jubileuszowych obchodów właśnie „Tygodnikowi Sanockiemu” powierzył zaszczytną funkcję patrona medialnego. Wielce to sobie cenimy zwłaszcza, że w tych dniach obchodzimy 20-lecie istnienia „TS”.

w „Tygodniku Sanockim” z dnia 20 maja br. pojawiła się zapowiedź, dotycząca uroczystości jubileuszowych Powiatowego Centrum Wolontariatu

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

„Spieszmy się kochać ludzi
Tak szybko odchodzą”

Uroczystości jubileuszowe Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku 2001 - 2011

Program Uroczystości:

godz. 10⁰⁰ - Msza święta w kościele Przemienienia Pańskiego w Sanoku.

godz. 11⁰⁰ - Uroczystości z okazji X - lecia Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku - SANOCKI DOM KULTURY.

Część oficjalna:

- Powitanie zaproszonych Gości,
- Film pt. DZIESIĘĆ LAT MINĘŁO,
- Wystąpienie Prezes Czesławy Kurasz : GENEZA I DZIAŁALNOŚĆ
PCW W SANOKU W LATACH 2001 - 2011,
- Wręczenie statuetki dla WOLONTARIUSZA ROKU,
- Nadanie tytułu HONOROWEGO WOLONTARIUSZA,
- Zaprezentowanie LAUREATÓW KONKURSU FOTOGRAFICZNEGO,
- Wystąpienie zaproszonych Gości.

Część artystyczną poprowadzi i wystąpi artysta kabaretowy ARTUR ANDRUS

- Występ zespołu FLAMENCO,
- Program w wykonaniu uczestników WARSZTATÓW TERAPII ZAJĘCIOWEJ W SANOKU,
- Program muzyczny w wykonaniu UCZNIÓW SZKOŁY MUZYCZNEJ W SANOKU.

Z okazji 10. rocznicy Powiatowego Centrum Wolontariatu wraz z najlepszymi
specjalistami na dobre, brońce działanie dla ludzi o wielkim sercu -
Ma. Anuszej Szuba, prof.

Kochać ludzi i dawać im tak wiele - czy jest coś piękniejszego?
Wyraz miłego uśmiechu dla Zespołu i wszystkich wolontariuszy
dobrej witalności, pomysłowości w dobrym działaniu,
Ewa Dęgocz
miłośnik bankowce bankochi - ewenyt. PZO BP SA

Dziękuję za pomoc, dobroć i miłosierdzie okazane dotychczas, niepodważaj i
potrzebujecie. Miłość rodzi miłość. Dobroć rodzi dobroć.

Adon Semboś
SPZOZ Sanok

Paulina Dobrowolska
J. P. Redmond

"Aktywność kilku osób pomogła do działania
miejscowej osoby. Kiedy ma jakiś pomysł toś im
nie jako że zrealizować. Takimi to metodami do do
się do publikacji książki.

Z okazji X-lecia Wojska Powiatowego Centrum
Wodotowistwa w Surochu Istotnym serdecznie
gratulacje i życzenia oraz pomysłowości w dalszej
pracy na rzecz Spółdzielni.

Janina Rudy
Halina Poulbriach -
dyrektor ZS w Św. Sernob

Z okazji jubileuszu 10-letnia służby
najserdeczniej gratulacje dla p. Gnes
Czesław Kuran, Zarząd, opiekunów
słuchaj kod Solontajatu, e przede
wyszkoleniu Solontajatu. Życie dalszego
normoję Stowarzyszenie a Solontajatu
radości ze służby drugiemu adwokatów

W imieniu Spółdzielni ZS w
"Ekonomika" Maria Popolitak
dyrektor biurowy

Z okazji jubileum od zaproszeń
mi bliskim serce.

dyrektor biurowy
Józef Falcik

Wielu sukcesów w dalszej pracy dla potrzebujących.
Miłość, serce, które dotępie drugiemu człowiekowi - to najpiękny dar.
dyploma II do Sankt

"Głównie jest tyle woli - ile musi być z siebie samego"
wielki podniecie na ofiarę pracy na rzecz innych potrzebujących
osób. Daria zdrowie i wielkiej pomocy bliźniemu
wielki podniecie wprost

Remanie siebie samego innym, a przede wszystkim
jest czymś niewyobrażalnym, dlatego tak
wspaniałego rozwoju waleczności w Sankt w domu
tego wspaniałego 'młodego' Rachel Grenof
Amerykański Państwo w Sankt

Z najbliższymi dziećmi jakiego zgrupowania
wielki podniecie na ofiarę pracy na rzecz innych
osób. Daria zdrowie i wielkiej pomocy bliźniemu
wielki podniecie wprost
wielki podniecie wprost
wielki podniecie wprost

Z okazji Jubileuszu 10-cio lecie
 Powiatowego Centrum Wolontariatu,
 składam wyrazy uznania
 i podziękowania dla Wszystkich
 osób, którzy swój czas, uśmiech,
 i pomoc i kciężę w stronę tych
 najbardziej potrzebujących

Sonok, 27. V, 2011

Z wyrazami szacunku
 Elżbieta Kuczyńska
 Posel na Sejm IV, V, VI kadencji
 Posel do Parlamentu Europejskiego

W dniu obchodów 10 lecie Powiatowego
 Centrum Wolontariatu w Serocku składam
 Serdeczne podziękowanie za dotychczasową
 działalność i wyrażam nadzieję, aby prawnicze
 przez Państwa idea „Podej do tej dobro”
 przyświecała na wiele lat w naszej
 działalności

Serock 27.05.2011r

Elżbieta Kuczyńska
 Starosta Serocka

Z okazji okrągłego jubileuszu 10-letnia Powiatowego
centrum Wolontariatu, wszystkiego najlepszego, dużo energii
i siły na następne 10-letnie

Z wyrazami uznania

Stanomil Miklin
członek zarządu Najwyższego
Podkarpackiego

Do Państwa

28 жовтня 1975 року
24 10 ЛАТ ГРЕБІАНА МАШИЯ
I WIAŁA, IS NIGDY NIKA NIE JEST
NAPRAWDĘ JAK

ПОРТАСА ВОЛОНТЕР
ПОДКАРПАЦЬКОГО
РАЙОНУ ЧОПІВА

Гіп болі зрадує і узкіаніє за праце
колонтонішчынэ на неці ужібонлієй потнекупічці.

Alieja Kocynowski
prezes Towarzystwa Powoj
im. św. Brata Alberta
w Sandomierzu

Elżbieta Łukacijewska
Poseł do Parlamentu Europejskiego

Czesława Kurasz
Prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku

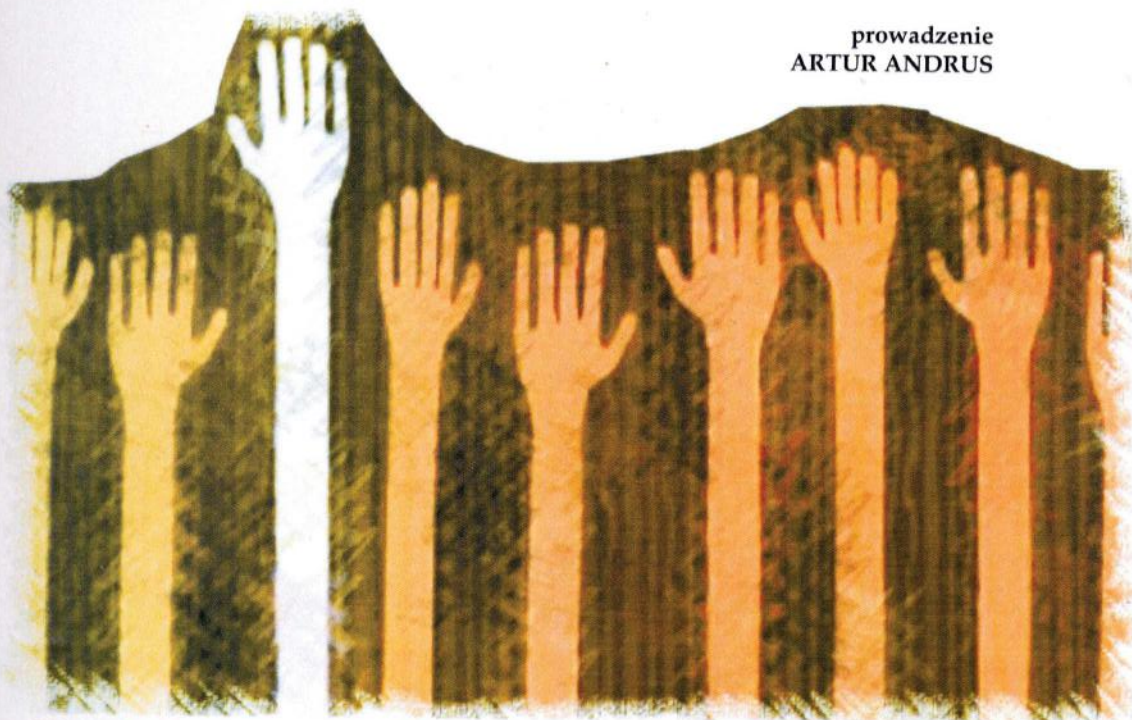
JUBILEUSZOWA GALA WOLONTARIATU

z okazji X-lecia funkcjonowania
Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku

Sanocki Dom Kultury - 27 maja 2011 r. (piątek) godz. 11:00

w programie m.in. występy artystyczne - zespół Flamenco, uczniowie Szkoły Muzycznej w Sanoku,
oraz program w wykonaniu uczestników Warsztatów Terapii Zajęciowej.

prowadzenie
ARTUR ANDRUS

TVP RZESZÓW

nowiny

esanok.pl

ESKA

KURIER
PODKARPAŃSKI

sanok.pl

Polskie Radio
RZESZÓW

BIERTW
www.tvbiektw.pl

TYGODNIK SANOCKI
PISMO SAMORZĄDOWE

WAWA

VIA
WIA

nowiny24

W roczystości jubileuszowe rozgłoszły się
uroczystą MSZĄ św. w kościele par. Przemie-
nienia Świątelnego, pod przewodnictwem ks. dr. Andrzeja Skiba.

Dobrze częścią uroczystości miało miejsce
w Gminnym Domu Kultury. Głównym projek-
tem są sprawy rodziny i artysta Lebert-
my Senczaniuk - Artur Andrus.

Zebrani nie mieli wystuchali relacji
z sondy ulicznej, w której anonimowi
respondenci wypowiedzieli się na temat:
"Co to jest wolontariat."

na zdjęciu
uczestnicy
uroczystości
w sali
SDK

Następnie zebrani obejrzeli film zrealizo-
wany przez TV Sankę pt. "10 lat minęło"
w reprezentacji zespołu przedstawione histo-
rie Powiatowego Centrum Wolontariatu.
Wolontariusze zostali przedstawieni
w miejscach swojej pracy, między innymi
w środowiskach indywidualnych, w zar-
dce Terapii Zajęciowej, pod przewodnictwem siostry zygorskiej

Sta temat historii stowarzyszenia i pracy
wolontariuszy wygłoszali się sami wolon-
tariusze (m.in. Anne Czubc i Pauline Plus-
lewile); godopieczni, Prezes PCH Czesława Su-
rassa, członkowie Zarządu (Bożena Beluist,
Irene Gil-Staraszczuk, Danuta Osubko), opie-
kunowie ióć wolontariatu (Ewa Smoleń, Ape-
le Błasiak, Halina Demiańczuk-Szpyrka).

Trólejnym punktem uroczystości byłó
przemówienie Prezes PCH Czesławy Surasz.

Szanowni Państwo

Jestem szczęśliwa, że spotkał mnie zaszczyt powitania osób zgromadzonych w tej Sali w dniu tak szczególnym, gdy Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku obchodzi swoje 10 urodziny. Idąc za wezwaniem księdza Jana Twardowskiego „Śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą”, które stało się mottem naszego działania, już przez 10 lat spieszymy z pomocą osobom ubogim, chorym, niepełnosprawnym, pozbawionym opieki bliskich. Nie czynimy tego dla splendoru, korzyści materialnych, czynimy to z potrzeby serca. Konsekwentnie wierni jesteśmy maksymie: człowiek wart jest tyle, ile od siebie może dać drugiemu. Staramy się być aktywni w naszej działalności w sytuacjach, które występują we współczesnej rzeczywistości, wynikających ze starzenia się społeczeństwa, jego ubożenia, wzrostu liczby osób dotkniętych niepełnosprawnością.

Ważne fakty z dekady naszej działalności to: że Powiatowe Centrum Wolontariatu było pierwszym tego typu stowarzyszeniem w województwie podkarpackim. Dnia 28 września 2003 roku na podstawie wpisu do rejestru sądowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie Powiatowe Centrum Wolontariatu uzyskało status organizacji pożytku publicznego. Obchodzoną właśnie uroczystością 10 – lecia zamykamy dwa ważne wydarzenia: stowarzyszenie powstało w 2001r. – ogłoszonym Rokiem Międzynarodowego Wolontariatu, obecny rok to Europejski Rok Wolontariatu.

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku wpisało się w historię europejskiego wolontariatu już w roku 2003, współpracując z Fundacją im. Roberta Szumana – inicjatora integracji europejskiej, a następnie ze stowarzyszeniem „Borussia” w ramach realizacji programu „Budujemy mosty w Europie”. W Sanoku przebywali wolontariusze z Niemiec, do Niemiec wyjeżdżały wolontariuszki z Sanoka. Dzięki wolontariatowi wielu młodych ludzi odnalazło swoje miejsce w życiu, uzyskało pracę oraz możliwości rozwoju i realizacji najśmielszych marzeń.

Przez 10 lat przez nasze stowarzyszenie przeszło ponad 600 osób, które świadczyły pomoc w środowiskach indywidualnych osobom starszym, samotnym, niepełnosprawnym, w Schronisku im. Św. Brata Alberta, w Specjalnym Ośrodku Opiekuńczo -Wychowawczym, Warsztatach Terapii Zajęciowej, Świetlicy o.o. Franciszkanów, w świetlicy szpitalnej oddziału dziecięcego, hospicjum.

Wolontariusze włączając się w akcje charytatywne prowadzone na terenie miasta jak zbiórki żywności, pomoc powodzianom, „mikołajki”, organizację imprez integracyjnych, pomoc na koloniach organizowanych przez Caritas, kwesty na cele społeczne. Uczestniczą

w kolejnych edycjach akcji Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy i „Ziemia Sanocka dla Szpitala”.

Szanowni Państwo!

Z wielką radością informuję, że nasze stowarzyszenie jest zdominowane przez młodzież. Są to uczniowie z Zespołu Szkół nr 1 (Ekonomik), II Liceum Ogólnokształcącego, Zespołu szkół nr 2 (Mechanik), studenci Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej oraz słuchacze Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

Powtarzam jeszcze raz – jakże to cenne i szlachetne. Czyż można się było tego spodziewać w momencie powzięcia decyzji o utworzeniu Powiatowego Centrum Wolontariatu. To nasza sanocka, bo tu ucząca się młodzież na starcie w dorosłe życie dokonała jakże cennego wyboru: służyć wszystkim potrzebującym. Dokonała tego wyboru w świecie pogoni za sławą, pieniądzem, świecie skomercjalizowanym, gdzie lansuje się obraz człowieka bogatego materialnie, silnego i zdrowego.

Lecz ONI – ta nasza wspaniała młodzież – wybrali służbę ubogiemu, słabemu, niedołężnemu, bezdomnemu i choremu. I za to Wam drodzy młodzi wolontariusze, tu i teraz składam serdeczne podziękowanie.

Dziękujemy również za wsparcie wszystkim Honorowym Wolontariuszom, a przede wszystkim opiekunom poszczególnych kół za współpracę i kierowanie tymi kołami.

Dziękuję za współpracę i wspólną realizację szczytnego celu – niesienia dobra dla potrzebujących Pani Europeoseł Elżbiecie Łukacijewskiej, Panu Staroście Sebastianowi Niżnikowi, Panu Burmistrzowi Wojciechowi Bleharczykowi oraz instytucjom i organizacjom: Starostwu Powiatowemu, Urzędowi Miasta, Powiatowemu Centrum Pomocy Rodzinie, Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej, Powiatowemu Urzędowi Pracy, Warsztatom Terapii Zajęciowej, Specjalnemu Ośrodkowi Szkolno - Wychowawczemu, Świątlicy Franciszkańskiej, Towarzystwu Pomocy Dzieciom i Młodzieży Niepełnosprawnym, Towarzystwu im. Św. Brata Alberta, dyrektorom szkół: Zespołu Szkół nr 1, II Liceum Ogólnokształcącemu, Zespołu Szkół nr 2, Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej, Duchowieństwu oraz Katolickiej Organizacji Charytatywnej „Caritas”.

Organizacje i Stowarzyszenia znajdują swe trwałe miejsce w polskim systemie pomocy społecznej, tak jak trwałe miejsce na Ziemi Sanockiej znalazło Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku w misji służenia osobom potrzebującym pomocy. W misji tej dominuje młodzież i to jest nasz dodatkowy atut. Dajemy młodym ludziom szansę na kształtowanie swoich charakterów, sprawdzenie się, dokonywanie wyborów, poznanie istoty społeczeństwa.

Mam nadzieję, że dzięki naszej działalności wiele osób uzyska pomoc, której nie można kupić za żadną cenę – przyjaźń, miłość, ulgę w cierpieniu. Wszystkim, którzy nas wspierają i darzą zaufaniem dziękuję w imieniu Zarządu Powiatowego Centrum Wolontariatu, wolontariuszy i własnym. A więc śpieszmy się. „Śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą”.

Szanowni Państwo!

Pozwólcie mi na zakończenie na akcent duchowy. Mamy niepowtarzalne szczęście, że nasz jubileusz odbywa się w tym roku, w miesiącu maju, kiedy został wyniesiony na ołtarze Jan Paweł II, papież Polak, ale również wielki entuzjasta wolontariatu i zapamiętajmy Jego słowa, które wypowiedział do wolontariuszy na zakończenie Międzynarodowego Roku Wolontariatu w 2001r.:

„ Jesteście znakiem nadziei w naszych czasach. Wszędzie tam, gdzie mamy do czynienia z brakiem nadziei i cierpieniem, otwieracie niewyczerpane źródła poświęcenia, dobroci posuniętej aż do heroizmu, które wypływają z ludzkiego serca”.

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ!!!

Po powitaniu przez Prezes Csestawę Kurasz Europejska Elzbieta Sulce-
ciewska mówiła na temat: "Starego wst-
to wsparć wolontariat"

Nalejnym punktem programu było ogłoszenie wyników sygnalizacji o tytule "Wolontariusze Polku". Tytuł talii otrzymała Paulina Pluskwicka - uczestniczka z 3 nr 1 w Gdańsku. Statuetkę oraz gratulacje odebrała Paulina podczas Prezentacji w Warszawie i Elżbieta Dulciewicz.

W dniu 27 maja br. (rygodnie
sanocki) przypomniał

Niosą pomoc od 10 lat

Powiatowe Centrum Wolontariatu świętuje w tym roku jubileusz 10-lecia. Z tej okazji dziś (27 bm.) o godz. 11 w Sanockim Domu Kultury odbędzie się uroczysta Gala z udziałem społeczników, przedstawicieli lokalnych władz oraz zaproszonych gości.

Jubileuszowe spotkanie rozpocznie msza św. w sanockiej fardze, skąd uczestnicy przejdą do SDK, gdzie zaplanowano główne uroczystości. Jak na jubileusz przystało, nie zabraknie życzeń, podsumowań i wspomnień. O genezie i działalności sanockiego Wolontariatu, który na stałe wpisał się już w krajobraz Sanoka, opowie prezes Czesława Kurasz. Uczestnicy obejrzą też specjalnie

przygotowany z tej okazji film. Wręczona zostanie statuetka dla Wolontariusza Roku oraz nadany tytuł Honorowego Wolontariusza. Zaprezentują się również laureaci konkursu fotograficznego.

W części artystycznej, którą poprowadzi artysta kabaretowy Artur Andrus, wystąpi FTT „Flamenco”, uczestnicy Warsztatów Terapii Zajęciowej oraz uczniowie sanockiej szkoły muzycznej. /jot/

o uroczystościach jubileuszowych

na zdjęciach:
Paulina Pluskwik -
„Wolontariusskie Pole”
wraz ze statuetką -
syndem wyróżnienia
(statuetkę wykonał
sanocki artysta -plastyk
- Adam Gromek

Elżbieta Łukacijewska
Poseł do Parlamentu Europejskiego

Sanok, 27 maja 2011 r.

Droga Wolontariuszko,

Przyjmij proszę moje serdeczne gratulacje oraz wyrazy uznania w związku ze zdobyciem zaszczytnego tytułu „Wolontariusza Roku”.

Twoje zaangażowanie w działalność społeczną zasługuje na podziw i szacunek. Pozostając pod ogromnym wrażeniem Twojej wrażliwości na potrzeby drugiego człowieka, będę zaszczycona, goszcząc Cię w Parlamencie Europejskim w Brukseli.

W celu ustalenia wszystkich szczegółów dotyczących wyjazdu, skontaktują się z Tobą pracownicy mojego biura poselskiego.

Wierzę, iż wyjazd do stolicy Wspólnoty Europejskiej będzie niepowtarzalną okazją do weryfikacji dotychczas zdobytej wiedzy oraz pozwoli na bezpośrednie spotkanie z rzeczywistością, do tej pory znaną jedynie z książek.

Z wyrazami szacunku,

Elżbieta Łukacijewska

Poseł do Parlamentu Europejskiego

SPECJALNE WYRÓŻNIENIE
Anna KOPIEC

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku składa wyrazy wdzięczności i gorące podziękowanie za serdeczność i gotowość niesienia pomocy osobom najbardziej potrzebującym. Dziękujemy, za zaangażowanie, wrażliwość, pracowitość widoczne w Pani działaniach. Pamiętajmy, że szukając dobra innych, znajdujemy szczęście własne.

Niech dobro oferowane drugiemu człowiekowi wróci w stopniu zwielokrotnionym.

„Szukając szczęścia i dobra innych, znajdujemy własne” /Platon/.

Życzymy osobistego szczęścia i wielu sukcesów zawodowych oraz spełniania najśmielszych marzeń i najpiękniejszych zamierzeń.

Czesława Kurasz

Prezes Powiatowego
Centrum Wolontariat

Pauline Blushwick - Wolontariuszka Roku
otrzymała gratulacje od Europejskiej
Elżbiety Lukacijewskiej wraz z potwierd-
niem Honorarnej nagrody - wyjeżdża do
Brukseli.

Anne Kopiec - Stuchacka Uniwers-
ytecie Trzeciego Wieku - nominowana
do tytułu "Wolontariuszka Roku" otrzy-
mała specjalne wyróżnienie od Prezes
Czeskiej Kuracji wraz z nagrodą.

Jubileusz 70 również okazja do wy-
rażenia osób wspierających działania
wolontariatu.

Tytuły Honorowego Wolontariusza
otrzymali: Elżbieta Lukacijewska -
Posłanka do Parlamentu Europejskiego,
Arthur Andrus - artysta i artystka estrado-
wy (po raz 3 prowadzący imprezę jubile-
uszową PCH), Zespół Wajtas - Prezes
Zarządu PPS w Sandku Marek Cycań
- Dyrektor PZO Walechów Szymbark
- Dyrektor ZDK w Sandku

Powiatowe Centrum Wolontariatu w
Sanoku

AKT NADANIA

Zarząd

*Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku
w uznaniu szczególnego zaangażowania i dokonań w
zakresie wspierania naszej działalności
nadaje*

Pani

Elżbiecie Łukacijewską

tytuł

*HONOROWEGO WOLONTARIUSZA
POWIATOWEGO CENTRUM WOLONTARIATU
W SANOKU*

Sanok, 27 maja 2011 r.

W imieniu honorowych wolontariuszy
ze wyroszeniem podziękować Marek Cygan.

Podczas jubileuszowej gali zostali zapre-
zentowani laureaci konkursu fotograficznego
"Pomocem mimo wszystko." W konkursie wzię-
ło udział 11 uczestników. Nagrodzone zostały
prace Anny Czuby, Judyny Tomal i Małguszy
Osękowskiej. Pozostali uczestnicy konkursu:
Edyta Kafara, Anna Wójcik, Dominika Ko-
simor, Małgorzata Brodzicka, Patrycja
Stabryła, Paulina Limch, Klaudia Jaku-
bowska, Katarzyna Kosak.

Nagrody i gratulacje dla zwycięzców
konkursu wręczyły Prezes Czesława Kurusz
i Europejska Elżbieta Lukacijewska.

na zdjęciach: uczestniczki konkursu fotograficznego "Pomagaj mimo wszystko" - Anna Czubę, Justynę Bonal, Martynę Osęlewską

główna laureatka konkursu (pierwsza od prawej) - Anna Czubę

Elżbieta Łukacijewska
Poseł do Parlamentu Europejskiego

Sanok, 27 maja 2011 r.

Droga Wolontariuszko,

Przyjmij proszę moje serdeczne gratulacje oraz wyrazy uznania w związku z Twoim zwycięstwem w konkursie „Pomagam... mimo wszystko”.

Twoje zaangażowanie w działalność społeczną zasługuje na podziw i szacunek. Pozostając pod ogromnym wrażeniem Twego talentu oraz wrażliwości, będę zaszczycona, goszcząc Cię w Parlamencie Europejskim w Brukseli. W celu ustalenia wszystkich szczegółów dotyczących wyjazdu, skontaktują się z Tobą pracownicy mojego biura poselskiego.

Wierzę, iż wyjazd do stolicy Wspólnoty Europejskiej będzie niepowtarzalną okazją do weryfikacji dotychczas zdobytej wiedzy oraz pozwoli na bezpośrednie spotkanie z rzeczywistością, do tej pory znaną jedynie z książek.

Z wyrazami szacunku,

Elżbieta Łukacijewska

Posel do Parlamentu Europejskiego

Na efekty pracy Stowarzyszenie składają się działania wolontariuszy i ich opiekunów. Kolejny akcent w pracy to podziękowania za pracę opiekunom Podziękowania zostały przekazane opiekunom: Bożenie Belier, Irene Gil-Strosschule, Ewie Gmolek, Agnecie Płotnicka, Halinie Semianczuk - Spycie oraz sekretarz Danucie Osubko. (Kronikarce

Na zakończenie części oficjalnej miały miejsce wystąpienia zaproszonych gości. Przemawiali: Sebastian Skisimile - Starosta Powiatu Sarnockiego oraz Wejciech Blecharczyk - Burmistrz miasta Sandomierz.

W części artystycznej wystąpili ze swoim programem duet "Kwartet" Terapii Zajęciowej. Odbyły się również: występ zespołu tanecznego "Flamenco" pod kierunkiem "Niestawy Skorek

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

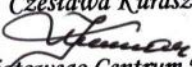
Szanowna Pani
IWONA ŁAKUS
OPIEKUN KOŁA WOLONTARIATU
PRZY II LO W SANOKU

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku wyraża uznanie, szacunek i wdzięczność za wieloletnią, bezinteresowną pracę w stowarzyszeniu na rzecz osób starszych, chorych, samotnych, niepełnosprawnych, potrzebujących wsparcia zarówno fizycznego jak i duchowego.

Dziękujemy za stałą gotowość do udziału we wszelkich akcjach charytatywnych, spontaniczność, wrażliwość, serdeczność i zaangażowanie w nasze przedsięwzięcia.

Niech dobro ofiarowane drugiemu człowiekowi wróci w stopniu zwielokrotnionym.
„Szukając szczęścia i dobra innych, znajdujemy własne” /Platon/.

Życzymy osobistego szczęścia i wielu sukcesów zawodowych oraz spełnienia najśmielszych marzeń i najpiękniejszych zamierzeń.

Czesława Kurasz

Prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

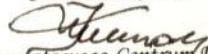
Szanowna Pani
Danuta Ozubko

*„Jest w ciele ludzkim zdolność wyrażania miłości, tej miłości,
w której człowiek staje się darem”.*
/Jan Paweł II/

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku składa wyrazy szacunku, wdzięczności i podziękowania za 10 lat spofecznej pracy w naszej organizacji. Kronikę, którą Pani prowadzi jest cennym dokumentem obrazującym wieloletnia pracę naszego wolontariatu.

Szczerze cenimy sobie Pani zaangażowanie i bezinteresowną pomoc w organizacji i prowadzeniu naszego stowarzyszenia. Praca ta wymaga wiele czasu, poświęcenia i zrozumienia dla problemów ludzkich. Równocześnie jako pedagog jest Pani niekwestionowanym autorytetem dla młodych wolontariuszy.

Życzymy, aby wartości bliskie Pani i stowarzyszeniu były aktualne w dalszym życiu i działaniu. Niech dobry los przyniesie Pani zdrowie i pomyślność oraz spełnienie wszystkich życiowych planów.

Czesława Kurasz

Prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku

Sanok, maj 2011 r.

oraz orkiestry dziecięcej susznięw Szkoły Muzycznej w Sanoku.

na zdjęciach; Słuchacze Warsztatów Terapii Zajściowej w części artystycznej jubileuszowej gali

występ zespołu „Flamenco”

wyższy zespół "Flamenco"

program muzycznej młodzieżowej orkiestry
delegacji pod dyktando Grabowie ze Szkoły
Muzycznej w Gansku

program jubileuszowej
gali prowadził
mamy w całej Polsce
setyryle i artyście
estradowy, seminar-
nin Artur Andrus

podziękowanie od Prezes Czesławy Turasz
Artura Andrusa za prowadzenie programu

Z potrzeby serca

Są wszędzie tam, gdzie ktoś oczekuje pomocy. Stawiają się na każde wezwanie. Wnoszą promyk radości i nadziei w życie tych, którym służą. Dzielią się darem najcenniejszym – miłością.

pracują w środowisku niepełnosprawnych z Warsztatów Terapii Zajęciowej, jeszcze inni pomagają dzieciom, organizując

leżli się przedstawiciele lokalnych władz, dyrektorzy sanockich zakładów pracy i instytucji, szkół i placówek oświatowych, organizacji społecznych i jednostek współpracujących z PCW. Gościem honorowym była europosel Elżbieta Łukacijewska, która nie szczędziła wyrazów uznania dla sanockich wolontariuszy. – Należy wam podziękować przede wszystkim za to, że dostrzegacie potrzeby drugiego człowieka, że służycie mu swoim wsparciem, sercem i dobrym słowem. W Polsce takich ludzi nie ma zbyt wielu. W pomoc innym i szeroko rozumiany wolontariat angażuje się u nas zaledwie 16 procent społeczeństwa, podczas gdy w najbardziej rozwiniętych krajach liczba ta sięga 60 procent. Tym większe uznanie dla was i tego, co robicie. Oby podobnych wam ludzi było coraz więcej.

O genecie i dokonaniach stowarzyszenia – aż trudno uwierzyć, iż w ciągu 10 lat przewinęło się przez nie ponad 600 wolontariuszy! – mówiła niestrudzona Czesława Kurasz, prezes PCW i dobry duch wszelkich wolontariackich przedsięwzięć, której energii może pozazdrościć niejedna młódka. – Jeśli będziecie chcieli kiedyś przesunąć czołg, dzwońcie do pani Czesławy, bo tylko ona jest w stanie to załatwić! – stwierdził Artur Andrus, który z właściwym sobie poczuciem humoru prowadził jubileuszową galę.

Jej kulminację stanowiło wręczenie statuetki dla Wolontariusza Roku – uhonorowano nią Paulinę Pluskwik z ZS1 – oraz tytułów Honorowego Wolontariusza, które otrzymali: Elżbieta Łukacijewska, Lesław Wojtas, Marek Cycoń, Waldemar Szybiak i Artur Andrus. Uroczystość zwieńczyły podpisy artystyczne w wykonaniu FTT „Flamenco”, uczestników WTZ oraz uczniów sanockiej szkoły muzycznej.

Polityka, pieniądze, edukacja, kultura - przy takim wsparciu sanocki wolontariat z pewnością nie zginie...

JOANNA KOZIMOR
joanna-kozimor@wp.pl

O kim mowa? O społecznikach z Powiatowego Centrum Wolontariatu, którzy od dziesięciu lat niosą pomoc innym. Opiekują się chorymi, samotnymi, niedołączonymi, pomagają w codziennych obowiązkach, udzielają korepetycji, biorą udział w licznych akcjach społecznych, jak choćby Podziel się posiłkiem, Ziemia Sanocka dla Szpitala. Robią to całkowicie bezinteresownie, z potrzeby serca. Nie oczekują w zamian niczego poza dobrym słowem i uśmiechem, które są dla nich najpiękniejszą nagrodą. Zgodnie podkreślają, że możliwość pomocy drugiemu człowiekowi daje im ogromną satysfakcję.

Są wśród nich uczniowie, m.in. z ZS1 i II LO, studenci PWSZ, słuchacze Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Każdy ma ściśle określony zakres działania. Jedni opiekują się osobami samotnymi i niedołączonymi, drudzy

spotkania integracyjne czy pomagając w nauce.

Jubileuszowa gala, którą poprzedziła uroczysta msza św. w sanockiej farze, odbyła się w miniony piątek w Sanockim Domu Kultury. Wśród gości zna-

PAULINA PLUSKWIK, uczennica Zespołu Szkół nr 1, uhonorowana tytułem Wolontariusza Roku:

– Nie wiem, czy zasłużyłam na to wyróżnienie. To, co robię, robię z serca. Nie oczekuję żadnych nagród. Wystarczy mi uśmiech tych, którym pomagam. Dzięki nim ja także się zmieniam i rozwijam. Dlaczego warto być wolontariuszem? Bo człowiek czuje się wtedy potrzebny i ma satysfakcję, że pomaga innym. To cieszy.

CHWALIMY: Powiatowe Centrum Wolontariatu za dziesięć lat pracy na ugorze i piękne dokonania, które stawiają Sanok wśród miast z wielkim sercem, w których wolontariat kwitnie. Obejmuje przy tym wszystkie środowiska, poczynając od seniorów z Uniwersytetu Trzeciego Wieku, poprzez brać studencką, na młodzieży szkolnej kończąc. Młodzi ludzie wstępują w szeregi wolontariatu, angażują się w pomoc ludziom potrzebującym i są z tego dumni. Nie kryją przy tym, że działalność ta daje im wiele satysfakcji i deklarują, że zawsze będą znajdować na nią czas. Grono sanockich wolontariuszy z miesiąca na miesiąc rośnie, w tym roku przekroczy już liczbę dwustu. Z okazji jubileuszu X-lecia składamy Wam, kochani, prosto z serca płynące podziękowania, gratulacje i życzenia wielu wspianiałych doznań z Waszej wolontariackiej służby. Jesteście jednym z najpiękniejszych okazów w sanockim bukietcie kwiatów. Iakim miasto nasze szczyć się może i powinno.

Sprawozdanie z uroczystości jubileuszowych i ciepłe słowa pod adresem PCW zamieścić w tygodniku Sanocki w rytmie z dnia 3 czerwca 2010.

SANOK Zaangażowanie się w wolontariat zmienia całe życie

Bierzcie przykład z Pauliny!

Paulina Pluskwik, uczennica Zespołu Szkół nr 1, została „Wolontariuszem Roku”. Nagrodę wręczono jej podczas gali z okazji 10-lecia Powiatowego Centrum Wolontariatu. Uroczystość zbiegła się z obchodami Europejskiego Roku Wolontariatu.

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku było pierwszym tego typu stowarzyszeniem w województwie podkarpackim. Jego szefową jest od początku Czesława Kurasz, była wicestarosta powiatu sanockiego, o której energii, zapale, a także wielkim sercu krąży już w Sanoku legenda.

Jubileuszową galę, która odbyła się w Sanockim Domu Kultury, prowadził Artur Andrus, wielbiciel pani Czesławy. Gali patronowała europosłanka Elżbieta Łukacijewska. Uroczystość zainaugurowana została pokazem filmu „10 lat minęło”, zrealizowanego przez TV ISA-

nok. Film ukazywał codzienną pracę wolontariuszy, którzy świadczą pomoc osobom samotnym i chorym, pracują m.in. w Towarzystwie Pomocy im. św. Brata Alberta, hospicjum, warsztatach terapii zajęciowych i Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym.

– Przez 10 lat przewinęło się przez nasze stowarzyszenie ponad 600 wolontariuszy – podkreśla Czesława Kurasz. – To przede wszystkim ludzie młodzi. Dajemy im szansę kształtowania charakterów i wykazania się bezinteresownością.

Elżbieta Łukacijewska zwróciła uwagę na wciąż małą rolę wolontariatu w społeczeństwie. – Tylko 16 proc. Polaków udziela się w różnych formach wolontariatu – zauważyła europosłanka. – Jesteśmy pod tym względem na czwartym miejscu od końca w Europie.

W Powiatowym Centrum Wolontariatu działają szkolne koła. Jednym z najprężniej-

Paulina Pluskwik - Dla osób potrzebujących stajemy się całym światem.

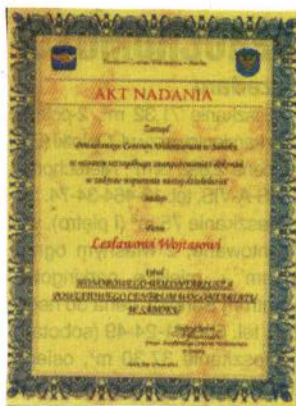
szych i najwcześniej założonych jest koło przy ZS nr 1 (dawny ekonomik). To właśnie uczeń tej szkoły Michał Bodziak otrzymał w 2009 r. tytuł „Wolontariusza Roku”. W jego ślady poszła Paulina Pluskwik, uczennica tej samej szkoły. Pau-

lina w nagrodę otrzymała statuetkę, a europosłanka Łukacijewska zaprosiła ją na wycieczkę do Brukseli.

Paulina opiekuje się starszą osobą. Jest bardzo z nią zżyta. Mówi do niej „babciu”. – Potrzebę niesienia pomocy wynosi się z domu. Mnie ukształtowali tak rodzice – podkreśla dziewczyna. – Do wolontariatu zachęcamy innych – naszym świadectwem. Ta praca zmienia całe życie. Dzięki niej stajemy się bardziej otwarci, uświadamiamy sobie, że nasza pomoc jest potrzebna. Dla osób potrzebujących stajemy się całym światem.

Podczas gali przyznano też tytuły „Honorowych wolontariuszy”. W tym roku otrzymali je Elżbieta Łukacijewska, Artur Andrus, Lesław Wojtas, prezes Podkarpackiego Banku Spółdzielczego, Marek Cycoń, dyrektor II LO w Sanoku i Waldemar Szybiak, dyrektor SDK.

o obchodach jubileuszu przeanalizujemy w „Stowinech” w dniu 23 czerwca br.

Wolontariusze docenili

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku w uznaniu szczególnego zaangażowania i dokonań w zakresie

wspierania działalności Centrum nadał Panu Lesławowi Wojtasowi, prezesowi zarządu Podkarpackiego Banku Spółdzielczego tytuł Honorowego Wolontariusza Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku.

To zaszczytne wyróżnienie zostało wręczone p. L. Wojtasowi podczas uroczystości zorganizowanej z okazji jubileuszu 10-lecia sanockiego wolontariatu.

o nadaniu Prezesowi Zarządu PBS tytułu Honorowego Wolontariusza napisaliśmy w Tygodniku Sanockim w wywiadzie z dnia 16 czerwca br.

Uroczystości jubileuszu 10-lecia pracy
PCW odbędą się pod patronatem
Europejskiej Elżbiety Łukacijewskiej.
Pani Europejska jest fundatorką
nagród dla "Wolontariusze Polu oraz
zwycięzcy konkursu fotograficznego
'Pomogę mimo wszystko'.

Fundatorem pozostałych nagród
meczonych jest Sławomir Mikulicz
- członek Zarządu Województwa Polkat-
packiego.

Gazecie lokalnej "Tygodnikowi Samoc-
kiemu przypada w udziale zaszczyt
patronat medialnego.

W przygotowaniu uroczystości
Zarządowi Powiatowego Centrum Wolon-
tariatu pomagają Staszka Kamik
Laryśka oraz pracownice biura Europejskiej
Elżbiety Łukacijewskiej - Joanne Stole
i Katarzyna Rysz - Jęcałowska

Z okazji jubileuszu wydana została publikacja pt. „10 lat Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku 2001-2011”. Redaktorką tekstu jest Danuta Orubko, Piotr Masur dokonał opracowania graficznego, Kamila Laryke i Joanne Stole przeprowadziły wywiady z opiekunami kół wolontariatu.

W treści publikacji zostały zawarte credo członków Stowarzyszenia, list Prezes Czesławy Kurasz oraz wypowiedzi dotycząca genezy wolontariatu w Sanoku.

Następne rozdziały to: Historia wolontariatu, poprawki kalendarium z poszczególnych lat działalności PCW; Cde Stowarzyszenia; Kodeks etyczny wolontariusza; Skasze inicjatywy, Tematyka szkoleń; Trezalizowane programy. Publikacja zawiera informacje o „Wolontariuszach Roku” oraz listę Honorowych Wolontariuszy. Dopełnieniem tekstu publikacji są wspomnienie wolontariuszy, wypowiedzi honorowych wolontariuszy i znanych osób – samorządowców i polityków na temat wolontariatu.

Publikacja zawiera wybór artykułów prasowych, fotografii i dokumentów sacetpniętych z brzojki PCW.

10 lat Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku 2001 -2011

okładka publikacji wydanej z okazji
jubileusz

Do osób i instytucji, które wsparły iin-
gątną organizowanie jubileuszu i przy-
czyniły się do jej uświetnienia Zarząd
PCW wystosował podziękowania. Listy
one skierowane do kierownictwa Warsztatów
Terapii Zajciowej - Krystyny Burne-
fowskiej i Ewy Holawskiej; prezesa PSS
"Spółka" Wiesława Kenara, właściciela

pa-
i.
Be-
ni-
SM
czy-
-
lei-
Sl-
Sa-
wł-
Bo-
to-
ku-
pa-

iny
dome
go-
as:
wów
Smol
iowy,
tawy
"li"
awy
do-
nie
publco)

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU
W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

dla

Sz. P. Wiesława Kenar

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku składa serdeczne podziękowania za sponsorowane wyroby cukijernicze na zorganizowaną Galę z okazji uroczystości jubileuszowych naszego Stowarzyszenia. Jest to dowodem poparcia dla naszej idei czynienia dobra w czyn. Państwo macie również w tym swój udział.

Przesyłamy wyrazy szacunku i życzenia, aby czynione dobro wracało w sposób zwielokrotniony.

Z poważaniem

Czesława Kurasz

Prezes
Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU
W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

dla

Sz. P. Adama Gromek

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu wyraża wdzięczność, uznanie i szacunek za wykonanie statuetki dla Wolontariusza Roku, wręczonej podczas uroczystości jubileuszowych naszego stowarzyszenia.

Gotowość do jej wykonania w tak ważnym dla nas terminie świadczy o tym, jak bliskie są Panu idee, którymi żyje nasza organizacja. Dziękujemy za zrozumienie, będącą wyrazem życzliwości do ludzi i świata.

Z wyrazami szacunku

Czesława Kurasz

*Prezes
Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku*

~ 145 -

PODZIĘKOWANIE

dla

Sz. P. Krystyny Burnatowskiej

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku serdecznie dziękuje za czynne włączenie się kierownictwa Warsztatów Terapii i Waszych Wychowanków w obchody jubileuszowe naszego stowarzyszenia. Okoliczność ta stała się okazją do prezentacji efektów waszej pięknej, ale jakże trudnej pracy oraz integracji emocjonalnej wszystkich zgromadzonych na uroczystości.

Niech życzliwość, serdeczność i pozytywne wzruszenia towarzyszą zawsze waszej pracy.

Z wyrazami szacunku

Czesława Kurasz

Prezes
Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU
W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

dla

FIRMY AVANTI

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku wyraża wdzięczność i szacunek za ufundowanie uczestnictwa w wycieczce do Lwowa dla P. Anny Kopiec – wolontariuszki, słuchaczki UTW – nominowanej do nagrody Wolontariusza Roku.

Aktem tym wpisali się Państwo do grona darczyńców wspierających nasze stowarzyszenie oraz popierających idee wolontariatu, czyli bezinteresownego działania dla dobra drugiego człowieka.

Z wyrazami szacunku

Czesława Kurasz

Prezes
Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku

Sanok, dnia 06 czerwca 2011r.

„JUBILEUSZOWA GALA WOLONTARIATU”

X lat Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku

PODZIĘKOWANIE

ELŻBIETA ŁUKACIJEWSKA
POSEŁ DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
oraz
CZESŁAWA KURASZ
PREZES POWIATOWEGO CENTRUM WOLONTARIATU
serdecznie dziękują

Panu Arturowi Andrusowi

za pomoc w organizacji
„Jubileuszowej Gali Wolontariatu”

W imieniu uczestników

Elżbieta Łukacijewska
Poseł do Parlamentu Europejskiego

Czesława Kurasz
Prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu

SANOK, dn. 23 maja 2011r.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

dr Mirosław Karapyta

Rzeszów, 2011-05-25

Pani
Czesława Kurasz
Prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku

Szanowna Pani Prezes

Bardzo serdecznie dziękuję za zaproszenie na uroczystość z okazji X-lecia Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku. Z przykrością muszę jednak poinformować, że zaplanowane ze znacznym wyprzedzeniem obowiązki służbowe uniemożliwiają mi osobiste uczestnictwo w tym wydarzeniu.

Proszę pozwolić, że skieruję na Pani ręce serdeczne życzenia i podziękowania dla wszystkich Wolontariuszy, którzy bezinteresownie i z wielkim zaangażowaniem poświęcają swój wolny czas dla potrzebujących.

Życzę Wam, Drodzy Wolontariusze, jak najwięcej zdrowia, szczęścia i nieustającej siły w dalszym działaniu na rzecz dobra drugiego człowieka. Niech Wasze dalsze działania dostarczają Wam jak najwięcej wewnętrznej satysfakcji, a uśmiech tych, którym pomagacie niech motywuje Was do dalszego działania.

Z wyrazami szacunku

WOJEWODA PODKARPACKI

Rzeszów, 2011-05-25

„Im więcej jedności, tym więcej dobra”
Leszek Kołakowski

Pani

Czesława Kurasz

Prezes Powiatowego Centrum

Wolontariatu w Sanoku

Wspaniałe Dzieło

Serdecznie dziękuję za zaproszenie na uroczystość z okazji X - lecia Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku. Niestety z przykrością informuję, że z powodu wcześniej zaplanowanych obowiązków służbowych nie będę mogła uczestniczyć w tym spotkaniu.

Wolontariat – wyraz, który sam w sobie kojarzy się pozytywnie, opiera swoje główne założenia na bezinteresownej, dobrowolnej pracy na rzecz innych ludzi lub społeczeństwa. Każde słowo, każdy gest uczyniony w stronę osoby chorej, biednej czy samotnej pokazuje chęć czynienia dobra bez korzyści materialnych.

10 lat istnienia Centrum jest najlepszym wyznacznikiem wielkości ludzkich serc. Cieszę się, że są osoby, które chcą pomagać innym. Wolontariuszem może być każdy, wystarczy być pełnym energii, wiary w ludzi i nadziei, że tego rodzaju służba przynosi owoce. Ponadto gratuluję nagrodzonym wolontariuszom i życzę, aby Wasze działania i inicjatywy przełożyły się w codziennej praktyce.

Organizatorom i władzom Powiatowego Centrum Wolontariatu z serca dziękuję za służbę czynioną na rzecz społeczności, a wszystkim uczestnikom piątkowego spotkania życzę sukcesów w życiu osobistym, jak i zawodowym.

WOJEWODA PODKARPACKI

Majgorzata Chomycz
Majgorzata Chomycz

*Pani
Czesława Kurasz
Prezes Zarządu
Powiatowego Centrum
Wolontariatu*

Z okazji 10-lecia

Powiatowego Centrum Wolontariatu

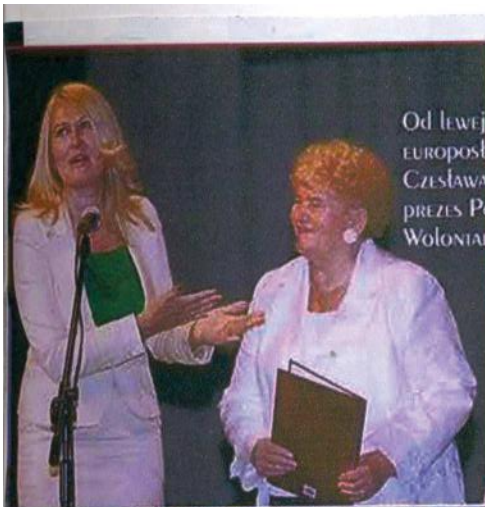
składamy serdeczne gratulacje.

Życzymy satysfakcji z realizacji

kolejnych szczytnych celów.

Zarząd

Podkarpackiego Banku Spółdzielczego

Od lewej: Elżbieta Łukacijewska, europosełanka PO; Czesława Kurasz, prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku.

Od lewej: Czesława Kurasz, prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku; Lesław Wojtas, prezes zarządu PBS Bank; Artur Andrus, artysta kabaretowy; Elżbieta Łukacijewska, europosełanka PO.

Od lewej: Krzysztof Jakubowski, kierownik sanockiego Hospicjum; Ryszard Szypuła, dyrektor Instytutu Rolnictwa PWSZ w Sanoku; Lesław Wojtas, prezes zarządu PBS Bank; Wojciech Blecharczyk, burmistrz Sanoka.

Od lewej: Robert Pieszoch, przewodniczący Rady Powiatu Sanockiego; Wojciech Blecharczyk, burmistrz Sanoka; Marian Kuraś, zastępca burmistrza Sanoka.

Józef Folcik, prezes zarządu Zespołu Elektrywni Wodnych Solina-Myczkowce.

Od lewej: Sebastian Niżnik, starosta sanocki; Jakub Osika, doradca wojewody podkarpackiej.

Czesława Kurasz, prezes PCW w Sanoku; Artur Andrus, artysta kabaretowy.

Od lewej: Wojciech Blecharczyk, burmistrz Sanoka; Marian Kuraś, zastępca burmistrza Sanoka; Elżbieta Łukacijewska, europosełanka PO; Sebastian Niżnik, starosta sanocki.

Reklama

Fotograficzne migawki z gali wolontariatu
wraz z jego piśmie "MST Biznes Styl"
dwumiesięczniku podharpedium lipiec - sierpień
2011 r.

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU W SANOKU

W imieniu „Sanockiej Fundacji Ochrony Zdrowia” i Samodzielnego Publicznego Zespołu Opieki Zdrowotnej w Sanoku pragniemy złożyć serdeczne gratulacje Powiatowemu Centrum Wolontariatu w Sanoku z okazji 10-lecia jego działalności. Chcieliśmy podkreślić ogromną wagę działalności dobroczynnej dla opieki społecznej, służby zdrowia czy niepełnosprawnych na terenie Powiatu Sanockiego. Szlachetność, dobroć i bezinteresowność to kwintesencja Waszej służby. Są to najwyższe cnoty obywatelskie. Ważne dla społeczeństwa, bezcenne dla potrzebujących. Jesteśmy dumni z Waszego poświęcenia, pracowitości i skromności.

Życzymy SANOCKIM WOLONTARIUSZOM satysfakcji z podejmowanego trudu, uznania społecznego i szczęścia osobistego. Niechaj świadczone innym dobro powraca do Was i Waszych bliskich.

*Dyrektor SP ZOZ
w Sanoku*

*Prezes Sanockiej
Fundacji Zdrowia*

Adam Siembab

Józef Baszak

**Szanowna Pani
Czesława Kurasz
Prezes
Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku**

W codziennej bieganinie życia niewiele mamy czasu na refleksje i podsumowania tego, co udało nam się dokonać. Jedną z chwil, która pozwala nam zatrzymać się i spojrzeć w przeszłość i pomarzyć o przyszłości jest jubileusz. To także niezwykle święto i wydarzenie, które skłania nie tylko do wspomnień i przemyśleń, ale także do wyznaczania nowych celów i zadań na przyszłość.

Z ogromną przyjemnością składam na Pani ręce serdeczne gratulacje z okazji **10-lecia Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku**. Wasza wieloletnia działalność, towarzysząca temu pasja i zaangażowanie może innym służyć za przykład. W Sanoku cieszy się Państwo dużą popularnością, a kreatywność, która udziela się całemu środowisku, niech święci kolejne tryumfy i intensywnie się rozwija.

Udowodniliście Państwo przez te minione lata, że można wiele zrobić na rzecz innych i realizować tak istotne powołanie.

Życzymy Państwu odważnych pomysłów, przychylności środowiska, w którym działacie, zdrowia i siły do realizacji kolejnych projektów oraz wszelkiej pomyślności i sukcesów

„NIEMOŻLIWE NIECH STAJE SIĘ MOŻLIWE”!

Z wyrazami szacunku

DYREKTOR
EKSPLOATACJI ŻŁÓŻ
mgr inż. Zbigniew Król

Sanok, dnia 27 maja 2011r.

DYPLOM

z okazji

Jubileuszu 10 – lecia

*Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku*

*Wolontariat to misja społeczna, trudna i odpowiedzialna, ale
jakoż ważna.*

*Dziękuję za lata ciężkiej pracy, bezinteresownego pomagania tym
najbardziej potrzebującym. Na kolejne, życzę sił i wytrwałości
w służbie bliźniemu. Jesteście Państwo, w tym często nastawionym na
zysk świecie, ostoją wyższych wartości i ideałów.*

*Życzę również wszelkiej pomyślności i sukcesów w życiu
zawodowym i osobistym.*

Burmistrz Miasta Sanoka

Wojciech Blecharczyk

Państwowa Szkoła Muzyczna I i II st.
im. Wandy Kossakowej
w Sanoku

Sanok, dnia 24.05.2011r.

Państwowa Szkoła Muzyczna I i II st.
im. Wandy Kossakowej
38-500 Sanok, ul. Podgórze 25
tel/fax (013) 46 45 315
NIP 692-14-43-413

Sz. P. Prezes Czesława Kurasz
Powiatowe Centrum Wolontariatu
w Sanoku

Gratulujemy całemu zespołowi wolontariatu, który z oddaniem i zaangażowaniem służy wielu potrzebującym w Sanoku i regionie już przez 10 lat.

Dziękujemy za każde dobro, które dzieje się przez Wasze ręce i serce. Życzymy zadowolenia z tej ciężkiej i odpowiedzialnej pracy oraz wiele radości i spełnienia marzeń w życiu osobistym i kolejnych tak pięknych Jubileuszy.

Dyrekcja i Pracownicy
Państwowej Szkoły Muzycznej I i II st.
im. Wandy Kossakowej
w Sanoku

DYREKTOR

mgr Andrzej Smolik

Państwowa Szkoła Muzyczna I i II st.
im. Wandy Kossakowej
ul. Podgórze 25
38-500 Sanok
Dyrektor - prof. ośw. Andrzej Smolik

tel./fax: 013-46-45-315
e-mail: muzyksanok@onet.pl
www.sanokpsm.republika.pl

**SZPITAL SPECJALISTYCZNY
w BRZOSZOWIE
PODKARPACKI OŚRODEK ONKOLOGICZNY
im. Ks. Bronisława Markiewicza**

ADRES: 36-200 Brzozów, ul. Ks. J. Bielawskiego 18
tel./fax. dyrekcja 13 43 41 420, 43 09 552
tel. informacji 13 43 09 500
www.szpital-brzozow.pl
e-mail: onkologia@szpital-brzozow.pl

*„Zamiast czekać na dobroć innych, sami napelniamy codzienne życie dobrocią”
(Ks. kardynał Stefan Wyszyński)*

**Pani
Czesława Kurasz
Prezes
Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku**

X-lecie, to okazja do złożenia gratulacji z osiągnięć, którymi może poszczycić się Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku, bo cóż może być piękniejszego od bezinteresownej, pełnej poświęceń pracy na rzecz osób potrzebujących.

Dzisiejszy człowiek, zabiegany, pochłonięty zmaganiem z trudnościami dnia codziennego, bardzo często nie dostrzega, że obok jest ktoś słabszy, kto nie radzi sobie i potrzebuje pomocy. To my mamy wypracować w sobie wrażliwość, która pozwoli dostrzegać tych, którzy na naszą pomoc czekają. I takiej wrażliwości gratuluję wszystkim Wolontariuszom.

Budującym jest fakt, że idea wolontariatu skupia tak wiele osób, przede wszystkim młodych, chętnych do działania i pomocy innym.

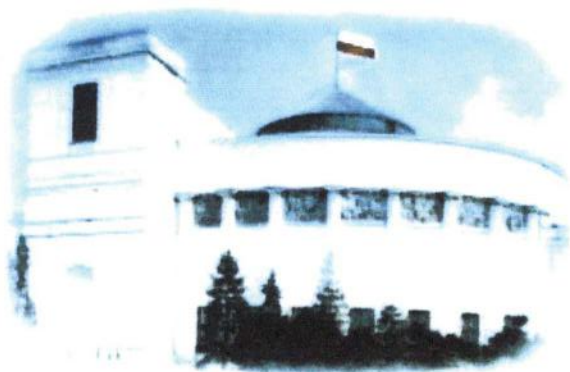
Na ręce Pani Prezes składam podziękowania i zarazem życzenia dla całego Zarządu i Wolontariuszy, aby nigdy nie zabrakło sił do pełnej poświęceń pracy, entuzjazmu i gotowości do podejmowania kolejnych, jakże trudnych wyzwań, satysfakcji z dobrze wypełnionej misji, a nade wszystko dużo zdrowia, sukcesów w życiu zawodowym i prywatnym.

Brzozów, 2011 - 05 - 27

Z wyrazami szacunku

DYREKTOR
Szpitala Specjalistycznego w Brzozowie
Podkarpackiego Ośrodka Onkologicznego
im. Ks. B. Markiewicza
Antoni Kolbuch
mgr Antoni Kolbuch

*„Jeden z najgłębszych sekretów życia polega na tym,
że tylko to wszystko, co robimy dla innych,
jest tym, co naprawdę warto robić.”
- Lewis Carroll -*

*Szanowna Pani
Czesława Kurasz
Prezes
Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku*

Serdecznie dziękuję za zaproszenie na uroczystość z okazji jubileuszu 10 – lecia Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku.

Dziesiąta rocznica stwarza dogodną okazję do dokonania pewnego bilansu dotychczasowego dorobku oraz przypomnienia ludzi, którzy tę historię tworzyli. Sprzyja podsumowaniom, a równocześnie zachęca do złożenia wyrazów uznania i podziękowań osobom zasłużonym.

Dzisiejsza uroczystość przywołuje szereg działań podejmowanych na rzecz osób chorych, niepełnosprawnych, upośledzonych, osób starszych, samotnych, uchodźców, dzieci zaniedbanych i osieroconych. Nie sposób wyrazić słowami ogromnego wkładu, jaki wnosicie Państwo poprzez swoją codzienną pracę i zaangażowanie w pomoc potrzebującym. Za tę nieocenioną i niezastąpioną aktywność społeczną pragnę Państwu serdecznie podziękować.

Z okazji jubileuszu, na ręce Pani Prezes wszystkim osobom, które od wielu lat angażują się w działalność Powiatowego Centrum Wolontariatu, pragnę złożyć najserdeczniejsze życzenia pomyślności, by Państwa praca, obok wymiernych korzyści, przynosiła satysfakcję.

Z wyrazami szacunku

Piotr Tomański

Piotr Tomański
Posel na Sejm RP

Przemyśl, dnia 27, maja 2011 r.

Marek Rząsa

Posel na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

**"Najlepszą drogą do odnalezienia samego siebie
jest zagubienie się w służeniu innym"**

Ghandi

Szanowna Pani

Czesława Kurasz

**Prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku**

Szanowna Pani Prezes

Serdecznie dziękuję za zaproszenie na uroczystość z okazji X – lecia Powiatowego Centrum Wolontariatu. Niestety trwające w tym czasie posiedzenie Sejmu nie pozwala mi wraz z Państwem uczestniczyć w tym ważnym wydarzeniu.

Wolontariat to niezapomniana przygoda, podczas której zwykle zyskujemy znacznie więcej niż inwestujemy, choć na pierwszy rzut oka może wydawać się inaczej. Jakże wspaniałe uczucie towarzyszy nam, gdy za choć drobną pomoc drugiemu człowiekowi, zostajemy obdarowani szczerym, ciepłym i serdecznym uśmiechem.

Praca Wolontariusza jest pewnego rodzaju misją, która dobrze wykonana, pozwala wszystkim podopiecznym godnie pokonywać bariery dnia codziennego. Wasze zaangażowanie oraz poświęcenie jest nieocenione.

Szanowni Państwo z okazji X-lecia Powiatowego Centrum Wolontariatu, życzę Wam dużo szczęścia i wytrwałości oraz determinacji w pokonywaniu trudów. Życzę także wszelkiej pomysłowości w dalszej pracy, na rzecz drugiego człowieka. Składam również wyrazy uznania za wysiłek i zaangażowanie w wypełnianiu ważnej misji społecznej.

Z poważaniem

Marek Rząsa

Posel na Sejm RP

Przemyśl, 27 maja 2011 r.

Olsztyn, 21 czerwca 2011.

Sz. P.
Czesława Kurasz
Prezes
Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku

Szanowna Pani Prezes,

pragnę złożyć najserdeczniejsze gratulacje z okazji X-lecia Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku.

W imieniu naszej fundacji składam na Pani ręce szczerze wyrazy uznania i szacunku dla Państwa działalności, wrażliwości w niesieniu pomocy potrzebującym, gotowości i chęci rozwiązywania problemów społecznych. Niezwykle budujący jest fakt, że dzięki osobistemu zaangażowaniu Pani i Pani współpracowników udało się stworzyć w Sanoku ważny i znaczący ośrodek życia społecznego, który z powodzeniem łączy działalność pożytku publicznego z edukacją młodzieży. Cieszę się, że Fundacja „Borussia” miała możliwość współpracy z Państwem.

Wierzę, że praca Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku będzie się dynamicznie rozwijać i doczeka się kolejnych jubileuszy. Jeszcze raz serdecznie Państwu gratulując, pozostaję

z wyrazami szacunku i serdecznymi pozdrowieniami

Kornelia Kurowska
Prezes Fundacji „Borussia”

Szanownej Pani Czesławie Kurasz -

Prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu

w Sanoku oraz wszystkim wolontariuszom

składamy serdeczne gratulacje z okazji 10 – lecia istnienia.

Aktywność kilku osob pobudza do działania następane osoby,

każdy ma jakiś pomysł, ktoś inny wie jak go zrealizować.

Takimi oto metodami dochodzi się do wielkich rzeczy.

Praca wolontariuszy zauważalna jest w każdym miejscu i czasie.

„Wszędzie niosą dobro i „promień nadziei” –

tak określił ich pracę Jan Paweł II.

Od jutra zaczniecie Państwo zapisywać kolejne karty historii.

Życzymy wszystkim siły, wiele inicjatywy,

a przede wszystkim wytrwałości w trudnej i odpowiedzialnej pracy.

*Z poważaniem
H. Demulicz*

Dyrekcja, Rada Pedagogiczna oraz Uczniowie

Zespołu Szkół nr 5 w Sanoku

Sanok, dn. 27 maja 2011r.

Przemysł, 27.05.2011 r.

Gratulacje z okazji X - lecia Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku

Dzielenie się najpiękniej rozumianą miłością staje się dzisiaj imperatywem moralnym i najgłębszą potrzebą ludzkich serc. Bez tego wysiłku nie zrealizujemy marzeń o lepszej przyszłości i nie potrafimy żyć w lokalnym środowisku, czyniąc je prawdziwie przyjaznym człowiekowi.

Należy z radością odnotować, iż w ostatnich latach zauważa się w Polsce powstawanie coraz to nowych grup wolontariatu potrafiących w zadziwiający i pełen podziwu sposób oddawać swój czas i zdolności sprawie ludzi potrzebujących oraz trosce o dobro wspólne.

Caritas Archidiecezji Przemyskiej, jako kościelna organizacja charytatywna, pragnie wyrazić słowa uznania oraz pogratulować grupie wolontariuszy zrzeszonej pod patronatem Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku za 10 lat twórczej, aktywnej i nade wszystko bezinteresownej posługi świadczonej na rzecz najbardziej potrzebujących.

Umocnieni ludzką dobrą wolą i gotowością działania, wsparci Bożą Łaską oraz inspirowani tak ważnym Jubileuszem, dzielimy się nadal tą miłością „caritas”, aby otaczający nas świat ludzi stał się piękniejszy i bardziej braterski, a dobro wspólne mogło być nie tylko bronione, ale także wzbogacane naszą odpowiedzialną troską, motywowaną wrażliwością serca kształtowanego Ewangelią. Tylko bowiem w ten sposób uratujemy wiarę w lepsze i szczęśliwsze „jutro” tym, z którymi wspólnie zamieszkujemy; damy motyw nadziei, bez której trudno żyć i myśleć o przyszłości. W ten sposób nakreślamy także ramy „nowej wyobraźni miłosierdzia”, której tak bardzo nam dziś potrzeba.

Nie ustawajcie w ewangelicznym zasiewie dobra rozsiewanego przez Was w dziele wolontariackiego zaangażowania!

Z chrześcijańskim pozdrowieniem

DYREKTOR
Caritas Archidiecezji Przemyskiej

Artur Janiec
Ks. Artur Janiec

*Tomasz Kulesza
Poseł na Sejm RP*

Jarosław, dn. 27.05.2011 r.

*„Człowiek jest wielki nie przez to, co posiada,
lecz przez to, kim jest; nie przez to, co ma,
lecz przez to, czym dzieli się z innymi”*

Jan Paweł II

Sz. P.

Czesława Kurasz

Prezes

Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku

Serdecznie dziękuję za zaproszenie na uroczystość z okazji 10. lecia powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku, która odbędzie się dnia 27 maja w Sanoku.

Jednocześnie pragnę poinformować, że liczne obowiązki wynikające z pełnienia mandatu poselskiego i konieczność uczestnictwa w 93. posiedzeniu Sejmu RP, uniemożliwiają mi obecność w tak wspaniałym jubileuszu.

Cieszę się, że Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku ma dzisiaj swoje dziesięciolecie. Jego obchody świadczą o konieczności istnienia takiej formy pomocy, podkreślając jednocześnie ogromne zapotrzebowanie na działania wolontariuszy.

Dzięki tym, pełnym energii do działania i pomocy innym ludziom, świat każdego dnia staje się piękniejszy. Otwartość tych młodych ludzi na osoby niepełnosprawne, chore, znajdujące się w trudnej sytuacji życiowej, pokrzywdzone przez los, wzbudza ogromny szacunek i uznanie, a ich gotowość do poświęceń, opieka nad osobami starszymi, dziećmi, bezdomnymi stanowi wzór do naśladowania.

Ta lekcja pomocy innym jest wspaniałą lekcją dojrzałości, odpowiedzialności i nauki w pokonywaniu wszelkich trudności życiowych.

Jeszcze raz dziękując za zaproszenie na uroczystość z okazji 10. lecia Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku, pragnę podziękować całemu Zarządowi i Wolontariuszom za dotychczasową działalność, za niezwykle trud wkładany w bezinteresowną pomoc innym, za nieograniczone dobro płynące z głębi serca, za pracę, jaką na co dzień wkładacie w kształtowanie światopoglądów młodych ludzi, za wiarę i zaangażowanie w to, co robicie.

Osobom wyróżnionym poprzez wręczenie statuetki Wolontariusza Roku oraz z tytułem Honorowego Wolontariusza serdecznie gratuluję wrażliwości, zaangażowania i miłości, jaką wkładacie w pracę na rzecz innych – biednych, skrzywdzonych, schorowanych ludzi. Oby oparcie, jakże dajecie i pomoc, jaką na co dzień ofiarujecie, przyczyniały się do zwiększenia wiary ludzi skrzywdzonych w siebie i swoje możliwości.

Z wyrazami szacunku

POSEŁ NA SEJM RP

Tomasz Kulesza

„Przejdę przez ten Świat tylko raz,
Dlatego cokolwiek zrobię lub jakkolwiek,
komukolwiek wyświadczę przysługę,
niech uczynię to teraz, niech nie odkładam, ani nie zaniedbuję
Bo nie będę szedł tą drogą Nigdy więcej...”

Św. Paweł

Podziękowanie ...i życzenia

Z okazji X-lecia Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku
pragnę serdecznie podziękować za zaproszenie ...

Te dzisiejsze obchody są znakomitą okazją do wyrażenia uznania, ogromnego szacunku
oraz podziwu dla tych wszystkich, którzy bezinteresownie ofiarowując swój czas i umiejętności,
niosą pomoc innym...

Powiatowe Centrum Wolontariatu tworzą ludzie pełni energii do działania i pomocy innym,
ludzie przepojeni entuzjazmem i gotowością do poświęceń. Pomagają oni uwierzyć w siebie,
w swoje możliwości, pomagają w dowartościowaniu samego siebie i rozwijaniu własnych
zainteresowań..

I dlatego proszę przyjąć moje najserdeczniejsze życzenia kolejnych lat poświęceń
oraz pracy jaką niesie nieoceniony społeczny użytek i która wyraża jednocześnie tak silną
potrzebę poczucia wspólnoty i przynależności.

Z głębi serca pragnę życzyć wszystkim Wolontariuszom spełnienia marzeń, realizacji
zamierzonych celów i nieustającej siły w dalszym działaniu dla dobra drugiego człowieka.

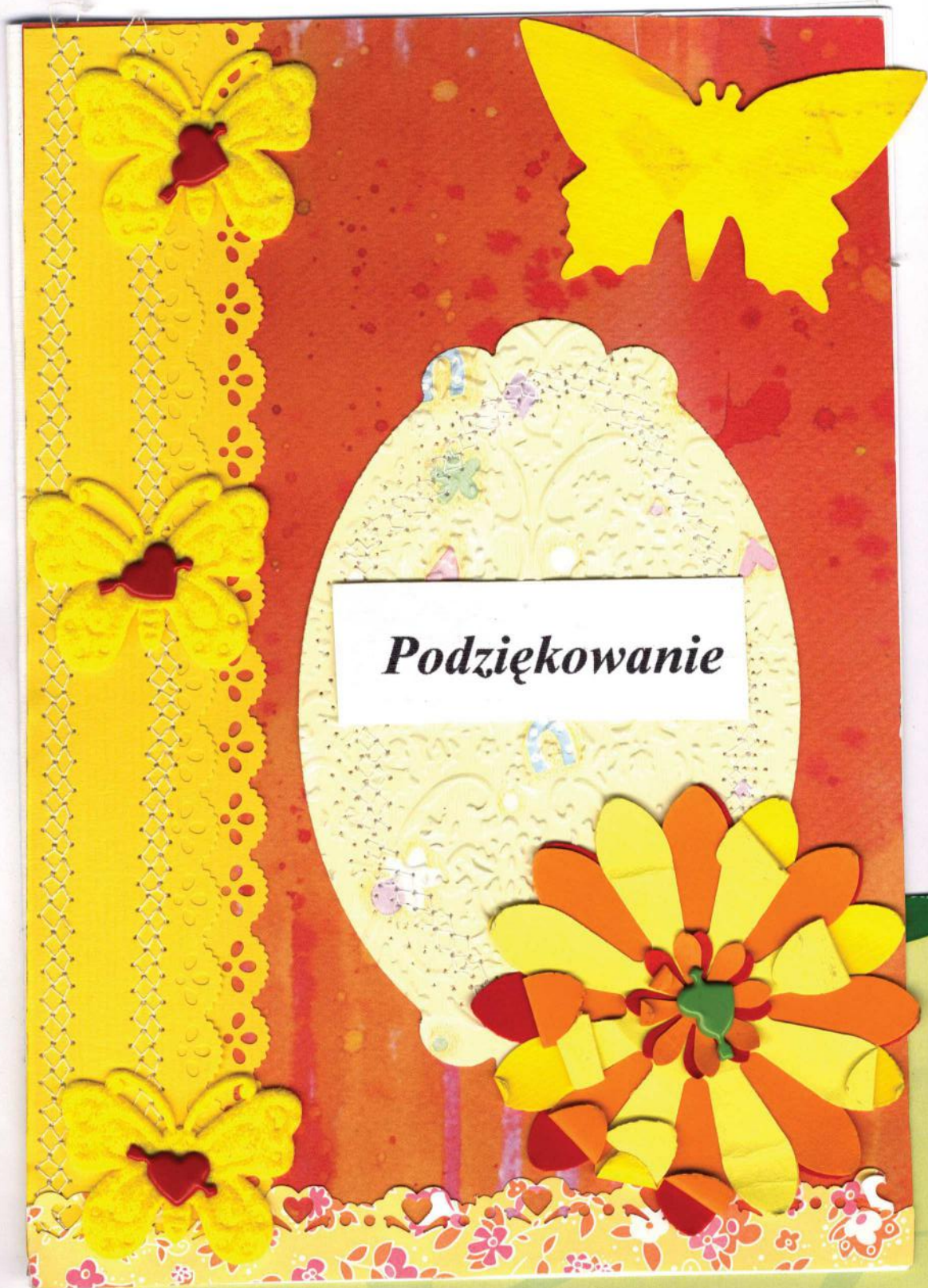
Z wyrazami szacunku

Honorowy Wolontariusz
Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku z 2006 roku
oraz

Radny Sejmiku
Województwa Podkarpackiego

Tadeusz Pióro

Sanok 27 maj 2011ok

Podziękowanie

Zaproszenie

Sanok, 6. 06. 2011r

Pani Czesława Kurasz

Dyrekcja Zespołu Szkół nr 1

*im. Karola Adamieckiego w Sanoku wyraża serdeczne
podziękowanie za przeprowadzenie spotkania w ramach Dnia
Szkóły bez Przemocy.*

DYREKTOR
Zespołu Szkół nr 1
im. Karola Adamieckiego w Sanoku
M. Pospolita
mgr Maria Pospolita

Instytut Medyczny Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej
im. Jana Grodka w Sanoku
Katedra i Zakład Epidemiologii Uniwersytetu Medycznego w Lublinie
Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w Krośnie
Szpital Specjalistyczny Podkarpacki Ośrodek Onkologiczny
im. ks. Bronisława Markiewicza w Brzozowie

serdecznie zapraszają

Sz. P. *Christawa Kurasz*

na **VI** Międzynarodową Onkologiczną Konferencję Naukową
„Epidemiologia, profilaktyka oraz postępy
w diagnostyce i leczeniu nowotworów”

organizowaną pod
Wysokim Protektoratem Rektora PWSZ im. Jana Grodka w Sanoku
oraz Honorowym Patronatem Marszałka Województwa Podkarpackiego
Otwarcie Konferencji odbędzie się 27 maja 2011 r. o godz. 15:00
w Auli PWSZ budynek F

W dniu 20 czerwca 2011 odbyło się zebranie Zarządu PCW pod przewodnictwem Prezes Czesławy Kurasz.

Tematem zebrania było rozpatrzenie propozycji SNOBS-u w sprawie udziału PCW w realizacji projektu "Tworzenie i rozwijanie standardów usług pomocy i integracji społecznej" "Działanie w zakresie standaryzacji pracy z bezdomnymi. Opracowanie Europejskiego Standardu "Wychodzenia z Bezdomności".

Propozycje SNOBS-u dotyczące udziału PCW w projekcie jako organizacji porażdowej. Podstawowym wymogiem zawartym w dokumencie dotyczącym projektu jest zapis: "W skład Partnerstwa Lokalnego musi wchodzić co najmniej jedna organizacja porażdowa, która zgodnie ze statutem zajmuje się problemem bezdomności i zagrożeniem bezdomnością, rozumianą jako ubóstwo i wykluczenie społeczne."

Ponieważ Powiatowe Centrum "Wolontariatu" takiego zapisu w statucie nie posiada, nie może uczestniczyć w projekcie.

Takę uchwałę podjęli członkowie Zarządu PCW w składzie: Prezes Czesława Kurasz,

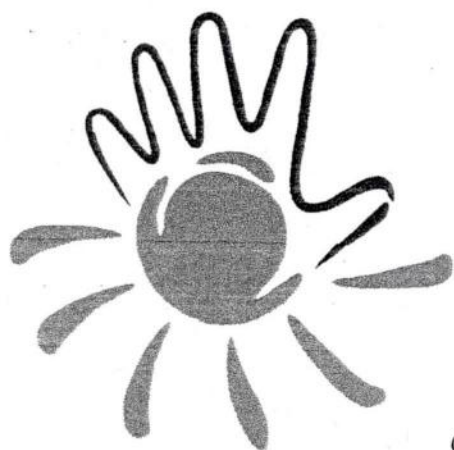
2-ce Prezes Jeremi Dudy, sekretarz
 Damiła Osulko, członek - Wanda Węgr-
 szewska po zasięgnięciu opinii od Marii
 Szebeniewicz-Skoczyskiej - Naczelnik
 Wydziału Zdrowia Starostwa Powiatowe
 w Sandku oraz Janina Paszkiewicz-Dzi-
 ła Powiatowego Centrum Pomocy
 Rodzinie w Sandku. Prebieg dyskusji
 i tekst uchwały protokołowej S. Osulko

Określony etap działalności
 Powiatowe Centrum Wolontariatu
 zainaugurowano po wakacyjnej
 przerwie zebraniem w L.S. w S.

Podczas zebrania omówiono
 szereg ważnych problemów, które
 będą, absolutnie wolontariuszy i ich
 bliższej przyszłości między innymi
 wyjazd do Brukseli wolontariuszy
 - laureatów wyróżnień i konkursu
 szkolenie wolontariuszy i ich
 program, udział PCH w konkursie
 "Barny wolontariatu" rekrutacja
 nowych członków - wolontariuszy
 organizacja konkursu internetowe
 me wakacyjne wspomnienie wolont-
 riuszy. Zebranie odbyło się z udziałem
 Prezes Czesławy Kurasz i sekretar-
 Damiły Osulko.

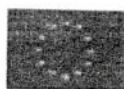
Zebranie z takim samym
 formułem pod przewodnictwem
 Czesławy Kurasz odbyło się w L.S.
 w dniu 7 września 2011 r.

BARWY WOLONTARIATU

®

Konkurs
organizowany przez Sieć Centrów Wolontariatu

Europejski Rok Wolontariatu 2011

www.wolontariat.org.pl/konkurs

W kolejnej edycji konkursu "Barwy Wolontariatu" swój udział zgłosiło Powiatowe Centrum Wolontariatu. Konkurs jest organizowany przez Sieć Centrów Wolontariatu. Zgłoszenie ma formę rezygnacji, które zostało opracowane przez Damię Osubko.

Centra Wolontariatu zorganizowały również konkurs dla placówek współpracujących z wolontariuszami "Organizacje przyjemne wolontariuszom". Zgłoszenie do konkursu dla Powiatowego Centrum Wolontariatu skierowane do Centrum Wolontariatu Dyrekcji Zespołu Szkół nr 1, podpisane Dyrektorem Maria Ros-
pitała.

Opiekunowi szkolnego koła wolontariatu pny L 3 nr 1 (Bożena Białe, Kinga Rogoź) zgłosiła do konkursu "Barwy Wolontariatu" Pauline Pluskwick. W opinii dotychczasowej do formularza zgłoszeniowego opiekun Kinga Rogoź napisała między innymi:
"Pauline Pluskwick jest młodą dziewczyną, absolwentką technikum w Zespole Szkół nr 1 w S. roku. Spędziła wiele nastoletnich wyrosła już duże zaangażowanie w działalność na rzecz swojego środowiska i społeczności lokalnej. Swoją pracę w wolontariacie ma przede wszystkim i daje wiele dobrego, dlatego nie tylko angażuje się w liczne przedsięwzięcia, ale także współpracuje z innymi." Kinga Rogoź

Pauline od czterech lat aktywnie działa w szkolnym kole wolontariatu. Ostatnie wolontariackie polski - jak some...
wielkie zaangażowanie i ludźmi, chce

„ORGANIZACJA PRZYJAZNA WOLONTARIUSZOM”

FORMULARZ ZGŁOSZENIOWY

Nazwa Organizacji:

..... *Centrum Wolontariatu w Sanku*

Adres: *ul. Rynek 1*

www.....

Osoba do kontaktu w nominowanej placówce wraz z nr. tel. *Oxesława Kuraz 502 56960*

Wnioskuje o przyznanie Certyfikatu Organizacji Przyjaznej Wolontariuszom i oświadczam, że ww. placówka spełnia wszystkie kryteria, pozwalające ubiegać się o ten tytuł:

- wolontariusze znają misję, cele i działania organizacji;
- w organizacji funkcjonuje koordynator przygotowany do pracy z wolontariuszami;
- opracowany został regulamin pracy wolontariuszy, zawierający zasady funkcjonowania wolontariuszy placówce oraz ich prawa i obowiązki;
- placówka przestrzega powszechnie obowiązujących zasad prawnych regulujących aktywność wolontariuszy
- dla każdego wolontariusza podejmującego współpracę z organizacją przygotowany jest indywidualny program pracy uwzględniający m. in. zakres zadań, czas, sposoby i formy ich realizacji;
- wolontariusze są przygotowani do swoich zadań;
- personel etatowy jest poinformowany o zasadach korzystania z pomocy wolontariuszy i przygotowany do współpracy z nimi;
- istnieje atmosfera partnerstwa i życzliwości w pracy z wolontariuszami;
- wolontariusze mają możliwość rozwoju i samorealizacji, uczestniczą w szkoleniach, akcjach i uroczystościach organizowanych przez placówkę;
- organizacja, na co dzień dba o wolontariuszy, nagradza ich, dziękuje im za pomoc, oferuje wsparcie w trudnych chwilach.

Miejscowość, data: *Sanku 7.09.2011*

Imię, nazwisko i podpis osoby nominującej: *MARIA * POSPOLITAK*

Kontakt do osoby nominującej (telefon, e-mail): *518 16 74 91, mwp@poczta.onet.pl*

Funkcja w organizacji, którą reprezentuje (jeśli dotyczy): *DYREKTOR*

Nazwa organizacji, którą reprezentuje (jeśli dotyczy): *ZESPÓŁ SŁOŻEK NR 1 im. K. ADAMIECKI w SANKU*

Lista wolontariuszy współpracujących z organizacją i potwierdzających nominację. Lista zawiera: imię i nazwisko, email lub nr telefonu, podpis:

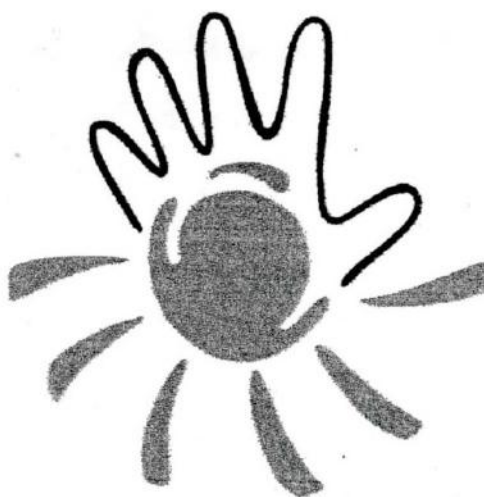
1. <i>Sene Chmura</i>	<i>6936 28461</i>	<i>Chmura Sene</i>
2. <i>Justyna Bitas</i>	<i>781 587 177</i>	<i>Justyna Bitas</i>
3. <i>Martyna Oskowska</i>	<i>724 730 237</i>	<i>Oskowska Martyna</i>
4. <i>Redyga Stężyca</i>	<i>665 516 649</i>	<i>Stężyca Redyga</i>
5. <i>Klaudia Jakubowska</i>	<i>723 94 8766</i>	<i>Jakubowska Klaudia</i>

Do formularza dołączyć należy opis działań realizowanych przez nominowaną organizację przy udziale wolontariuszy. Opis powinien być zamieszczony na **maksymalnie 3 stronach maszynopisu** i dołączony do formularza zgłoszeniowego. W opisie należy odnieść się do spełniania kryteriów określonych w regulaminie konkursu, tj. opisać zasady współpracy z wolontariuszami panujące w organizacji. **Opis musi być sporządzony w formie maszynopisu lub wersji elektronicznej!**

Formularz wraz z dołączonym opisem działalności nominowanej organizacji, należy przesłać do organizatora Konkursu (wg. załączonej listy) do dnia **9 września 2011 r.** (decyduje data wpływu zgłoszenia do organizatorów).

ORGANIZACJA PRZYJAZNA WOLONTARIUSZOM

Konkurs dla placówek współpracujących
z wolontariuszami

Centrum Wolontariatu

organizowany przez

Sieć Centrów Wolontariatu w Polsce

Europejski Rok Wolontariatu 2011

pomagać potrzebującym, cunie się wtedy
potrzebne i spełnione, że przez nadaje
sens jej życiu. W przykrości samierse
kandydusowie rozpuszcz misję i kieraci
się myślą Skłodowej Gopde: "Bierzcie od
leś na siebie rzeczy się dla wtedy,
gdzie zapominając o sobie, rzeczy się
dla bliźnich"

Włodanowski bróse nadriet nie tylko
we wszystkich zorganizowanych dziedach,
ale również od czterech lat pracuje w sta-
nowisku indywidualnym. Wszelkie nadriet
w polacie programu rehabilitacyjnego, pomaga
ją niepełnosprawnym w zwłokach polca
bliskości w szkoleniu dla wolente-
rny oraz w organizacji programu
artystycznego z okazji Międzynarodowego
Dnia Wolontariusza. Bróse, nadriet w
abiorce zgrupowa kolejnej cobyżi (tek-
leij Orkiestry Świątecznej Turcy i dzie-
Tichie Scholera dla Szpitala
An Polcesas jubileuszowej goli wolontari-
An Pauline Prosymeta i gult, Włodan-
owski Polca.

Starzytka Kamila Zemyła,
prezeska Stowarzyszenia Wzrostu i
Terapii Zajściowej przybory salowe
i maszynki. Zebrała je od swoich
gości, weselnym sercem i sercem.
Ślub odbył się 17 września 2011 r.
Dziękujemy Kamili za piękny gest.

Nazywam się Paulina Pluskwik i pochodzę z małej miejscowości położonej niedaleko ~~Sanoka~~ W wiosce tej spędziłam najpiękniejsze lata swojego życia. Odkąd pamiętam zawsze byłam wesoła i pełna energii. Ciągle byłam zabiegana, a ponieważ nie mogłam spokojnie usiedzieć w jednym miejscu, więc zawsze starałam się udzielać. Lubiłam robić coś, cokolwiek byle nie siedzieć w domu. I chyba ciągle szukałam w życiu celu, takiego prawdziwego ja...

Rodzice zawsze otaczali mnie, jak i piątkę mojego rodzeństwa troską i miłością. Starali się dać nam jak najwięcej, ale jednocześnie z umiarem. Chcieli nas wychować na dobrych kochających ludzi, dlatego doskonale wiem, że to jacy jesteśmy zawdzięczamy właśnie im. Odkąd pamiętam starali się nam przekazać jak najwięcej mądrości życiowej. To właśnie rodzice nauczyli mnie, że nigdy nie jesteśmy na tyle biedni, by pomóc drugiej osobie. To właśnie oni nauczyli nas, aby wyciągać pomocną dłoń do osób potrzebujących. I to rodzice nauczyli nas jak wiele w życiu mamy, mając siebie nawzajem. Kilka lat później mogłam się przekonać, ile znaczy bliskość drugiej osoby.

W życiu miałam wiele planów. Planów, które u nastolatki ciągle ulegają zmianie, lecz przychodzi taki czas, że nagle patrzymy na świat inaczej, doroślej, poważniej. Zaczynamy mieć cel, który często zmienia nasze życie o 360 stopni. Jako gimnazjalistka miałam różne pomysły na życie. Raz chciałam być dietetykiem innym razem policjantką. Jednak plany te były chwilowe. Przyszedł czas, że znalazłam cel, który każdego dnia daje mi siłę by wstać i walczyć o marzenia, o lepsze jutro - lepsze jutro nie tylko dla mnie. Takim przełomowym momentem była szkoła ponadgimnazjalna, to wówczas odnalazłam prawdziwą siebie.

Gdy dowiedziałam się, że w mojej szkole funkcjonuje szkolne koło wolontariatu nie wahałam się ani przez chwilę, przecież chciałam pomagać, ale do tej pory nie miałam takiej możliwości. Już po pierwszym spotkaniu wracałam do domu jak na skrzydłach. Czułam, że to jest to, co chcę robić. Szybko wraz z koleżanką dostałyśmy środowisko. Idąc na spotkanie wyobrażałyśmy sobie starszą panią. Byłyśmy pełne obaw czy się porozumiemy, czy damy radę. Jak się okazało martwiłyśmy się niepotrzebnie. Trafiłyśmy do kobiety, która od razu podbiła nasze serca. Kobiety pomimo że szczęśliwej, to samotnej. Wtedy zrozumiałam jak dużo znaczy obecność kogoś bliskiego. Spotykałyśmy się raz w tygodniu. Nasza „babcia” zawsze nas wyczekiwała, bo jak nam powtarzała dajemy jej siłę by żyć. Po kilku latach byłyśmy z naszą podopieczną silnie związane emocjonalnie. To właśnie pani Maria stała się naszą przyjaciółką. Wysłuchiwała naszych problemów zarówno tych związanych ze szkołą jak i chłopakiem i wtedy przekazywała nam dużo swojej życiowej mądrości. Nauczyła nas cieszyć się każdym dniem. A każdy problem przyjmować jako nowe doświadczenie, jako szkołę życia. Wtedy dostrzegłam w sobie zmianę, z beztroskiej nastolatki stałam się dojrzałą i silnie stąpająca po ziemi osobą. Kobieta, która ma marzenie i cel w życiu. Bo właśnie dzięki pracy w wolontariacie znalazłam ten cel. I chociaż przychodziły trudne dni, gdy wiele zajęć kumulowało się ze sobą, to zawsze coś mnie podnosiło na duchu, a była to miłość. Miłość do mojej pracy, do ludzi. I po każdym upadku wstawałam, by robić to co robię, ale jeszcze lepiej, by bardziej oddawać się pracy. Wydaje mi się, że zaczęłam żyć tą pracą. Do każdej

Some Paulina swoje doświadczenie
oceni następująco:

... indywidualnie, ale zawsze z zapalem. Nie zraza mnie obojetnosc ludzi na
... inych, gdyz zawsze wierze w Czlowieka.

W 2010 roku otrzymałam tytuł Wolontariusza Roku, to wyróżnienie sprawiło, że staram się jeszcze bardziej udzielać, nie tylko dlatego, że tytuł zobowiązuje, ale przede wszystkim dlatego, gdyż odczuwam taką potrzebę.

Mam nadzieję, że swoją postawą zachęcę innych ludzi do aktywnego działania dla dobra drugiego człowieka i na rzecz środowiska lokalnego. Uważam również, że moje działania dowodzą, że dzisiejsza młodzież nie jest zła. My - młodzi potrzebujemy tylko celu w życiu i wsparcia bliskich.

Some Paulina swoje działania
oceni następująco:

*Powiatowe Centrum
Wolontariatu w Sanoku*

Szanowny Pan
Lesław Wojtas
Prezes Zarządu
Podkarpackiego Banku
Spółdzielczego w Sanoku

*Dziękuję za zaproszenie na uroczystości jubileuszu 140-lecia istnienia
Podkarpackiego Banku Spółdzielczego.*

*Z tej okazji składam w imieniu własnym i sanockich wolontariuszy,
Pana ręce dla wszystkich pracowników Banku i Pana osobiście, z serca płynące
gratulacje. Wasza instytucja zajmuje szacowne miejsce na mapie bankowości
Polski, co jest wynikiem z otwarcia na klienta, kreatywności, nowoczesnych
metod działania spełniającym wszelkie standardy europejskie.*

*Z okazji jubileuszu życzę Panu i wszystkim Pracownikom zdrowia i siły
do realizacji kolejnych zamierzeń oraz satysfakcji z efektów działań.*

Z wyrazami szacunku

Prezes
Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku
[Signature]
Czesława Kurka

W dniach 16-17 września w ośrodku Caritas w Zbożiskach odbyło się kolejne spotkanie i spotkanie integracyjne wolontariuszy. W drodze do Ośrodka, wolontariusze odwiedzili siedzibę Uniwersytetu Suchońskiego w Woli Sękowej i spotkali się z Panią Małgorzatą Stachurską. Obiegnęli prace wykonane przez studentów Uniwersytetu.

na zdjęciu: wizyta w siedzibie Uniwersytetu Suchońskiego w Woli Sękowej

W programie szkolenia odbyło się spotkanie z psychologiem. Poradca rodzicielski psycholog mgr Anna Fedak.

Wykład i warsztaty na temat: "Jaki radzić sobie ze stresem. Techniki relaksacyjne" przeprowadziła mgr Krystyna Bernatowska. Pod kierunkiem Krystyny Bernatowskiej odbyły się również warsztaty teatralne.

na zdjęciu: wolontariusze w drodze do "Woli Żelaznej"

Do udziałem przedstawicieli Komendy Powiatowej Policji w Sanoku - Marcin Gładki, Gabriela Dzwiniśkiej - Ciepickiej, Juliusza Gładki odbyła się prezentacja "Reaguj - bezpiecznie, nie bądź cennie!" na zdjęciu: prelekcja przedstawicieli Policji

- 141 -

Pierwszy dzień szkolenia zakończył się spot-
kaniem integracyjnym dla wolontariuszy,
którego atrakcją był występ zespołu Com
Brio ze Szkoty Muzyce w Gauden.

Marekownicy szkolenia w zbiorce

Drugi dzień szkolenia rozpoczął się modlitwą
ave Mszy świętej. O tym, jak przesyłać całość
moje osiągnięć sukces mówić obrodzić wojewody
województwa podkarpackiego Małgorzaty Chomys
- Tom Osika. Zajęcia z zakresu Pomoc
udzielanie pierwszej pomocy prowadził Lu-
cyna Giedowicz, a młodego o zarządach HP
w wolontariacie - Aneta Stielnik.

na zdjęciu: uczestnicy szkolenia wolontariuszy
- Studialne Uniwersytetu Trzeciego Wieku
z Prezes Czesławą Kurasz

Relacje z imprezy w Świątecznym Serwiscie
z 10. 2. 01 10 str.

Szkolili się w Zboiskach

Jak co roku 50-osobowa grupa wolontariuszy z opiekunami wzięła udział w szkoleniu, które odbyło się ostatnio w Ośrodku „Caritas” w Zboiskach. Organizatorem szkolenia było Powiatowe Centrum Wolontariatu. W szkoleniu brali udział wolontariusze z Zespołu Szkół nr 1, nr 2, II LO oraz studenci Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

Zaczął się od złożenia zapowiedzianej wizyty w Uniwersytecie Ludowym Rzemiosła Antycznego w Woli Sękowej. Zwiedzając piękny obiekt Uniwersytetu i jego okolice, goście podziwiali dokonania artystyczne studentów ULRA, a wśród nich cudowne rzeźby, obrazy, prace koronkarskie, wyroby garncarskie i biżuterię. A potem był już ośrodek Caritas w Zboiskach, gdzie pachnącymi drożdżówkami z piekami w Bukowsku powitała ich prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu Czesława Kurasz. Następnie rozpoczęły się przewidziane w programie szkolenia praktyczne i wykłady. Bardzo interesującym był wprowadzający wykład i rozmowy indywidualne z psychologiem z Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej. Dotyczył

ważnego tematu: Jak radzić sobie ze stresem. Kolejny wykład „Reaguj bezpiecznie się czuję” przygotowali przedstawiciele z Komendy Powiatowej Policji w Sanoku, łącząc go z prezentacją skutecznych metod samoobrony. Wieczór był duchową uctwą przygotowaną przez uczennice Szkoły Muzycznej – zespół „Com Brio”.

Drugi dzień rozpoczął się od ciekawego wykładu pt. Jak osiągnąć sukces? Następnie były zajęcia praktyczne z ratownictwa i udzielania pierwszej pomocy oraz BHP w wolontariacie. Żegnając się z kierownictwem ośrodka Caritas w Zboiskach, uczestnicy podkreślali duże znaczenie szkolenia i przydatność w sprawowaniu obowiązków wolontariusza. **sm**

W szkoleniu wolontariuszy uczestniczyli studenci
UJW: Anne Kopic, Helena
Brenkiewicz, Halina Demko,
czarna - Szpytko, Helena
mik, Zofia Kawalczuk,
Marie Ciepły, Katarzyna
Pardus, Genowefa Lech
Czesława, Czesława Kurasz
Andrzej Paulco.

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU
W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

dla

Moniki Hędrzak
Łukasza Sowińskiego
Tomasza Menka

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku składa serdeczne podziękowania za wspieranie szlachetnej idei wolontariatu. Dziękujemy za wygłoszenie wykładu i pomoc w kształceniu kadry młodych wolontariuszy.

Przedstawiona tematyka prezentacji „Reguje – bezpieczniej się czuję” spotkała się z dużym zainteresowaniem uczestników szkolenia w Ośrodku „Caritas” w Zboiskach.

Przesyłamy w miarę szacunku i serdeczne życzenia dalszych sukcesów w pracy zawodowej i pomyślności w życiu osobistym.

Z wyrazami szacunku

Czesława Kurusz

Prezes

Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku

Platforma Obywatelska

Przewodniczący Regionu Podkarpackiego

Biuro Zarządu Regionu Podkarpackiego PO RP
Ul. Bernardyńska 2/3A
35-069 Rzeszów
tel. 17/850-82-01 fax. 17/850-82-03
podkarpackie@platforma.org

Platforma Obywatelska RP
Ul. Andersa 21
00-159 Warszawa
tel. 22/635 78 79, fax 22/635 76 41
poczta@platforma.org

ZBIGNIEW RYNASIEWICZ

PRZEWODNICZĄCY REGIONU PODKARPACCKIEGO PLATFORMY OBYWATELSKIEJ RP

oraz

SŁAWOMIR MIKLICZ

PRZEWODNICZĄCY POWIATU SANOCKIEGO PLATFORMY OBYWATELSKIEJ RP

ZAPROSZENIE

NA ROZTRZYgniĘCIĘ KONKURSU
LITERACKO-PLASTYCZNEGO

FIOŁKI OJCA PIO

MIEJSKA BIBLIOTEKA PUBLICZNA W SANOKU, ZIELONA CZYTELNIĄ
23 WRZEŚNIA 2011 R. GODZ. 12.00

ZAPRAZAJĄ ORGANIZATORZY:
ODDZIAŁ DLA DZIECI MIEJSKIEJ BIBLIOTEKI
PUBLICZNEJ W SANOKU, FILIA NR 1 DĄBRÓWKA
FILIA NR 4 OLCHOWCE

*W dniu 23 września
nieszczęśliwym w wyjątko-
wym spotkaniu
znej czytelni M.B.P. w
miejscowości Święty
Ojciec Pio zjawia się
gale ziny w utworach
literackich i pracach
plastycznych historii
kobiet podstawowych,
imuzjów i sztuki
warszawski Terapn kapi-
cionej. Wysoki poziom
miejscowości jak
bardzo blisko miasta
ziny jest postaci Szymon-
Tymon i Świętego.
Laureraci - autorzy
najlepszych prac z
zagrożeń. Dla
nich nagrodą był
sympozjum i
i fiołki literackie
zapraszają się 12
dniem. Pio w
miejscowości
Santia Osulka*

**Platforma
Obywatelska**

**Przewodniczący Regionu
Podkarpackiego**

Biurow Zarządu Regionu
Podkarpackiego PO RP
Ul. Bernardyńska 2/3A
35-069 Rzeszów
tel. 17/850-82-01 fax. 17/850-82-03
podkarpackie@platforma.org

Platforma Obywatelska RP
Ul. Andersa 21
00-159 Warszawa
tel. 22/635 78 79, fax 22/635 76 41
poczta@platforma.org

ZBIGNIEW RYNASIEWICZ
PRZEWODNICZĄCY REGIONU PODKARPACKIEGO PLATFORMY OBYWATELSKIEJ RP

oraz

SŁAWOMIR MIKLICZ
PRZEWODNICZĄCY POWIATU SANOCKIEGO PLATFORMY OBYWATELSKIEJ RP

ZAPRASZAJĄ NA SPOTKANIE

POŚWIĘCONE ROZWOJOWI GOSPODARCZEMU POWIATU SANOCKIEGO

Serdecznie zapraszamy

Sławomir Miklicz

Przewodniczący Powiatu Sanockiego Platformy
Obywatelskiej RP

Zbigniew Rynasiewicz

Przewodniczący Regionu Podkarpackiego
Platformy Obywatelskiej RP

TERMIN I MIEJSCE SPOTKANIA:

24 września 2011r., godz. 17.00
Klub „Górnik” w Sanoku
ul. Grzegorza 2 38-500 Sanok

Starcelnik Mrzdu Skarborego w Sandu
 przesłał do wiadomości F C H listy decyzyj-
 on, którzy przesłali 10% podatku od ob-
 chodów tu przez Stararajszanie. Starcelnik
 zaznacza jednak, że zgodnie z obowiąz-
 ującym przepisem prawnym przedany
 kwot, jakie poszczególne urzędy skarbowe
 przesłały z tytułu 10% podatku. Inne
 kwoty zostały przesłane w drodze
 przelewu bankowego a dane decyzyjną figu-
 rą w dokumentach bankowych.

Decyzyjcy to: Andrzej Jędrzejko, Tomasz
 Rossowski, Grzegorz Kamiński, Albigniew
 Króllicki, Leszek Józefek, Jan Pasaliciewicz,
 Jolanta Przystas, Mieczysław Szczępaniak,
 Agnieszka Szydłowska, Stanisław Czelej, Ewa
 Lemarska, Maria Barnetowska, Patryk
 Lamowski, Lucyna Postawa, Michał Harbo,
 Marek Trzciny, Krystyna Gaduch, Monika
 Czelej, Karol Lamowski, Bogdan Bię-
 paciński, Kordian Serafin, Sebastian Czer-
 ki, Ewa Lemarska, Jolanta Pasaliciewicz,
 Renata Finkler, Józef Piotrowski, Iwona
 Kubit, Jacek Trzciny, Damian Tu-
 rez, Sebastian Prusiecki, Monika Kowal-
 ska + Mariola, Józef Piotrowski, Piotr Ję-
 drzejko, Bożena Bekier, Władysław Hę-
 narowski, Jan Olejarczyk, Andrzej Saletnik,
 Stanisław Kocera, Mieczysław Kozłowski,
 Marek Beręśki, Czesława Gurecz, Ewa
 Skalni, Andrzej Subjanski, Mariola
 Baran, Patryk Lemarski, Krzysztof Tu-
 rzyński, Krystyna Rossowska, Jolanta Tu-
 rzyńska.

Decyzyjcy otrzymują podziękowanie
 od Mrzdu F C H.

- 146 -

W dniach 19-21 września wolałam
lucyferki nagrozić odbyły podróży do
Brukseli. Jedną z uczestniczek Anny
przedstawiła swoją selekcję z wycieczki.

Bruksela, 19-21.09.2011 r.

Wycieczka do Brukseli (Belgia) jako nagroda w konkursie z wolontariatu 'Pomagam mimo wszystko'

WYGRANE MARZENIA- BRUKSELA

Wycieczkę do Brukseli, stolicy Belgii, na którą zaprosiła mnie Pani Europejska Elżbieta Łukacijewska zaczynam w Sanoku. Wystarczy 24 godziny jazdy autokarem aby znaleźć się w zupełnie innym świecie. Drogi przeplatane licznymi wiaduktami, strzeliste zabytkowe budowle ubogacone niezliczoną ilością przepięknych rzeźb i kolorowy wielonarodowościowy tłum wypełniający ulice (zdj.1). Tak wygląda serce Europy.

WTAJ BRUKSELO- DZIEŃ PIERWSZY

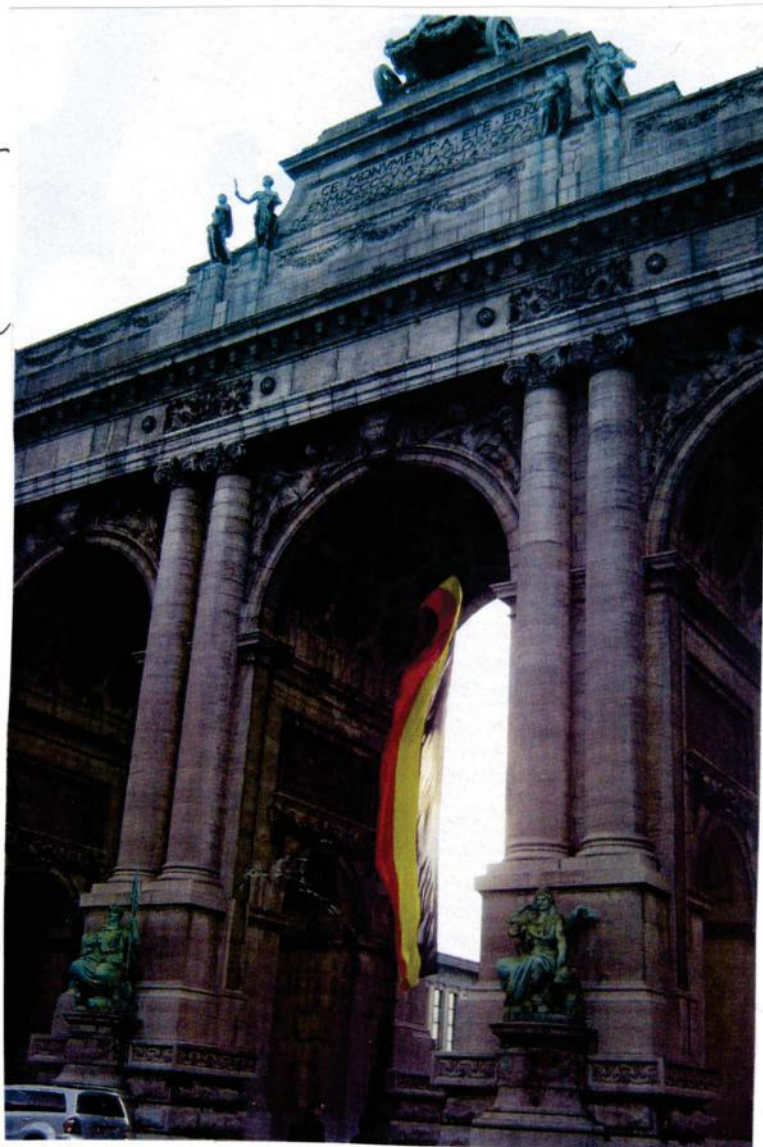
Dziś moje pierwsze chwile w Brukseli. Zanim zacznę poznawać jej uroki pozwalam sobie na małą drzemkę po wyczerpującej podróży. Po odpoczynku ruszam z grupą zobaczyć symbol Brukseli: *Atomium* zbudowany z okazji Expo w roku 1958 (zdj.2). Przedstawia powiększony atom żelaza 150 miliardów razy. Zaskakują mnie jego rozmiary- 103 metry wysokości. Składa się z 9 stalowych sfer o średnicy 18 metrów i łączących je 20 korytarzy, każdy o długości ok. 40 m. Każda sfera widoczna jako kula symbolizuje część Brukseli. Konstrukcję widać z wielu punktów widokowych w mieście. Jest jedną z największych atrakcji turystycznych w stolicy Europy. Po zrobieniu kilku pamiątkowych zdjęć ruszam dalej. Słońce chyli się ku zachodowi. Szybko jednak o tym zapominam patrząc na restaurację, w której mamy zjeść kolację. Siadając przy dużym stole z grupą i Panią Europoseł podziwiam zachód słońca widoczny zza okna. Z zamyślenia wyrывa mnie głos kelnera podającego danie główne. Łosoś w cieście francuskim smakuje wybornie. Po daniu głównym czas na przystawkę. Szwedzki stół oferuje różnorodność przekąsek i smakołyków. Po skosztowaniu małży i krewetek czas na słodkości z fontanną czekolady w roli głównej. Syta resztę dnia spędzam leniuchując w pokoju hotelowym.

SERCE EUROPY- DZIEŃ DRUGI

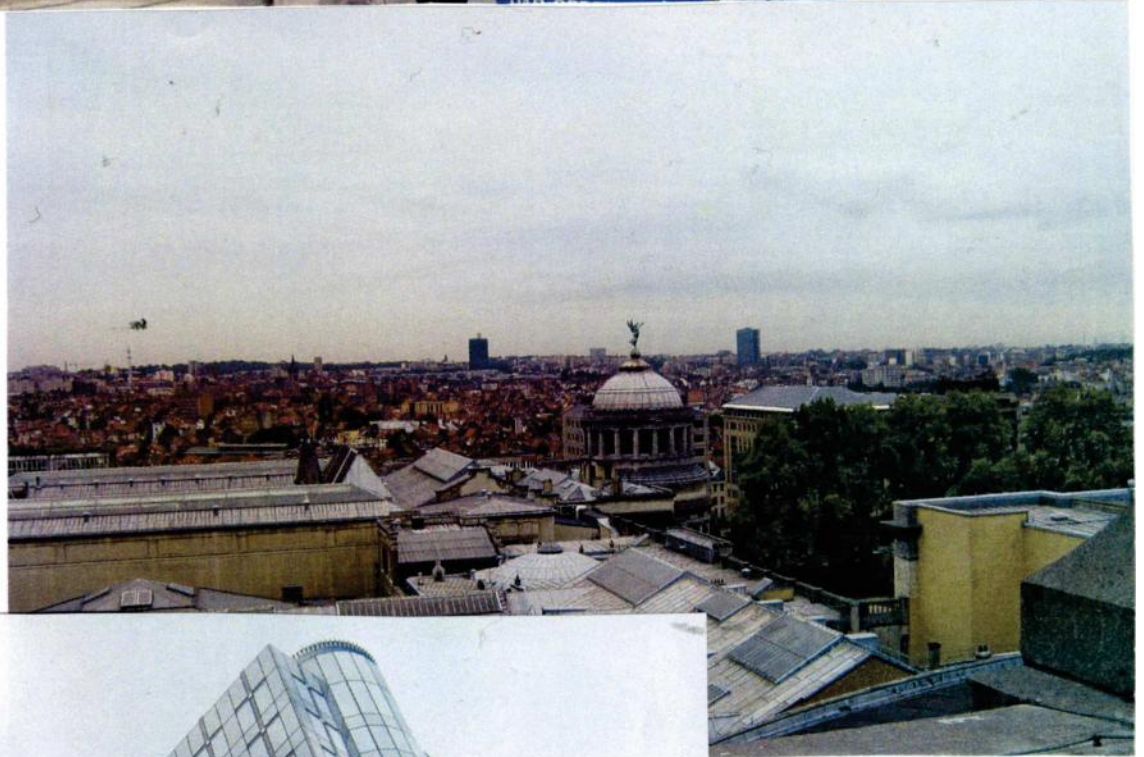
Następnego dnia opuszczam hotel i jadę obejrzeć Łuk Triumfalny przy Parku du Cinquantenaire (zdj.3 i 4). Nie mogę oderwać wzroku od pięknej rzeźby jeźdźca z końmi na jego szczycie. Swoim zielonym odcieniem zdaje się być zaskoczeniem wśród szarości kamienia całego łuku. Po Wyczerpującej wspinaczce krętymi schodami wychodzę na górę budowli skąd rozciąga się zachwycająca panorama miasta (zdj.5). Kolejnym celem mojej podróży jest Parlament (zdj. 6). Muszę przyznać, że jego rozmiary są kolosalne. Jego budynki jak wiele innych nowoczesnych budowli w tym mieście są oszklone. Przy wejściu dostajemy naklejkę identyfikacyjną uprawniającą do wejścia do Parlamentu. Po zwiedzeniu Sali obrad kieruję się z przewodniczką na wystawę promującą Podkarpacie. Tutaj mam okazję spotkać wielu sławnych polityków i aktorów, skosztować tradycyjnych polskich potraw i poznać wielu ciekawych ludzi z całego świata. Po wieczorze pełnym konwersacji czas na upragniony sen i odpoczynek przed kolejnym dniem.

*Łuk Triumfalny
przy Parku du
Cinquantenaire*

Suk
Triumfalny

Boulevarde
pauzove
mieste

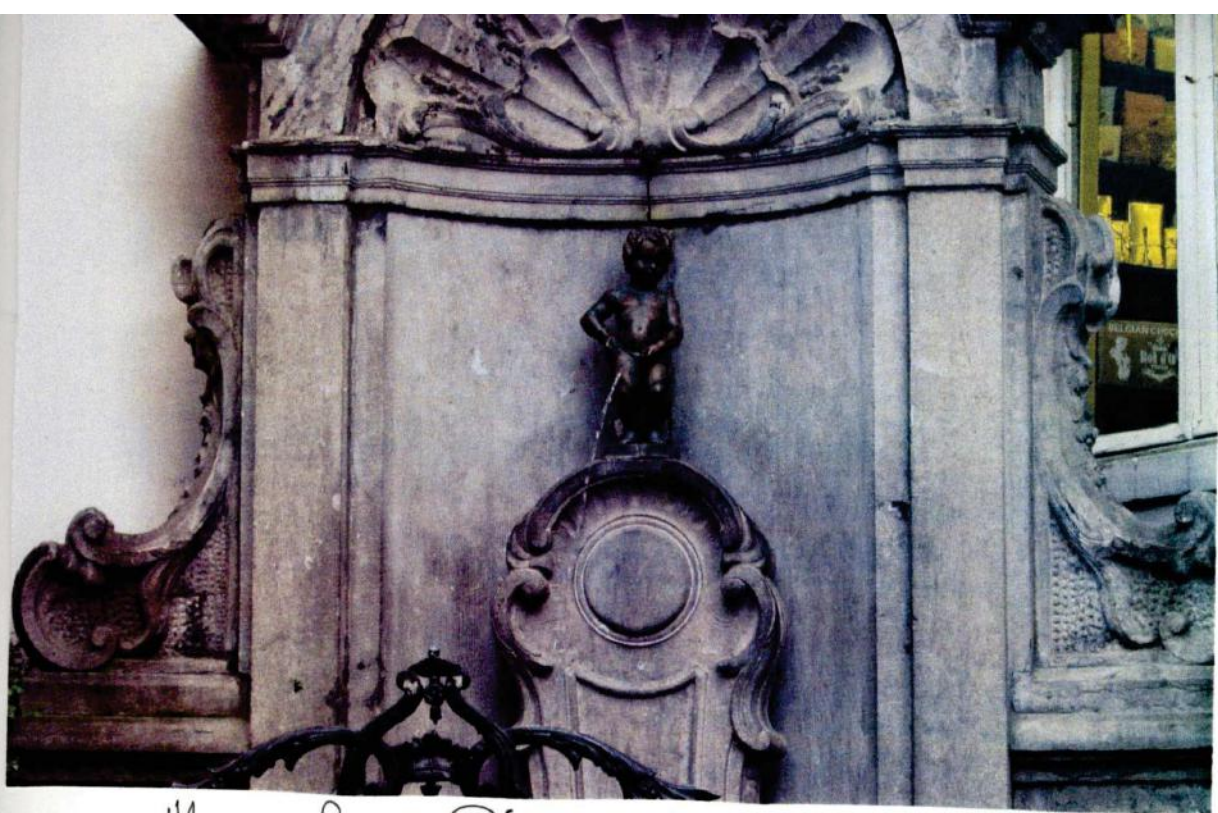
zmech
Europathamentu

MIEJSKA BAJKA- DZIEŃ TRZECI

Mój plan dziś jest prosty... poznawanie tutejszej kultury i zwiedzanie zabytków z przewodnikiem. Zaczynam od perły tutejszych zabytków- Katedry Św. Michała z XII (zdj.7). Majestatyczny biały kamień, z którego jest zbudowana, pnie się ku niebu zdradzając gotyckie pochodzenie. Klęcząc przed figurą Św. Michała wokół otacza mnie tęczowe światło padające z kolorowych witraży z XVI wieku.

Katedra św. Michała z XII wieku

fontanna Manneken Pis

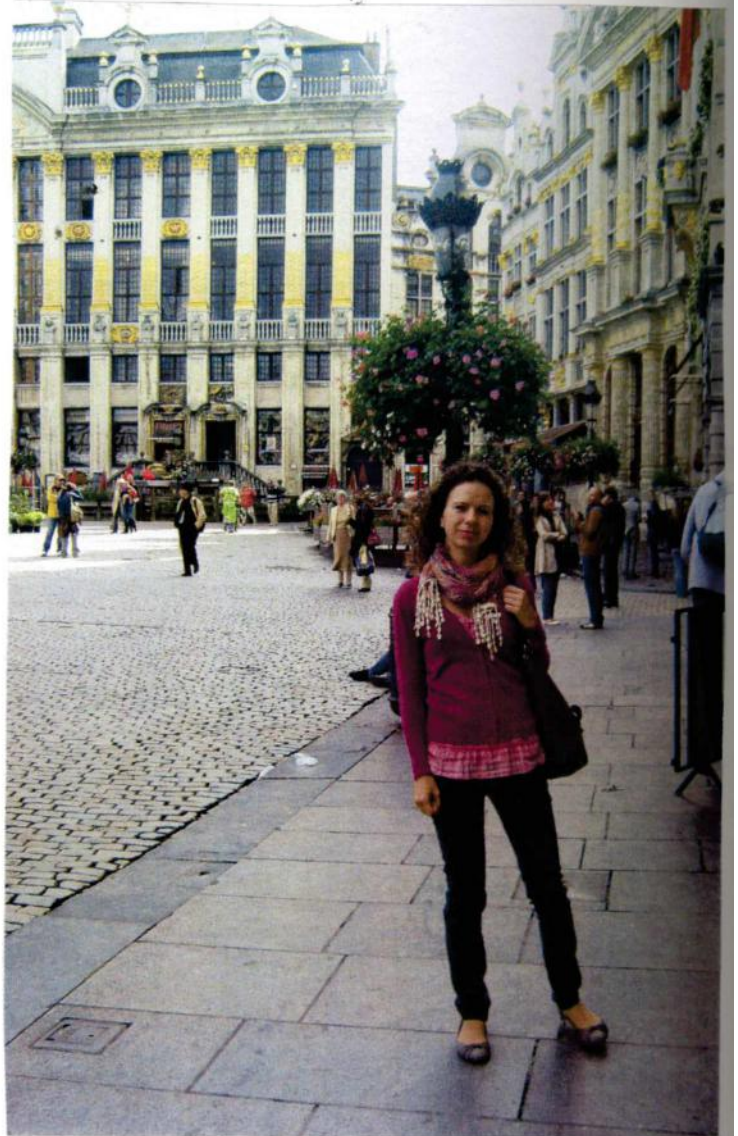
Idąc ulicami wpatruję się w rzeźby obecne tu niemal wszędzie: na zabytkach wyłaniających się zza rogu, w parkach wśród zieleni i przy muzeach, których jest tu sporo. Wchodzę w tłum turystów robiących zdjęcia i wpatrzonych w najstojniejszą i najzabawniejszą fontannę Brukseli: Manneken Pis czyli siusiający chłopiec (zdz.8). Jest figurką z brązu stojącą na rogu ulic na pamiątkę syna króla, który zgubił się a ojciec obiecał, że uwieczni go w takiej pozycji w jakiej go znajdzie. Od tego czasu posąg w niektóre święta jest ubierany w różne stroje. Gdy ukazuje mi się Grand Place (rynek główny) (zdz.9) zapominam jak się oddycha i staję w bezruchu z zachwytem. Przechodzi on moje najśmielsze oczekiwania. Ratusz jest jedną wielką rzeźbą a fragmenty kamieniczek są ozłoczone (zdz.10 i 11). Czuję się jak Kopciuszek w bajce przy takiej pięknej scenerii. Przed powrotem do domu zapuszczam się w pobliskie uliczki by zakupić pamiątki. Wystawy sklepowe są bajecznie kolorowe i kuszą by wejść do środka. Obowiązkowo z Brukseli trzeba przywieźć czekoladki, które tutaj są poezją smaku w swojej delikatności i barwie smaku. Jeszcze tylko przystanek w luksusowej restauracji gdzie kelner serwuje mi smakowity obiad składający się z 2 dań i na deser warte grzechu lody śmietankowe z czekoladą i bitą śmietaną. Z mnóstwem wrażeń i miłych wspomnień czas wrócić do Polski. Połowę drogi przesypiam śniąc o Brukseli, której obrazy będę widzieć przed oczami jeszcze długi czas.

Anna Czuba

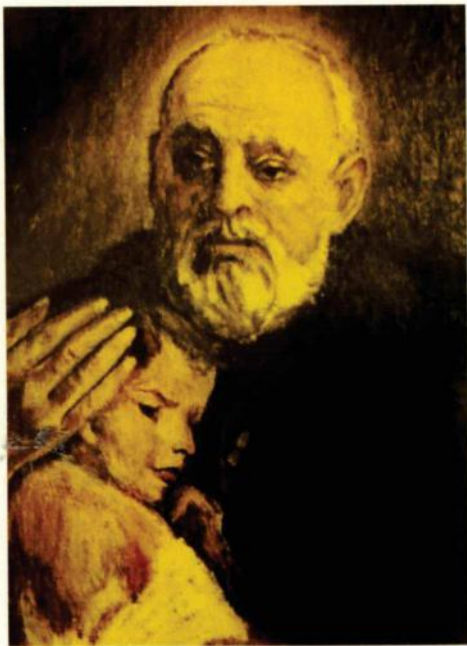
Rotissa w. Brukseli

molontarivske
Huna czube podzes
spereu po Brukseli

Anne Caba
na Terenie Grande
Placa czyli rynku
głównego

już **20** lat
pomagamy najuboższym

Zaproszenie

W dniu 24 września 2010 r. Prezes PCP
uczestniczyło w uroczystości jubileuszowej
Parasjstce Democy im. Św. Brata Alberta w Żurawku,

„Im więcej kto opuszczony
z tym większą miłością służyć mu trzeba,
bo samego Pana Jezusa
w osobie tego ubogiego ratujemy.”

Św. Brat Albert

Towarzystwo Pomocy im. św. Brata Alberta Zarząd Koła w Sanoku
serdecznie zaprasza

Pana/Panią CEBESKANA KURASZ

na uroczystości związane z Jubileuszem 20-lecia działalności
połączone
z wprowadzeniem Relikwii Błogosławionego Ojca Świętego Jana Pawła II,
które rozpoczną się w dniu 24.09.2011 roku o godz. 9.⁰⁰
Mszą Świętą odprawioną w Parafii p.w. Wniebowstąpienia Pańskiego,
Sanok - Olchowce

Prezes Zarządu
Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta
Koła w Sanoku
Alicja Kocyłowska
Alicja Kocyłowska

W dniu 7 października 2011 r. odbyło się
zebranie Zarządu PCW.

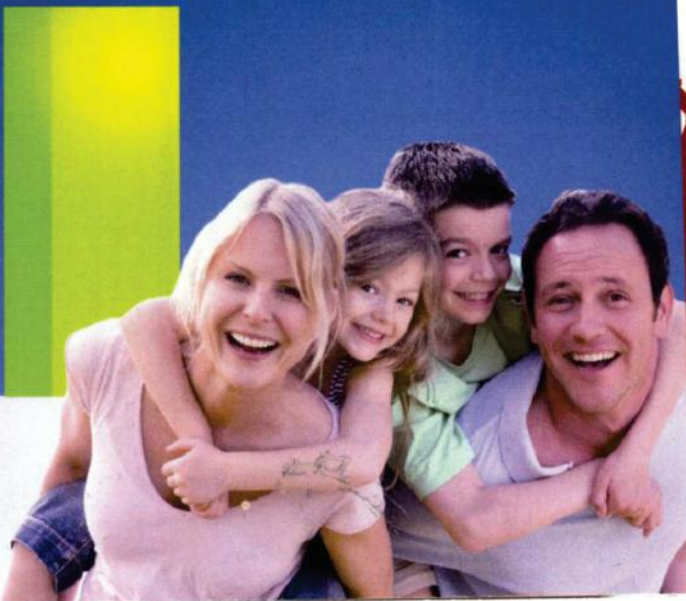
Podczas zebrania Prezes Członek Kurator
preinformacja uczestników spotkania o dwóch
ważnych plejach w letnich misjach serce
na uczestniczyć Powiatowe Centrum Wolont
rietu. PCW bierze udział z PCW w ser
lincji programu dotyczącego rodzin zastępczych
Wolontariusze PCW będą pomagać w gło
nym rodzinnym zastępczym w realizacji
ich społecznej misji.

PCW zamierza również włączyć się
w akcję „Szlachetna paczka, przygotowaną
przez Stowarzyszenie „Miśne”.

STOWARZYSZENIE
WIOSNA

MAMO I TATO NARESZCIE JESTEŚCIE

ZOSTAŃ RODZICEM ZASTĘPCZYM
KAŻDE DZIECKO POTRZEBUJE DOMU.
ODKRYJ SWOJE POWOŁANIE – UTWÓRZ RODZINĘ ZASTĘPCZĄ

DRUŻYNA
Super
W
szlachetna
PACZKA

dołącz do
EXTRA klasy
wśród
wolontariuszy

www.superw.pl

Wolontariusze SZLACHETNEJ PACZKI to drużyna marzeń. A razem od
spetniania marzeń – w całej Polsce pomagają ubogim rodzinom wygrać z biedą.
Zagraj w tym meczu razem z nami! Zostań wolontariuszem SZLACHETNEJ
PACZKI w swojej miejscowości. Zgłoś się już teraz na www.superw.pl

W związku z rozpoczęciem kolejnego etapu pracy Powiatowego Centrum Wolontariatu do Komisji weryfikacji przesłanej się nowi wolontariusze. Szczególnie z uwzględnieniem Zosedy na cele z Prezesi Członkowie Komitetu kandydat do pracy w wolontariacie ma obowiązek wypełnić ankietę, a prace wolontariuszy będzie dokładnie ewidencjonowane.
W załączeniu test ankiety.

DLaczego jesteś zainteresowany / zainteresowana współpracą z PCW?

.....
.....
.....
.....

Jakiej pracy oczekujesz jako wolontariusz? Napisz, w jakich środowiskach chciałbyś/chciałabyś pomagać.

.....
.....
.....
.....

Czy pracowałeś/aś już wcześniej jako wolontariusz:
Jeżeli TAK, to proszę podaj na czym polegała ta praca:

TAK/NIE
.....
.....
.....

Napisz proszę kilka słów o sobie (jakie masz zainteresowania umiejętności itp.)

ANKIETA WOLONTARIUSZA

PROSZĘ WYPEŁNIJ PUSTE MIEJSCA LUB ZAZNACZ PRAWIDŁOWĄ ODPOWIEDŹ

Imię i Nazwisko

.....

Miejsce zamieszkania

.....

Seria i numer dowodu osobistego

.....

Ile masz lat?

Kontakt telefoniczny:

kom.....dom.....praca.....

e-mail

Co robisz? (podkreśl właściwe)

uczę się.....TAK/NIE

studiuję.....TAK/NIE

pracuję.....TAK/NIE

Wpisz proszę nazwę i adres szkoły, uczelni, pracy, do której uczęszczasz:

.....

.....

.....

Wolny czas – wpisz kiedy (dzień tygodnia) i w jakich godzinach disponujesz wolnym czasem:

.....

.....

.....

Dlaczego jesteś zainteresowany / zainteresowana współpracą z PCW?

.....
.....
.....
.....

Jakiej pracy oczekujesz jako wolontariusz? Napisz, w jakich środowiskach chciałbyś/chciałabyś pomagać.

.....
.....
.....
.....

**Czy pracowałeś/aś już wcześniej jako wolontariusz:
Jeżeli TAK, to proszę podaj na czym polegała ta praca:**

TAK/NIE

.....
.....
.....

Napisz proszę kilka słów o sobie (jakie masz zainteresowania, umiejętności, itp.).

.....
.....
.....

Ja niżej podpisana/ny wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych zawartych w niniejszej ankiecie dla potrzeb niezbędnych do realizacji zadań wolontariatu w Fundacji ~~FORUM ATOMOWE~~ (zgodnie z ustawą z dnia 29.08.97 o Ochronie Danych Osobowych, Dz.U. Nr 133, poz. 883). **PCW**

.....
miejsce, data

.....
podpis

Dziękujemy za wypełnienie ankiety.

Powiatowe Centrum Wolontariatu
38 - 500 Sanok, ul. Rynek 1
Biuro: tel./fax.: (0 13) 4652940 (od poniedziałku do piątku w godz. od 12:00 do 15:00)
e-mail: wolontariat.sanok@poczt.fm lub wolontariat.sanok@o2.pl

Waldenmoutowanie uszczuplenia jubileuszowych znalazło swe miejsce w wydawnictwie "Polisic". Redakcja Tekstu - Hanna Osulka opracowanie graficzne - Joanna Stobe.

Do puszek i skarbonki

Jak co roku przy okazji listopadowych świąt na cmentarzach spotkać można było osoby kwestujące na rzecz ubogich i bezdomnych oraz renowację zabytkowych nagrobków. Sanoczanie i tym razem okazali się hojni, okazując serce.

Pierwszego listopada na cmentarzach sanockich tradycyjnie zbierano pieniądze na rzecz Towarzystwa Pomocy św. Brata Alberta. Pracowników i członków organizacji wspierali harcerze, wolontariusze z ZS1, ZS2 i II LO oraz byli i obecni radni. Do puszek trafiło 13.316,30 złotych, 10 funtów brytyjskich, 3,5 euro oraz 75 centów amerykańskich. Kwota tę powiększą datki zbierane w Prusieku, Łukowem oraz Bukowsku, których jeszcze nie przeliczono.

- Jesteśmy zaskoczeni, że udało się zebrać aż tyle, bo kwestujących organizacji było kilka. Cieszymy się z każdego podarowanego grosza, on oznacza, że ludzie nie odwracają się od biedy. Pieniądze przeznaczymy m.in. na budowę klatki schodowej w Domu Bezdomnego Inwalidy, który nie spełnia wymogów ppoż. Bez tego musielibyśmy go zamknąć - mówi prezes Alicja Kocytowska.

W niedzielę pieniądze zbierało Stowarzyszenie Pomocy Rodzinie im. św. Zygmunta Gorazdowskiego. Wspierani przez harcerzy społecznicy kwestowali na cmentarzu przy ulicy Rymanowskiej i na Posadzie oraz po mszach w kościele Franciszkanów - w pierwszą rocznicę poświęcenia pomnika swego patrona. - Chcemy, aby kwesty związa-

ne z ważnymi datami dotyczącymi ks. Gorazdowskiego stały się tradycją nie tylko w tej świątyni, ale i innych sanockich parafiach. Chcemy przybliżyć sanoczanom jego postać, która przyświeca wszystkim naszym działaniom - wyjaśnia Wanda Wojtuszevska, prezes stowarzyszenia. Efektem zbiórki (prowadzono ją także w Nowosielcach) jest kwota 4.986 zł, która zostanie przeznaczona na pomoc ubogim rodzinom wielodzietnym oraz niezamożnej młodzieży.

W pobliżu kaplicy przy ul. Dąbrowieckiej już po raz trzeci stanęła skarbonka Stowarzyszenia Opieki nad Starymi Cmentarzami. Dyżurowali przy niej harcerze oraz członkowie organizacji. W ciągu dwóch dni wrzucono do niej 3.159,05 złotych, 5,5 euro oraz 54 centy amerykańskie. - Cieszy nas tendencja wzrostowa: w 2009 zebrałiśmy 1.824 zł, rok później - ok. 2.500, teraz - ponad 3 tysiące. Na razie pieniądze zostaną wpłacone na konto, gdzie będą czekać na decyzję o renowacji kolejnego nagrobka. Na jednym z najbliższych zebrań podejmiemy decyzję, czy będzie to mogiła Józefy z Heinrichów Drozdowej czy może Amalii Celestyny Świtalskiej. Zdecydują o tym koszty renowacji - informuje prezes Ewa Filip. /joko/

Jedni wrzucali do puszek, inni woleli do skarbonki.

W czasie dorocznego dnia Wszystkich Świętych odbyła się zbiórka w. m. na rzecz Towarzystwa Pomocy św. Brata Alberta. W zbiórce brał udział w. m. m. m. z ZS nr 1, ZS nr 2 i II LO.

o zbiórce w. m. m. m. z ZS nr 1, ZS nr 2 i II LO.

żyjącej się ajwiększymi

ych" Haliny Martowicz, kierowniczki filii Miejskiej Biblioteki Publicznej w Rybniku, jest wiele wybitnych osób, m.in. bł. Jan Paweł II, kard. Stefan Wyszyński, ks. Jan Twardowski, bł. Jerzy Popiełuszko, św. ojciec Pio, bł. Jan Łotekarka, zafascynowana ich życiem i dziełem, stara się popularyzować ich postacie, organizując kilka razy w roku poświęcone im konkursy. Dzieci, nie licząc zaangażowanych w dzieło rodziców, dziadków i nauczycieli.

W konkursie wzięło udział ponad 270 osób: przedszkolaki z Dąbrówki, uczniowie szkół podstawowych z Sanoka i Prusieka, młodzież gimnazjalna, uczniowie SOSW, wychowankowie WTZ oraz dorośli mieszkańcy miasta i czytelnicy filii bibliotecznych.

Kurasz, prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu. W latach pięćdziesiątych była ona uczennicą maturalnej klasy „Ekonomika” i w czasie odwiedzin rodzinnego domu w Rzepedzi-Jaworniku niejednokrotnie miała okazję obserwować, jak w towarzystwie

+Kardynał Stefan Wyszyński
Rybnik 1966

Dzięki konkursom MBP setki dzieci poznają fascynujące osobistości i osoby. Na zdjęciu – siostra B. Zamora podczas finału konkursu prymasowskiego „Soli Deo”.

Jest wśród nich m.in. krzyż, który umierający Ojciec Święty obejmował podczas drogi krzyżowej w Wielki Piątek 2005 roku, jego sutanna, pas, buty i ornat. Przedmioty te przekazał wieloletni sekretarz papieża, ks. prałat Mieczysław Mokrzycki, obecnie biskup metropolita Lwowa.

Bohaterem ostatniego konkursu był Prymas Tysiąclecia, kardynał Stefan Wyszyński – jedna z najwybitniejszych postaci w historii Polski i Kościoła. W tym roku obchodzimy 110. rocznicę jego urodzin, 30. rocznicę śmierci i 55. rocznicę uwolnienia z internowania w Komańczy, gdzie spędził w klasztorze sióstr nazaretanek ponad rok, od września 1955 roku do października 1956. To właśnie tam zrodził się program religijno-moralnej odnowy narodu, zawartej w tekście Jasnogórskich Ślubów i Wielkiej Nowenny, przygotowującej do obchodów tysiąclecia chrztu Polski w 1966 roku.

Gościem finału była siostra Bogumiła Zamora z Komańczy, autorka książki o prymasie Wyszyńskim. Jako kustoszka muzeum przybliżyła jego osobę i nauczanie licznym turystom odwiedzającym klasztor oraz Polonii w USA i Kanadzie, gdzie gościła w ubiegłym roku. – Siostra z pasją i gawędziarskim kunsztem opowiadała o księdzu prymasie i jego pobycie w Komańczy, zapewniając, że i dziś można go tam spotkać w ciszy, szumie górskiego potoku, śpiewie ptaków i na modlitwie przy kapliczce Matki Bożej Leśnej. Dzieci naprawdę słuchały z otwartymi buziami – opowiada pani Halina.

Osobę Stefana Wyszyńskiego wspominała także Czesława

sióstr nazaretanek przechadzał się po okolicy, kończąc spacer w pobliżu wiaduktu i mostu, które włączono do strefy granicznej i pilnie strzeżono. Prymasa pamięta doskonale także inna sanoczaneczka, Barbara Leszczyk. W latach siedemdziesiątych, jako studentka jednej z warszawskich uczelni i działaczka Duszpasterstwa Akademickiego, uczestniczyła w spotkaniach oplatkowych w siedzibie prymasowskiej przy ulicy Miodowej. Raz nawet była gościem na jego imieninach. Otrzymała wówczas książkę pt. „Kromka Chleba” z osobistym wpisem i pieczęcią prymasa – do dziś jest to dla niej najcenniejsza pamiątka. (Jz)

Halina Martowicz: – Robię to z potrzeby serca. Jestem zakochana w Janie Pawle II, od którego wszystko się zaczęło. Konkursy, choć kosztują wiele pracy i trudu, wrosły w środowisko i są oczekiwane. Chciałabym popularyzować zresztą nie tylko wielkie postaci, ale także pisarzy oraz ważne miejsca. Dlatego następnym tematem będzie Rynek Galicyjski. Już dziś zapraszam!

W dniu 3 listopada
cały się finał konkursu
w poświęconego prymasa
tysiąclecia Stefana
Wyszyńskiego. W imię
wspomnienia
Czesława Leszczyk
podzieliła się
wspomnieniem
o doświadczeniach polski
Kardynał Stefan Wyszyński –
miejscem
osobno.
O konkursach opisy
zawieszane przez Bibliotekę
Publiczną pisał
Pracownik Sanocki
w dniu 16 grudnia
2011 r.

PODZIĘKOWANIE

dla **Czesławy Kurasz**

za udział
w jubileuszowym konkursie prymasowskim

SOLI DEO

Dyrektor
Miejskiej Biblioteki Publicznej w Sanoku

DYREKTOR
Miejskiej Biblioteki Publicznej
w Sanoku

mgr Leszek Pichuła

Organizatorzy:

Filia nr 1 – Dąbrówka

Filia nr 4 – Olchowce

Miejskiej Biblioteki Publicznej w Sanoku

H. Hartowicz

Sanok, 9 listopada 2011

Działalność wolontariatu przyczynia się
coraz większą akceptację społeczną.
Szerepolnie w społecznościach mieszkających
powstaje nowe życie wolontariatu. W związku
z takim inicjatywami zdobyły się akcje
promocyjne PCPT w szkołach w Besku
Janinem oraz w mieście Szalet. Dominującą
rolę w tej akcji odegrała Paulina Pluskwa
- wolontariuszka w Besku.

Otwierają drzwi i serca

Przygarniają pod swój dach dzieci mocno pokiereszowane przez życie, które zaznały nierzadko przemocy, cierpienia i głodu. Otwierają im swój dom i serce, przywracają poczucie wartości i radość dzieciństwa. Traktują rodzicielstwo zastępcze nie jak pracę, ale życiową misję. Podkreślano to podczas zorganizowanej w hotelu „Sanvit” przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie konferencji poświęconej rodzinnej opiece zastępczej.

– podkreśliła pani Agnieszka. – Przez te 4 lata przez nasz dom przewinęło się 12 dzieci. W różnym wieku i z różnym bagażem doświadczeń. Część z nich wróciła do biologicznych rodziców, część trafiła do rodzin zastępczych. Pamiętamy o każdym z nich.

Druga rodzina zastępcza powstała niedawno, w lipcu br. – Pomysł dojrzał w nas długo. Od 2 miesięcy funkcjonujemy jako rodzina zastępcza. Otworzyliśmy drzwi do naszego domu i serca dla 4 dzieci. Wszystkie są wspaniałe i dziś nie wyobrażamy sobie, aby ich u nas nie było – stwierdziła pani Małgorzata.

– O umieszczeniu dziecka w rodzinie zastępczej decyduje sąd. To zawsze jest ostateczność. Ludzie, którzy biorą takie dzieci

– z garbem przeszłości i różnymi doświadczeniami, gdzie niekiedy jest zagrożone nawet życie – są wspaniali. To nie jest łatwa praca, a odpowiedzialność – ogromna. Miałam obawy na początku tej akcji, ale rodziny, które powstały, funkcjonują dobrze i zdają egzamin. Widać efekty ich pracy. Tak jak u pani Agnieszki, ze zdaniem której bardzo się liczymy. To są nasze oczy i uszy w terenie. Takich rodzin powinno być jak najwięcej – stwierdziła Teresa Stach, sędzia Sądu Rodzinnego i Nieletnich w Sanoku.

Podczas konferencji poświęconej rodzinnej opiece zastępczej nawet przywrócić im swój dom i serce, przywracają poczucie wartości i radość dzieciństwa. Traktują rodzicielstwo zastępcze nie jak pracę, ale życiową misję. Podkreślano to podczas zorganizowanej w hotelu „Sanvit” przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie konferencji poświęconej rodzinnej opiece zastępczej.

Konferencja pn. „Mamo, tato, wreszcie jesteście!” była okazją nie tylko do omówienia dotychczasowej działalności w zakresie opieki zastępczej oraz jej perspektyw w świetle nowej ustawy o pieczy zastępczej, ale również platformy wymiany doświadczeń. Uczestniczyli w niej przedstawiciele instytucji i organizacji zajmujących się powyższą tematyką, m.in. Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej i UW z Rzeszowa, PCPR-ów, Ośrodka Adopcyjno-Opiekuńczego w Krośnie, KOPS-u, sądownictwa, a także

szkół wyższych z Przemyśla i Sanoka oraz rodzin zastępczych.

Występujący w roli gospodarza Jan Paszkiewicz, dyrektor PCPR, omówił program opieki nad dzieckiem i rodziną w powiecie sanockim, gdzie istnieją dwie rodziny zastępcze. Pierwsza powstała przed 4 lata jako wypełnienie luki po zlikwidowanym Pogotowiu Opiekuńczym. – Chcieliśmy wziąć jedno dziecko do siebie, ale wtedy zaproponowano nam utworzenie Pogotowia Rodzinnego i tak już zostało. Nigdy nie żałowaliśmy tej decyzji

– z garbem przeszłości i różnymi doświadczeniami, gdzie niekiedy jest zagrożone nawet życie – są wspaniali. To nie jest łatwa praca, a odpowiedzialność – ogromna. Miałam obawy na początku tej akcji, ale rodziny, które powstały, funkcjonują dobrze i zdają egzamin. Widać efekty ich pracy. Tak jak u pani Agnieszki, ze zdaniem której bardzo się liczymy. To są nasze oczy i uszy w terenie. Takich rodzin powinno być jak najwięcej – stwierdziła Teresa Stach, sędzia Sądu Rodzinnego i Nieletnich w Sanoku.

W ramach realizacji projektu dotychczasowego przemocy rodzinną zastępczym, wolontariuszami PCPR pomagając wybranym rodzinom. Projekt jest realizowany wspólnie z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie.

Problematyce tej było poświęcone konferencje pod hasłem „Mamo, tato, wreszcie jesteście” w której uczestniczyła Pani sędzia Teresa Stach oraz wdowca i wdowca, które przewidziane są zebrać o swojej pracy.

W ramach tej akcji odbyły się

Wspólnie z przedstawicielami rodzin zastępczych, poświęcone informacje o istocie działania wolontariatu. Organizacja prowadzona przez Panią sędzią Teresę Stach. O konferencji pisze „Tygodnik Sanocki”

Wolontariusze PCPR wzięli udział w celowej akcji. Zaangażowali się w organizację projektu. W ramach projektu podczas imprezy informacyjnej sanockiego klubu rekreacyjnego z Brzozy. Miał miejsce spotkanie się bawili i czuli się bezpiecznie pod opieką wolontariuszy. O akcji napisze „Tygodnik Sanocki” w wydaniu z dnia 20 listopada 2010r.

Udany debiut „sektora dziecięcego”

Mecz z Cracovią był równocześnie debiutem „sektora dziecięcego”, który zgromadził kilkudziesięciu najmłodszych kibiców hokeja. Może jeszcze wielkiego kibicowania nie było, ale dzieci bardzo wczuwały się w swą rolę i zapowiedziały, że na kolejnych meczach zameldują się obowiązkowo.

Jak się ma takie zaplecze w postaci „sektora dziecięcego”, hokeiści Ciarko PBS Bank nie muszą się obawiać przyszłości.

W swym inauguracyjnym występie czekało ich mnóstwo niespodzianek. Przed meczem było malowanie twarzy w barwy klubowe, dmuchanie baloników (też w tych samych barwach), były także prezenty od sponsorów m. in. smycze i słodycze. W trakcie meczu wzmocniano się pysznymi cukierkami, podejmowano próby zbiorowego kibicowania. Grupą opiekowały się wolontariuszki z Powiatowego Centrum Wolontariatu, jak się okazało, też wiernie fanki sanockiego hokeja. – Jak na debiut, wyszło chyba całkiem niezle. Musimy trochę czasu poświęcić na naukę piosenek zagrzewających naszą drużynę do walki. Wtedy będziemy bardziej słyszalni i lepiej będziemy się bawić – mówi Kamila, jedna z wolontariuszek.

– Patrząc na radość naszych najmłodszych kibiców i ich reakcje, jesteśmy przekonani, że pomysł

„sektora dziecięcego” w Sanoku wypali, że sektor ten będzie się rozrastał i rozwijał. Liczymy, że znajdują się też sponsorzy, którzy zadbają, aby nie zabrakło w nim baloników, flag, kolorowych koszulek, cukierków, napojów. Dziękujemy Powiatowemu Centrum Wolontariatu za błyskawiczną decyzję: „wchodzimy” i świetny wybór opiekunek. Obserwując ich energię, wiele sobie obiecujemy na przyszłość – powiedział Wojciech Pajestka, rzecznik prasowy Ciarko PBS Bank.

Klub myśli także o skierowaniu zaproszenia do sektora do zorganizowanych grup przedszkolaków, uczniów z niższych klas szkół podstawowych i takich instytucji jak np. Dom Dziecka. – Wkrótce zwrócimy się do nich pisemnie, konkretyzując zaproszenia – mówi Piotr Krysiak, prezes zarządu Ciarko PBS Bank. emes

W dniu 23 listopada odbyło się walne zebranie PC H. Podczas zebrania został wybrany nowy zarząd. W prezidium zarządu nie będą uczestniczyć: Alfreda Stachurska z powodu ciężkiej choroby oraz Anna Zylka. Do Zarządu weszły nowe osoby: Ewa Smoleń (opiekunka lokalnego wolontariatu w PWSZ) oraz Agata Lubieniecka - Plesia (opiekunka lokalnego wolontariatu w PWSZ). Zarząd wybrał absolutorium ze zd. 20

Protokół

z posiedzenia Nadzwyczajnego Walnego Zebrania Wyborczego
Członków Stowarzyszenia Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku
z dnia 29 listopada.2011 r.

Posiedzenie rozpoczęło w obecności 24 członków Stowarzyszenia Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku wg załączonej listy obecności, która stanowi załącznik Nr 1 do niniejszego protokołu.

Otwarcia zebrania dokonała Pani Czesława Kurasz – Prezes Stowarzyszenia, proponując porządek posiedzenia.

Zaproponowany porządek posiedzenia został przyjęty jednogłośnie i przedstawiał się następująco :

1. Wybór przewodniczącego zebrania i sekretarza zebrania.
2. Wybór komisji Skrutacyjnej
3. Wybór władz Stowarzyszenia- Komisja Rewizyjna, Zarząd Stowarzyszenia
4. Wolne wnioski.

Ad.1

Jednogłośnie na przewodniczącego zebrania wybrano Pana Jana Paszkiewicza, a na sekretarza zebrania Panią Irenę Sawa.

AD.2

Jednogłośnie dokonano wyboru składu komisji skrutacyjnej. Uchwała Nr 1 stanowi załącznik nr 2 do niniejszego protokołu. W skład komisji skrutacyjnej weszli :

1. Piotr Hnat,
2. Margarita Mitadis

AD 3.

W trakcie posiedzenia zgłoszono następujących kandydatów do **Zarządu Stowarzyszenia** :

1. Halina Demiańczuk -Szyrka
2. Ewa Smoleń
3. Agata Lubieniecka - Płaziak
4. Czesława Kurasz
5. Janusz Rudy
6. Jan Paszkiewicz
7. Wanda Wojtuszevska

10. Iwona Słota

11. Danuta Ozubko

Kandydaci w tajnym głosowaniu uzyskali następującą ilość głosów - zgodnie z protokołem Komisji Skrutacyjnej, który stanowi załącznik Nr 3 do niniejszego protokołu.

1. Halina Demiańczuk -Szyrka	14 głosów	Członek
2. Ewa Smoleń	15 głosów	Członek
3. Agata Lubieniecka - Plaziak	15 głosów	Członek
4. Czesława Kurasz	16 głosów	Prezes
5. Janusz Rudy	15 głosów	Wiceprezes
6. Jan Paszkiewicz	15 głosów	Skarbnik
7. Wanda Wojtuszevska	15 głosów	Członek
8. Bożena Bekier	15 głosów	Członek
9. Irena Gil - Storoszczuk	15 głosów	Członek
10. Iwona Słota	15 głosów	Członek
11. Danuta Ozubko	15 głosów	Sekretarz

Uchwała Nr 2 stanowi załącznik Nr 4 do niniejszego protokołu.

W trakcie posiedzenia zgłoszono następujących kandydatów do **Komisji Rewizyjnej** :

1. Marian Kunc
2. Marian Futyma
3. Andrzej Rychlicki

Kandydaci w tajnym głosowaniu uzyskali następującą ilość głosów - zgodnie z protokołem Komisji Skrutacyjnej, który stanowi załącznik Nr 2 do niniejszego protokołu.

1. Marian Kunc - głosów16.....Przewodniczący.
2. Marian Futyma - głosów16.....Członek
3. Andrzej Rychlicki - głosów16.....Członek

Nadzwyczajne Walne Zebranie Wyborcze
Członków Stowarzyszenia Powiatowego Centrum Wolontariatu
z dnia 29 listopada 2011r.

w sprawie wyboru nowego składu Zarządu
Stowarzyszenia Powiatowego Centrum Wolontariatu

Na podstawie art. 11 ust 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o Stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r., Nr 79, poz. 855 z późn. zm.) oraz Statutu Stowarzyszenia Powiatowego Centrum Wolontariatu

Nadzwyczajne Walne Zebranie Wyborcze
Członków Stowarzyszenia Powiatowego Centrum Wolontariatu
postanawia, co następuje :

§ 1.

Wybrać nowy skład Zarządu Stowarzyszenia Powiatowego Centrum Wolontariatu w składzie następującym :

1. Kurasz Czesława	-	prezes
2. Rudy Janusz	-	wiceprezes
3. Paszkiewicz Jan	-	skarbnik
4. Ozubko Danuta	-	sekretarz
5. Lubieniecka – Płaziak Agata	-	członek
6. Smoleń Ewa	-	członek
7. Wojtuszevska Wanda	-	członek
8. Bekier Bożena	-	członek
9. Gil -Storoszczuk Irena	-	członek
10. Słota Iwona	-	członek
11. Demiańczuk – Szpyrka Halina	-	członek

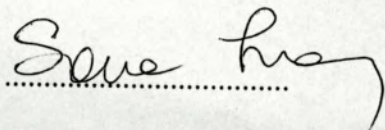
§ 2

Uchwała została podjęta jednogłośnie.

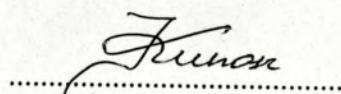
§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Sekretarz zebrania :

.....

Prezes :

.....

W dniu 1 grudnia w Warszawie w Centrum
Kulturalnym Fabryka Trzciny odbyła się
rocznica Gali Wolontariatu „Discover e-vo-
lunteering”. Było to wydarzenie samyckie
obchody Europejskiego Roku Wolontariatu.
Podczas Gali rozstrzygnięte zostały konkursy
„Barwy Wolontariatu”, Europejski konkurs
„Discover e-volunteering” oraz konkurs
„Organizacja przyjazna wolontariuszom”.

Program Gali Wolontariatu

18:30 – 19:00 PRZYJAZD GOŚCI. ZAPROSZENIE DO SALI WIDOWISKOWEJ

Trzy konkursy, setki wolontariuszy, tysiące niezwykłych historii – i wszystko w jednym miejscu!
W Sali Widowiskowej organizatorzy konkursów: 'Barwy wolontariatu', 'Odkryj e-wolontariat'
oraz 'Organizacja przyjazna wolontariuszom' przygotowali dla Państwa stoiska informacyjne -
to wspaniała okazja, aby poznać historię danego konkursu i przyświecające mu idee, a także poznać
organizatorów i wolontariuszy tworzących dany projekt!

18:50 Zaproszenie do Auli Teatralnej.

19:00 – 21:20 GALA FINAŁOWA

- **19.10 – 19.20** Wręczenie NAGRÓD PREZYDENTA RP
- **19.35 – 19.45** DEBATA nt. wolontariatu w Polsce
- **19.55 – 20.15** Wręczenie nagród w I edycji europejskiego konkursu
DISCOVER E-VOLUNTEERING
- **20.20 – 20.35** Wręczenie nagród w konkursie
ORGANIZACJA PRZYJAZNA WOLONTARIUSZOM
- **20.40 – 21.05** Wręczenie nagród XI edycji ogólnopolskiego konkursu
BARWY WOLONTARIATU
- **21.05 – 21.20** KONCERT zespołu ME, MYSELF AND I

21.20 BANKIET, KONCERT ZACZAROWANA PIOSENKI

Bankiet odbywać się będzie na parterze w salach: Galeria oraz Cateringowa. Koncert „Zaczarowanej piosenki” będzie miał miejsce w Sali Widowiskowej.

Jednym z laureatów konkursu „Organizacja społeczna wolontariuszom” zostało Powiatowe Centrum Wolontariatu z nagrodą i certyfikatem podanejsi gali odebrała Irena Czesława Skurasz.

CERTYFIKAT

ORGANIZACJA PRZYJAZNA WOLONTARIUSZOM

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

CERTYFIKAT
PRYZNANY PRZEZ SIEĆ CENTRÓW WOLONTARIATU W POLSCE NA LATA 2012 – 2013

Powiatowe Centrum Wolontariatu

citi handlowy

Opiekun wolontariatu w Polsce

DAWUSZ PIETRZYŃSKI
PRZEDSIĘBIORCA
CENTRUM WOLONTARIATU

Europejski Rok Wolontariatu 2011

Sanocki wolontariat z certyfikatem

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku otrzymało certyfikat „Organizacji przyjaznej wolontariuszom”. Odebrała go prezes PCW p. Czesława Kurasz podczas Gali Finałowej „Discover e-volunteering”, która odbyła się 1 grudnia w Centrum Artystycznym Fabryka Trzciny w Warszawie.

Gala „Discover e-volunteering” była wydarzeniem zamykającym obchody Europejskiego Roku Wolontariatu 2011. Jej bohaterami byli najbardziej zaangażowani polscy wolontariusze, a także organizacje, które tworzą warunki, w których wolontariusze mogą czerpać satysfakcję ze swojej pracy. Nagrodzone zostały także projekty społeczne, dzięki którym wolontariusze niosą pomoc potrzebującym poprzez Internet.

Miło nam donieść, że jednym z laureatów ogólnopolskiego konkursu „Organizacja przyjazna wolontariuszom” zostało Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku. Otrzymany certyfikat „Organizacji przyjaznej wolontariuszom” jest

pięknym podsumowaniem obchodzonego w maju br. 10-lecia sanockiego PCW. Wśród laureatów konkursu, obok Powiatowego

Centrum Wolontariatu w Sanoku, z terenu Podkarpacia znalazła się jeszcze Fundacja Generator Inspiracji z Rzeszowa.

– Ten certyfikat to satysfakcja za to co robimy dla innych, a równocześnie motywacja do dalszego działania i rozwoju – mówi prezes p. Czesława Kurasz. – Uczestnictwo w Gali i spotkania z innymi laureatami pozwoliły mi przekonać się, że nie powinniśmy mieć najmniejszych kompleksów w stosunku do innych. Wręcz przeciwnie. Z naszego dorobku moglibyśmy z powodzeniem czerpać inni. Naprawdę mamy się czym szczycić – dodaje.

Przypomnijmy, że 27 maja br. w Sanoku odbyła się Jubileuszowa Gala Wolontariatu z okazji 10-lecia PCW. Poproszona o porównanie obydwu imprez, prezes Cz. Kurasz stwierdziła:

– Może zabrzmiało to nieskromnie, ale uważam, że nasza Gala była wspanialsza, a na pewno bliższa memu sercu!

emes

O wyróżnieniu PCW napisał „Tygodnik Sanocki” w wydanu z dnia 9 grudnia 2011r.

Wolontariusze PCW zaangażowali się w akcję „Składowaj”. W akcji tej uczestniczyli uczniowie z LG nr 2 oraz studenci PW S L. O tych przedsięwzięciach pisze prasa zarówno lokalna jak i regionalna.

Sanoccy wolontariusze brali również udział w kolejnej akcji zbiórki żywności, organizowanej przez Bank Żywności. Zbiórka odbywała się w dwóch sanockich sklepach i miała znacznie skromniejszy wymiar niż w poprzednich edycjach.

BRZÓZÓW, SANOK Wolontariuszki przyniosły nie tylko prezenty, ale i uśmiech. A ten w walce z chorobą jest najważniejszy

Św. Mikołaj nie zapomniał o pacjentach

Stowarzyszenie na rzecz Walki z Chorobami Nowotworowymi SANITAS sprawiło miłą niespodziankę pacjentom Podkarpackiego Ośrodka Onkologicznego w Brzozowie. Natomiast studenci PWSZ w Sanoku odwiedzili małych pacjentów w tamtejszym szpitalu.

W ramach akcji „Mikołajkowa Niespodzianka” szpital w Brzozowie odwiedziły trzy wolontariuszki z SANITASU: Anna Nowakowska, Aneta Dyląg oraz Joanna Cieśla, które podarowały pacjentom nie tylko prezenty, ale i uśmiechy. – Uśmiech w walce z chorobą to połowa sukcesu – mówią ochotniczki.

Akcja nie byłaby możliwa, gdyby nie ludzie dobrej woli. Zasponsorowały ją firmy kosmetyczne: Floslek, Eris, Ziaja, Dax Cosmetic, Bielen-da, Eva Natura oraz salon sukien ślubnych Margo z Sanoka.

W rolę Świętego Mikołaja wcielił się dr Dariusz Sawka p.o. zastępcą dyrektora ds. lecznictwa onkologicznego.

Z kolei wolontariusze zrzeszeni w Kole Wolontariatu przy Instytucie Medycznym Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im J. Grodka w Sanoku zorganizowali po raz kolejny mikołajki dla małych pacjentów oddziału dziecięcego Szpitala Specjalistycznego w Sanoku.

Pomocnice św. Mikołaja odwiedziły Podkarpacki Ośrodek Onkologiczny w Brzozowie, sprawiając radość wszystkim pacjentom.

O mikołajkowych wizytach frizery „Stewiny” w dniu 13 grudnia 2011 r.

Każdy może zostać św. Mikołajem

Akcja Mikołaj zainicjowana przed laty przez ks. Wiesława Siwca w LO zachęcała też inne szkoły do pomocy najuboższym. Już po raz siódmy mikołajki dla dzieci dorastających w trudnych warunkach zorganizowała młodzież Zespołu Szkół nr 2.

Korzystając ze wsparcia sponsorów, ludzi dobrej woli oraz pieniędzy zebranych w szkole i własnych środków uczniowie przygotowali 25 paczek dla dzieci i młodzieży w wieku od roku do 17 lat. Roznieśli je w wigilię św. Mikołaja do 11 ubogich rodzin z rejonu „Mechanika” wskazanych przez MOPS. W paczkach znalazły się przybory szkolne, zabawki, gry, gadzety komputerowe, odzież, drobne upominki, słodycze i owoce. W każdym domu przyjmowano je z dużą wdzięcznością, nie kryjąc zachwytu i dla bogatej zawartości, i dla Mikołajowej ekipy w postaci sympatycznych aniołków i diabełka, którzy asystowali Świętemu.

Uczniowie bardzo przeżywali każdą wizytę, do której starannie się przygotowali. Wielu z nich po raz pierwszy uczestni-

Ta dziewczynka musiała być bardzo grzeczna – od razu zaprzyjaźniła się ze Św. Mikołajem i jego asystentami...

czyło w tej akcji, która w tym roku przebiegła spokojnie. Mimo że nie doszło do żadnych nieprzewidzianych sytuacji (przed ro-

kiem w jednym z domów Mikołajowa ekipa trafiła w sam środek alkoholowej libacji – przyp. aut.), znaleźli się w tak odmiennej rzeczywistości i dotknięcie autentycznej biedy na każdym wywiera ogromne wrażenie. Cieszę się, że nasza młodzież angażuje się w pomoc dla osób wymagających wsparcia, za co należą się jej słowa wielkiego uznania. Uważam, że jest to bardzo wychowawcze i pozwala nabrać dystansu do własnego życia – mówi pedagog Małgorzata Michenko, która wraz z nauczycielką Magdaleną Kondrat koordynowała akcję. – Podziękowania należą się też dla darczyńców i sponsorów: Piekarni WANDA, sklepu INTERQ, księgarni NOVA, banku PBS, banku BGŻ, salonu PLAY, UM i radnego powiatowego Wojciecha Pajestki. Wszystkim jesteśmy ogromnie wdzięczni – bez ich wsparcia nie byłibyśmy w stanie wiele zrobić.

oraz „Sygnałnik Sanocki” w dniu 9 grudnia 2011 r.

Grupa EPL
w Parlamencie Europejskim

Elżbieta Łukacijewska

Posel do Parlamentu Europejskiego

Zaprasza

Sz.P. *Christawa Kurasz*

do udziału w seminarium

***Bezpieczeństwo krwiodawstwa i krwiolecznictwa.
Wpływ zmian klimatu na zdrowie.***

*Rzeszów, Filharmonia Podkarpacka im. Artura Malawskiego, ul. Chopina 30,
9 grudnia 2011 r., godz. 11:00 - 14:00*

PODKARPACKA
FILHARMONIA
im. Artura Malawskiego

Przedstawiciele Powiatowego Centrum Krwi-
teriedu wzięli udział w seminarium nt. Bez-
pieczeństwo krwiodawstwa i krwiolecznictwa.
Wpływ zmian klimatu na zdrowie.
Udział w seminarium odbył się po zaprosze-
niu Elżbiety Łukacjowskiej - Posel do Parla-
mentu Europejskiego.

Bezpieczeństwo krwiodawstwa i krwiolecznictwa w Polsce. Wpływ zmian klimatu na zdrowie.

Piątek 9 Grudnia 2011

miejsce: Filharmonia Podkarpacka im. Artura Malawskiego w Rzeszowie
ul. Chopina 30, 35-959 Rzeszów

- 11.00** *Elżbieta Łukacjowska, Posel do Parlamentu Europejskiego*
Sławomir Miklicz, Wicemarszałek Województwa Podkarpackiego ds. zdrowia
Powitanie i wprowadzenie.
- 11.15** *dr Jan Semenza, Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób*
Wpływ zmian klimatu na zdrowie. Rekomendacje Europejskiego Centrum ds.
Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) dla Polski i Europy w sprawie strategii
adaptacji do zmian klimatu.
- 11.40** *Wiceminister Marek Haber, Ministerstwo Zdrowia*
Polskie Ustawodawstwo w dziedzinie krwiolecznictwa i krwiodawstwa: sukcesy i
przyszłe projekty.
- 12.00** *dr Jolanta Antoniewicz-Papis, Instytut Hematologii i Transfuzjologii*
Polska i bezpieczeństwo krwiodawstwa i krwiolecznictwa: główne zagrożenia dziś i
jutro.
- 12.20** *Agnieszka Beniuk-Patola, Narodowe Centrum Krwi*
Strategie i problemy w dziedzinie krwiolecznictwa i krwiodawstwa z perspektywy
Narodowego Centrum Krwi. Organizacja Polskiego Systemu krwiolecznictwa i
krwiodawstwa.
- 12.40** *dr David Leiby, Amerykański Czerwony Krzyż*
Strategie adaptacji do zmian klimatu pod względem bezpieczeństwa krwiodawstwa i
krwiolecznictwa
- 13.10** *Tadeusz Krzostek, Dyrektor Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa
w Rzeszowie*
*lek. med. Urszula Bzdek, Zastępca Dyrektora ds Lecznictwa, Regionalne Centrum
Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Rzeszowie.*
Regionalne Centra Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa ważnym elementem
zabezpieczenia placówek służby zdrowia w krew i jej składniki na przykładzie
Województwa Podkarpackiego
- 13.40** *Dyskusja i Pytania*
- 14.15** *Pani Elżbieta Łukacjowska, Posel do Parlamentu Europejskiego*
Podsumowanie i wnioski

W konferencji wzięli udział: Czesława Kuras, Margerita Mitadis (Gausk) Natalia Siemięc, Dominika Kosimst, Patrycja Kozaczyńska (Gausk) Agnieszka Wanic (Domaradz) Agnieszka Jępieliska (Stara Wieś) Magda Szuba (Stara Wieś)

we zdjęciach : uczestnicy seminarium

WSPOMNIENIA Z WAKACJI

Anna Czuba

Pytasz mnie o wspomnienia z wakacji? Wiązą się raczej z przemyśleniami nad sobą i całym tym zabieganym światem niż z konkretnymi wydarzeniami... Każdy dzień jest próbą odnajdywania siebie. Myślisz, że wiesz jaki jesteś? Bo ja nie... ale lubię bawić się w chowanego z własnym ja. Chcesz pobawić się ze mną? To zapraszam w moje skromne progi wakacyjnego świata promiennych myśli.

Lubię czasem zatrzymać się i popatrzeć na ludzi. Ty nigdy nie myślałeś żeby wcielić się w skórę biernego obserwatora? To szkoda... dużo można się wtedy nauczyć. Tak głośno jest o tym, że ludzie są nieczuli, niewrażliwi na uczucia innych, samolubni. Wierzysz w to? To wybierz się kiedyś na lotnisko. Opowiem Ci o moim patrzeniu na ludzi. Ja lubię lotniska. Tam tyle się dzieje. Siedzisz i obserwujesz. Kiedyś pewnego wakacyjnego popołudnia siedziałam czekając na odprawę. Siedzę i rozglądam się. Tutaj dwoje zakochanych nastolatków żegna się przed odlotem. Dziewczyna przytula go tak, że mało nie połamie mu żeber, ale to nic. To wszystko nic. On cieszy się tą ostatnią chwilą z nią mówiąc jej jak ją kocha, gdy nagle kobieta z odprawy osobistej stojąca w bramce przypomina im, że świat poza nimi istnieje i, że już czas wsiadać do samolotu. W innej części terminala czeka starszy, zsiwiałły mężczyzna. Podbiega do niego młoda elegancka kobieta rzucając się mu na szyję i mówi 'tato tak tęskniłam!'. Przecież faceci nie płaczą... to, czego ten staruszek ma lzy w oczach? Ludzie na lotnisku płaczą z tęsknoty, radości, z miłości, ze świadomości posiadania osoby, która tam gdzieś w świecie czeka na nich. Ludzie są tacy obojętni jak o nich mówią? Chyba jednak nie. Choć brakuje im czasem tego by docenić kogoś, gdy mają go na co dzień.

Zmieniając temat zapytam Cię czym się w życiu zajmujesz. Chcesz wiedzieć czy to istotne? Nie. Nieważne co robisz, ważne żebyś to lubił, wkładał w to całe serce i by to była Twoja największa pasja i byś był w tym naprawdę dobry. Ja na wakacjach zajęłam się malowaniem portretów. Nigdy w siebie nie wierzyłam, że potrafię aż pewnego dnia ktoś powiedział mi, że wierzy we mnie i wzięłam do ręki ołówek i co? Umiem przenieść czyjąś twarz na papier z trzech na dwa wymiary a wystarczyło jedynie motywacji drugiej osoby by zrozumieć, że można. Tu skojarzył mi się od razu cytat P.Picasso: 'kiedy byłem dzieckiem matka mówiła mi: jeśli będziesz żołnierzem, to zostaniesz generałem. Jeśli będziesz księdzem to skończysz jako papież. A ja jednak zostałem malarzem i skończyłem jako Pablo Picasso'. A więc nie ważne, kim się jest byle być po swojemu wielkim a nigdy nie jest za późno by być tym, kim się zapragnie.

A teraz opowiem Ci jak zmienia się świat w zależności od tego jak się go postrzega. Posłuchaj pewnej letniej historyjki. Był lipcowy, deszczowy dzień, taki w którym dla wielu najlepszym przyjacielem staje się telewizor. Wnuczek przyszedł po szkole do domu, gdy babcia właśnie szykowała mu obiad i powiedział z grymasem na twarzy: 'babciu to dziś miałem pierwszy raz spotkać się z tą śliczną zielonooką brunetką a tu taka psia pogoda a mieliśmy się spotkać w parku'. Na co babcia a: 'pytasz mnie, co może być pięknego w tym pachnącym szarością dniu?' i opowiedziała mu o błyszczących jak diamenty tysiącu kropel spadających z nieba, gdy wybiorą się na spacer wieczorem, i o parasolu, który ich zbliży do siebie, gdy będą chować się przed kapryśną pogodą i o kałuży, przed którą ona ją uratuje jak rycerz, gdy mało co w nią nie wpadnie i o szczęściu, które ich otoczy jak parasol chroniący przed przygnębieniem i o tym jak zmoknięci będą patrzeć na siebie zamiast iść każdy w swoją stronę bo będzie już na to czas. A jak Ty postrzegasz chwile swojego życia? Jak babcia czy wnuczek? Gdyby patrzyło się na świat przez okulary babci życie było by jak z filmu i to w tych najlepszych momentach.

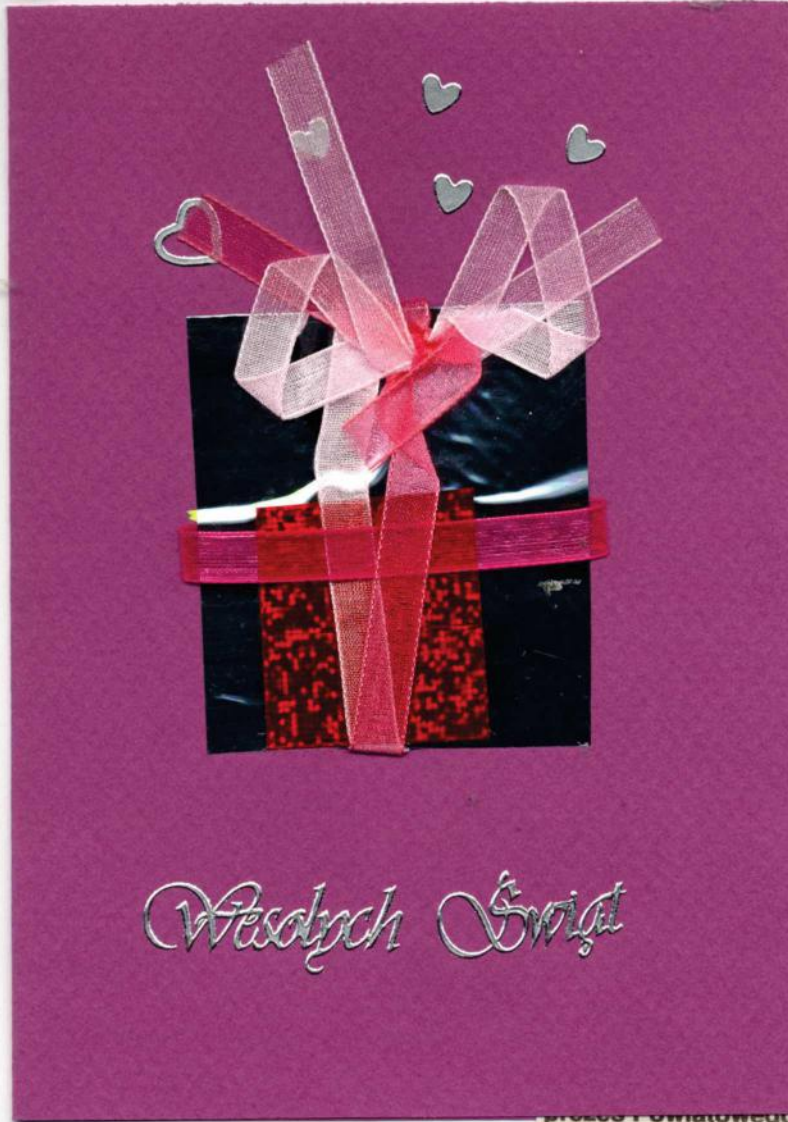
Przenesłam Czesłom Kurasa zforiżo koncertu internetowy ale walutowizowy. Jest wspomnienie z wakacji. Jedyną uczestniczką byłam Anna Czuba (1992)

Kiedyś, gdy byłam na letniej wyprawie nad wodę (to jedna z tych, gdy myśli się by te chwile trwały wiecznie) zastanawiałam się, dlaczego szczęście nie jest czymś materialnym. Można by go schować do portfela i nosić zawsze ze sobą, a gdy przyszedłby gorszy dzień wyciągnąć go jak bilet przy kontroli w autobusie i podróżować dalej nie przejmując się niczym.

Na wakacjach przekonałam się, że czasem jednak przychodzą te gorsze dni. Jak sobie z nimi radzisz? Bo ja znalazłam sobie miejsce, w którym wtedy zamykam się i odizolowuję od świata zewnętrznego szukając pocieszenia. Myślisz pewnie, że to jakieś materialne pomieszczenie... nic bardziej mylnego. Nie zamykam się w swoim pokoju tylko chowam się wtedy w ramionach bliskiej osoby. Na gorszy dzień najlepszym lekarstwem jest zrozumienie drugiej osoby i to nie tylko w wakacje ale przez cały rok.

Przenes Czesława Kurasa ożtorito konkuro
internetowy alle walguferiway, Moje wspomnienia
z wakacji. Jedyną neresnieszeg lepta Anne Caba (1992)

Tradycyjnie przed świętami Bożego Sto-
dzenia wolontariusze dożyli swoim podję-
tym zyszenie świętecznej noworocznej.
Okolicznościowe kartki ozdoby wykonane
przez uczestników Warsztatów Terapii Zajęciowej.

Porostając w klimacie
Świąt o swoich upodoba-
niech kulinarnych wypro-
wiedziła się Teresa Czesława
Barasa na łamach świę-
tecznego wydania Tygodni-
ka Górnickiego (23.12.2011)

przebieżającego Centrum Wolontariatu:

– Święta od pokoleń pachną i smaku-
ją w naszej rodzinie tak samo. Ja
przejęłam tradycję z domu rodzinne-
go, przygotowując te same – i w taki
sam sposób – potrawy jak moja bab-
cia i mama. Teraz tradycję kultywują
moje dzieci mieszkające w Kandzie,
które urządzają wspólnie Wigilie
i święta. Kiedy jeszcze cała szóstka
była w domu, przygotowywałam obo-
wiązkowo dwanaście potraw – z pło-
dów naszej ziemi, z tego co urosło
na polu i w sadzie oraz z leśnych
grzybów, wierząc, że w przyszłym
roku urodzaj będzie jeszcze większy. Ulubioną przez wszystkich
potrawą jest barszcz z uszkami – naturalny, z buraków ukiszonych
w domu. Gołąbki, oczywiście, w dwóch wersjach: postne, z grzybami,
dwoma rodzajami kaszy i cebulką oraz z mięsem na święta. Z ciasta
pierogowego toczy się kluski zwane bobalkami podawane z ma-
kiem. Raz mój syn nawet dzwonił z Kanady, aby dopytać, jak się je
robi, choć wszystkie dzieci zaopatrzyłam w przepisy swojej kuchni!
Ja bardzo lubię kutię – z makiem, miodem i bakaliami. Pamiętam, jak
kiedyś mama i babcie specjalnie przygotowywały pszenicę, pozba-
wiając ją łusek poprzez ucieranie w makutrze. Pierwszą spożywaną
po opłatku potrawą jest obowiązkowo czosnek z chlebem. Wszyscy
go jedzą, więc zapach nikomu nie przeszkadza!

Powiatowe Centrum Wolontariatu
w Sanoku
38-500 S A N O K, ul. Rynek 1
NIP 687-17-45-589 REGON 371029016

*Z okazji Świąt Bożego Narodzenia
Pańskiego*

*Życzymy Wam radosnego przeżycia
Chrystusowej miłości, zdrowia,
radości i pokoju.*

*Niech Dziecię Nowonarodzone
obdarzy Was swoją miłością
i błogosławi w Nowym Roku.*

Zarząd PCW

PRZEB

Przebie
Czesława K

Boże Narodzenie 2011

Moje św
(przy) s

Czesława Kurasz,

W dniach 16.11 - 19.12 odbyto się szkolenie dla wolontariuszy i Anulacji NIT w temacie: „Żywność, Żywnienie a zdrowie. Zalecenia żywieniowe jako instrument powszechnej racjonalizacji żywienia. Inakowanie i informacje żywieniowe na opakowaniach żywności. Zasady przygotowywania potraw”

HARMONOGRAM

SZKOLENIE DLA WOLONTARIATU I UNIWERSYTETU TRZECIEGO WIEKU

„ ŻYWNOSĆ, ZYWIENIE A ZDROWIE- ZALECENIA ŻYWIENIOWE JAKO INSTRUMENT POWSZECHNEJ RACJONALIZACJI ŻYWIENIA ORAZ ZNAKOWANIE I INFORMACJE ŻYWIENIOWE NA OPAKOWANIACH ŻYWNOSCI. ZASADY PRZYGOTOWYWANIA POTRĄW” 2011/2012

Prowadzący: mgr inż. Krzysztof Indyk

Lp	Temat zajęć	Wykład 2 godz.	Ćwiczenia 4 godz.
1.	Żywność a zdrowie – rola nauki o żywieniu w kształtowaniu zdrowego modelu spożycia żywności.	16.11.2011 15 ⁰⁰ - 16 ³⁰ sala 104 (środa)	
2.	Zalecenia żywieniowe oraz znakowanie i informacja żywieniowa na opakowaniach żywności.	23.11.2011 15 ⁰⁰ - 16 ³⁰ sala 104 (środa)	
3.	Zasady przygotowywania surówek i sałatek.		21.11.2011 14 ⁰⁰ - 17 ⁰⁰ sala 104 (poniedziałek)
4.	Zasady przygotowywania zup, dodatki.		28.11.2011 14 ⁰⁰ - 17 ⁰⁰ sala 104 (poniedziałek)
5.	Przygotowywanie potraw jarskich.		05.12.2011 14 ⁰⁰ - 17 ⁰⁰ sala 104 (poniedziałek)
6.	Przygotowywanie ciast słodkich.		12. 12. 2011 14 ⁰⁰ - 17 ⁰⁰ sala 104 (poniedziałek)
7.	Przyjęcia okolicznościowe- bankiet angielski.		19.12.2010 14 ⁰⁰ - 17 ⁰⁰ sala 104 (poniedziałek)
	RAZEM	4	20

W sakrament wzięli małżonkowie: Ciepły Maria
 Lubinśka Julia, Kunik Helena, Prętniewicz
 Halina, Anna Skopiec, Halina Demnińska-
 Szypułak, Grażyna Papisz, Genowefa Zaharska-
 Ska, Ewelina Sukirowska, Ewelina Gofda,
 Sabina Brzoźowska, Iwona Sacuslik,
 Czesława Kurasz, Wioletta Sobrowick,
 Margareta Mitachis, Alicja Boba, Janina
 Gorzalska, Krzyska Krowka, Justyna Bok,
 Marcelina Kamyk

na zdjęciach:
 uczestnicy
 kursu zdrowe
 go życie
 podczas
 zakończenia
 kursu

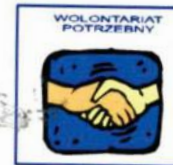

Dyrektor szpitala Maria Pospolita, Prezes Czesława
 Kurasz, Starsza Sebastian Skizniak

*Powiatowe Centrum
Wolontariatu w Sanoku*

Zaświadczenie

*Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku zaświadcza, że*

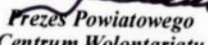
Pani Czesława Kurasz

ukończyła kurs

"Zasady racjonalnego żywienia"

*dla wolontariuszy, który odbył się
w Zespole Szkół Nr 1 w Sanoku
w dniach od 16 listopada do 19 grudnia 2011 roku*

*w wymiarze 24 godzin w tym:
4 godzin wykładów i 20 godzin zajęć praktycznych*

Czesława Kurasz

Prezes Powiatowego
Centrum Wolontariatu

Sanok, grudzień 2011 r.

dedicăm
jurăm; nești
nicăieri - Maria
Kopiec, Kati
me Deminisa
ozule

JUBILEUSZOWA GALA WOLONTARIATU

z okazji X-lecia
Powiatowego Centrum Wolontariatu

SANOK dnia 27 maja 2011

POKŁOSIE

Europejski Rok Wolontariatu 2011

Powiatowe Centrum Wolontariatu ul.Rynek 1 38-500 Sanok Tel.: (013) 46 52 940 mail.: wolontariat.sanok@poczta.fm

konc. wydrukiem "Pokłosie" po jubileuszu 10-lecia

Jest nam niezmiernie miło poinformować Państwa, że z okazji 10-lecia działalności Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku, odbyła się uroczysta Gala Wolontariatu. Z tej okazji została wydana publikacja opisująca tę uroczystość. Jesteśmy bardzo wdzięczni wszystkim którzy wzięli udział w uroczystościach jak i tym, którzy wspierają nas w naszej działalności. Mam nadzieję że „Pokłosie” Jubileuszowej Gali będzie wspomnieniem a pamiątką obrazującą naszą działalność.

Esensylarze „Pokłosie” wraz z niniejszą

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Zaproszenie

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Partnerstwo lokalne, które tworzą

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Sanoku

Katolickie Towarzystwo Społeczno - Kulturalne w Sanoku

Centrum Pomocy Psychologicznej i Psychoterapii Rodzinnej w Sanoku

Ma zaszczyt zaprosić

**Szanowną Panią Czesławę Kurasz
Prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku**

Na konferencję otwierającą **Program Rewitalizacji Społecznej Lepsze jutro** realizowany w ramach projektu systemowego Rewitalizacja Społeczna Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Priorytet I Zatrudnienie i Integracja Społeczna, Działanie 1.2 Systemowe Wsparcie Instytucji Pomocy i Integracji Społecznej, współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach europejskiego Funduszu Społecznego

W dniu 14 grudnia 2011 r. o godzinie 10.00 w Sali Konferencyjnej przy ulicy Langiewicza 10 w Sanoku.

Program konferencji

10.00 – rejestracja uczestników konferencji

10.15 – rozpoczęcie konferencji Burmistrz Miasta Sanoka

10.30 - aktywna integracja i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu jako nowe zadania OPS

11.00 - Program Rewitalizacji Społecznej jako aktywny model partnerstwa lokalnego w rozwiązywaniu problemów społecznych

11.30 – partnerzy lokalni w realizacji zadań z zakresu wykluczenia społecznego

12.00 – nowe możliwości realizacji zadań z zakresu wykluczenia społecznego przez samorządy

lokalne na przykładzie MOPS Sanok

12.30 – dyskusja panelowa w trakcie poczęstunku

Prosimy o potwierdzeniu udziału w konferencji do dnia telefonicznie pod numerem telefonu 134608047 lub na adres mailowy mops@um.sanok.pl

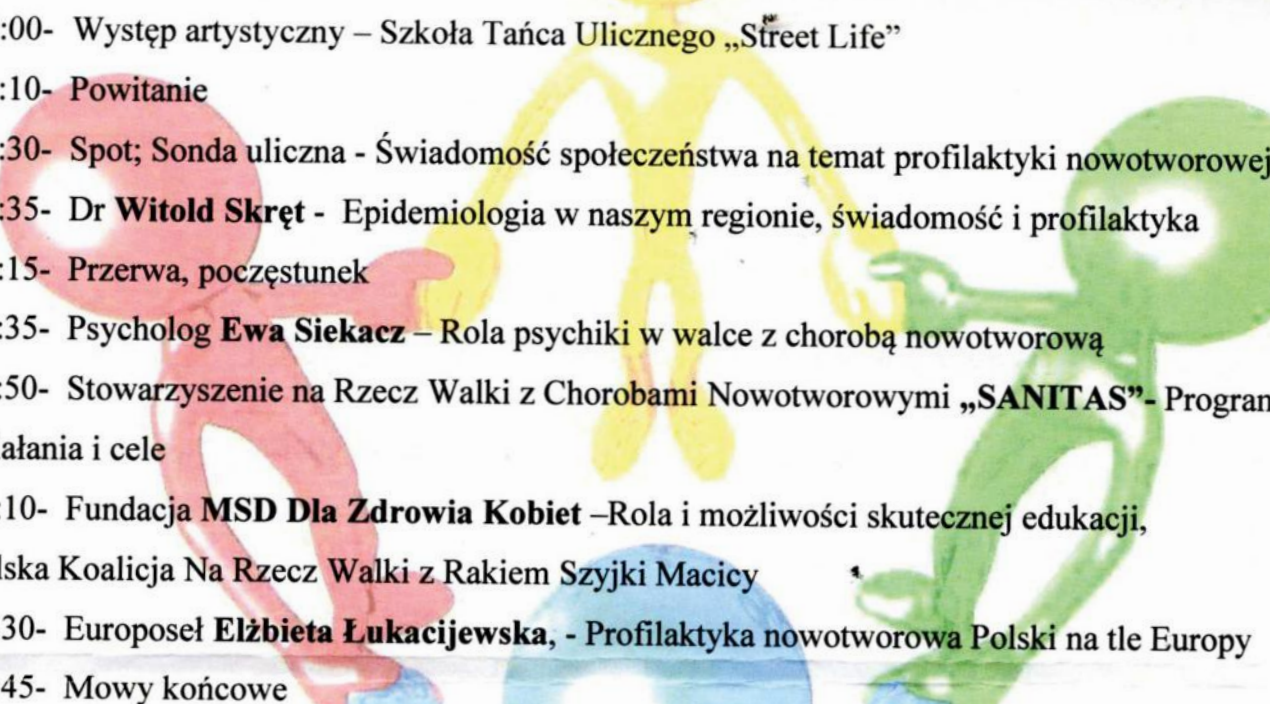
Konferencja „Współdziałajmy dla Zdrowia”

Skierowana jest przede wszystkim do samorządów czterech powiatów: brzozowskiego, sanockiego, leskiego, bieszczadzkiego. **Wśród zaproszonych są** Burmistrzowie, Wójtowie, Starostowie, Przedstawiciele Kół Gospodyń Wiejskich, Dyrektorzy szkół i Pedagodzy, Dyrektorzy ZOZ-ów i Lekarze, Księża, Psychologowie, przedstawiciele okolicznych Organizacji pozarządowych oraz Firm.

Celem Konferencji jest zjednoczenie sił w walce z chorobami nowotworowymi

Omówimy m.in. możliwości działań i zastanowimy się jakimi narzędziami dysponujemy wszyscy, by zmniejszyć liczbę osób, u których raka wykryto zbyt późno.

PROGRAM

-
- 10:00- Występ artystyczny – Szkoła Tańca Ulicznego „Street Life”
 - 10:10- Powitanie
 - 10:30- Spot; Sonda uliczna - Świadomość społeczeństwa na temat profilaktyki nowotworowej
 - 10:35- Dr **Witold Skręt** - Epidemiologia w naszym regionie, świadomość i profilaktyka
 - 11:15- Przerwa, poczęstunek
 - 11:35- Psycholog **Ewa Siekacz** – Rola psychiki w walce z chorobą nowotworową
 - 11:50- Stowarzyszenie na Rzecz Walki z Chorobami Nowotworowymi „SANITAS”- Programy, działania i cele
 - 12:10- Fundacja **MSD Dla Zdrowia Kobiet** –Rola i możliwości skutecznej edukacji, Polska Koalicja Na Rzecz Walki z Rakiem Szyjki Macicy
 - 12:30- Europeoseł **Elżbieta Łukacijewska**, - Profilaktyka nowotworowa Polski na tle Europy
 - 12:45- Mowy końcowe

Konferencję poprowadzi **Anna Stachowska**

PROSIMY O POTWIERDZENIE UCZESTNICTWA DO DNIA 17 STYCZNIA 2012r.
na adres mailowy sanitas@onet.eu lub na poniższy nr kontaktowy

Kontakt, Anna Nowakowska
888 654 925

Stowarzyszenie na Rzecz Walki
z Chorobami Nowotworowymi SANITAS

ORGANIZATORZY

Fundacja MSD Dla Zdrowia Kobiet

PATRONI HONOROWI

Mirosław Karapyta
Marszałek Województwa Podkarpackiego

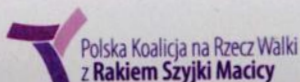
Elżbieta Łukacijewska
Poseł do Parlamentu Europejskiego

Wojciech Bleharczyk
Burmistrz Miasta Sanoka

Sebastian Niżnik
Starosta Sanocki

ZAPRASZAJĄ

Sz. P. *Christawę Kumasz*

na Konferencję „Współdziałajmy dla Zdrowia”, która odbędzie się

20 stycznia 2012r. godz. 10:00

w Sanockim Domu Kultury ul. Mickiewicza 24

Celem Konferencji jest zjednoczenie sił w walce z chorobami nowotworowymi

Mamy nadzieję, że obecność na Konferencji „Współdziałajmy dla Zdrowia”
będzie wyrazem troski i odpowiedzialności za zdrowie mieszkańców naszego regionu

Niech troska o ich życie będzie tym, co można im dać

Podzielcie się z nimi swoją wiedzą, kompetencjami, możliwościami

Podzielcie się tym, co najważniejsze - dobrem

"Człowiek jest wielki nie przez to, co posiada,
lecz przez to, kim jest; nie przez to, co ma,
lecz przez to, czym dzieli się z innymi."

- Jan Paweł II

PATRONI MEDIALNI

- 125 -

W dniu 8 stycznia 2012 r. odbył się XX finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Jak zwykle wolontariusze ZS nr 1 chętnie zaangażowali się w tę akcję i stanowią największą 40-osobową grupę. Nasi wolontariusze nie tylko kwestowali podczas finału WOŚP ale również podczas imprez towarzyszących: między innymi 04.01. o godzinie 12 podczas happeningu "Bieg po zdrowie", 05.01. o godzinie 13 w Hali "Gali WOŚP", 17.01. o godzinie 16 w Sądowej Arenie podczas meczu, 13.01. o godzinie 9 w hali ZS nr 3 podczas IX Turnieju Koszykówki o Puchar WOŚP. Oprócz zbierania datków chętnie pracowali w sztabie który w tym roku działał w ZS nr 1 w Sanoku oraz opiekowali się podczas lewej władzy nami kolegami z gminy. Szefem sztabu WOŚP była Dyrektorka Maria Pospolita, a koordynatorem w ZS nr 1 Monika Pietryszak, współpracowały jej Bożena Belkier i Kinga Rogoż.

BARTOSZ BŁAŻEWICZ
bb@tr.pl

Tym razem nasza „Orkiestra” obejmie 3 powiaty – sanocki, leski i bieszczadzki. O planach poinformowano podczas konferencji w Zespole Szkół nr 1, gdzie mieści się siedziba sztabu.

– Z okazji WOŚP w Warszawie otrzymałyśmy 500 puszek, z których niezbędnych będzie podczas imprez towarzyszących i sanockiego finału, więc do pomocy potrzebujemy 900 wolontariuszy. Muszą mieć ukończone 16 lat, choć mogą też kwestować i młodsi, jednak pod opieką osób dorosłych. Z każdą puszką będą chodziły po 2 osoby. Do akcji chcemy włączyć przede wszystkim wolontariuszy, którzy do idei Jurka Owsiańskiego podchodzą z sercem – podkreśliła Maria Pospolita, dyrektorka ZS1, a zarazem szefowa sztabu.

20 imprez na 20-lecie WOŚP

Organizatorzy mają ambitny plan, by jubileuszowy finał uczcić organizacją tylu imprez, ile lat ma WOŚP. – Startujemy już w środę 4 stycznia, od historycznego „I Sanockiego biegu po zdrowie”, a kończymy w niedzielę 8 stycznia tradycyjnym finałem na Rynku, gdzie wystąpi Renata Przemek. W międzyczasie będzie sporo różnych imprez kulturalnych i sportowych. Jeżeli chodzi o te pierwsze, to w Lesku zagra grupa „Maleo Reggae Rockers”, będą też koncerty klubowe i metalowe oraz wystawy prac lokalnych artystów i aukcje dzieł sztuki, Równie dużo ma się dziać w temacie sportu. W planach mamy: I Bieszczadzki Turniej Piłki Nożnej Samorządowców, mecz hokejowy VIP-ów z drużyną niespodzianką oraz reaktywację turnieju koszykówki – powiedział Michał Bąk,

mrożonym torze „Błonie” – twierdzi Wojciech Pajestka, zastępca szefa sztabu Bieszczadzkiego WOŚP.

Razem możemy więcej

„Orkiestra” karuzela na dobre ruszy miesiąc przed finałem, dokładnie 10 grudnia, bo właśnie wtedy zacznie się przyjmowanie zgłoszeń od potencjalnych wolontariuszy. Formularze dostępne będą nie tylko w „Ekonomiku”, rozesłano je także do innych szkół. – Zdecydowanie stawiamy na jakość, dlatego też puszki odbierane będą w dniu zakończenia finału, a pieniądze liczone przy wolontariuszach. Wierzymy, że do naszej akcji włączy się Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa, mamy też nadzieję, że do kwestowania uda się zachęcić VIP-ów. Po prostu razem możemy więcej! Złuszczając, że tegoroczny finał ma też drugi cel w postaci promocji naszego regionu – dodał Łukasz Zakrzewski, rzecznik prasowy Bieszczadzkiego Finału WOŚP.

Wielkie się działo!

Wielkiej Orkiestry Świątecznej. Złuszczając atrakcyjnie. Zwłaszcza pierwszy stanie się centrum

członek sztabu odpowiedzialny za wolontariat.

Motorem po lodzie

Jubileuszowy finał WOŚP ma niezwykle szczytny cel, bowiem pieniądze ze zbiórki przeznaczone zostaną nie tylko na najnowocześniejsze urządzenia do ratowania życia noworodków, ale także na pumpy insulinowe dla kobiet w ciąży, chorujących na cukrzycę. – Z jednej strony chcemy ograniczyć koszty, a z drugiej przebiec nasz najlepszy dotychczasowy wynik, jakim było zebranie 107 tys. zł. I to przebiec zdecydowanie – wierzę, że uda nam się zebrać ponad 150 tysięcy! Mają nam w tym pomóc najroźniejsze licytacje, jak choćby ta dotycząca jazdy „speedwayowym” motocyklem po za-

BARTOSZ BŁAŻEWICZ

relacje na terenie Tygodnika „Sanockiego”

Oj, będzie się działo!

Jak na jubileusz przystało, XX finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy zapowiada się niezwykle atrakcyjnie. Zwłaszcza na naszym terenie, bo Sanok po raz pierwszy stanie się centrum akcji o szerszym zasięgu.

Członkowie sztabu liczą na zaangażowanie wolontariuszy.

członek sztabu odpowiedzialny za wolontariat.

Motorem po lodzie

Jubileuszowy finał WOŚP ma niezwykle szczytny cel, bowiem pieniądze ze zbiórki przeznaczone zostaną nie tylko na najnowocześniejsze urządzenia do ratowania życia noworodków, ale także na pompy insulinowe dla kobiet w ciąży, chorujących na cukrzycę. – Z jednej strony chcemy ograniczyć koszty, a z drugiej przebić nasz najlepszy dotychczasowy wynik, jakim było zebranie 107 tys. zł. I to przebić zdecydowanie – wierzę, że uda nam się zebrać ponad 150 tysięcy! Mają nam w tym pomóc najróżniejsze licytacje, jak choćby ta dotycząca jazdy „speedwayowym” motocyklem po za-

na zdjęciach:
walentynki
w czasie Inwe-
nie WOSP
w różnym
formach
działalności

Osoby i firmy, które wsparły XX Finał WOSP:

europoslanka Elżbieta Łukacijewska, wojewoda Małgorzata Chomyca, wicemarszałek Sławomir Miklicz, starostowie: Sebastian Niznik (Sanok), Marek Pańko (Lesko), burmistrzowie: Wojciech Blecharczyk (Sanok), Barbara Jankiewicz (Lesko), Ernest Nowak (Zagórz), wójtowie: Mariusz Szmyd (Sanok), Krzysztof Zapała (Olszanica), Zbigniew Sawiński (Solina), radni powiatu sanockiego, firmy: Poglesz, PGNiG, Nafta Gaz Serwis, Trans-Gaz, Inwest-Bud, Geo-Tom, Porm Eurat, Wojtech, Centurion, Agenda 2000, media: „Tygodnik Sanocki”, TVP Rzeszów, Polskie Radio Rzeszów, esanok.pl, isanok.pl, Sanok TV, TV Obiektyw, TV San, „Echo Bieszczadów”, banki: PBS i Pekso SA, Policja w Sanoku i w Lesku, Straż Pożarna w Sanoku i w Lesku, Zakłady Karne w Łupkowie i Moszczańcu, Areszt Śledczy w Sanoku, Restauracja „NoBo Cafe”, Hotel „Bona”, Cukiernia Szalców, MOSiR, ICE Racing Team Polska, Policealna Szkoła Medyczna, Mincierz Sanocki, Krzysztof Juszczyk, Sanocki Dom Kultury, Bolesława Witkowska – Ubezpieczenia, Bieszczadzki GOPR, Rada Rodziców przy ZS1, Stanisław Pytlak, Leszek Albigowski i Tomasz Albigowski.

Podziękowania składa sztab w składzie:

Maria Pospolita, Jadwiga Prugar, Michał Bąk, Łukasz Zakrzewski, Wojciech Pajestka, Maksymilian Drażek, Tomasz Sowa, Paweł Habko, Bartosz Frączek, Karol Gaqatko, Katarzyna Bogaczewicz.

CHWALIMY: Tych wszystkich, którzy mieli choćby najmniejszy wkład w organizację sanockiego wydania Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, ze sztabem na czele. Dzięki nim czerwone serce Sanoka znów pulsowało ożywczym rytmem. O tym, że w Sanoku jest klimat dla takich akcji, świadczyło zainteresowanie mieszkańców, podejście sponsorów i liczba sojuszników, a także postawa wolontariackiej młodzieży. Według niepełnych jeszcze danych Orkiestrze udało się zebrać około 100 tys. złotych, co jest wynikiem świetnym, godnym najwyższego uznania. ~~Za zaangażowanie, za wielkie serce, za sto tysięcy i w ogóle za to, że Orkiestra u nas grała w imieniu całego społeczeństwa dziękujemy. Może za wyjątkiem tych, którzy uważają, że WOSP to dzieło szatana, a Jerzy Owsiak to jego ludzkie wcielenie i nie wstydzą się tego publicznie głosić.~~

Bogatsza o doświadczenia

– mówi Maria POSPOLITAK, szefowa Bieszczadzkiego Sztabu WOŚP

* Podobno pierwszy raz była pani w sztabie orkiestry i od razu jako głównodowodząca. Skąd taki nagły „awans”?

– Wymyślili to sobie moi młodzi koledzy ze sztabu. Nieświadomą niczego zaprosili na spotkanie do „NoBo Cafe”, już na miejscu informując, że będę szefową sztabu. Na moje nieśmiałe protesty zrobili szybkie głosowanie, podtrzymując swoją wcześniejszą decyzję. Cóż było robić. Jestem zwolenniczką wszelkich inicjatyw i działania, więc nie mogłam odmówić.

* Warto było?

– Odpowiem trochę przekornie: gdybym wiedziała, co mnie czeka, nie zgodziłabym się, ale teraz,

MARIA POSPOLITAK

bogatsza o te doświadczenia, gotowa jestem za rok znów podjąć się tej funkcji.

* Proszę rozwinąć tę myśl.

– Nie sądziłam, że czeka mnie aż taka masa obowiązków. Naj-

lepszym przykładem „Bieg po zdrowie”, na który musiałam załatwiać pozwolenia aż z czterech różnych instytucji. Istne szaleństwo! Pracowałam po 20 godzin na dobę, łącząc obowiązki „wośpowe” ze szkolnymi. Jakoś przez to wszystko przebrnęłam i wiem już, z czym to się je. Ale wiem też, że jeżeli za rok znów będą prowadziła sztab, to do pomocy przy załatwianiu formalności muszę mieć dwie osoby.

* Udał się ten XX finał?

– Sądzę, że tak. Impreza miała szeroki zakres, odbyły się wszystkie zaplanowane imprezy, przez sanocki Rynek przewi-

nęto się kilka tysięcy osób. Oczywiście były też drobne błędy, których się obawiałam, ale to nic w porównaniu z satysfakcją, którą dało nam to przedsięwzięcie. A jeżeli jeszcze okaże się, że zdołamy poprawić ubiegłoroczny wynik, to będą przeszczęśliwa.

* Jakie poprawki na przyszły rok?

– Przede wszystkim bardziej staranny dobór zespołów. WOŚP ma być imprezą rodzinną, podczas której panuje atmosfera dobrej zabawy, więc przekleństwa rzucane ze sceny nie są nikomu potrzebne. Dla mnie wzorem jest Zbigniew Wodecki, który 2 lata temu wystąpił na jubileuszu „Ekonomika”, a na którego koncercie wszyscy bawili się doskonale, bez względu na wiek. Chętnie zaprosiłabym go znowu.

BIESZCZADZKI FINAŁ XX WIELKIEJ ORKIESTRY ŚWIĄTECZNEJ POMOCY.

Na okragły jubileusz zaplanowano 20 imprez, rozłożonych na kilka dni, podczas których kwestowało blisko 500 wolontariuszy. Efekt akcji to na dziś ponad 97 tysięcy złotych, jednak jest niemal pewne, że łączna kwota przekroczy 100 tysięcy. Tak gra „Orkiestra Gorących Serc”

Pieniądże zbierało blisko 500 wolontariuszy

a młodzież, głównie z „Ekonomika”, doskonale wywiązała się z zadań, jakie przyjmują na siebie wolontariusze. – Uważam, że to dla nas wręcz obowiązek, aby uczestniczyć w finale, zbierając pieniądze do puszek. Za rok z pewnością znów się zgłoszę – powiedziała Karolina Molenda, uczennica ZS1.

08/01/2012 15:32

Wolontariusze kwestowali z uśmiechami na ustach, rewanżując się darczyńcom „wośpowymi” serduszkami.

Fragmenty przesłanów prasowych
pochodzą z rodzinnych wydań lokalnej
prasy "Głosnik Szwedki".

Pod koniec ubiegłego roku wolontariusze zaangażowali się w realizację rewelacyjnego przedsięwzięcia na rzecz osób potrzebujących "Szlachetna paczka". Siedzibą akcji w Warszawie BC to była Paulina Duszkiewicz, pracowała z nią Lillemuskie w Warszawie. Paulina tak relacjonuje wykonane dzieło.

Przez dwa miesiące wraz z kilkunastoma innymi wolontariuszkami zajmowałyśmy się jedną z ogólnopolskich akcji czyli „szlachetną paczką”.

Wszyscy wolontariusze pracowali z wielkim zaangażowaniem i oddaniem, starali się pomóc wszystkim potrzebującym. Moja praca rozpoczęła się od rozdzielania rodzin pomiędzy wolontariuszy. Następnie mieliśmy za zadanie odwiedzić rodziny i „wybadać” ich sytuację. Później mieliśmy wybrać rodziny najbardziej potrzebujące. Niestety było to dla nas bardzo trudne bo wszystkie rodziny są w pewien sposób potrzebujące. Kolejnym krokiem było znalezienie darczyńców, po czym darczyńca rozpoczynał robienie paczki. Tu wielokrotnie kontaktowaliśmy się z darczyńcami którzy chcieli zrobić jak najlepsze paczki. Koniec akcji miał miejsce w MDK, gdzie darczyńcy dostarczyli paczki, my składaliśmy im podziękowania i drobne upominki. Wtedy wolontariusze ruszali z paczkami do rodzin. I tu dostrzegliśmy naszą pracę, wtedy gdy zobaczyliśmy reakcję rodzin, dzieci. Jedni płakali, lecz były to łzy szczęścia, inni się uśmiechali. Największą radość sprawiały dzieci które cieszyły się z czekolady lub lizaka. Takie reakcje robiły wrażenie. Ja jako wolontariuszka wróciłam do domu silniejsza. Bo pomimo że wróciłyśmy zmęczone i obolałe, to mimo wszystko szczęśliwe. Było to dla nas kolejnym doświadczeniem, kolejny raz mogłam dostrzec jak wiele od życia dostałam. I jak taki mały gest wpływa na życie innych.

Wolontariuszki najbardziej aktywne w akcji to: Sene Chmura, Justyna Bitas, Marika Danuszyni, Justyna Bobka, Angelika Sobecha, Aneta Serce, Keszka z wolontariuszek miała swoje rodzimę, ale letniej musiała znaleźć sponsora i dopilnować, by przyjechała paczka. Następnie kasidła z nich odwiedzić przekazać paczkę potrzebującej rodzinie.

Relacje z akcji zostały zamieszczone w "Tygodniku Sanockim". Brak tu jednak informacji o działalności wolontariatu

Posłańcy Szlachetnej Paczki

Mały Krzys najbardziej cieszył się z... keczupu, wołając: Mamo, mamo, patrz – keczup, no patrz – keczup! Pani Zofia rozplakała się na widok zegarka na rękę, który co chwilę przytulała do serca... Ania na widok miodu aż podskoczyła z radości: Tatusiu, będziemy pić herbatę z prawdziwym miodem! Pan Kazimierz z czułością głaskał nowe buty i wymarzoną czerwoną kamizelkę... Na widok wielkiej ilości produktów spożywczych jedno z dzieci zawołało: Mamo, dzisiaj możemy w końcu zjeść dużą kolację! Pan Maciej chodził po pokoju jak zahipnotyzowany, w końcu usiadł, ciężko oddychając – nie mógł uwierzyć, że to wszystko dla nich...

Niezwykłe emocje, okrzyki radości, łyzy wzruszenia przeplatane kaskadami wybuchającego co chwilę śmiechu, niedowierzanie i odmiennie na wszelkie możliwe sposoby „dziękuję” – tak reagowali adresaci Szlachetnej Paczki, która w tym roku po raz pierwszy zawitała do Sanoka. W zainicjowaną przez Ewelinę Krauzę i Ewelinę Wronowską sanocką edycję akcji zaangażowało się ponad 40 wolontariuszy. Ich zadaniem było znalezienie rodzin najbardziej potrzebujących pomocy, dokładne określenie ich najważniejszych potrzeb, sporządzenie profilu każdej z nich, a następnie nawiązanie kontaktu z darczyńcami i przekazanie przygotowanych przez nich paczek. Wypowiano 36 takich rodzin, wyszukując je przy pomocy pedagogów szkolnych, księży, znajomych, sąsiadów. – Tu nie chodziło o rodziny objęte opieką społeczną, tylko

te, które często wstydzą się swojej biedy i nie mają śmiałości prosić o pomoc – wyjaśnia Lidia Wojciechowska.

O zegarku i czerwonej kamizelce

Starsze, mocno schorowane małżeństwo. Mieszkają w domu bez łazienki, kuchni, c.o. i ciepłej wody. Utrzymują się z niewysokich rent i zasiłków, pochłanianych w większości przez rachunki i lekarstwa. Pani Zofia marzy o nowej piżamie i zegarku z luźną bransoletką, która obejmie opuchniętą rękę. Pan Kazimierz śni o zimowych butach i... nowej czerwonej kamizelce. – Kiedy do nich zapakaliśmy, byli bardzo wzruszeni, że ktoś o nich pomyślał. Pani Zofia rozplakała się, mówiąc, że coś takiego zdarzyło się jej pierwszy raz w życiu. Płakałam razem z nią... – opowiada Justyna Wojciechowska.

Nie mogli uwierzyć...

Pani Joanna i pan Maciej mieszkają z dwójką dzieci w pokoju z aneksem kuchennym. Oboje bezrobotni, żyją bardzo skromnie, przeznaczając większość pieniędzy na leczenie 5-letniego Kamila chorego na nowotwór złośliwy, kregosłupa oraz pana Macieja, cierpiącego na cukrzycę insulinozależną. Mimo trudnej sytuacji nie poddają się, dbając o staranne wychowanie dzieci i rozwój ich muzyczno-plastycznych uzdolnień. – Przeżyliśmy szok, kiedy okazało się, że przeznaczona dla nich Szlachetna Paczka liczy... 27 pudeł! Przygotowali ją uczniowie i nauczyciele Zespołu Szkół w Komańcza. Każdy starał się coś dołożyć. Jedną z dziewczynek przyniosła batonik „Twigs”, który dostała od babci... – opowiada Lidia Wojciechowska, która wraz z mężem „dorzucała” do paczki gitarę, o której marzyły dzieci. – To, co się działo podczas rozpakowywania, nie sposób opisać. Każdą rzecz witaly okrzyki autentyczne-

Agnieszka Kalitajska podczas oklejania paczek kolorowymi naklejkami

go zachwyty. Cieszyli się i z miękka, i z makaronu, i z proszku do prania, i z odzieży, i z zabawek... Pan Maciej chodził po pokoju jak zahipnotyzowany, w końcu usiadł, głośno oddychając – przestraszyłam się, że coś mu się dzieje, a on tak odreagowywał emocje. Nie mógł uwierzyć, że to wszystko dla nich... Pani Joanny nie było w domu przy otwieraniu paczek. Potem napisała, że nie mieści się jej w głowie tyle dobra... Kiedy się

spotkałyśmy, kilka razy przytulała mnie do siebie, powtarzając: dziękuję, dziękuję... To był piękny dzień dla nas wszystkich.

Łańcuch ludzkich serc

Wśród darczyńców Szlachetnej Paczki znalazły się głównie anonimowe osoby prywatne oraz szkoły, w pojedynczych przypadkach – urzędy, instytucje i firmy. Dzięki ich hojności dla 36 biednych Szlachetna Paczka trafiła do 36 rodzin. Jeśli przyjąć ogólnopolskie przeciętnie, iż każdą przygotowawo średnio 15 darczyńców, ich liczba wyniosła na naszym terenie ok. 540, co zważywszy na debiut stanowi bardzo dobry wynik. Jeśli przyjąć również, że średnia wartość paczki to 1500 zł, najbardziej otrzymali pomoc grubo przekraczającą 50 tys. zł. Co równie ważne – była to pomoc dobrze przemyślana i ukierunkowana.

Joanna Kozłom

finansowane z Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku

- 178 -

„śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą...”

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU W SANOKU

**Organizacja Pożytku Publicznego
KRS 0000025815**

Już od 10 lat pomagamy osobom niepełnosprawnym, samotnym, bezdomnym i dotkniętym przez los. Aby usprawnić nasze działania niezbędne jest dodatkowe wsparcie finansowe. Nawet najmniejszy datek od każdego z nas zwiększy możliwość skuteczniejszej pomocy naszym podopiecznym.

Możesz w tym pomóc!
Przełącz 1% podatku w formie darowizny, która zostanie

przeznaczona na cele szlachetne, określone w statucie PCW, przede wszystkim na szkolenie młodych wolontariuszy. Dokonując rozliczenia podatkowego PIT za rok 2011 w Urzędzie Skarbowym wskaż jako biorcę:

**POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU W SANOKU
Wraz z numerem KRS WOLONTARIATU 0000025815**

Na rzecz Powiatowego Centrum Wolontariatu prosimy również o wpłatę na konto:

BANK PKO S.A. I o/SANOK

*Jako w poprzednich latach,
również w roku bieżącym Łanod
PC W apeluje do społeczeństwa Sanoku
o przekazanie 1% podatku na
rzecz dobroczynności PC W.*

Z DRUGIEJ STRONY

Na nasze pytania odpowiada

Czesława Kurasz, Prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku, Wice Prezes Uniwersytetu Trzeciego Wieku w Sanoku, szczęśliwa mama trzech córek i trzech synów

Lubie Sanok bo... Jest połem klimatu, a zarazem z dala od wielkomiejskiej goniłwy. Swoim położeniem i niesamowitą historią i kulturą zachwyca, za to właśnie go lubię.

Jeżeli nie Sanok to... Zdecydowanie Kraków. Symbol polskości i piękna o urokliwych ulicach, które zachwycają wielu turystów i są naszą chlubą.

Ulubione miejsce... To dom i ciepło grona rodzinnego, które jest ucieczką, radością i chęcią do życia.

W Sanoku polecilibym... Sztukę Zdzisława Beksińskiego. Jest tym, czym sanoczanie mogą się szczycić. Beksiński jest naszą chlubą, a jego wszechstronną twórczość bez zastanowienia polecam wszystkim.

Najchętniej odpoczywam... W swoim ogrodzie, wśród zieleni i natury. Dobrze czasem z betonowego świata wrócić do pierwotności i prostoty, która jest prawdziwym pięknem.

Mój autorytet to... Jan Paweł II. Jest godnym wzorem do naśladowania, a jego słowa zmuszają do chwili przemyślenia i zastanowienia się nad sobą jak np. Niech nasza droga będzie wspólna. Niech nasza modlitwa będzie pokorna. Niech nasza miłość będzie potężna. Niech nasza nadzieja będzie większa od wszystkiego, co się tej nadziei może sprzeciwić."

Moje Top Five... Miłość do tych, którzy jej potrzebują.

Wiara w rzeczy trudne do zrealizowania. Nadzieja w to, że razem jesteśmy w stanie dokonać cudów. Pokora, by patrzeć na świat w prostocie i widzieć małe rzeczy, które tworzą wielkie szczęście. Przyjaźń, która warunkuje promyk słońca w pochmurny dzień.

Grzeszki młodości... Raz w szkole średniej postanowiłam iść na wagary. Aby mieć usprawiedliwienie trzeba było iść do dentystki. Pomyślałam „posiedzę na fotelu 10 minut i szkoła z głowy”. Takim oto sposobem spędziłam na fotelu pół dnia i musiałam znieść wykonanie prawie wszystkich zębów. Nigdy więcej nie poszłam na wagary.

Niespełnione marzenie... Jestem spełnionym człowiekiem i pytając mnie, co bym zmieniła w moim życiu odpowiedziałabym, że tylko to, by każdy poranek był słoneczny. O marzenia trzeba walczyć, a ja zawsze konsekwentnie do nich dążyłam i udawało mi się to.

Za 10 lat będę... u aniołków (o ile nie zostaną mi policzone te wagary u dentystki w szkole;)

Wywiad z Prezes PC W
Czesława Kurasz odnotowała Gazeta
Podbeskidzia z dnia 2 lutego 2012 r.

Wolontariusze już działają

GMINA BESKO. Stowarzyszenie Kobiet Gminy Besko „Beskowianki” powołało do życia Koło Wolontariatu. Chętnych jak na początek jest sporo. Zgłosiło się już 40 osób.

W wolontariacie działają zarówno osoby pełnoletnie, jak i dzieci z gimnazjum i podstawówki. Ich przygoda z wolontariatem zaczęła się niewinnie. Stowarzyszenie Kobiet Gminy Besko „Beskowianki” realizowało projekt „Dla każdego coś dobrego” i do pomocy przy imprezach i spotkaniach potrzebowało wsparcia. Z tym w Besku problemu nie było. Młodzi mieszkańcy gminy z chęcią przyszli z pomocą – Młodzi wolontariusze wspierali np. organizację imprezy podsumowującej projekt „Dla każdego coś dobrego” i organizowaną przez nas i Urząd Gminy Beska wiecezrę wigilijną dla osób starszych. Wolontariusze pomagali m. in. w dekorowaniu sali, stolów, sprzątanii i obsłudze. Bez nich byłoby nam naprawdę ciężko. Jedną z osób tak się zaangażowała, że zaczęła się także opiekować osobą niepełnosprawną w czasie zajęć lekcyjnych w klasie zerowej. Nasi wolontariusze mają już także swoje pierwsze sukcesy. Pod ko-

Młodzi wolontariusze chętnie biorą udział w pomocy przy lokalnych imprezach.

niec ubiegłego roku wspólnie zorganizowaliśmy bowiem zbiórkę zabawek i artykułów szkolnych dla dzieci ze szpitala i Domu Dziecka w Sanoku. To co udało się zbierać trafiło już do potrzebujących. Cieszę się z ich zaangażowania – mówi Małgorzata Florian, ze Stowarzyszenia Kobiet Gminy Besko „Beskowianki”.

Wolontariusze z Beska mają już kolejne pomysły. Wyszli z propozycją zorganizowania zajęć w czasie ferii zimowych dla uczniów pierwszych czterech klas szkoły podstawowej. Zajęcia rozpoczynają się od 6 lutego. W programie jest wiele ciekawych spotkań. – Zajęcia będą odbywać się w kilku miejscach. Nasi wolontariusze będą spotykać się z dzieć-

mi w Domu Ludowym, Remizle Ochotniczej Straży Pożarnej oraz w Kawiarence Internetowej. Głównym celem tych spotkań ma być przede wszystkim promocja wolontariatu w środowisku lokalnym, integracja dzieci ze szkoły podstawowej z gimnazjalistami, wspólna nauka i zabawa. Wolontariusze wspólnie z uczestnikami zajęć feryjnych będą tańczyć, piec, malować i grać w różne gry. Cały program dostępny jest na naszej stronie internetowej www.beskowianki.pl – tłumaczy Małgorzata Florian, ze Stowarzyszenia Kobiet Gminy Besko „Beskowianki”.

Patronat nad działalnością Koła Wolontariatu z Beska objęło Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku. RED

Gazeta „Wolontariusze” z dnia 2 lutego 2012 r. poinformowała o współpracy PCW z wolontariuszami z Beska i Dąbrego. PCW objęło patronat nad działalnością Koła Wolontariatu z Beska.

Powiatowe Centrum Wolontariatu ogłosiło kolejną edycję konkursu dla wolontariuszy. Regulamin konkursu został przesłany do wiadomości episkopów i ich wolontariatu.

Regulaminu konkursu „Wolontariat niejedno ma imię”

(świadczenie naszych doświadczeń)

Organizator: Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

Patronat honorowy: Elżbieta Lukacijewska Posel do Parlamentu Europejskiego

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku zaprasza wolontariuszy do udziału w kolejnej edycji konkursu promującego idee wolontarystyczne pn: „*Wolontariat niejedno ma imię*” organizowanego pod patronatem Elżbiety Lukacijewskiej Posel do Parlamentu Europejskiego

REGULAMIN

Sanok

Regulamin konkursu opracowała
Danuta Osulko.

Regulaminu konkursu „Wolontariat niejedno ma imię”

(świadcstwo naszych doświadczeń)

Organizator: Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

Patronat honorowy: Elżbieta Łukacijewska Posel do Parlamentu Europejskiego

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku zaprasza wolontariuszy do udziału w kolejnej edycji konkursu promującego idee wolontarystyczne pn: „*Wolontariat niejedno ma imię*” organizowanego pod patronatem **Elżbiety Łukacijewskiej Posel do Parlamentu Europejskiego**

REGULAMIN

1. Organizatorem konkursu jest Powiatowe Centrum Wolontariatu z siedzibą w Sanoku
2. Konkurs skierowany jest do wolontariuszy działających przy Powiatowym Centrum Wolontariatu w Sanoku
3. Celem konkursu jest propagowanie idei wolontariatu, wymiana doświadczeń przez wolontariuszy, kształtowanie postaw etycznych związanych z działalnością społeczną i służeniem drugiemu człowiekowi, a także niesienie pomocy w trudnych sytuacjach życiowych oraz udokumentowanie różnych form działalności wolontariuszy.
4. Praca konkursowa w formie pisemnej w jednej z wymienionych postaci
 - relacji (opowiadania, eseju, sprawozdania) dotyczącej różnych form działalności wolontarystycznej
 - wywiadu z osobą otrzymującą pomoc wolontariusza
 - listu będącego świadectwem pracy wolontarystycznej
5. Praca konkursowa powinna zawierać informację o przynajmniej jednej z poniżej przedstawionych form pomocy wolontarystycznych
 - a) praca w środowiskach indywidualnych (formy pomocy, zajęcia wykonywane u podopiecznych, atmosfera w czasie spotkań, wypowiedzi podopiecznych, ocena opiekuna, własna refleksja)
 - b) akcje pomocowe (rodzaje akcji. zbiórki żywności, kwesty, Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy, Ziemia Sanocka dla Szpitala) – forma uczestnictwa, efekty działalności, ocena opiekuna, własna refleksja, ewentualna ocena organizatora akcji.

c) praca np. w świetlicach SOW – formy pracy, ocena opiekuna, ocena personelu placówki, własna refleksja

6. Sposób relacji powinien być nacechowany zaangażowaniem emocjonalnym, nawiązaniem do zainteresowań, wartości religijnych, zawierać osobiste przemyślenia, propozycje działań, sentencje, „złote myśli”, motto itp.; tekst wzbogacony zdjęciami dotyczącymi konkretów z działalności

7. Jedna osoba może złożyć tylko jedną pracę.

8. Praca powinna być podpisana z imienia i nazwiska, zaprezentowana w formie papierowej, zawierać maksymalnie 10 stron formatu A4 – czcionka 12

9. Do pracy należy dołączyć

- swoje zdjęcie oraz krótką informację o sobie
- kopertę opatrzoną podpisem autora, zawierającą wypełniony formularz zgłoszeniowy (załącznik regulaminu)
- płytę CD z wersją elektroniczną złożonej na konkurs pracy

5. Prace należy nadesłać lub dostarczyć do biura Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku (38-500 Sanok, ul. Rynek 1, z dopiskiem "Konkurs dla wolontariuszy" **do dnia 30 kwietnia 2012 roku** (decyduje data stempla pocztowego lub potwierdzona data nadania przesyłki). Zgłoszenia dokonane po wyznaczonym terminie nie będą rozpatrywane

6. Organizator nie zwraca nadesłanych prac.

8. Oceny dokona niezależna komisja powołana przez Zarząd PCW

9. **Zwycięzca konkursu w nagrodę weźmie udział w wycieczce do Parlamentu Europejskiego w Brukseli organizowanej przez Elżbietę Łukacijewską Posel do Parlamentu Europejskiego – fundatora głównej nagrody**

10. Ogłoszenie wyników i wręczenie nagród nastąpi najpóźniej **do 15 maja 2012 roku**

11. Nagrodzone i wyróżnione prace zostaną opublikowane na stronie www.wolontariat.sanok.pl oraz www.lukacijewska.pl

12. Zgłoszenie prac do konkursu jest równoznaczne z przyjęciem warunków regulaminu oraz oświadczeniem posiadania praw autorskich do zdjęć i zgody na ich publikację

13. Organizator zastrzega sobie prawo do zmiany regulaminu

14. W sytuacjach nieobjętych niniejszym regulaminem, rozstrzyga organizator konkursu

15. W przypadku wątpliwości oraz uwag dotyczących zasad regulaminu należy kontaktować się z Zarządem PCW – telefon : 793-339-943, adres mailowy:

wolontariat.sanok@poczta.fm / wolontariat.sanok@o2.pl

*regulamin konkursu opracowała:
Sanuda Osulko*

„Wolontariat niejedno ma imię”

Formularz zgłoszeniowy:

Imię:

Nazwisko:

Adres:

Telefon:

Adres e-mail:

Liczba prac:

Wyrażam zgodę na nieodpłatne i bezterminowe wykorzystanie zgłoszonych przeze mnie zdjęć, a także na rozpowszechnianie w publikacjach na stronie internetowej Powiatowego Centrum Wolontariatu www.wolontariat.sanok.pl (z podaniem nazwiska autora).

Wyrażenie zgody jest warunkiem uczestnictwa w konkursie.

.....

Data i podpis uczestnika

Oświadczam, iż w przypadku nagrodzenia lub wyróżnienia wykonanej przeze mnie pracy, wyrażam zgodę na nieodpłatne i bezterminowe jej wykorzystanie, utrwalanie i zwielokrotnianie dowolną techniką, a także na rozpowszechnianie w publikacjach na stronie internetowej Powiatowego Centrum Wolontariatu (z podaniem nazwiska autora).

Wyrażenie zgody jest warunkiem uczestnictwa w konkursie.

.....

Data i podpis uczestnika

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych na potrzeby Konkursu dla wolontariuszy „Wolontariat niejedno ma imię”, organizowanego przez Powiatowe Centrum Wolontariatu, zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych z dnia 29 sierpnia 1997 r.

Wyrażenie zgody jest warunkiem uczestnictwa w konkursie.

.....

Data i podpis uczestnika

W dniu 11 lutego 2012 r. odbyła się uroczystość z okazji Światowego Dnia Chorego. Uroczystość przygotowana przez wolontariuszy - studentów PWSZ odbyła się w świetlicy Szpitala Powiatowego w Gendzinie.

Drodzy chorzy, wolontariusze i szanowni goście !

Dziś 11 lutego obchodzony jest w całym Kościele jako XX Światowy Dzień Chorego. Ten dzień jest szczególną okazją by spotkać się z Wami i skierować kilka słów serdeczności i solidarności.

Ojciec Święty Jan Paweł II pragnął, aby ten dzień był okazją do refleksji nad tajemnicą cierpienia, a przede wszystkim aby uwrażliwiał społeczeństwo na chorych i cierpiących.

Nasze spotkanie zorganizowane przez wolontariuszy z Instytutu Medycznego PWSZ po kierunkiem Pani mgr Teresy Malwieckiej, przygotowane kwiaty od wolontariuszy z Koła Wolontariatu z Zespołu Szkół nr 1 - Ekonomik, oraz występ artystyczny przygotowany przez studentów Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej niech będą dowodem i wyrazem serdeczności, sympatii o gotowości do niesienia pomocy dla każdego chorego, który jej potrzebuje.

Uśmiechu i siły, zdrowia oraz wytrwałości z okazji Światowego Dnia Chorego każdemu dziś życzę.

Wolontariuski - studentki PWSZ przygotowały multimedialną prezentację związaną z Dniem Chorego. Inicjatywą do myśli Jana Pawła II (leżący ustanowił się uroczystości) oraz do pogłębienia obecnego papieża Benedykta XII.

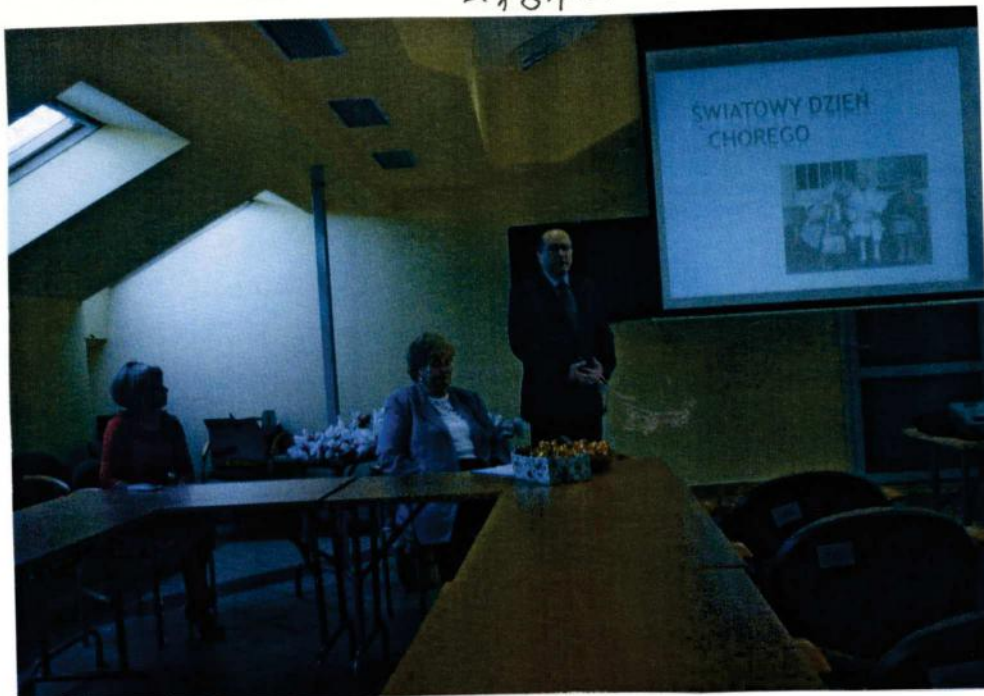
Mając one przynieść ulgę cierpiącym, równocześnie mogą być wyrazem w cierpieniu

na zdjęciach:
uroczystość
świętowania
2 Dniem
Chorogo
11 lutego 2012 r.
koncert Studio
czy Saloty
muzycznej
z Soudel

na otwartym
zajęciach: podjęcie
inicytywy
wizualnej
z Dniem
Chorości

na zdjęciach: przebieg uroczystości
związanej z Dniem Chorego
w dniu 11 lutego 2012 r. w Szpitalu
w Świerdowym w Sosnowcu

Wolontariuszki pamiętały

17.02

Dzień 11 lutego jest obchodzony jako Światowy Dzień Chorego. Ustanowiony został przez papieża Jana Pawła II w 1992 roku na pamiątkę objawienia Matki Bożej w Lourdes. To okazja, aby zbliżyć się do osób chorych, zrozumieć ich, pomóc im w cierpieniu. Tego dnia, w sobotę, sanockie wolontariuszki odwiedziły chorych w szpitalu.

W spotkaniu uczestniczyli: prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu Czesława Kurasz, dyrektor szpitala Adam Siembab, kierownik Zakładu Edukacji Muzycznej PWSZ Iwona Bodziak oraz grupa seniorów reprezentująca Uniwersytet Trzeciego Wieku. W roli organizatorów spotkania wystąpiły wolontariuszki z Instytutu Medycznego PWSZ i Zespołu Szkół nr 1.

– Choroba najczęściej jest wynikiem naturalnego procesu starzenia się, wchodzenia w jesień życia. Nie należy na nią patrzeć z pozycji winy i kary, co często obserwuje się u pacjentów. Trzeba im to koniecznie uświadamić. Naszą rolą jest pomóc chorym wrócić do normalnej aktywności i to czynimy. Dziś, z okazji obchodów Dnia Chorego, wszystkim życzymy szybkiego i pełnego powrotu do zdrowia – powiedział w swym wystąpieniu dyr. Adam Siembab.

– Ten dzień jest okazją do refleksji nad tajemnicą cierpienia, które zwykle towarzyszy chorobie. My, wolontariusze, staramy się ulżyć chorym w cierpieniu. Chcemy nieść im pomoc, a także uśmiech, dobre słowo, bo tego zwykle bardzo potrzebują. W szpitalu najczęściej można spotkać wolontariuszki, będące studentkami Instytutu Medycznego PWSZ. Myślę, że to najlepszy wybór – stwierdziła z przekonaniem prezes Czesława Kurasz.

A od Iwony Bodziak uczestnicy spotkania dowiedzieli się, że muzyka zawsze była znakomitym

Uśmiech wolontariuszki, kwiatek i od razu człowiek czuje się zdrowszy.

lekarstwem. To stwierdzenie było zapowiedzią koncertu jej podopiecznych – młodych mistrzów gitary, laureatów ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów: Oli, Marysi i Michała. Grali, jak zwykle, pięknie, dedykując wszystkie utwory pacjentom.

Oczywiście, nie zapomniano o chorych, którzy nie mogli uczestniczyć w spotkaniu. Tych wolontariuszki odwiedziły w salach, częstując słodyczami i wręczając każdemu zrobione wcześniej przez siebie z bibuły piękne kwiaty. Wielu było zdziwionych, zaskoczonych, niekojarzących tego miłego gestu z Dniem Chorego, niektórzy przyjmowali je ze wzruszeniem, z łezką w oczach.

Jak to pięknie, że mamy wolontariat, że działa w nim wspaniała młodzież, rozumiejąca i czująca wiele.

emes

informacje o uroczystości w Dniu Chorego udostępniła się w Tygodniku Sanockim w dniu 17 lutego 2012 r.

ZAPROSZENIE

Sanok 2012

W programie spotkania:

- Życzenia noworoczne
- Podziękowania dla darczyńców i osób zaangażowanych w działalność na rzecz społeczności Sanoka
- Poczęstunek

Prosimy o potwierdzenie udziału
Tel 013 46 304 44

Burmistrz Miasta Sanoka i Regionalna Izba
Gospodarcza mają zaszczyt zaprosić

Sz.P. *Czysta Kurose*

Na spotkanie oplatkowe, które odbędzie się w dniu
26 stycznia 2012 r /czwartek/ o godz 17,00
w Sali Herbowej Urzędu Miasta
Sanok, Rynek, 1

Włodarczyk
.....
Burmistrz Miasta Sanoka

Fijański
.....
Prezes RI G

Nie tylko biznes

Zrzeszeni w Regionalnej Izbie Gospodarczej przedsiębiorcy spotkali się w ubiegłym tygodniu na dorocznym spotkaniu opłatkowym. Tym razem miało ono szczególnie uroczysty charakter: przygotowano je w Sali Herbowej UM, a wśród gości – oprócz władarzy miasta i powiatu – znaleźli się przedstawiciele firm i organizacji działających na rzecz lokalnej społeczności.

ale bywało już gorzej, a poza tym w Sanoku wcale nie jest źle. Zajmujemy 8 miejsce w województwie pod względem liczby mieszkańców. Dobrze dzieje się w Stomilu i Pass Stomilu, nieźle

w Autosanie, w który mocno wierzę. Rewitalizujemy śródmieście, powstają nowe, ładne budynki, niebawem ruszą duże inwestycje – oczyszczalnia ścieków, parking wielopoziomowy, Galeria „Sanok” na „Okęciu” – przybędzie kilkadziesiąt miejsc pracy. Walczymy o „Wierchy”. Moim marzeniem jest zagospodarowanie terenu w kierunku Bykowiec, obejmującego powierzchnię 70 hektarów – przymierzamy się do opracowania studium tego terenu. Chciałbym, abyście jako przedsiębiorcy nadal nam ufali i wspierali nas w tych staraniach.

Z podziękowaniami za współpracę i wspieranie wielu powiatowych inicjatyw popieszyły też starosta Sebastian Niżnik, który życzył przedsiębiorcom, by w ich gronie przybyło bizneswomen, którym... łatwiej byłoby oczarować skarbnika. Słów uznania nie skąpił też ks. dr Andrzej Skiba: – Jestem w Sanoku już 14 rok i widzę, jak się on rozwija i pięknieje. Gratuluję tym, którzy się do tego przyczyniają, dziękuję też darczyńcom, których pomocy sam doświadczyłem, choćby przy remoncie dachu kościoła. Darczyńca to człowiek, który ma otwarte oczy, czyste serce i hojne dłonie. Dobrze, że są takie osoby i takie spotkania, dzięki którym umacniają się więzi między ludźmi.

GRAFINA KOCYŁOWSKA

Jak na spotkanie opłatkowe przystało, wszyscy życzyli sobie dużo i dobrze.

– Do tej pory zapraszaliśmy przedsiębiorców, którzy udzielają się w Izbie. W tym roku postanowiliśmy zaprosić również prezesów firm i organizacji, które działają społecznie. Bo to one są kręgosłupem miasta, dzięki nim to miasto żyje i się rozwija. W Sanoku zarejestrowanych jest około 170 organizacji społecznych, z czego około 30 działa autentycznie. Chcieliśmy im podziękować za to, że są, że działają aktywnie na rzecz lokalnej spo-

łeczności, że im się po prostu chce. Każdy przedsiębiorca umie zarobić pieniądze, ale nie każdy umie podzielić się nimi z potrzebującymi – stwierdził Wiesław Kijowski, prezes Regionalnej Izby Gospodarczej, pomysłodawca spotkania.

Ideę tę poparł burmistrz Wojciech Blecharczyk, który zaprosił przedsiębiorców i społeczników do Sali Herbowej. – Państwo budujecie potencjał tego kraju i potencjał Sanoka. Nie tylko liczb

świadczą o tym, jak ważni jesteście dla miasta. Miernikiem tego jest również wasze dostrzeganie biedy, chorób, nieszczęść innych ludzi. Cieszę się, że są tu również osoby, które choć nie produkują, ale sercem kreują wizerunek Sanoka. Zależy nam, abyście osiągając własne sukcesy, wiedzieli, że pracujecie nie tylko dla siebie, ale i miasta, za co serdecznie dziękuję – podkreślił władarz, nawiązując również do sytuacji gospodarczej. – Czas jest trudny,

A potem – jak na okoliczność przystało – wszyscy ruszyli do składania sobie opłatkowych życzeń, smakowania przygotowanych specjałów i wspólnego kolędowania, które trwało do późnego wieczora.

/joko/

Czesława Kurasz, prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu: – To bardzo dobra inicjatywa. Dzięki takiemu spotkaniu możemy poznać się osobiście z biznesmenami i darczyńcami, porozmawiać o planowanych inicjatywach i przedsięwzięciach. Nam łatwiej będzie nawiązywać z nimi kontakt, a oni będą mieć do nas większe zaufanie.

Robert Hnat, właściciel spółki Trans-Gaz: – Dla czego angażujemy się w dobroczynność? Bo jeżeli człowiek ma firmę i żyje w tym społeczeństwie, powinien dać coś od siebie innym, bardziej potrzebującym. Choć czasy są ciężkie i nie jest łatwo prowadzić działalność gospodarczą. Wspieramy WOSP i Akcję Szpitala, czasem drobniejsze akcje, choć wszystkim nie jesteśmy w stanie pomóc.

Alicja Kocyłowska, prezes Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta: – Działalność społeczna jest wspólnym sukcesem ludzi, którzy mają pieniądze i społeczników. A poprzez bezpośredni kontakt i chwilę rozmowy można więcej osiągnąć. Oni przestają być anonimowi dla nas, a my dla nich. Dowiadują się, co robimy, w jakim celu i dla kogo.

ARCHIWUM IS 121

Relacje z uroczystości w „Tygodniku Sanockim” w dniu 3 lutego 2012 r.

CHWALIMY: Inicjatywę Regionalnej Izby Gospodarczej, polegającą na zorganizowaniu – wespół z Miastem – spotkania opłatkowego dla darczyńców i osób zaangażowanych na rzecz społeczności Sanoka. Pomysł, aby w ten sposób uhonorować ludzi, którzy swój czas, zaangażowanie, a nie rzadko i pieniądze poświęcają dla dobra ogółu, trafiony jest w dziesiątkę. To znakomita okazja, aby wyrazić im uznanie i złożyć podziękowania, ale także umożliwić wymianę doświadczeń i pomysłów, które w przyszłości mogą zaowocować kolejnymi przedsięwzięciami.

Urząd PCW ogłosi konkurs dla wdowców:
"Staje wspomnienie z walacji."
Jedyną uczestniczką konkursu została
się Anna Czuby - studentka PW 32 w Sanku

PODZIEKOWANIE

dla

Anny Czuby

otrzymała podziękowanie ze strony
i wyróżnienie - nagrodę -

PODZIĘKOWANIE

dla

Anny Czuby

Za udział w konkursie

„Moje wakacje”

organizowanym przez

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

Prezes Stowarzyszenia

Sanok, 30 stycznia 2012r.

Z kotłowni świetlica, dzieci się cieszą

Projekt „Lepsze jutro” jest przykładem, jak wielkie dzieła można tworzyć za unijne pieniądze, jeśli tylko jest chęć czynienia dobra i energia do działania. We wtorek w dzielnicy Posada dzieci przecięły wstęgę, dokonując otwarcia świetlicy. Powstała w miejscu, gdzie kiedyś była kotłownia.

nauka śpiewu – objaśnia funkcjonowanie projektu Antoni Wojewoda, prezes Katolickiego Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego. – Mieszkańcy dzielnicy znajdują

niem przyjęto deklarację prezesa Czesławy Kurasz, która zapowiedziała mocne wejście do projektu wolontariuszy.

Inicjatorom i realizatorom projektu dziękował i gratulował burmistrz W. Blecharczyk. – To jest jeszcze jeden dowód, że warto być w Unii Europejskiej. Mamy tu do czynienia z wieloma korzyściami: materialnym, pedagogicznym, a nawet prawnym. Dziękuję autorom projektu, Radzie Miasta i radnym indywidualnie, dzieciom życząc radości, a ich opiekunom satysfakcji z pracy z nimi – mówił. Radny Piotr Lewandowski zwrócił uwagę na świetne połączenie programu rewitalizacyjno-inwestycyjnego z programem społecznym. Zapowiedział też, że za około 1,5 roku nadbudowy doczeka się budynek byłego żłobka, w którym przewiduje się prowadzenie działalności kulturalnej.

Świetlicę przy ulicy Stróżowskiej dzieci traktują jak swoją własność. Nazwały ją „Promyczek”, co najlepiej oddaje ich stosunek do nowego obiektu. Na zdj. uroczystość oficjalnego otwarcia i poświęcenia świetlicy.

Inicjatywa uczestnictwa w programie „Lepsze jutro” wyszła z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej. Znaleźli się partnerzy w postaci Katolickiego Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego oraz Centrum Psychologii i Psychoterapii. Dzieło wspomogło Miasto i Spółdzielnia Mieszkaniowa Autosan. Opracowano ciekawy projekt, który zyskał uznanie oraz dofinansowanie ze środków unijnych w wysokości ok. 1,4 mln zł.

Działając w tak doborowym towarzystwie, należało się liczyć z szybkimi efektami. Ich najlepszym obrazem są pomieszczenia po byłej kotłowni w bloku spółdzielczym przy ulicy Stróżowskiej, które zaadaptowano na świetlicę dla dzieci. Wyposażoną ona została w meble świetlicowe, trzy zestawy komputerowe z drukarką, instru-

ment w postaci organów elektrycznych, materace gimnastyczne, różnego rodzaju gry oraz wyposażenie aneksu kuchennego. To jest królestwo maluchów, dokładnie dzieci w wieku do lat 12. Frekwencja na codziennych zajęciach sięga 22 osób. W innym obiekcie, przy ulicy Dworcowej, znajduje się druga świetlica, przeznaczona dla dzieci starszych, powyżej 12 lat. Jest ich obecnie piętnaścioro.

– Opiekę nad dziećmi sprawuje wykwalifikowany personel, a największym zainteresowaniem cieszą się gry i zabawy świetlicowe, zajęcia muzyczno-wokalne, plastyczne i ćwiczenia gimnastyczne. W świetlicy na Dworcowej dominuje rytmika i zajęcia z tańca towarzyskiego, do których od czerwca dojdzie jeszcze taniec ludowy. Prowadzona jest też

u nas też porady prawne, mogą również skorzystać z porad pedagoga, a także jego pomocy w sprawach rodzinnych. Pomocą obejmujemy dzieci mające kłopoty w szkole – dodaje.

Otwarcie świetlicy przy ul. Stróżowskiej było okazją, aby pochwalić się tym, co zrobiono, a także podziękować tym wszystkim sojusznikom, dzięki którym można było wystartować z programem. W ich gronie znaleźli się przedstawiciele władz miasta z burmistrzem Wojciechem Blecharczykiem i jego zastępcą Marianem Kuraszem, radni Rady Miasta, w szczególności ci z Posady: Piotr Lewandowski, Henryka Tymoczko i Maciej Drwięga oraz zarząd Spółdzielni Mieszkaniowej „Autosan” z prezesem Jerzym Kulczyckim. Z zadowole-

Głos zabrała także kierownik projektu Ewa Sierażka z MOPS. – Nie byłoby tej świetlicy, gdyby nie projekt „Lepsze jutro”. To radość dla maluchów że pod okiem pedagogów mogą rozwijać swoje zainteresowania. Nie bez znaczenia jest i to, że dzięki projektowi przez cały rok blisko 20 osób będzie miało pracę. Wierzę, że projekt odniesie sukces, czego sobie i wszystkim życzę.

Przećięcia wstęgi, czyli oficjalnego otwarcia obiektu, dokonały same dzieci, z czego były bardzo dumne. Świetlicę nadały sympatyczną nazwę „Promyczek”. W ich imieniu wystąpiła przewodnicząca Basia Strzałka, dziękując za inicjatywę i jej wspinały efekt. Oczywiście pamiętano o poświęceniu nowego obiektu, co uczynił ks. Piotr Buk, proboszcz kościoła p.w. NSPJ na Posadzie. Tak się złożyło, że otwarcie i poświęcenie świetlicy odbyło się 14 lutego, w dniu imienia Cyryla i Metodego, uznawanych za patronów Europy. A w dodatku w Walentynki! **emes**

O realizacji projektu napisał Dypok
mik Sanocheń w dniu 17 lutego 2012 r.

W realizacji projektu bierz udział wolontariusze z PCN. Codziennie potrzebujemy wolontariusze z TSO i LS nr 3. W akcji tej bierz udział na zmianę 4-2 osoby. Ostatnio wolontariusze z TSO brali udział w organizacji dla dzieci Luligu.

Plakaty nic nie dają!

Nawet największe billboardy z Jolantą Kwaśniewską i innymi celebrytkami, zachęcające do badań profilaktycznych, tak naprawdę nie mają żadnego znaczenia. Jeśli chcemy zmniejszyć liczbę osób chorujących i umierających na raka, musimy podjąć działania na poziomie centralnym i lokalnym – edukować, zachęcać, wreszcie wziąć za rękę i zaprowadzić na badania profilaktyczne albo nawet zawieźć ludzi samochodem. Tak, jak się to robi w powiecie brzozowskim.

na Rzec Walki z Nowotworami SANITAS oraz fundację MSD Dla Zdrowia Kobiet. Wśród nich byli m.in. europoseł Elżbieta Łukacijewska, doktor Witold Skręt – znany ginekolog i położnik z Rzeszowa, Sławomir Miklicz – członek Zarządu Województwa

Organizatorom zależało szczególnie na obecności władz samorządowych, dla których kwestie zdrowia mieszkańców powinny być szczególnie ważne. Sądząc po frekwencji, wóldarze doskonale zdają sobie z tego sprawę – w konferencji uczestniczyli przedstawiciele czterech powiatów: sanockiego, brzozowskiego, leskiego i bieszczadzkiego, a także służby zdrowia, szkół, organizacji pozarządowych. – Bez „koalicji antyrakowej” i wspólnych działań niewiele osiągniemy w dziedzinie profilaktyki nowotworowej – podkreślała Anna Nowakowska, prezes stowarzyszenia SANITAS i główna organizatorka konferencji. Doktor Skręt zwracał uwagę, że z powodu zaniedbywania profilaktyki w Polsce wydaje się ogromne pieniądze na leczenie.

Wzorcową wręcz akcję w tej dziedzinie prowadzi Brzozów, o czym piszemy poniżej. Zachęcamy gorąco naszych wóldarzy do skorzystania z tych wzorców. Tym bardziej, że Podkarpacki Ośrodek Onkologiczny z otwartymi ramionami przyjmie na badania również pacjentów z naszego powiatu.

Jolanta Ziobro

Patrząc na entuzjazm organizatorek konferencji, nie mamy wątpliwości, że w Sanoku zawiązała się mocna i skuteczna „koalicja antyrakowa”.

Edukacja i profilaktyka jest najważniejsza – mówili jednym głosem znakomici goście, którzy przybyli na konferencję „Współdziałajmy dla Zdrowia”, zorganizowaną przez Stowarzyszenie

Podkarpackiego, Grzegorz Zagórski z Polskiej Koalicji na Rzec Walki z Rakiem.

ANNA NOWAKOWSKA, prezes stowarzyszenia SANITAS: – Usłyszeliśmy dziś z ust pana Sławomira Miklicza, że jest szansa, aby za dwa lata powstał w Brzozowie oddział onkologiczny dla dzieci. To bardzo ważna informacja i mamy nadzieję, że władze zrobią wszystko, aby wypełnić tę obietnicę. Jako stowarzyszenie mamy w planach realizację różnych programów profilaktycznych, z którymi chcemy dotrzeć do jak największej liczby mieszkańców. Pomogą nam

w tym lekarze, m.in. doktor Agnieszka Siwek i doktor Witold Skręt. Liczymy, że gospodarze gmin ułatwią nam organizację spotkań w terenie, zapewniając salę i sprzęt. Byłaby też szansa wykonywania bezpłatnych badań profilaktycznych dla mieszkańców powiatu sanockiego. Mamy obietnicę szefa onkologii, że Brzozów chętnie przyjmie pacjentów z naszego powiatu. A może niektóre badania będzie można wykonać w sanockim szpitalu?

Prezes PCN Czesława Skurusz uczestniczyła w konferencji organizowanej przez stowarzyszenie „Sanitas”. W ramach „współpracy wolontariusze brali udział w zbiorce przed rozpoczęciem w dniu

-26 lutego dla chorej Anety Sebastianskiej Do kasy zborno kwota 14,500 zł

W dniu 22 lutego 2012 r. odbyło się
wielkie zebranie Zarządu PCW.
Prezes Czesława Kurasz przedstawił sprawozda-
nie z działalności Stowarzyszenia za rok
2011.

*Sprawozdanie z działalności Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku
za rok 2011*

Powiatowe Centrum Wolontariatu pracuje dla społeczności sanockiej 11 rok. W Stowarzyszeniu dominują młodzi wolontariusze z Zespołu Szkół nr 1 (Ekonomik), Zespół Szkół nr 2 (Mechanik), Zespół Szkół nr 3, II LO, studenci PWSZ, Słuchacze Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Z Powiatowym Centrum Wolontariatu nawiązały kontakt koła wolontariuszy z Leska, Beska i Długiego.

Na zaproszenie dyrekcji tych Szkół odbyły się prezentacje dotyczące form działalności Powiatowego Centrum Wolontariatu prowadzone przez Wolontariuszkę Roku 2011 Paulinę Pluskwik oraz Prezes Czesławę Kurasz. Łączna ilość czynnie działających wolontariuszy wynosi 172.

Wolontariusze pracują w środowiskach indywidualnych, świetlicach, warsztatach terapii zajęciowej, hospicjum, w Ośrodku Szkolno-Wychowawczym, w rodzinach zastępczych.

Wolontariusze brali udział w kolejnej edycji imprez Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, akcji Ziemia Sanocka dla Szpitala, kilkakrotnie w zbiórkach żywności organizowanych przez Ogólnopolski Bank Żywności, kwestach na cmentarzach podczas Wszystkich Świętych oraz innych akcjach charytatywnych organizowanych na terenie miasta.

Wolontariusze poznają swoje obowiązki i doskonalą swoje umiejętności podczas organizowanych co roku szkoleń w Ośrodku „Caritas” w Zboiskach (kurs pierwszej pomocy, kurs BHP, bezpieczeństwa i samoobrony, spotkania i wykłady z psychologiem). W Zespole Szkół nr 1 zorganizowano jak co roku kurs zdrowego żywienia. Prowadzono również warsztaty bibułkarskie, hafciarskie oraz fotograficzne.

Szkolenia są równocześnie okazją do integracji wolontariuszy. Dnia 11 lutego wolontariusze studenci Instytutu Pielęgniarstwa z okazji Światowego Dnia chorego przygotowali dla pacjentów sanockiego szpitala ciekawy program tej uroczystości, a wolontariusze z ZS nr 1 pod kierunkiem mgr Ewy Szwarzczyk wykonali kwiaty z bibuły i wręczyli je chorym. 18 marca Lena Chmura i Paulina Pluskwik wraz

z opiekunką Koła ZS nr 1 uczestniczyły w Targach Edukacji i Pracy p.t. „Europejski Rok Wolontariatu” w Przemyślu. Wolontariuszki wystąpiły z prelekcją na temat korzyści płynących ze świadczenia pracy o charakterze wolontariackim. Przedstawiły prezentację ukazującą różnorodną działalność wolontariuszy.

27 maja 2011r. Powiatowe Centrum wolontariatu świętowało jubileusz 10-lecia swojej działalności. Podsumowanie dorobku odbyło się podczas uroczystej Gali której uczestniczyło znakomite grono polityków, samorządów, darczyńców, przedstawicieli organizacji pozarządowych, sympatyków oraz samych wolontariuszy. Z okazji jubileuszu zostały wydane publikacje dotyczące 10-letniego dorobku Powiatowego Centrum Wolontariatu oraz „Pokłosie”- publikacja stanowiąca relację z jubileuszowej Gali oraz konkursu fotograficznego pod patronatem Europosel Elżbiety Łukacijewskiej „Pomagam mimo wszystko”. Nagrodzone zostały wolontariuszki: I miejsce – Anna Czuba, II miejsce – Justyna Fornal, III miejsce – Martyna Osełkowska. Wolontariuszką Roku została Paulina Pluskwik z Zespołu Szkół nr 1. Nagrodą dla nich był wrześniowy wyjazd do Brukseli, sponsorowany przez Panią Europosel Elżbietę Łukacijewską.

W miesiącu wrześniu Powiatowe Centrum Wolontariatu wzięło udział w projekcie realizowanym przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, organizując pomoc wolontariuszy dla rodzin zastępczych. Otrzymana dotacja z projektu wynosiła 6.240 zł.

Wolontariusze szkolnych kół wolontariatu włączyli się do realizacji idei „Szlachetnej Paczki”. Ogromną pracę wykonały wolontariuszki pod kierunkiem liderki- Pauliny Pluskwik.

Powiatowe Centrum Wolontariatu po raz kolejny brało udział w konkursie „Barwy Wolontariatu” organizowanym przez Centrum Wolontariatu w Warszawie.

W miesiącu grudniu na uroczystej Gali Wolontariatu w Warszawie, PCW w Sanoku otrzymało certyfikat „Organizacji Przyjaznej Wolontariuszom”. Przyznany Certyfikat odebrała na Gali Prezes PCW – Czesława Kurasz.

Docenianie i wspieranie wolontariuszy w ich działaniach jest priorytetem Zarządu Powiatowego Centrum Wolontariatu.

Szczegółowe sprawozdania z poszczególnych kół wolontariatu w których wymienione zostały różnorodne działania takie jak mikołajki, organizacja spotkań, zebrań, konferencji, organizowanych na terenie miasta, zajęłyby jeszcze kilka stron sprawozdania; za ich ofiarną pracę składam serdeczne podziękowania wszystkim Opiekunom Kół

Podczas sebrania przyjęto uchwałę w sprawie
udzielenia absolutorium Zarządowi Starostwa

Wolontariatu. Za ich poświęcenie w prowadzeniu wolontariuszy, za ich zaangażowanie w
prace społeczną. Bez Waszego udziału nie byłoby tych wszystkich działań na rzecz
potrzebujących pomocy.

Składam serdeczne podziękowania Pani Danucie Ozubko, za prowadzenie kroniki
wolontariatu, gdzie wszystkie wydarzenia są bardzo szczegółowo opisane i ozdobione
licznymi zdjęciami, artykułami z prasy. Dziękuję Panu Staroście Sebastianowi Niżnikowi,
Zarządowi i pracownikom Starostwa Powiatowego za wszelką pomoc i życzliwość
w każdej naszej sprawie i potrzebie wolontariatu.

Jeszcze raz wszystkim obecnym wolontariuszom gorąco dziękuję i proszę o dalszą
życzliwość dla działań wolontariatu.

Poprzez swoje inicjatywy Powiatowe Centrum Wolontariatu aktywnie uczestniczyło
w obchodzonego w 2011 roku „Europejskim Roku Wolontariatu”, wpisując się tym
sposobem w kalendarz wydarzeń związanych z polską prezydencją w Unii Europejskiej.

Prezes Powiatowego centrum Wolontariatu
Czesława Kurasz

— Powiatowe Centrum Wolontariatu

Podczas sebrania został zwołany
mniekole dotyczący nawiązanie współpracy
z innymi starostwami z Terenu
Pielęgniarki. Wniekole zprosił Iwona Stole.

Prezes Zarządu - 185 -
zebrany program działania PCW na
rok 2012. *Skwas przedstawite*

Program działania Powiatowego Centrum Wolontariatu na rok 2012

1. Prowadzenie na bieżąco strony internetowej
2. Pozyskiwanie środków materialnych od lokalnych sponsorów przedsiębiorstw i osób prywatnych (1% podatku dochodowego)
3. Współpraca ze szkolnymi kołami wolontariatu, PWZS i Uniwersytetem Trzeciego Wieku
4. Zorganizowanie konkursy dla wolontariuszy pod tytułem „wolontariat nie jedno ma imię”
5. Udział wolontariuszy w różnych akcjach pomocowych na terenie miasta oraz pomoc i opieka nad osobami starszymi, niepełnosprawnymi, w warsztatach terapii zajęciowej, specjalnym ośrodku wychowawczym, hospicjum, świetlicach i ochronkach.
6. Organizowanie szkoleń przygotowujących wolontariuszy do pomocy w środowiskach oraz szkolenia z zakresu udzielania pierwszej pomocy, zdrowego żywienia, bezpieczeństwa
7. Składanie wniosków o pozyskiwanie funduszy unijnych z przeznaczeniem na działalność statutową Stowarzyszenia
8. Udział w akcjach na rzecz lokalnych inicjatyw Miasta i Powiatu
9. Promocja wolontariatu w szkołach na terenie Powiat
10. Założenie koła wolontariatu wśród pracowników Starostwa Powiatowego

*Lastydy podjęte z uchwały: w sprawie
udzielenie absolutorium Zarządowi oraz
przyjąć programu działania.*

"Sygnałnik Sauskiej" w wydaniu z dnia
donesiła o pracy wolontariuszy z Beska
i Długiego, z ludźmi współpracującymi
Bawiarowe Centrum Wolontariatu w Besku

Dobre duszki z Beska

Małgorzata Florian, „wolontariusz roku 2008 Podkarpacia” twierdzi, że ludzi trzeba czymś porwać, a potem, jak już złapią bakcyła, nie sposób ich powstrzymać od działania. Dowodem są dwa projekty, które obudziły mieszkańców Beska z letargu, a także utworzone stowarzyszenie „Beskowianki”, z niewyczerpalnymi pokładami energii. W sukurs im przyszła młodzież miejscowego gimnazjum, tworząc zamiejscowe koło Powiatowego Centrum Wolontariatu. Wystartowali z kopyta!

upieczonych wcześniej pysznych ciasteczek. Zdecydowanie dominowały dziewczynki (klasy 1-4), a opiekę nad całością sprawowało osiem wolontariuszek, głównie gimnazjalistek.

– Ogromnie nas raduje i dopinguje do pracy zapach na-

nych. Mamy tu na myśli dzieci niepełnosprawne przebywające w Dziennym Centrum Aktywizacji – mówią: Aneta Szałankiewicz i Kasia Pelczarska, czołowe wolontariuszki z Beska.

Dumna jest ze swoich podopiecznych Małgorzata Florian, pełniąca funkcję opiekuna kontaktowego. – Wkrótce w Besku otworzy swoje podwoje nowy Dom Kultury i mamy obiecać, że będziemy w nim mieć swój wolontariacki kątek. To będzie dodatkowa zachęta do społecznej pracy – mówi pani Małgosia. – W naszych planach jest zorganizowanie stałych zabaw integracyjnych, coś na wzór sanockich „wychowawców podwórkowych”. Patrząc teraz na dzieciaki, jakie są szczęśliwe, że zajmujemy się nimi, jestem przekonana, że z radością przyjmą nasz pomysł – dodaje.

Działaniu wolontariackiej młodzieży z sympatią przyglądają się działaczki Koła Gospodyń Wiejskich ze Stowarzyszenia „Beskowianki”. Wiedzą, że to są te osoby, które kiedyś przejmą po nich pałeczkę. A Anna Szałankiewicz, redaktor naczelna kwartalnika „Nasze Besko” (pierwszy numer – świetny zresztą – ukazał się w grudniu w nakładzie 500 egz.), już przygotowuje materiał poświęcony zorganizowanym przez wolontariuszki feriom.

Marian Struś

Na bal karnawałowy kończący ferie dzieci upiekły pyszne ciasteczka, które teraz trzeba polukrować.

Ich pierwszy test wypadł znakomicie. Zaczęli od zbiórki zabawek, które w ramach „Mikołajków” wręczyli małym pacjentom oddziału dziecięcego sanockiego szpitala oraz dzieciom z Domu Dziecka i Społecznego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego. Kolejnym wyzwaniem były ferie szkolne, które postanowili zorganizować dzieciom.

Jak cenną była ta inicjatywa, przekonali się już w pierwszy dzień, kiedy na zbiórkę stawili się ponad 40-osobowa grupa maluchów, chętnych do wspólnej zabawy. W sukurs im pospieszyła Zyta Bętkowska, społeczniczka, nauczycielka z Gimnazjum w Długiem, która udzieliła liderkom kilka fachowych lekcji, czym zająć młodzież. – Bardzo się nam przydały. Dzięki nim mogliśmy okazać się skuteczną konkurencją dla komputerów – mówi jedna z liderok Aneta Szałankiewicz. Podczas gdy jedna grupa miała zajęcia ruchowo-taneczne, druga

zajmowała się rysunkami i plastyką, a jeszcze inna w kuchni piekła ciasteczka.

Gdy w piątek, bez zapowiedzi, odwiedziliśmy feriiowiczów w Besku, wszystko kręciło się jak na karuzeli. Jedni dekorowali salę na sobotni bal kończący ferie, inni zajęci byli lukrowaniem

szych podopiecznych. Dlatego postanowiliśmy, że nie kończymy działania na feriach, lecz będziemy kontynuować rozpoczęte dzieło. Pomocą w nauce obejmujemy te dzieci, które będą jej potrzebować, z innymi będziemy się bawić, ucząc je równocześnie, jak wspierać in-

Z inicjatywą Prezes PCW Czesławy
Sawarskiej w Starej Siołce Powiatowym
wolontariat pracowniczy. Swoje sawarsko
we umiejętności uszerebnicy będą wykonać
swoje formacje potrzebującym.
Istota liczy 18 członków. Pracowni-
cy wspierają działalność PCW w wielu
dziedzinach – w sferach organizacyjnych,
nadszły formacy w sferach formacji,
informacyjnych, finansowych, finansie
wieloletniej działalności prof. nauk formacyjnych -

Pomoc na wagę złota

W Starostwie Powiatowym powstało koło wolontariatu pracowniczego. Urzędnicy swoje zawodowe umiejętności będą wykorzystywali, pomagając innym. Już na wstępie swój akces zgłosiło ponad 15 procent załogi.

- Wspieramy sanocki wolontariat od samego początku kiedy powstał, czyli od jedenastu lat. Wolontariusze mają u nas swoją siedzibę, pomagamy im w rozliczeniach finansowych, udostępniamy samochody, pomagamy pisać wnioski o dofinansowania - wylicza Maryla Kopiec naczelnik Wydziału Organizacyjnego i zastępca opiekuna koła, którym jest sekretarz Marian Kunc.

Wolontariat pracowniczy jest bardzo popularny w krajach zachodnich. Do Polski dopiero wchodzi. - Polega on na angażowaniu się pracowników firmy czy przedsiębiorstwa w działalność na rzecz organizacji społecznych, organizacji pozarządowych i instytucji publicznych. W ramach wolontariatu pracowniczego, pracownicy-wolontariusze wykonują różnego rodzaju prace na rzecz potrzebujących. Bezpłatna po-

moc merytoryczna specjalistów w różnych dziedzinach jest na wagę złota i może zdziałać wiele dobrego - tłumaczy Czesława Kurasz założycielka i prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu.

Nie bez przyczyny ten rodzaj wolontariatu nazywa się pracowniczym. Nie istnieje on bowiem bez pomocy firmy. - Z jednej strony są pracownicy, którzy chcą coś robić, a z drugiej musi być poparcie ze strony szefostwa firmy. W naszym starostwie mamy bardzo dobry klimat dla rozwijania działalności i duże wsparcie ze strony pana starosty Sebastiana Niżnika - podkreśla Czesława Kurasz.

Do koła przystąpiło 18 pracowników na 118 wszystkich zatrudnionych w starostwie. Są wśród nich m.in. specjaliści od pisania programów pomocowych, pomocy prawnej, informatycy, finansisci. (z)

oraż gazeta codzienna
"Słowny" w wydaniu
z dnia 13 marca 2012 r.

o inicjatywie walen-
toriatu pracowniczego
napisał "Bygodnik
Sanocki" w wydaniu
z dnia 13 marca

SANOK W starostwie działa wolontariat

W Starostwie Powiatowym w Sanoku działa wolontariat pracowniczy. Swoje zawodowe umiejętności urzędnicy będą wykorzystywać, pomagając innym.

Wolontariat pracowniczy jest popularny na Zachodzie. W Polsce to nowość. - Pracownicy działają na rzecz organizacji społecznych, pozarządowych i instytucji publicznych. Pracownicy-wolontariusze wykonują różne prace na rzecz potrzebujących. Bezpłatna pomoc specjalistów z różnych dziedzin daje wiele dobra - tłumaczy Czesława Kurasz, założycielka sanockiego wolontariatu.

- Wspieramy sanocki wolontariat od 11 lat. Pomagamy wolontariuszom w rozliczeniach finansowych, udostępniamy samochody, pomagamy pisać wnioski o dofinansowania - wylicza Maryla Kopiec, naczelnik wydziału organizacyjnego, zajmująca się w starostwie wolontariatem.

Wolontariat pracowniczy nie może obyć się bez pomocy firmy. - W starostwie mamy dobry klimat dla rozwijania naszej działalności i duże wsparcie ze strony starosty Sebastiana Niżnika - dodaje Czesława Kurasz. **drm**

III EDYCJA KONFERENCJI KOBIETA AKTYWNA

POD HONOROWYM PATRONATEM PIERWSZEJ DAMY RP ANNY KOMOROWSKIEJ

SIŁA DOŚWIADCZENIA

JOLANTA KWAŚNIEWSKA

PREZES FUNDACJI "POROZUMIENIE BEZ BARIER"

IGLA DŹOCHOWSKA

DYREKTOR CENTRUM KULTURY JAPŃSKIEJ W PRZEMYSŁU

MAŁGORZATA KUCHARSKA

PREZES PODKARPACKIEGO KLUBU BIZNESU

DANUTA KOWALCZYK

PREZES TOWARZYSTWA RODZIN WIELODZIELNYCH

SIŁA MŁODOŚCI

• **OLGA FRYCZ**

AKTORKA MŁODEGO POKOLENIA

• **MARTA PODULKA**

WOKALISTKA ZESPOŁU 7SEKUND, FINALISTKA PROGRAMU "MAM TALENT"

• **JUSTYNA SZCZEPIENIEC**

PRZEDSIĘBIORCA, PODRÓŻNICZKA, HIMALAISTKA

• **IZABELA KOŁODZIEJ**

STUDENTKA, LIDERKA ORGANIZACJI MŁODZIEŻOWYCH

KONFERENCJĘ POPROWADZI **ARTUR ANDRUS**

POMIĘDZY PANELAMI ZAPRASZAMY NA RECITAL MARTY PODULKI

DODATKOWE INFORMACJE POD NUMEREM TELEFONU

17 852 32 04

ORGANIZATOR:

MECENAT:

PARTNERZY:

PATRONI MEDIALNI:

1.	0000095501	SANOCKA FUNDACJA OCHRONY ZDROWIA	SANOK
2.	0000071731	FUNDACJA KARPACKA - POLSKA	SANOK
3.	0000140523	MIEJSKI KLUB SPORTOWY „STAL” SANOK	SANOK
4.	0000159405	„ECHO” - FUNDACJA POMOCY NIEPEŁNOSPRAWNYM	SANOK
5.	0000199222	ZAGÓRSKIE TOWARZYSTWO SPORTOWE - ZAKUCIE	ZAGÓRZ
6.	0000021264	STOWARZYSZENIE UNIWERSYTET LUDOWY RZEMIOSŁA ARTYSTYCZNEGO	WOLA SĘKOWA
7.	0000025815	POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU	SANOK
8.	0000046650	„TOWARZYSTWO WSPIERANIA ROZWOJU GMINY ZAGÓRZ”	ZAGÓRZ
9.	0000058816	SANOCKI KLUB ŁYŻWIARSKI „GÓRNIK”	SANOK
10.	0000216495	ZAGÓRSKIE TOWARZYSTWO NARCIARSKIE	ZAGÓRZ
11.	0000224100	STOWARZYSZENIE INICJATYW WYCHOWAWCZYCH IMIENIA KSIĘDZA WIESŁAWA SIWCA	SANOK
12.	0000239073	FUNDACJA „GRZEGORZA Z SANOKA”	SANOK
13.	0000263824	POLSKIE TOWARZYSTWO WALKI Z KALECTWEM ODDZIAŁ TERENOWY „SALUTARIS” W SANOKU	SANOK
14.	0000283828	„SANOCKI UNIWERSYTET TRZECIEGO WIEKU IM. JANA GRODKA W SANOKU”	SANOK
15.	0000297715	UCZNIOWSKI KLUB SPORTOWY NIEDŹWIADKI MOSIR SANOK	SANOK
16.	0000303867	STOWARZYSZENIE POMOC RODZINIE IM. ŚW. KS. ZYGMUNTA GORAZDOWSKIEGO W SANOKU	SANOK
17.	0000333089	STOWARZYSZENIE OCZYTANYCH MAŁOLATÓW „SMAKOSZ LITERACKI” W SANOKU	SANOK
18.	0000042555	LUDOWY KLUB SPORTOWY ZARSZYN	ZARSZYN
19.	0000132477	STOWARZYSZENIE PRZYJACIÓŁ HELENY KOSINY W SANOKU	SANOK

„Tygodnik Sanocki” podał we swoich, kolumnach wiele organizacji i stowarzyszeń, współpracujących na dobrostanie w postaci 10% od podatku dochodowego. Wśród nich wymienione jest Powiatowe Centrum

ZAPROSZENIE

ELŻBIETA ŁUKACIJEWSKA
 POSEŁ DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
 MA ZASZCZYT ZAPROSIĆ

SZ. P.

Czesława Kurasz

NA III EDYCJĘ KONFERENCJI **KOBIETA AKTYWNA**
 Z UDZIAŁEM JOLANTY KWAŚNIEWSKIEJ PREZES FUNDACJI "POROZUMIENIE BEZ BARIER"

Grupa EPL
 w Parlamencie Europejskim

02 MARCA, GODZ. 18:00 • MIEJSCE: HOTEL PREZYDENCKI • UL. PODWISŁOCZE 48, 35-309 RZESZÓW

W dniu 2 marca 2012 r. odbyła się kolejna konferencja z cyklu „Kobieta Aktywna”. Konferencja odbyła się w Hotelu Prezydenckim w Bieszczadach.

W konferencji wzięły udział następujące osoby: Czesława Świrasz, Lena Chmura, Justyna Pides, Pauline Fluszkowik, Monika Borkowska, Marlene Flusko, Mariela Chryszko, Diana Terhate, Sticla Tomczak, Agnieszka Gagatho, Justyna Biega, Statalie Adamczyk, Sylwia Sawczak, Magdalena Błaszczak, Maja Kustrz, Mergo Michalidis, Irene Sawo, Bosena Belist.

-200-

Ines Crestowa
na Suwas.
(z prawej) (z prawej)
Bożena
Belic

me adżenskich
relacji i uczestnic-
ski konferencji, które
te aktywnie

oza (z prawej)
Irene Sewe

Ines Crestowa
Suwas i Ine-
mydnie, preze-
dzęcego konferen-
cji Andrus
Andrus

Chcę pokazać ambitne kobiety

Rozmowa z europosel ELŻBIETĄ ŁUKACIJEWSKĄ z PO, organizatorką konferencji „Kobieta Aktywna”

- 2 marca w Hotelu Prezydenckim w Rzeszowie odbędzie się konferencja „Kobieta Aktywna”. Pomoże w aktywizacji kobiet?

- Jestem tego pewna. O sprawach kobiet trzeba mówić, a najlepiej, jak mówią o tym same kobiety. Nasza konferencja w tym roku będzie miała dwa panele - „Siła młodości” i „Siła doświadczenia”. Chcemy pokazać kobiety młode, wykształcone, ambitne, które osiągnęły sukces na skalę województwa, ale także kraju i Europy. Chcemy pokazać innym kobietom, że trzeba działać, a my w tym pomożemy.

- My, czyli kto?

- Mam na myśli kobiety, które już są w polityce, samorządzie, biznesie. Jest ich z roku na rok coraz więcej, chociaż nadal za mało. To trzeba zmienić. Dlatego w najbliższym czasie chcę stworzyć stowarzyszenie albo fundację, która będzie pomagała w osiągnięciu sukcesu.

- W ubiegłorocznej konferencji wzięła udział Anna Komorowska, żona prezydenta. Kogo pani zaprosiła w tym roku?

- W panelu „Siła doświadczenia” udział weźmie Jolanta Kwaśniewska, żona byłego prezydenta. Natomiast w panelu „Siła młodości” gościem będzie znana aktorka młodego pokolenia.

- Kto będzie prowadził konferencję?

- Będzie to Artur Andrus, satyryk, który pochodzi z Podkarpacia. Znany jest z poczucia humoru. Myślę, że nada odpowiedni klimat temu wydarzeniu.

zorganizowała konferencję w posiedzeniu codziennym „Stowarzyszenie” w ramach a Europejskiej Elżbiety Łukacijewskiej

- To na koniec powiedzcie coś dobrego o mężczyznach - prosił w Rzeszowie Artur Andrus

Podkarpacie wspaniałych kobiet

- Chciałabym, żeby „babska solidarność” była równie silna jak męska - stwierdziła Elżbieta Łukacijewska, otwierając w Rzeszowie konferencję, na której wystąpiła m.in. prezydentowa Jolanta Kwaśniewska i aktorka Olga Frycz.

W piątkowy wieczór kilkusetosobowa sala w nowym skrzydle Hotelu Prezydenckiego wypełniła się mieszkankami Podkarpacia. Konferencję „Kobieta Aktywna” już po raz trzeci zorganizowała Elżbieta Łukacijewska, posłanka do Parlamentu Europejskiego. Bohaterkami spotkania oprócz Jolanty Kwaśniewskiej i Olgi Frycz, były panie związane z Podkarpaciem, które zmieniają nasz region w miejsce ciekawsze i lepsze.

Nie bałam się spróbować

- Nie pochodzą z Podkarpacia, ale kiedyś w drodze do Bułgarii zobaczyłam

Przemysł i powiedziałam, że to najpiękniejsze miasto na świecie, więc w nim kiedyś zamieszkać. I po latach tak się stało - zwierzyła się Iga Dżochowska, twórczyni i dyrektorka przemyskiego Centrum Kultury Japońskiej. Przypomniała też, że kiedy 20 lat temu tworzyła Centrum, wiele osób mówiło, że to dziwny pomysł, który się nie powiedzie. Dziś organizowany w Przemysłu festiwal kultury japońskiej przyciąga tysiące osób z całej Polski.

- Jak się zaczyna, trudno skończyć - komentowała Danuta Kowalczyk, od 20 lat prezes Towarzystwa Rodzin Wielodzietnych w Krośnie. - Miałam już 2 córki, kiedy urodziłam jeszcze bliźniaczki i działałam społecznie. Wszystko było kwestią dobrej organizacji czasu. Energii mi nigdy nie brakowało. Trzeba pracować i oby tylko nam nie przeszkadzano, a ostatnio, przynajmniej, różne urzędy non

Goście konferencji „Kobieta Aktywna”: (od lewej) Marta Podulka, Olga Frycz, Justyna Szepleniec i Izabela Kołodziej.

stop nekają nas jakimiś kontrolami, papierami.

- Jak na panią patrzę, to jestem przekonany, że pani sobie poradzi - żartował Artur Andrus, znany satyryk, dzięki któremu goście i publiczność konferencji przez ponad 2 godziny znakomicie się bawili.

Mama poszła na studia

Olga Frycz przypomniała, że i ona pochodzi z wielo-

dzietnej rodziny. - Mam czwórkę rodzeństwa i nasza cudowna mama całkowicie poświęciła się naszemu wychowaniu. Teraz, kiedy dorośliśmy, poszła na studia, ma same piątki i jestem z niej strasznie dumna - mówiła aktorka znana z serialu „Życie nad rozlewiskiem”. - W każdym wieku można realizować swoje marzenia.

O swoich pasjach i tym, jak

udaje im się je realizować, opowiadały także: Małgorzata Kucharska, prezes Podkarpackiego Klubu Biznesu, Marta Podulka, wokalistka Zespołu 7Sekund, Justyna Szepleniec, przedsiębiorca, podróżniczka, himalaistka oraz Izabela Kołodziej z Rzeszowa, która w wieku 16 lat wyjechała z Polski, by uczyć się w zagranicznych szko-

laczni młodzieżowych, studia w Wielkiej Brytanii zamieniła na studia w Moskwie, a wkrótce chce ruszyć po dalszą wiedzę za ocean.

Konferencję zakończył występ Atsuko Ogawa z Centrum Kultury Japońskiej w Przemysłu - pianistki, która zaerała Chonina.

relacje z konferencji „Kobieta Aktywna” pochodzi z gazety codziennej „Sztetyn”

1203-

Proszę, by mówili mi „prezesko”

Rozmowa z JOLANTA KWAŚNIEWSKA, prezeską Fundacji „Porozumienie bez barier”

- Jak się pani podoba zwrot „pani ministro”? Wielu Polaków było strasznie wzburzonych, kiedy minister sportu Joanna Mucha poprosiła Tomasza Lisa, by tak się do niej zwracał w swoim programie?

- Myślę, że powołutku będziemy do takich form przywykać. Choć czytałam, że od „ministry” właściwszą formą jest „ministerka”.

- Wielu zapomniało, że pierwsza o zwracanie się do siebie „pani ministro” prosiła Izabela Jaruga-Nowacka, która zginęła pod Smoleńskiem.

- Tak, Iza była pierwsza. Ja również proszę w mojej fundacji, żeby mówić do mnie „pani prezesko”, a nie „pani prezes”. Żeńskie formy wydają mi się czymś naturalnym. Przecież nikt nie powie „fizyk kocha chemika”, bo to od razu kryje jakiś podtekst. Powiemy: „fizyk kocha chemiczkę”. Tak jak mówimy dyrektorka, pielęgniarka. Może nie szybko, ale powołutku będziemy się przyzwyczajając do żeńskich

myślał proszę
form w tak eksponowanych
zawodach czy funkcjach jak
minister, prezydent czy prezes.
- Pani „ministerka” Joanna
Mucha strasznie dostaje po
głowie w Internecie za epa-
towanie seksapilem. Pani
na początku prezydentury
męża też była krytykowana
za zbyt krótkie spódnice.
Teraz jako autorka książek
z cyklu „Lekcja stylu” może
rozstrzygnąć, jakiej w końcu
długości powinna nosić
spódnice osoba na ekspozy-
owanym stanowisku?
- W mojej książce piszę, że
spódnica nie powinna być

krótsza niż ta długość, którą
wyznaczają ręce opuszczone
wzdłuż ciała. Są jednak
tego typu sytuacje, kiedy pa-
ni minister czy „ministerka”,
będzie poproszona o zajęcie
miejsca gdzieś wysoko, na
podium. Wtedy krótka spód-
nica, proszę mi wierzyć, jest
kłopotliwa, kiedy z zażenowa-
niami próbuje się ją ob-
ciągnąć. Aby uniknąć takich
momentów, proponowałam
ubrać dłuższą spódnicę.
Minister sportu często
musi odwiedzać obiekty
sportowe, wchodzić gdzieś
po schodach, a w takich sy-
tuacjach, myślę, kobieta naj-
lepiej będzie się czuć w
spodniach.

- Napisze pani kiedyś, jak
Danuta Wałęsa, książkę
o tych emocjach?
- Nie wiem. Przez te ostat-
nie lata napisałam 3 książki
związane z savoir-vivre'em,
mówiące o tym, jak nie po-
pełniać gaf. To było coś,
czym chciałam się podzielić.
Parę wydawnictw namawia-
ło mnie, aby napisać wspo-
mnienia. Nie byłam jednak
na to gotowa. Nie mam też
na to na razie czasu. Pani
Danuta pracowała ze swoim
autorem bardzo regularnie,
ja nie byłabym teraz w stanie
tak się podporządkować
książce. Kiedyś może. Ale na
pewno jeszcze nie teraz.

W dniach 18 i 20 marca Prezes
P.C.W. uczestniczyła w Kongresie Uniwersytetu
Trzeciego Wieku, który odbył
się w Sali Kongresowej Pałacu Kultury
i Sztuki w Warszawie. Kongres odbył
się pod hasłem „Innowacje Uniwersytetu
Trzeciego Wieku dla społeczeń-
stwa obywatelskiego i gospodarki.
Czesława Kurusz jest wiceprezesem
Zarządu Uniwersytetu Trzeciego Wieku
w Gdańsku.

W dniach 18 i 20 marca Prezes
P.C.W. uczestniczyła w Kongresie Uniwersytetu
Trzeciego Wieku, który odbył
się w Sali Kongresowej Pałacu Kultury
i Sztuki w Warszawie. Kongres odbył
się pod hasłem „Innowacje Uniwersytetu
Trzeciego Wieku dla społeczeń-
stwa obywatelskiego i gospodarki.
Czesława Kurusz jest wiceprezesem
Zarządu Uniwersytetu Trzeciego Wieku
w Gdańsku.

Program Kongresu:

Dzień I. 19 marca 2012 r. Sala Kongresowa PKiN

- 11.00 Rejestracja uczestników, zwiedzanie stoisk wystawienniczych
- 12.00 Powitanie uczestników i gości Kongresu : Moderator Kongresu Łukasz Wojakowski
- 12.10 Otwarcie Kongresu przez Pierwszą Damę RP Annę Komorowską
- 12.15 Wystąpienia zaproszonych gości honorowych: Premiera Donalda Tuska, Marszałka Senatu Bogdana Borusewicza, Przewodniczącej Komisji Rozwoju Regionalnego Parlamentu Europejskiego prof. dr hab. Danuty Hübner, Prezesa Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności Jerzego Koźmińskiego i in.
- 12.45 Warszawa przyjazna seniorom – Hanna Gronkiewicz-Waltz, Prezydent m.st. Warszawy
- 13.00 Rozstrzygnięcie Konkursu „Seniorzy w akcji. Uniwersytety Trzeciego Wieku dla społeczności” i wręczenie nagród Laureatom
-
- 13.30-14.00 Przerwa kawowa
- 14.05 **Panel Ekspercki część I pt. Misje i wyzwania dla Uniwersytetów Trzeciego Wieku**
- 14.10 Rekomendacje i zadania dla Uniwersytetów Trzeciego Wieku wynikające z projektu Polsenior – prof. dr hab. Piotr Błędowski, Prezes Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego
- 14.20 Opieka nad osobami niesamodzielnymi i ich rodzinami – potrzeba zmian systemowych? – Senator RP Mieczysław Augustyn, Przewodniczący Komisji Polityki Społecznej i Rodziny
- 14.30 Uniwersytety Trzeciego Wieku na rzecz solidarności międzypokoleniowej – Małgorzata Stanowska, Prezes Lubelskiego UTW
- 14.40 Polityka MPiPS wobec seniorów w świetle nowych wyzwań demograficznych i ekonomicznych – Władysław Kosiniak-Kamysz, Minister Pracy i Polityki Społecznej
- 14.50 Ambasador praw człowieka – prof. dr hab. Irena Lipowicz, Rzecznik Praw Obywatelskich
- 15.00 Innowacyjne Uniwersytety Trzeciego Wieku wobec nowych wyzwań – Wiesława Borczyk, Prezes Ogólnopolskiej Federacji Stowarzyszeń Uniwersytetów Trzeciego Wieku w Nowym Sączu
- 15.10-15.40 Przerwa kawowa
- 15.45 **Panel ekspercki Część II. Innowacyjne formy współpracy, dobre praktyki, strategia działania UTW**
- 15.50 Dobre praktyki samorządów terytorialnych na rzecz UTW – Elżbieta Polak, Marszałek woj. lubuskiego
- 16.00 Parlamentarne wsparcie dla rozwoju ruchu Uniwersytetów Trzeciego Wieku – Poseł Michał Szczerba, Przewodniczący Parlamentarnego Zespołu ds. UTW
-
- 16.10 Europejski Rok Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej w działaniach komunikacyjnych Ministerstwa Spraw Zagranicznych – Anna Tuz Z-ca Dyr. Dep. Informacji Europejskiej MSZ
- 16.20 Biznes dla Uniwersytetów Trzeciego Wieku – Uniwersytety Trzeciego Wieku dla biznesu. Razem dla społeczeństwa – Bartosz Sokoliński, ekspert Baby Boomers – Media Express
- 16.30 Strategia działania dla innowacyjnych Uniwersytetów Trzeciego Wieku – Krystyna Lewkowicz Koordynator Ogólnopolskiego Porozumienia UTW
- 16.45-17.15 Przerwa
- 17.15 Część artystyczna
- ok. 18.15 Zakończenie Kongresu
- 20.30 Uroczysta kolacja – spotkanie liderów Uniwersytetów Trzeciego Wieku i gości honorowych Kongresu w Pałacu Prymasowskim przy ulicy Senatorskiej 13/15

II dzień Kongresu 20 marca 2012 r. Muzeum Galeria Porczyńskich, Plac Bankowy 1/3/5

- 9.30-15.00 Panele dyskusyjne, warsztaty, spotkania robocze z panelistami i gośćmi Kongresu – wg programu załączonego do materiałów Kongresowych

R.S.V.P do dnia 10 marca 2012

Teresa Czesłowa
 Teresa jako uczestniczka
 Kongresu Uniwersytetu Trzeciego
 Wieku

W dniu 22 marca 2012 r. odbyło się
 seminarium opiekunów poszczególnej lat wdra-
 żania pod przewodnictwem Teresy Czesłowej
 Kurasz. Omówiono problemy bieżące stawa-
 ryzowanie m.in. uczestnictwo wolontariuszy w
 konkursie, wybór wolontariusze adeu, organizac-
 je społecznie integracyjnego w Besku.

CEO CENTRUM
EDUKACJI
OBYWATELSKIEJ

Zaproszenie

Szanowna Pani
Czesława Kurasz

Zapraszamy do udziału w debacie
„Idea samorządności uczniowskiej a rzeczywistość”,
która odbędzie się 2 kwietnia o godzinie 12.00
w Zespole Szkół nr 1 w Sanoku.

Debata odbywa się w ramach: XVIII Sesji Sejmu Dzieci i Młodzieży, której tematem jest „Szkoła demokracji”. Debata jest eliminacją do udziału w obradach przez uczniów Zespołu Szkół nr 1 w Sanoku.

Sejm Dzieci i Młodzieży zbiera się raz do roku, 1 czerwca w Międzynarodowym Dniu Dziecka.

Prosimy o potwierdzenie obecności bądź też odmowy uczestnictwa w debacie do czwartku (29 marca) do godziny 18.00.

Telefon: 661 366 848

email: zanetazolnierzcyk333@wp.pl

Z okazji Święta
Wielkanocnych wa-
lontariusze dożyli
szczerie swoim
podopiecznym w pro-
stowiskach i indywidualnych.

wykonał
Warsztat
ojzciowej

Podziękowanie

dla P. Czesławy Kurasz
za udział
w konkursie plastycznym

Prezes Czesława
Kurasz uczestni-
czyła w akcji
cudnie pięknie
za przesłaniem
"Dookoła
Wielkanocnego
Jaja"

Organizatorzy:
Filia nr 1 Dąbrówka
Filia nr 4 Olehówek
H. Słonowicz

Sanok, 28.03.12

Proszę Cieszone Kuracz uczestniczyć w uroczystościach jubileuszu XX-lecia Sanockiej Fundacji Ochrony Zdrowia.

Grono działaczy Sanockiej Fundacji Ochrony Zdrowia.

Pragniemy serdecznie zaprosić do obchodów 20-letniej rocznicy "Tygodnika Sanocki"

XX-lecie

Sanocka Fundacja Ochrony Zdrowia
ma zaszczyt zaprosić

Sz. P. *Czesława Kurzer*

na uroczystość związaną
z XX-leciem działalności Fundacji.

Jubileusz odbędzie się w dniu 23 marca 2012 r.
w Sali Herbowej Urzędu Miasta o godz. 12-tej.

Za Zarząd Fundacji

J. Baszak
Prezes *Józef Baszak*

- 210 -

W dniu kwietnia 2012 zebrała się
kapituła, której zadaniem było wybranie
osoby zastępującej na tydzień "Holenderski
Dzień 2012". W skład zespołu weszły
następujące osoby: Maria Szadeniewicz,
Skoczyska, Iwona Gota, Irene Sowa,
Danuta Osulko, Piotr Uruski.

Opielumowie, poszczególnych osób wohen-
tariatu zgłosił kandydatury następują-
cych osób: Pauline Carlowska - studen-
tka kierunku Biologia w PTSS,
Sena Chmura - uczennica klasy matu-
ralnej I S w I, Mateusz Falcik - uczeń
klasy drugiej II S O, Bartosz Jakubowski
- uczeń klasy pierwszej II S O, Magdalena
Guzka - uczennica klasy II S O, Pauline
Kedra - uczennica klasy pierwszej I S w I,
Adrianna Wójcik - uczennica klasy drugiej II S w I.

Dział Wolontariatu Dobre Dzień
przeznaczony Senie Chmurze, które
przez cały okres nauki w I S w I anga-
żowała się bez reszty we wszystkich
akcjach wolontariatu. Działalność wohen-
tariatu Seny sięga nawet okresu nauki
w gimnazjum w Łagórze.

Senie brała udział w takich
spektakularnych akcjach jak "Sze-
dzone Paczki", czy konkurs "Mój
pierwszy krok w wolontariacie",
do którego przygotowała prezentację
multimedialną będącą dokumenta-
cją jej działań w Szkolnym
Kole Wolontariatu. Jest zawsze chętna
do misji pomocy "do pracy w mi-
mo podryw akcjach". Opinie przeto-
wały "Kumpel Rogoza" i "Bożena Balcik".

PODZIĘKOWANIE

*Szanowna Pani mgr Bożena Bekier
Opiekun Koła Wolontariatu*

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu składa wyrazy szacunku, uznania i wdzięczności za pracę z młodzieżą w ramach realizacji zadań wolontariatu.

Zaangażowanie, umiejętność mobilizacji do pracy, bezinteresowne poświęcanie własnego czasu, kreatywność, pozwoliły uzyskać wymierne efekty w realizacji różnorodnych działań. Efekty te przynoszą satysfakcję zarówno wolontariuszom jak i opiekunom, podnoszą prestiż szkoły, są cenione przez społeczność środowiska i władze samorządowe.

Szczególnie wart jest podkreślenia fakt, iż działania opiekunów pozwalają wykreować najlepszych wolontariuszy, którzy otrzymują tytuł „wolontariusza roku”. Taki tytuł wśród młodzieży ZS nr 1 otrzymała dotychczas czwórka wolontariuszy. Twórcami sukcesu są w znacznym stopniu ich opiekunowie i za to należy im się chwała i podziękowanie.

Warto tu zapamiętać maksymę – „nigdy nie mów ludziom, jak mają wykonywać swe zadania, powiedz im tylko, co mają robić, a będziesz zadziwiony ich pomysłowością „.

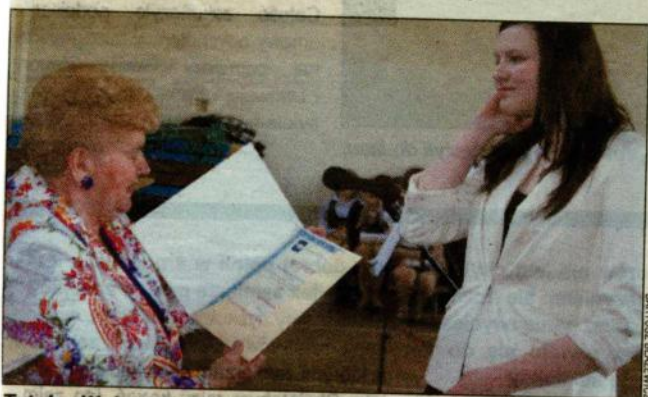
Życzymy Pani, aby wartości związane z poświęceniem i zrozumieniem dla ludzkich problemów, bliskie Pani i młodzieży były aktualne w dalszym życiu i działaniu.

Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku

no zdjęć cięch!
 pożegnaniu
 maturzystów
 a molsiobem
 Preres Czesławy
 Kurasz
 r L S ut 1

Wolontariuszką roku

Tytuł „Wolontariuszki roku” Lena Chmura odebrała z rąk szefowej sanockiego wolontariatu, Czesławy Kurasz.

Pożegnanie uczniów klas maturalnych w Zespole Szkół nr 1 połączone zostało z uroczystym podsumowaniem działalności wolontariatu w roku 2011. Tytuł „Wolontariuszki roku” otrzymała Lena Chmura.

Wyróżnienia za całokształt pracy na rzecz wolontariatu wręczono także Paulinie Pluskwik i Justynie Biłas, jednak najwyższą oceniono postawę i zaangażowanie Leny Chmury (uczennica Technikum Żywności i Gospodarstwa Domowego). Wszystkie trzy dziewczyny to tegoroczne maturzystki z „Ekonomika”, zdecydowanie najaktywniejszej z sanockich szkół, jeżeli chodzi o szeroko rozumiany wolontariat.

– Zawsze lubiłam pomagać innym, więc do koła wolontariatu zapisałam się zaraz po rozpoczęciu nauki w naszej szkole. To już

prawie cztery lata, których podsumowaniem jest to piękne wyróżnienie. W ubiegłym roku wraz z koleżankami pomagałyśmy przy wielu akcjach, z których najważniejsze to: Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy, Ziemia Sanocka dla Szpitala i Szlachetna Paczka. Wprawdzie kończę już naukę w „Ekonomiku”, ale wolontariatu nie zostawiam. Zwłaszcza, że bardzo zżyłam się ze starszą panią z Zagorza, którą regularnie odwiedzam – powie działa Lena Chmura. Nagrodą dla „Wolontariuszki roku” będzie wycieczka do Brukseli. (bb)

Po prostu lubię pomagać

Mówi LENA CHMURA, wolontariuszka roku

* Czy podczas pożegnania klas maturalnych w „Ekonomiku” spodziewałaś się tego wyróżnienia?

– Powiem trochę nieskromnie, że tak, bo z naszej szkoły, gdzie działa najprężniejsze koło wolontariatu, wytypowana zostałam właśnie ja. Zaszczepny tytuł i wycieczkę do Parlamentu Europejskiego w Brukseli traktuję jako nagrodę za cztery lata działalności w wolontariacie, którą rozpoczęłam zaraz po podjęciu nauki w ZS1.

* Jak je podsumujesz?

– Bardzo aktywny czas. Zwłaszcza w ostatniej klasie, gdy brałam udział we wszystkich akcjach. Największą

satisfakcję dała mi „Szlachetna paczka”, skierowana do najuboższych rodzin. Ceniłam sobie także spotkania ze starszą panią z Zagorza, którą regularnie odwiedzałam. Ja po prostu lubię pomagać.

* Teraz czeka cię wspomniany wyjazd do Brukseli.

– Niestety, muszę go przełożyć na inny termin, bo ten zaproponowany koliduje mi z egzaminami zawodowymi. Ale nie ukrywam, że dużo obiecuję sobie po tej wycieczce. * Nie byłam jeszcze w Belgii i jestem bardzo ciekawa, jak wygląda Europarlament.

(blaz)

pożegnanie absolwentek z S ut 1 - wolontariuszek m.in. Leny Chmury i Pauliny Pluskwik

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU
W SANOKU

AKT NADANIA

*Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku
w uznaniu szczególnego zaangażowania
i dokonań
w zakresie wspierania naszej działalności
nadaje*

Pani

Lena Chmura

tytuł

WOLONTARIUSZA ROKU

Sanok, dnia 27 kwiecień 2012r.

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

Wolontariusz Mariusz Fał

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku składa serdeczne i gorące podziękowanie za ofiarną pracę w Stowarzyszeniu, poświęcony czas i moc serca okazaną osobom potrzebującym. Pomoc ludziom niepełnosprawnym, ubogim, samotnym wymaga dużego poświęcenia oraz wrażliwości. Dziękujemy również za zaangażowanie w liczne akcje charytatywne. Mamy nadzieję, że działania te będą procentować w przyszłości otwartością na potrzeby innego człowieka oraz przyczynią się do dalszego rozwoju Pana osobowości.

Życzymy wielu sukcesów osobistych i zawodowych, spełnienia marzeń i realizacji najśmielszych zamierzeń.

Niech dobro, które zostało dane drugiemu człowiekowi wróci w sposób zwielokrotniony. „Szczęście człowieka na ziemi zaczyna się dlań wtedy, gdy zapominając o sobie, zacznie żyć dla bliźnich.” /Mikołaj Gogol/

Życzymy Panu takiego szczęścia i kontynuacji wolontarystycznej działalności.

Czesława Kurasz

*Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku*

Sanok, kwiecień 2012r.

Elżbieta Łukacijewska
Poseł do Parlamentu Europejskiego

Sańok, 27 kwietnia 2012 r.

Droga Leno,

Przyjmij proszę moje serdeczne gratulacje oraz wyrazy uznania w związku ze zdobyciem zaszczytnego tytułu „Wolontariusza Roku”.

Twoje zaangażowanie w działalność społeczną zasługuje na podziw i szacunek. Pozostając pod ogromnym wrażeniem Twojej wrażliwości na potrzeby drugiego człowieka, będę zaszczycona, goszcząc Cię w Parlamencie Europejskim w Brukseli.

W celu ustalenia wszystkich szczegółów dotyczących wyjazdu, skontaktują się z Tobą pracownicy mojego biura poselskiego.

Wierzę, iż wyjazd do stolicy Wspólnoty Europejskiej będzie niepowtarzalną okazją do weryfikacji dotychczas zdobytej wiedzy oraz pozwoli na bezpośrednie spotkanie z rzeczywistością, do tej pory znaną jedynie z książek.

Z wyrazami szacunku,

Elżbieta Łukacijewska

Poseł do Parlamentu Europejskiego

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

*Wolontariuszka
Paulina Nędza
Uczennica ZS nr 1 w Sanoku*

*Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku
w uznaniu szczególnego zaangażowania w zakresie działań wolontariackich,*

gratuluje nominacji do tytułu Wolontariusza roku 2012

*Dziękujemy za stałą gotowość do udziału we wszelkich akcjach charytatywnych,
spontaniczność, wrażliwość, serdeczność i zaangażowanie w nasze przedsięwzięcia.*

*Niech dobro ofiarowane drugiemu człowiekowi wróci w stopniu
wielokrotnionym.*

„Szukając szczęścia i dobra innych znajdujemy własne”

Platon

Czesława Kurasz

*Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku*

Sanok, maj 2012r.

Wolontariusze - tegoroczni absolwenci Arzy-
nali w swoich szkołach podziękowanie se-
razę w wolontariacie. Podziękowanie wręczy-
li swoim godpicimym epidemowic fozsacegd
nych leot. Sene Amuro ałt nadanie ty-
du "Wolontariusze Polu również otrzymał
godnes salwiczemie odan absolwentów w LSW1.

Podziękowanie za pracę otrzymali nastę-
pni

- Wolontariusze - absolwenci:
- L SW 1: Pauline, Pluszkow, Sene Amuro,
Justyna Bites
- L SW 2: Joanna, Biega, Natalia Adamczyk,
Sylvia Gaworska, Magdalena Błaszczyk, Małgorzata
Kustra
- L SW 3: Mariusz Fal, Agnieszka Gądoła,
Konrad Besak, Adrian Babiarz, Wojciech
Biersyński, Magdalena Hucsko, Michał
Mankó
- L SW 0: Katarzyna Gasdowicz, Katarzyna Be-
terab, Bartosz Bigos, Damian Izdebski, Jan
Lewek, Angelika Mychko, Krzysztof Polc, Ju-
lianna Potkiala, Patrycja Polnicka, Bartosz
Sieradski, Damian Sitarz, Jacek Szmityl,
Katarzyna Wojnarowska, Jakub Wyciskle-
wicz, Marika Grysko, Magdalena Bus,
Szymon Brygidyn, Pauline Twiedköt-
ter, Natalia Makymczak, Pauline Chropacz,
Kevin Fedak, Emilia Latete, Natalia
Plesha, Katarzyna Kosak, Monika Barłowska,
Liane Terhade, Marsena Hucsko.

Wypisy uznania dla nowożytni L SW 1
za angażowanie w działalność wolontariatu
pochodzących z Czeskiej Kuracji. Otrzymał
je: Bożena Bekier, Kinga Rogoż, Janusz Rudy

-218-

Dyrekcja Leśnictwa Szliot w d. Anny Maria
 certyfikat Szliot przyjsne wolontari-
 smu. Certyfikat został przyznany przez
 Powiatowe Centrum Wolontariatu i Sanku.

na seje ciele!
 (u goy) pozyczenie
 i podziakowanie
 dla wolontariatu
 Roku 2011 Pauliny
 Pluskwicki od Prezes
 Czeslawy Kurasz
 wreczynienie mase-
 dzyni Dyrektora
 Marie Respolitsk

podziakowanie
 dla opiekunow
 szliowskiego klubu
 wolontariatu - miga-
 day i innych dla
 Kingi Rogoz
 od Prezes Czeslawy
 Kurasz

CERTYFIKAT

SZKOŁA PRZYJAZNA WOLONTARIUSZOM

Zespół Szkół nr 1
im. Karola Adamieckiego w Sanoku

Certyfikat

przyznany przez Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku za szczególne zaangażowanie w działalność charytatywną i na rzecz osób potrzebujących

Powiatowe Centrum Wolontariatu
w Sanoku
38-500 S A N O K, ul. Rynek 1
NIP 687-17-45-589 REGON 371029016

Prezes PCW w Sanoku

Kurász
Czesława Kurasz

Sanok 24.04.2012r.

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

*Wolontariuszka
Agnieszka Wanic*

„Odrobina dobra okazana drugiemu człowiekowi, lepsza jest niż cała miłość do ludzkości”

W imieniu Zarządu Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku, składam gratulacje z okazji symbolicznego przyjęcia do Zawodu Pielęgniarskiego.

Znając Pani doświadczenie i poświęcenie wobec ludzi potrzebujących w pracy wolontariuszki, jestem przekonana, że Służba Zdrowia zyska w Pani osobie nieocenionego pracownika.

Życzę dalszych sukcesów w zdobywaniu wiedzy oraz pomyślności w życiu osobistym.

Czesława Kurasz

*Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku*

Sanok, maj 2012r.

Podczas uroczystości
związanej z symbolicznym
sawodem pielęgniar-
skiego gratulacje
od Zarządu Powiat-
owego Centrum Wolon-
tariatu otrzymany
wolontariuszki:

- Teresa Malwiczka
- Agnieszka Jazdziska
- Justyna Szlame
- Patrycja Kwdek
- Dominika Kosimor
- Patrycja Kozarszyska
- Magdalena Szub
- Agnieszka Wanic

ZAPROSZENIE

*Pamiętaj, że wszystko co uczynisz
zostawi jakiś ślad.
Dlatego miej świadomość tego co robisz.
P. Coelho*

*Studenci II Roku Pielęgniarstwa
Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej
im. Jana Grodka w Sanoku
mają zaszczyt zaprosić:*

*Prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku
Sz. P..... Czesława Kurosz*
*Na uroczystość Symboliki Zawodu Pielęgniarstwa,
która odbędzie się 11 maja o godzinie 13.00 w Auli bud. F*

W dniu 21 maja 2012 w LS nr 1 w Sandku odbyło się spotkanie integracyjne wolontariatu z LS nr 1 i uczniostwem Gimnazjum z Beske.

Uczniowie Gimnazjum z Beske niedawno zaczęli działalność wolontariacką i spotkanie miało służyć przekazaniu doświadczeń od starszych kolegów z LS nr 1, gdzie najbardziej dostępne jest środowisko wolontariatu. Z tego środowiska wywodzą się w większości Wolontariusze Roku, wyróżniający się w wielu akcjach oraz uczestniczący w konkursach, organizowanych dla wolontariuszy przez PC W.

O swoich dotychczasowych doświadczeniach mówili w czasie spotkania opiekunów szkolnych, koł wolontariatu z LS nr 1 Kinga Rogoż i z Beske - Aneta Szadajewicz. O swoich osiągnięciach, przeżyciach i satysfakcji wynikających z pracy w wolontariacie opowiedzieli młodszym kolegom Pauline Bluszkiewicz - Wolontariuszka Roku 2011 - absolwentka LS nr 1.

Spotkanie było również okazją do promocji szkoły i prezentacji ofertowych przez szkołę ciekawych kierunków kształcenia.

Na zakończenie wizyty w Sandku uczniowie z Beske zwiedzili Rynek Galicyjski w Skansenie i Galerię Belinińskiego w Muzeum Historycznym.

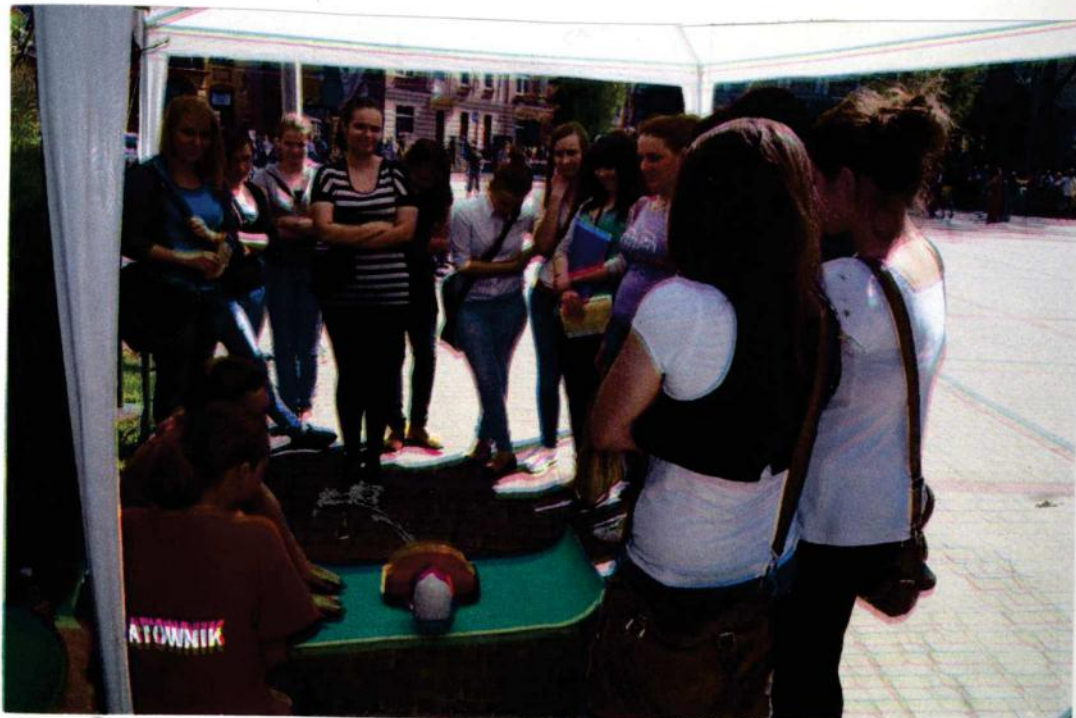
na zdyjech
 uczestnicy spot-
 kania integr-
 cyjnego - uciano-
 mie ZS nr 1 oraz
 uczniowie gim-
 nazjum z Berka
 w spotkaniu
 uczestniczyli
 Przew. Czesława
 Szwarc, sekret-
 arz Jolanta
 Ombko

oraz przedkuli
 salobnego koło
 wolontariatu
 z Berka i t.s.

Pauliny Plus-
 kowik (na zdy-
 cium) powiadko-
 wa o swej me-
 cy i o plano-
 wanej akcji,
 na rzecz chorej
 młodzieńki z ZS nr 1

Wesmiowie L.S. 22/4⁵ zorganizowali koncert, którego celem było zebranie funduszy na leczenie chorej młodzieńki, Lusamy. Inicjatorką i główną organizatorką imprezy była Paulina Pluszewska - Wolontariat Rodan 2012.

na zolje ciech: uczenicy koncertu
oraz przebieg imprezy promocyjnej

Przed walacyjną sesją wolontariusze z wszystkich śląskich lot wolontariatu zebraли się w dniu 23 maja 2012 r. w Sali Główniej Urzędu Miejskiego Gminy Spółka miasto wyjątkowy charakter. Jego celem było prezentacja najlepszych wolontariuszy nominowanych do tytułu Wolontariusz Roku 2012, wybranych Wolontariusz Roku oraz laureatów nagród w konkursie "Wolontariat niejedno ma imię". W spotkaniu uczestniczyli: Starosta Gminy Sebastian Szimile, Burmistrz Miasta Gminy Wojciech Blecharczyk, członkowie Rady Gminy, dyrektor wydziału oraz członkowie Zarządu PC G.

Laureatka pierwszego miejsca w konkursie "Wolontariat niejedno ma imię" decyzją Kapituły Konkursu została wybrana Karolina Jaworska - mieszkanka LG nr 1. Nagrodę dla niej jest wycieczka do Brukseli, ufundowana przez Europejską Elżbietę Guliacijewską. Nagrodę w ręce laureatki przedstawiła Biuro Prasowe Europejskiej Katarzyna Byss-Jaschowska. Drugą nagrodę ufundowała Anne Prach - mieszkanka LG nr 1 nagrodę dla niej ufundował Starosta Gminy Sebastian Szimile, trzecią nagrodę ufundował Burmistrz Wojciech Blecharczyk, a trzymającą ją Mariola Staszur - mieszkanka LG nr 1.

Pozostali uczestnicy konkursu otrzymali dyplomy i upominki, a laureatki pierwszych trzech miejsc listy gratulacyjne od Europejskiej Ekspozykcji Lublanczyjskiej.

Przewodniczący Kapituły Konkursu red. Meriem Gros odczytał tekt pracy konkursowej Karoliny Jabarskiej. Uczestnicy spotkania byli powołani do udziału w realizacji autorskiej pracy.

Swoje uznania dla wolontariuszy wyrazili w swoich wystąpieniach Starosta Sebastian Skizimil oraz Burmistrz Wojciech Blecharczyk.

O swoich doświadczeniach w pracy i formowanych im wrażeń i uczuciach mówili dzielnymi poszczególnych lot wdawców. Swego doświadczenia wzięcia na przykładzie wzięcia i idea 2012 podsumował Seno Amuro.

Podkreślając jednocześnie przyjemną atmosferę spotkania wzbogacił występ trio serzyjowego uczestniczącej sali w Górnym.

Wyrośnięcie w konkursie "Wdawców" między innymi "Oryginali": Pauline Nedas, Dominika Kosimor, Zbigniew Sabat, Julia Lublanczyjska, Mateusz Falcik.

Wyrośnięcie oryginalni upominki

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

*Szanowny Pan
Sebastian Niżnik
Starosta Sanocki*

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu serdecznie dziękuje za wspieranie działań naszego stowarzyszenia.

Dziękujemy za ufundowanie nagrody dla laureatki drugiego miejsca w organizowanym konkursie dla wolontariuszy „Wolontariat nie jedno ma imię”.

Dziękujemy również za zaszczylenie nas swoją obecnością, spotkania wolontariuszy oraz ciepłe słowa kierowane pod naszym adresem.

**Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku**

Czesława Kurasz

Sanok 25.05.2012

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

*Szanowna Pan
Wojciech Bleharczyk
Burmistrz Miasta Sanoka*

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu serdecznie dziękuje za wspieranie działań naszego stowarzyszenia.

Dziękujemy za ufundowanie nagrody dla laureatki trzeciego miejsca w organizowanym konkursie dla wolontariuszy „Wolontariat nie jedno ma imię”.

Dziękujemy również za zaszczylenie nasz swoją obecnością, spotkania wolontariuszy oraz ciepłe słowa kierowane pod naszym adresem.

Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku

Czesława Kurasz

Sanok 25.05.2012

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

*Szanowna Pani
Elżbieta Łukacijewska
Europosłanka Parlamentu
Europejskiego*

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku wyraża wdzięczność, szacunek i uznanie za nieustanne wspieranie idei wolontariatu i związanych z nią naszych działań.

Dziękujemy za wieloletni patronat nad naszymi konkursami, ufundowania nagród dla „Wolontariusza Roku 2012” oraz laureatki pierwszego miejsca w konkursie „Wolontariat niejedno ma imię”. Jest to dowód uznania dla młodych wolontariuszy i pracy naszego Stowarzyszenia.

Życzymy sukcesów w działalności na rzecz naszej ojczyzny i spełnienia Pani misji według najśmielszych marzeń i zamierzeń. Dobro i szczęście niech towarzyszy Pani na stałe w życiu osobistym.

Z wyrazami szacunku

**Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku**

Kurasz
Czesława Kurasz

Sanok 25.05.2012

Wolontariusze o swoim działaniu

Niezwykły i wyjątkowy to konkurs, który pokazuje, jak wspaniałymi jesteśmy ludźmi, jak potrafimy kochać, rozświecać wokół siebie dobro, jak otwieramy nasze serca na ludzi potrzebujących pomocy. Jego nazwa: „Wolontariat niejedno ma imię”, a organizatorem konkursu jest Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku.

Na konkurs wpłynęło 9 prac, spośród których kapituła trzy nagrodziła nagrodami, pozostałym przyznając wyróżnienia. Najwyższą ocenę i pierwsze miejsce otrzymała Karolina Jaworska, uczennica I klasy Zespołu Szkół nr 1. Laureatka I nagrody pochodzi z Czaszyna, kocha książki, muzykę i koszykówkę. Dla niej – jak twierdzi – każda chwila w życiu jest wyjątkowa. W nagrodę, ufundowaną przez europoseł Elżbietę Łukacjewską, Karolina pojedzie na kilka dni do Brukseli. Na miejscu drugim uplasowała się Anna Prach, a na trzecim Mariola Mazur, obie są także uczennicami I klasy Zespołu Szkół nr 1. Zdobywczyni II miejsca otrzymała nagrodę (rzeczową) starosty sanockiego, zaś za III miejsce M. Mazur uhonorowana została nagrodą burmistrza m. Sanoka. Uczestnicy konkursu, którym

Prezes Czesława Kurasz ma dobrą rękę do wolontariuszy (ok). Total z dumą wręcza upominek zwyciężczyni tegorocznej edycji konkursu „Wolontariat niejedno ma imię” Karolinie Jaworskiej. Nagrodą będzie wyjazd do Brukseli, jako że europoseł E. Łukacjewska z dumą i entuzjazmem kibicuje sanockim wolontariuszom.

kapituła przyznała wyróżnienia, otrzymali upominki. A są to: Nikola Tomczak, Małgorzata Fal, Paulina Nędza, Julia Lubińska, Dominika Kozimor, Mateusz Folcik i Zbigniew Sabat. Wyniki konkursu przed-

stawił przewodniczący kapituły red. Marian Struś.

Uczestnikom konkursu i wszystkim zebranym wolontariuszom za aktywny udział w pięknym i szlachetnym działaniu wolontariackim dziękowali wódczarze powiatu i miasta.

– Dużo różnego rodzaju akcji przeprowadzanych jest na Ziemi Sanockiej, stąd wolontariusze są u nas w wysokiej cenie. Cieszę się więc, że tak prężnie działają i rozwijają się nasz wolontariat. Dziękuję wam za to i pamiętajcie, że warto być dobrym dla drugiego człowieka, gdyż to dobro wraca do tego, który je wyświadcza – powiedział starosta Sebastian Niznik.

Burmistrz Wojciech Blecharczyk w swej wypowiedzi wskazał na wagę i ciągle rosnącą rolę wolontariatu, który staje się ogromnie pomocnym i cennym uzupełnieniem służb zatrudnionych w pomocy społecznej. – Obszary biedy są co-

– Cóż tam jest w tym opakowaniu? – zastanawia się Anna Prach, która w konkursie zajęła II miejsce, sięgając po nagrodę starosty sanockiego.

raz szersze, społeczeństwo się starzeje i są obawy, że nasz system opieki nie poradzi sobie z problemem. Nie wybudujemy potrzebnych domów pomocy społecznej, hospicjów, nie zapewnimy kadry do opieki. Rola wolontariatu, dziś ważna, w niedługim czasie będzie nie do przecenienia – stwierdził. Równocześnie zachęcił wolontariuszy do pomocy przy pracach wykopaliskowych na rewitalizowanej starówce. – Poznacie bogatą historię naszego miasta, a równocześnie sprawicie, że szybciej będą mogły ruszyć prace przy rewitalizacji – oświadczył.

Spotkanie było znakomitą okazją, aby przedstawić w szerokim gronie wolontariuszy (frekwencja była znakomita) osobę, która została wybrana „Wolontariuszką Roku”. Jest nią maturzystka Zespołu Szkół nr 1 LENA CHMURA. Nominowanymi do tego tytułu, których ostatecznie pokonała, byli: Paulina Nędza, Adriana Wojtoń, Małgorzata Łuczka, Paulina Carkowska, Bartosz Jaku-

bowski i Mateusz Folcik. Poproszona o „słowo” do wolontariuszy, powiedziała: – Angażujcie się we wszelkie akcje, to wam doda sił w życiu. Ja dziś już wiem, że chociaż kończę szkołę średnią, nie zostaję się z wolontariatem. Zawsze będę w nim. I was do tego namawiam!

Potem poszczególne koła działające w ramach PCW prezentowały ich opiekunki. Z dumą i zrozumiałą satysfakcją słuchała tych sprawozdań prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu p. Czesława Kurasz. Dziękowała wszystkim za aktywność, za atmosferę, która mobilizuje do działania, za wspaniałe serca i oddanie wielkiej sprawie, jaką jest WOLONTARIAT. To jest naprawdę, mocna broń Sanoka! Uroczym prezentem dedykowanym sanockim wolontariuszom, a zwłaszcza laureatkom konkursu „Wolontariat niejedno ma imię” był występ znakomitego tria skrzypcowego z Państwowej Szkoły Muzycznej.

Marian Struś

o spobek opinii wolontariuszy i podsumowaniu konkursu „Wolontariat niejedno ma imię” wpisem Tygodnika Sanocki

Posel do Parlamentu Europejskiego
Elzbieta Lukacijewska

Sanok, 23 maja 2012 r.

**Szanowna Pani
Anna Prach**

Droga Anno,

Przyjmij proszę moje serdeczne gratulacje oraz wyrazy uznania w związku ze zdobyciem II miejsca w konkursie „Wolontariat nie jedno ma imię”.

Ogromną radość sprawiło mi zainteresowanie oraz zaangażowanie się tak młodej osoby w działalność społeczną. Jest ono wyrazem Twych głębokich przemyśleń na temat życia i możliwości altruistycznej pomocy innym. Zastępuje zatem na głęboki podziw i szacunek.

Wierzę, iż zdobyte wyróżnienie będzie dla Ciebie motywacją do dalszej pracy na rzecz potrzebujących, a uśmiech podopiecznych – nagrodą i źródłem niesłabnącej osobistej satysfakcji.

Przesyłając najserdeczniejsze życzenia, łączę wyrazy uznania,

**Elzbieta Lukacijewska
Posel do Parlamentu Europejskiego**

Posel do Parlamentu Europejskiego
Elżbieta Łukacijewska

Sanok, 23 maja 2012 r.

**Szanowna Pani
Mariola Mazur**

Droga Mariolu,

Przyjmij proszę moje serdeczne gratulacje oraz wyrazy uznania w związku ze zdobyciem III miejsca w konkursie „Wolontariat nie jedno ma imię”.

Ogromną radość sprawiło mi zainteresowanie oraz zaangażowanie się tak młodej osoby w działalność społeczną. Jest ono wyrazem Twych głębokich przemyśleń na temat życia i możliwości altruistycznej pomocy innym. Zasluguje zatem na głęboki podziw i szacunek.

Wierzę, iż zdobyte wyróżnienie będzie dla Ciebie motywacją do dalszej pracy na rzecz potrzebujących, a uśmiech podopiecznych – nagrodą i źródłem niesłabnącej osobistej satysfakcji.

Przesyłając najserdeczniejsze życzenia, łączę wyrazy uznania,

Elżbieta Łukacijewska
Posel do Parlamentu Europejskiego

Posel do Parlamentu Europejskiego
Elżbieta Łukacijewska

Sanok, 23 maja 2012 r.

**Szanowna Pani
Karolina Jaworska**

Droga Karolino,

Przyjmij proszę moje serdeczne gratulacje oraz wyrazy uznania w związku ze zdobyciem I nagrody w konkursie „Wolontariat nie jedno ma imię”.

Ogromną radość sprawiło mi zainteresowanie oraz zaangażowanie się tak młodej osoby w działalność społeczną. Jest ono wyrazem Twych głębokich przemyśleń na temat życia i możliwości altruistycznej pomocy innym. Zasluguje zatem na głęboki podziw i szacunek.

Pozostając pod wrażeniem Twojej niezwyklej wrażliwości, będę zaszczycona, goszcząc Cię w Parlamencie Europejskim w Brukseli. Wierzę, iż wyjazd do stolicy Wspólnoty Europejskiej będzie niepowtarzalną okazją do weryfikacji Twojej wiedzy na temat Unii Europejskiej oraz umożliwi bezpośrednie spotkanie z rzeczywistością znaną dotychczas jedynie z książek.

Przesyłając najserdeczniejsze życzenia, łączę wyrazy uznania,

Elżbieta Łukacijewska
Posel do Parlamentu Europejskiego

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

*Szanowna Pani
Elżbieta Łukacijewska
Europosłanka Parlamentu
Europejskiego*

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku wyraża wdzięczność, szacunek i uznanie za nieustanne wspieranie idei wolontariatu i związanych z nią naszych działań.

Dziękujemy za wieloletni patronat nad naszymi konkursami, ufundowania nagród dla „Wolontariusza Roku 2012” oraz laureatki pierwszego miejsca w konkursie „Wolontariat niejedno ma imię”. Jest to dowód uznania dla młodych wolontariuszy i pracy naszego Stowarzyszenia.

Życzymy sukcesów w działalności na rzecz naszej ojczyzny i spełnienia Pani misji według najśmielszych marzeń i zamierzeń. Dobro i szczęście niech towarzyszy Pani na stałe w życiu osobistym.

Z wyrazami szacunku

**Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku**

Kurász
Czesława Kurasz

Sanok 25.05.2012

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

*Szanowny Pan
Andrzej Smolik
Dyrektor Szkoły Muzycznej
w Sanoku*

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu wyraża podziękowanie za występ tria skrzypcowego Szkoły Muzycznej w Sanoku podczas spotkania wolontariuszy.

Był to miły upominek dostarczający artystycznych wrażeń oraz stanowiący doskonałą puentę naszej uroczystości.

Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku

Czesława Kurasz

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

*Wolontariusz
Mateusz Folcik
Uczeń II LO w Sanoku*

*Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku
składa serdeczne i gorące podziękowanie za udział w konkursie*

„Wolontariat niejedno ma imię”

Gratuluję wyróżnienia w ocenie Kapituły Konkursu.

*Życzymy wielu życiowych sukcesów, spełnienia marzeń
i kontynuacji pracy w ruchu wolontariackim.*

Czesława Kurasz

*Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku*

Sanok, maj 2012r.

podsumowanie konkursu "Adaptacja
 miejsca na imię" (cał lewej) Katerzynę,
 Rysz - Jędrzejko, Gabriela Sebastian, Małgorzata,
 Bernatowicz Wojciech Blecharczyk, Przemysław,
 Czesława Kurkasz, Redaktor Marcin Świątek

Redaktor Marcin Świątek czyta
 przez zwycięzcyni konkursu Iwona
 Jaworskiej

Karolina Jaworska Armiynie gratuluje
od Prezes Czesdany Kurak

Prezes Armiynie nagradza od przedstawicieli
Biuro Beselkiego Elżbiety Jankowskiej
Kateryny Dyse - Jaskowskiej

Burmistrz Wojciech Blecharczyk
wręcza nagrodę laureatkę I miejsca
mięjsce - Ksenia Masur

Starosta Sebastian Szisnik wręcza
nagrodę dla laureatki drugiego miejsca
Anny Brach

na zdjęciu - Lena
Chmura - Wolontariuszka
roku 2012

Lena Chmura – Wolontariuszka Roku 2012 – miła uśmiechnięta, pewna siebie, otwarta na drugiego człowieka, zdecydowana, asertywna, mówi o sobie – „najważniejsze to być sobą”.

Lena jest sanoczką. Wolontariat zajmuje ważne miejsce w jej życiu, bo jest z nim związana jeszcze od czasu nauki w Gimnazjum nr 2. W Szkolnym Kole „Caritas” brała udział w różnych akcjach, skierowanych do najbiedniejszych dzieci, niepełnosprawnych i dzieci – pacjentów szpitala. Z tego czasu datuje się również pierwszy kontakt z Domem Opieki w Zagórze i Panią Józefę – podopieczną Leny.

Aktualnie Lena jest absolwentką ZS nr 1, gdzie uczęszczała do Technikum Żywności i Gospodarstwa Domowego. Na miano Wolontariusza Roku pracowała długo i sumiennie przez cały okres nauki w ZS nr 1 angażując się we wszystkie akcje i traktując je z powagą i zaangażowaniem. Między innymi były to kolejne edycje Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, akcja „Ziemia Sanocka dla Szpitala”, zbiórki żywności „Podziel się posiłkiem”, „Szlachetna Paczka”. Brała udział w akcjach promocyjnych o charakterze wolontariackim m.in. na targach Edukacji i Pracy w Przemyślu, Pokazie Sprzętu Rehabilitacyjnego oraz w sanockich szkołach, dzieląc się własnymi doświadczeniami i przekonując do idei wolontariatu.

Przez ten czas Lena pracowała również w środowiskach indywidualnych. Poświęca swój czas podopiecznym Domu Opieki w Zagórze – Pani Józefie, a po jej śmierci Pani Jasi. Odwiedzała je regularnie, wiedząc, jak na to czekają, pokazując im młodzienczość radość życia, uśmiech i dobroć. Tego zajęcia Lena nie zamierza zaniechać lecz przeciwnie, kontynuować je tak długo jak będzie trzeba. Wie że w Zagórze jest potrzeba, bo starość powoduje odsunięcie ludzi od normalnego życia, ograniczenie ich wolności dla ich bezpieczeństwa. Budzi to współczucie i mobilizuje do bycia z nimi.

Lena jest zdecydowana w swoich deklaracjach - niesienie innym pomocy, bezinteresowność w działaniu daje jej radość, zadowolenie, nadaje życiu sens. Jest optymistką, nie zraża się przeciwnościami, a otrzymane wyróżnienie przyjęła z satysfakcją.

Jeśli będzie potrzeba – można na nią liczyć bo po prostu „lubi pomagać”. Obecnie zastanawia się na tym, czy podjąć pracę, czy studiować. Nie zmienia to faktu, że jej życiową pasją jest kuchnia (być może kiedyś założy własną firmę). Lubi dobrą książkę, muzykę w każdym wydaniu, sport – w sensie reakcji. Lena uważa, że wolontariat powinien docierać do najbiedniejszych, czasem nieporadnych życiowo, uwikłanych w kredytowe pułapki, nie widzących sensu życia.

Wolontariusza Roku 2012 życzy wszystkim wolontariuszom pogody ducha, wytrwałości i niezrażania się przeciwnościami

W czym tkwi istota prawdziwej pomocy drugiemu człowiekowi?

Zastanawiając się nad sednem i sensem pomocy dochodzę do wniosku, że najważniejsze jest bezinteresowne działanie dla dobra drugiej osoby. Pomaganie to nie praca, dzięki której się zarabia, lecz dawanie czegoś od siebie bez oczekiwania korzyści za ten czyn. Świat potrzebuje ludzi o otwartych sercach i umysłach, którzy potrafią zrozumieć krzywdę ludzką a nie tylko sztydzą z niej. Współczesny wolontariusz to już nie tylko biblijny Samarytanin pochylający się nad człowiekiem potrzebującym wsparcia, to osoba aktywna, która w różny sposób może pomagać ludziom. „**Kto nie był ni razu człowiekiem, temu człowiek nic nie pomoże**”, te słowa Adama Mickiewicza doskonale odzwierciedlają emocje jakimi kieruje się wolontariusz w swojej działalności. Moja przygoda z wolontariatem dopiero się zaczęła.

Często zastanawiałam się co mogłabym zrobić dobrego dla drugiego człowieka. Pomoc w domu w codziennych obowiązkach, udzielanie dodatkowych lekcji koleżankom nie dawały mi wystarczającej satysfakcji. Chciałam czegoś więcej, czegoś z czego będę naprawdę dumna. Zaczęłam naukę w nowej szkole, gdzie było nowe otoczenie, nowi ludzie, nowe radości i problemy. Spotkałam tam pewną dziewczynę, która od lat aktywnie działała w wolontariacie. Podziwiałam jej postawę i to co robiła dla innych, jak im pomagała i cieszyła się tym. Chciałam być taka jak ona. Imponowało mi jej postępowanie i chciałam ją naśladować. Podczas jednej z rozmów, które z nią przeprowadziłam zapytałam co mam zrobić, aby móc zostać wolontariuszką i jak mam pomagać? Jej odpowiedzią były słowa: „**Nieważne jak, ważne żebyś zaczęła**”. Byłam zaskoczona tą odpowiedzią, lecz dała mi ona dużo do myślenia. Przecież nieważne jak zacząć, czy będzie to pomoc w niesieniu zakupów sąsiadce, czy udział w ogólnopolskiej akcji charytatywnej, ważne żeby po prostu chciała. Chciałam żeby moje życie się zmieniło, żeby nabrało sensu, lecz ciągle zadawałam pytanie jak mam to zrobić? Gdy dowiedziałam się o ogólnopolskiej akcji „Szlachetna paczka” bardzo chciałam zostać wolontariuszką i pomóc rodzinom, które tej pomocy naprawdę potrzebują. Zaangażowałam się więc w wolontariat szkolny, w którym działało wiele osób. Zadaniem wolontariuszy było przeprowadzenie wywiadu z rodziną, dowiedzenie się czego im potrzeba oraz znalezienie sponsora, który mógłby to wszystko zakupić. Byliśmy podzieleni na pary i każdej z nich przydzielono rodziny. Znalezienie sponsora nie było łatwe, ale nie poddawałyśmy się. Po wielu wysiłkach udało się. Pewna pani sama się do nas zgłosiła i zaoferowała pomoc. Gdy do nas zadzwoniła zacytowała Mikołaja Gogola: „**Nigdy nie jesteśmy tak biedni, aby nie stać nas było na udzielenie pomocy bliźniemu**”. Poruszyła ją ta akcja i postanowiła pomóc, gdy dowiedziała się o naszej rodzinie, w której kobieta miała pięcioro dzieci i wszystko musiała pracować ręcznie, gdyż nie miała pralki. A dwoje jej dzieci zmuszonych było spać na podłodze, bo w domu brakowało pieniędzy na jedzenie.

Telefon chętniej do pomocy pani bardzo nas ucieszył. Świadomość, że są jeszcze ludzie wrażliwi na krzywdę innych i gotowi do wyciągnięcia pomocnej dłoni, nappełnił nas nadzieją na lepszą przyszłość i wiarą w człowieka. Powinniśmy pamiętać o słowach Mikołaja Gogola: „**Bez pomocy bliźnich sami nie dojdziemy do niczego**”.

Razem z koleżanką starałyśmy się pomóc również i drugiej rodzinie, w której 18-latka zaszła w ciążę i potrzebowała łóżeczka oraz środków pielęgnacyjnych dla dziecka. My jako wolontariuszki musiałyśmy być obiektywne przy przeprowadzaniu wywiadu z rodziną. Nasze pierwsze wrażenie po wejściu do mieszkania było nieco szokujące. Piękne meble, dywany świadczyły o tym, że nie żyje im się najgorzej. Dopiero po dowiedzeniu się o całej sytuacji zrozumieliśmy jakiej ta rodzina potrzebuje pomocy. Mimo usilnych starań nie udało nam się znaleźć sponsora, który mógłby zakupić łóżeczko i środki pielęgnacyjne

tekst pracy lektorskiej

dla tego dziecka, dlatego też zorganizowaliśmy zbiórkę pieniędzy w szkole, za które zostały zakupione potrzebne przedmioty.

Byłyśmy naprawdę usatysfakcjonowane, że udało nam się pomóc ~~sz~~ dwóm rodzinom. W końcu nadszedł szczytny dzień wspomnianej akcji. Wszystkie wolontariuszki odwiedziły swoje rodziny, sponsorzy przywieźli paczki. Wspólnie śpiewaliśmy kolędy, panował wówczas magiczny nastrój.

Gdy poszliśmy do jednej z rodzin z lóżeckiem (co prawda używanym, ale w bardzo dobrym stanie) oraz wieloma rzeczami dla dzidziusia, który miał się urodzić nie spodziewaliśmy się takiej reakcji, a mianowicie nie chciano tych rzeczy. Rodzina spodziewała się nowego lóżecka oraz piękniejszych rzeczy od tych, które od nas dostała. Byłyśmy zaskoczone, smutne i trochę oburzone, ale przecież nie wolno się zrażać. Ludzie różnie reagują. Czekaliśmy na nas jeszcze jedna rodzina. Ich reakcja była po prostu nie do opisania. Dzieci skakały z radości, cieszyły się z tego co dostały. Słodczyce, nowa pościel, lóże to drobiazgi, lecz dla tych ludzi to były skarby. Ze wzruszenia popłakałam się, gdyż w domu mam swój pokój, swoje lóże, ale nigdy nie cieszyłam się z tego tak jak te dzieci. Naprawdę dla takich chwil warto pomagać. Słowa „**Szczęście i radość czerp z dawania, a nie brania**” od tego momentu stały się dla mnie mottem życiowym.

Ta akcja pozwoliła mi zrozumieć, że pomagać to wspierać w bólu, cierpieniu, dawać oparcie, współuczestniczyć w nim. Bo nie w tym sens, by dać pieniądze żebrakowi, istotą jest ciepłe słowo, pokazanie człowiekowi, że nie jest sam, że są ludzie, którzy potrafią mu pomóc. Nigdy nie zapomnę tego uczucia satysfakcji, wzruszenia jakie towarzyszy podczas udzielania się dla innych.

Jestem młodą i początkującą wolontariuszką, ale towarzyszą mi już następujące spostrzeżenia: „**Żeby zmieniło się nasze życie, musimy zmienić najpierw samych siebie**”. Ja się zmieniałam i moje życie również się zmieniło. Zrozumiałam, że powinnam cieszyć się z tego co mam, z tego co otrzymałam od losu, bo wiem, że wielu nie ma takiego szczęścia jak ja. Wolontariat wniósł wiele dobrego do mojego życia. Myślę, że nie poprzestanę na wolontariacie szkolnym, gdyż chcę czegoś więcej, czegoś co w znacznym stopniu odmieni moje życie. „**Nigdy nie jest tak, że człowiek czyniąc dobro drugiemu, tylko sam był dobroczyńcą. Jest również obdarowywany tym, co ten drugi przyjmuje z miłością**” te słowa Jana Pawła II mówią o tym jaką radość otrzymuje wolontariusz w zamian za swoją pracę.

Dzięki temu, że wprowadziłam do mojego życia niewielkie, ale jakże satysfakcjonujące zmiany, czuję że w pełni żyję, że kształtuję swój charakter, mam wpływ na to, co dzieje się obok mnie. Wreszcie poczułam, że mogę być komuś potrzebna, że ktoś czeka na moją pomoc, wsparcie, bo przecież istota prawdziwej pomocy drugiemu człowiekowi tkwi w bezinteresownej pomocy.

„**Być to znaczy pomagać innym.
Trzeba się troszczyć o cudze szczęście,
by samemu być szczęśliwym**”

Raoul Follereau

laureatki pierwszego miejsca
w konkursie „**Wolontariat**”
moje imię „**Wolontariat**”
moje imię „**Wolontariat**”

Pamiętają o papieżu

W dniu urodzin Karola Wojtyły, bł. Jana Pawła II, w Zielonej Czytelni Miejskiej Biblioteki Publicznej odbyło się (18 maja) uroczyste rozstrzygnięcie VII edycji Konkursu Papieskiego „Santo Subito”, zorganizowanego przez Oddział dla Dzieci i Młodzieży oraz filie biblioteczne na Dąbrówce i w Olchowcach.

Poza licznym gronem uczestników – uczniów szkół podstawowych, gimnazjów, II LO, podopiecznych Środowiskowego Domu Samopomocy w Zagórzcu oraz mieszkańców Sanoka – pojawili się goście szczególnie: Jan Budziaszek z Krakowa, były perkusista zespołu „Skaldowie”, obecnie świecki rekolekcyjista, który poruszył słuchaczy swoim świadectwem życia, przyjaciele biblioteki w osobach Bolesława Szybista i Zbigniewa Osenkowskiego, przedstawiciele Powiatowego Centrum Wolontariatu oraz duchowieństwa.

– nic więc dziwnego, że do rozwiązania krzyżówek zaangażowano całe rodziny. Wśród tych, którzy zrobili to bezbłędnie, rozlosowano ponad 30 nagród w kilku kategoriach wiekowych. Równie duże emocje towarzyszyły wyłonieniu laureatów konkursu plastycznego i literackiego, którym nagrody wręczyli Jan Budziaszek oraz Leszek Puchała, dyrektor MBP.

Podczas uroczystości odczytano list od sekretarza abp. Mieczysława Mokrzyckiego, metropolity Lwowa, który przesłał organizatorom i uczestnikom konkursu pozdrowienia wraz z błogo-

ce „Barka”, do której ochoczo przyłączyli się wszyscy uczestnicy, zwiędziała spotkanie podsumowujące VII edycję Konkursu Papieskiego „Santo Subito”.

Z uwagi na ogromną liczbę nagrodzonych, podajemy tylko nazwiska zwycięzców poszczególnych kategorii. Wiersz – Natalia Bieniek (SP1), Angelika Pypeć (SP1), Patryk Śliwiak (G4), Dominika Witowicz (I LO). Praca plastyczna – Oliwia Lisowska (SP4), Weronika Wilk (SP1), Katarzyna Jakiela (G2), Iwona Maślak (II LO).

Nagrodzeni i wyróżnieni zostali także uczniowie SOSW, wycho-

Jan Budziaszek szybko nawiązał kontakt ze słuchaczami, okazując się równie charyzmatycznym rekolekcyjnistą jak niegdyś perkusistą...

W tegorocznej edycji konkursu papieskiego udział wzięło 413 uczestników, którzy zgłosili 23 wiersze, 112 prac plastycznych oraz 278 prawidłowo rozwiązane krzyżówki papieskie. A nie było to wcale łatwe – szczegółowe pytania wymagały sporej wiedzy o życiu i pontyfikacie Jana Pawła II

sławieństwem. Nie zabrakło wspólnej modlitwy poprowadzonej przez gościa z Krakowa oraz części artystycznej, w której wystąpili Katarzyna Naleśnik w towarzystwie Tomasza Micka z I LO oraz Piotr Wolwicz, uczeń Społecznej Szkoły Muzycznej. Grana przezeń na trąb-

wankowie świetlicy „Lepsze Jutro”, uczestnicy WZ-Robotnicza, podopieczni środowiskowego Domu Samopomocy w Zagórzcu.

Nagrodzone prace można oglądać na wystawie zorganizowanej przez Oddział dla Dzieci MBP przy ul. Lenartowicza 2.

*W impresji leonurosovej
mieszkańcy jako przedstawiciele
Powiatowego Centrum Wolontariatu
Sanoka i Olchowca.*

MIEJSKA BIBLIOTEKA PUBLICZNA W SANOKU
ODDZIAŁ DLA DZIECI I MŁODZIEŻY
FILIA NR 1 - DĄBRÓWKA
FILIA NR 4 - OLCHOWCE

SANTO SUBITO

ZAPRASZAJĄ NA UROCZYSTE ROZSTAWY
VII EDYCJI KONKURSU PAPIESKIEGO

SANOK

18 MAJA 2012 R.
ZIELONA GÓRA

W PROGRAMIE:
- SPOTKANIE Z
- TWORCĄ KONCERTE
- ROZDANIE NAGROD
- LOSOWANIE NA
- CZĘŚĆ ARTYSTÓW
- WYSTAWA PRAC

PODZIĘKOWANIE

dla P. Czesławy Kurasz

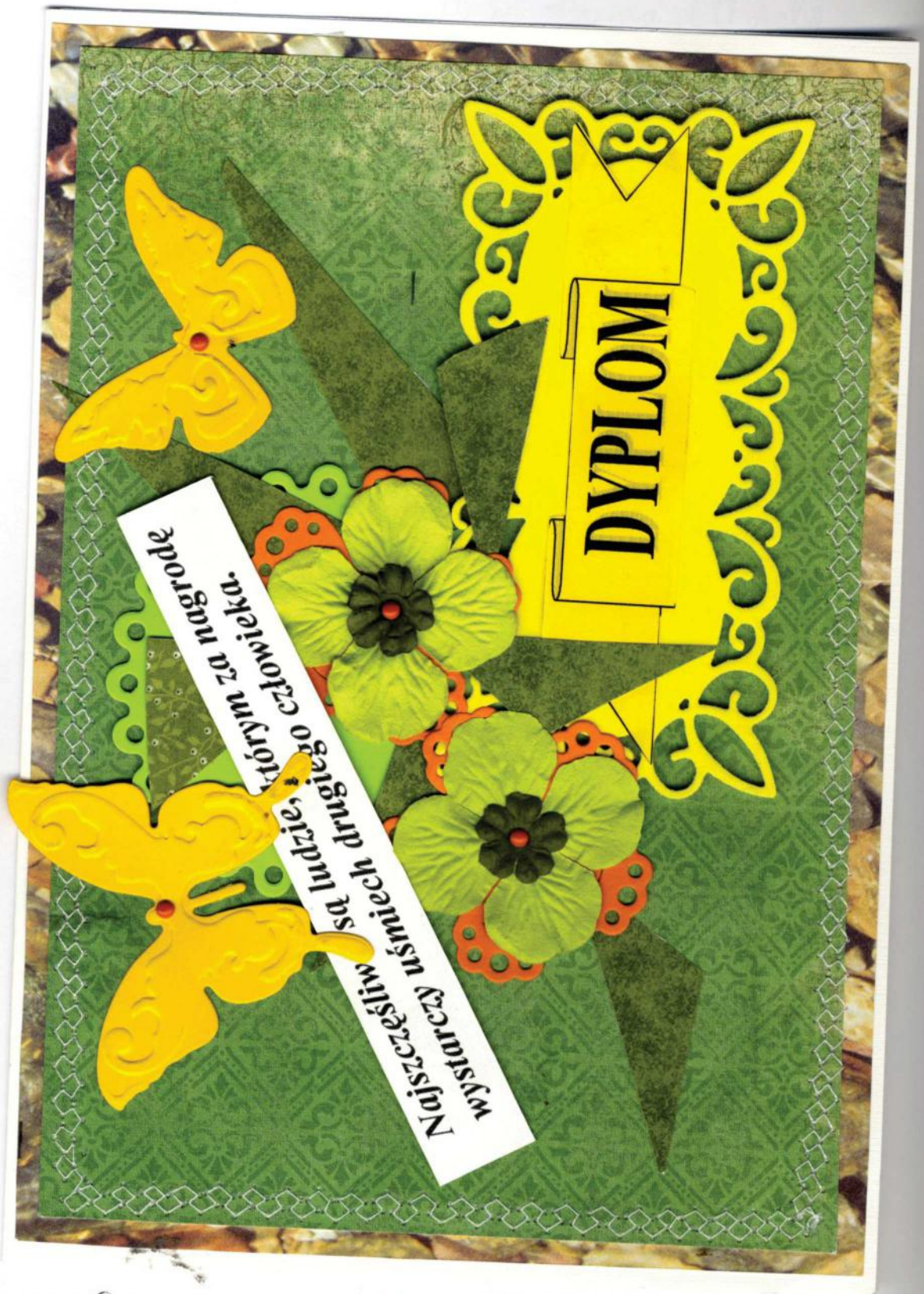
ZA UDZIAŁ W VII EDYCJI KONKURSU PAPIESKIEGO

SANTO SUBITO

ORGANIZATORZY:
MIEJSKA BIBLIOTEKA PUBLICZNA W SANOKU
ODDZIAŁ DLA DZIECI I MŁODZIEŻY
FILIA NR 1 - DĄBRÓWKA
FILIA NR 4 - OLCHOWCE

SANOK, 18 MAJA 2012 R.

Dypłom dla Pani Teresy
 z okazji sukcesu w konkursie na
 bibułkarskich.

Dla Pani

Czesławy Lurasz

*wyraży uznania za pogodę ducha, chęć zmian, optymizm
i zaangażowanie podczas warsztatów bibułkarskich
organizowanych na Uniwersytecie III Wieku w Sanoku*

Gratulacje

Prowadząca

Ewa Szwarczyk

Sanok, dnia 31 maja 2012 r.

PODZIĘKOWANIE

oła
Powiatowego Centrum Wolontariatu

**ZA UDZIAŁ
W KONKURSIE POEZJI ŚPIEWANEJ**

**POEZJA
MOTYLI ŚPIEW**

MIEJSKA BIBLIOTEKA PUBLICZNA
w Sanoku
Filia Nr 1 - Dąbrówka
ul. Piastowska 47

MIEJSKA BIBLIOTEKA PUBLICZNA
w Sanoku
Filia Nr 4 - Olchowce
ul. Przemyska 80

El. Marlowicz

**ORGANIZATOR:
MIEJSKA BIBLIOTEKA PUBLICZNA W SANOKU
ODDZIAŁ DLA DZIECI, FILIA NR 1 - DĄBRÓWKA, FILIA NR4 - OLCHOWCE**

SANOK, 11 czerwca 2012

W samodzielną Biblioteczce Publicznej odbył się kolejny konkurs organizowany przez jej kierownictwo. Był to konkurs piosenek poetyckich. W konkursie wzięli udział uczniowie szkół podstawowych i gimnazjów z terenu miasta i powiatu, oraz młodzież ze szkół ponadgimnazjalnych. Wśród zaproszonych gości Powiatowe Centrum Aktywizacji reprezentowała Danuta Osulko,

Poezja – motyli śpiew

Piosenki z repertuaru Marka Grechuty, Anny Jantar, Ewy Demarczyk, Grzegorza Turnaua, Leonarda Cohena, Anny German zdominowały konkurs poezji śpiewanej zorganizowany w Miejskiej Bibliotece Publicznej, w którym zaprezentowało się kilkudziesięciu miłośników muzyki z Krainy Łagodności.

Kapryśna aura pomieszczenia szyki organizatorom, którzy zmuszeni byli przenieść imprezę z Zielonej czytelnicy do sali wystaw. Choć poziom konkursu był dość wysoki, nie wszystkim udało się opanować tremę i panujący tłok, który zmusił część uczestników do stania na korytarzu. W przepelnionej sali niewiele mogła pomóc życzliwość prowadzących (Julia Gawęł i Oliwier Szwał) oraz jurorów. Komisja konkursowa w składzie: Adam Rymarz – wokalista, trener wokalny, absolwent Akademii Muzycznej w Katowicach, Justyna Filipowicz – uczestniczka „Szanśy na sukces” i Piotr Wołowicz – uczeń Społecznej Szkoły Muzycznej II st., oceniała dobór repertuaru, osobowość wykonawcy,

Nagrodę publiczności otrzymał Jan Szczepański, który zaśpiewał plewając a capella.

muzykalność, poczucie rytmu, dykcję oraz ogólne wrażenie artystyczne. Czas obrad jury wypełniły zabawne skecze w wykonaniu Łukasza Furczaka i Karola Wicińskiego z sanockiego kabaretu „Bez Nazwy”.

Obrady jury trwały dość długo, za to publiczność nie miała problemu z wyborem laureata swojej nagrody – otrzymał ją najmłodszy uczestnik konkursu Jan Szczepański z SP 2, którego nagrodzono gromkimi brawami za zaśpiewane a capella „Bieszczady”. Imprezę zwieńczył występ członków jury i zaproszonych gości: Roberta Handermadera, Kasi Naleśnik i Tomasza Micka.

/K/

Laureaci konkursu:

Szkoły podstawowe – 1. Aleksandra Łyko (SP2), 2. Katarzyna Jezior (SP3)
Gimnazja – 1. Paulina Pieniądz (G Ropienka), 2. Karolina Lorenc, 3. Izabela Kapis (obie G2)
Szkoły ponadgimnazjalne – 1. Malwina Handermander (II LO), 2. Klaudia Jakubowska (ZS1), 3. Dominika Witowicz (I LO)

Relacja z konkursu piosenek poetyckich
 lokalnej „Tygodnik” się w gazecie
 Sanocki

Teraz Powiatowego Centrum Wolontariatu podjęt pierwsze działania związane z kolejną edycją akcji "Szkolne przesłanie". Wśród liderów kolejnej edycji znalazła się ubiegłoroczna liderka Paulina Blukwile i obecnie już jako Studentka PHS 2 oraz razem z LG nr 2 Poznańskiego Karoline i Szymon Paulina. Wymienione osoby dołączą do przesłania swoich kandydatów w internecie.

PCW opłaca konkurs dla wolontariuszy związany z dniem wynagrodzenia wakacyjnego. Jest to konkurs fotograficzny dotyczący ciekawych miejsc odwiedzanych przez wolontariuszy podczas wakacji. Dopuszczalne tematy dotyczące systemu przelotu w formie sierpnia - będą dalej od zainteresowanie konkursem.

W Powiatowym Centrum Wolontariatu pracowały ostatnio starszyski:
Margarita Skitabis 3.10.2011 - 2.11.2012
Obecnie pracuje starszyska Agnieszka Łaszczyńska.

W sierpniu podjęt prace przy 2012 kalendarz
kalendarz 2012
Dariusz Szubko.

Płonące ogniki

13.09.12.

Niektórzy uczniowie II Liceum Ogólnokształcącego dzień zakończenia roku szkolnego (29 czerwca) przeżywali podwójnie; jako uczniowie i jako wolontariusze. W tym właśnie dniu Szkolne Koło Wolontariatu podsumowało rok swojej działalności.

Hokeiści Ciarko PBS Bank KH bardzo cenią sobie działalność charytatywną. Na początku zaprzyjaźnili się z dziećmi SQSW, potem zaangażowali się w akcję „Szlachetnej paczki”, teraz uhonorowali wolontariuszy z II Ogólniaka. Podoba nam się taka twarz naszych sportowców.

– Jako opiekunowie Koła czujemy się dumnie, że w działalność charytatywną na rzecz drugiego człowieka zaangażowało się tak wielu uczniów – powiedziała Iwona Mermer, jedna z trzech opiekunek szkolnego wolontariatu.

Podsumowanie rocznej działalności było okazją do złożenia wszystkim podziękowań i gratulacji. Otrzymali oni dyplomy, zaś świadectwa o działalności oraz nagrody książkowe. Nagrody te

zostały ufundowane przez drużynę sanockich hokeistów CIARKO PBS BANK KH, której przedstawiciele: Maciej Mermer i Przemysław Odrobny przybyli na tę uroczystość, składając wolontariackiej młodzieży gratulacje i wręczając upominki. – Przyznam, że bardzo zaimponowała mi duża liczba uczniów zaangażowanych w działalność wolontariacką. Nie spodziewałem się, że tak wielu młodych ludzi postanowiło częścią

się i swojego życia podzielić z innymi. To bardzo piękny i budujący przykład, a zarazem świadectwo o naszej młodzieży – powiedział Przemysław Odrobny.

W szkole rozstrzygnięty został właśnie konkurs, którego celem było wyłonienie WOLONTARIUSZA ROKU 2012. Decyzją Kapituły został nim Bartosz Jakubowski z klasy I b. – Dzięki temu, że mogę bezinteresownie pomagać innym, kształtuje się moja wrażliwość i myślę, że jestem przez to lepszy. Mając świadomość, iż moja pomoc jest komuś potrzebna, czuję się kimś bardziej wartościowym – powiedział Bartek. Za swą postawę i przyznany tytuł został nagrodzony statuetką w kształcie płonącego ognika, aby przypominała mu, że jego serce ma nieustannie płonąć dla innych. Przy okazji konkursu wyłoniono też grupę najaktywniejszych wolontariuszy Koła. Są to: Adrianna Wojtoń, Kinga Nowicka, Natalia Hędrzak, Olga Roman, Paulina Solecka i Mateusz Folcik.

Gratulując wyróżnionym, dziękowano również tym, którzy zainicjowali działalność wolontariacką w II LO i od początku nią kierują. Grupę tę tworzą opiekunowie Koła: Irena Gil-Storoszczuk, Iwona Mermer i Małgorzata Heichel. Młodzież dziękowała im za oddanie swojego serca i ofiarowanie wolnego czasu dla nich, wolontariuszy. **emes**

O imprezie organizowanej w 150 w dniu 29 czerwca dowiedzieliśmy się z „Tygodnika Sanockiego” w dniu 13 lipca. Trochę przykro, że nie miałem zawiadomienia z Prezesa i Leona PC W. Gratulujemy pomysłu...

Inauguracja pracy wolontariatu, po-
wstającego z połączenia się podzespołów
w poszczególne kategorie wolontariatu.

W drugim tygodniu września odbyło
się zebranie Zarządu PCW, podczas którego
omówiono najważniejsze sprawy, dotyczące
najbliższego okresu działalności - tematyka
szkolenia wolontariuszy w Zboiskach, udział
w dorocznym konkursie „Barwy Wolontariatu”,
udział w akcji „Salachodno Państwo”.

Dyskutowano również o problemach
związanych z pracą wolontariuszy, funkcji
cyh według programu ustalonego na
wielkim zebraniu PCW.

Kolejne szkolenie dla wolontariu-
szy PCW odbyło się w dniach 5-6 paź-
dziernika w Osiedlu „Caritas” w Zbo-
iskach. Podczas zajęć wolontariusze
spotkali się z dyrektorem PCWR - Janem
Bessaliewiczem i wysłuchali wystąpienia
na temat: Rodziny zastępcze
- ocena pracy wolontariuszy; z dyrek-
torem I.O.Z. w Sanoku Holmątem Siem-
balem, który mówił o objawach chorób
i sposobach postępowania w określonych
przypadkach spotykanych przez wolen-
tariuszy. Psycholog Marta Gładysz

Graske prelekcje i przeprowadziła z wolontariuszami rozmowy indywidualne. Temat uświadomienia u młodzieży powrotu kolejnym raz w prelekcji Tadeusza Pióro. Przedstawiciele powołanej policji Monika Głozda, Sulech Sawińska i Tomasz Mankie przeprowadzili warsztaty na temat bezpieczeństwa i samoobrony, a Ewa Gawerczyk i Sylwester Stabryła (plastycy) przeprowadziła warsztaty plastyczne na temat „Trzeci wsi” - rozgólny wybór (I panel) rysunki, plakaty; (II panel) prace bibułarskie, kartki świąteczne.

Warsztaty z zakresu udzielania pierwszej pomocy przeprowadzili Joanna i Marcin Strzalekowie, a wykład o zasadach BHP w wolontariacie wygłosiła Aneta Mielnik.

Gościem szludenia była Anna Stawka - prezes Fundacji „Sanitas”, która przedstawiła wykład na temat „Stwardnia - profilaktyka - świadomość zdrowia”.

Wolontariuszka Polu 2011 Paulina Buzkwicka zaprezentowała relację z akcji „Słachetne Paesko”.

W mini-koncertcie wystąpili laureaci konkursu akordeonowego z PSM w Sawku Seweryn Gajda i Rafał Pędzeli.

Dopędzeniem szludenia był wieczór integracyjny z udziałem wolontariuszy i opiekunów.

W saloniu w Iboisbach ważyli następujący:
Euzyma Papusz, Zdzisława Być, Zofia Kowal-
czyk, Euzyma Kucharska - Schuch, Anna Ko-
pińca, Halina Brudkiewicz, Alicja Boba, Karoli-
na Wernikowska, Karolina Jakubowska, Magdalena
Ciesielska, Olga Pisula, Barbara Maciejowska,
Angelika Kucharska, Natalia Szostak, Euzyma Te-
lorczyk, Anna Gredy, Renata Łoza, Maria
Moraw, Tomasz Trochim, Daniel Stępień,
Franciszek Petryszak, Aleksandra Wojtkowska,
Natalia Babiarz, Janina Krajniak, Janina
Gomczyna, Siemienińska, Angelika Kłos-
kowska, Monika Furda, Amelia Głowa,
Sabina Błasiewicz, Iga Szumilina, Ewelina
Gatka, Ewelina Szejnowska, Izabela Ryd-
licka, Paulina Szelecha, Kinga Wroniak,
Bartosz Jakubowski, Kamil Kowalik,
Magdalena Gzymentowska, Renata Socha,
Kinga Byś, Euzyma Malik, Aneta Kob-
dziej, Irene Gil - Strossowa, Agata Pła-
ziak, Beata Kurosz.

W warsztatach plastycznych
„Trzeźwość - naszemu wyborowi uczestniczyli:
Karolina Pomysłowska, Adrianna Wądek,
Karolina Janowska, Petrycja Cyprian,
Tomasz Szalebski, Justyna Szlame,
Agnieszka Jędrzejewska, Magdalena Szub-
cyn - Szypala, Petrycja Brucnal, Kinga
Kot, Anna Kwolek, Krystyna Brucnal,
Redzińska, Helena Kłunik, Małgorzata Kłunik

Te zdjęcia uczestnicy szkolenia
w Ośrodku „Caritas” w Obornikach

O szkoleniu wolontariuszy przesyła-
liśmy w „Tygodniku Samochim” wy-
danie z dnia 19.10.2012 r.

Pracownicy wolontariusze

Jak co roku, w pierwszych dniach października 65 wolontariuszy sanockich szkół, z Zespołów Szkół nr 1, 2, 3, II Liceum Ogólnokształcącego, studentów PWSZ oraz słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku wzięło udział w szkoleniu, które odbyło się w Ośrodku „Caritas” w Zboiskach. Program szkolenia był bardzo bogaty, dostosowany do zainteresowań i potrzeb uczestników szkolenia.

postępowania w przypadkach, z jakimi wolontariusze najczęściej spotykają się, pomagając swoim podopiecznym. Uczestnicy wzięli również udział w warsztatach plastycznych poprowadzonych przez Ewę Szwarzcyk i Sylwe-

cji młodzieży przez media oraz o konsekwencjach tzw. luźnych związków. Dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie, Jan Paszkiewicz poinformował o zasadach działania rodzin zastępczych, natomiast Tadeusz Pióro wygłosił prelekcję na temat uzależnień. Zgromadzeni spotkali się również z „Wolontariuszką Roku” Pauliną Pluskwik, która tym razem zachęcała do udziału w akcji „Szlachetna paczka”. Wieczór upłynął w bardzo przyjemnej atmosferze, wolontariusze wysłuchali koncertu zwycięzców Międzynarodowego Konkursu Akordeonowego we Włoszech: Seweryna Gajdy i Rafała Pałacznego z Państwowej Szkoły Muzycznej w Sanoku.

Kolejny dzień poświęcono na zajęcia z zakresu ratownictwa medycznego, które poprowadzili: Joanna i Marcin Strzałkowie. Po przyswojeniu wiedzy teoretycznej, młodzież sprawdziła swoje umiejętności, wykonując ćwiczenia praktyczne. Uczestnicy szkolenia wysłuchali również wykładów Anety Mielnik na temat BHP w wolontariacie oraz Anny Nowakowskiej o profilaktyce chorób nowotworowych.

Wolontariusze przyjemnie i pożytecznie spędzili czas w niezwykle malowniczym miejscu, z dala od zgiełku i pośpiechu dnia codziennego, podziwiając piękno przyrody i uroki polskiej złotej jesieni.

Kinga Rogóż, opiekunka koła wolontariatu przy ZS nr 1

Doroczne wyjazdowe szkolenia sanockich wolontariuszy to nie tylko zdobywanie wiedzy i cennych doświadczeń, ale także integracja tego środowiska. Matkuje temu przedsięwzięciu p. Czesława Kurasz, prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu.

Pięcę nad młodzieżą sprawowały opiekunki szkolnych kół wolontariatu: Kinga Rogóż, Bożena Bekier, Irena Gil-Storoszczyk, Agata Lubieniecka-Plaziak i Lucyna Małik. Inicjatorem przedsięwzięcia była prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu Czesława Kurasz.

W pierwszy dzień wolontariusze spotkali się z przedstawicielami Policji, którzy poprowadzili warsztaty na temat bezpieczeństwa i samoobrony, mieli również okazję porozmawiać z dyrektorem sanockiego SP ZOZ, Adamem Siemababem na temat objawów chorobowych i sposobów

strza Stabryłę. Wykonali plakaty na temat „Trzeźwość – rozsądny wybór” oraz kartki i stroiki świąteczne.

Tego samego dnia z wolontariuszami spotkała się psycholog Marta Głód, która swój wykład poświęciła refleksji nad sensem życia, mówiła też o manipula-

Wolontariusze PCW wzięli udział w do-
 rnym konkursie organizowanym przez
 Centrum Wolontariatu w Warszawie "Boszy
 Wolontariatu". W konkursie wzięły udział
 Karoline Jaworska, Anna Brach, Merida
 Moner, Paulina Pluskwił.

FORMULARZ ZGŁOSZENIOWY

1. Nazwa organizacji / instytucji zgłaszającej kandydata do konkursu lub potwierdzającej jego działalność

Równoleżnik Centrum Wolontariatu w Warszawie

2. Adres, telefon, e-mail organizacji

Rynek 1, 38-530 Białka tel 0-1346 52940

wolontariat.bialka@poczta.fm

3. Osoba reprezentująca organizację w kontaktach z organizatorem konkursu; adres, telefon, e-mail:

Carolina Kowalska 793339943 wolontariat.bialka@poczta.fm

4. Imię i nazwisko kandydata lub nazwa grupy wolontariuszy, (wraz z podaniem aktywności zawodowej: uczeń, student, pracujący, bezrobotny, senior - emeryt)

Paulina Pluskwił Student

5. Rok urodzenia wolontariusza w przypadku zgłoszeń pojedynczych kandydatów: 1992

6. Rok, od którego kandydat jest wolontariuszem i wykonuje swoją pracę opisaną w formularzu zgłoszeniowym: 2008

7. Kontakt do kandydata lub przedstawiciela grupy wolontariuszy: adres pocztowy, telefon, e-mail:

Janowice 106B, 38-530 Janowice 725753593

Dla każdego zgłoszenia proszę wypełnić jeden formularz.

Do formularza dołączyć należy opis działalności nominowanej osoby/grupy pod kątem następujących kryteriów oceny: zaangażowanie, innowacyjność, skuteczność, partnerstwo.

Opis powinien być zamieszczony na max. 4 stronach maszynopisu i dołączony do formularza zgłoszeniowego. Opis może mieć dowolną formę np. wspomnienie, relacja, refleksja, pamiętnik itp.

Elektronicznej

nie załączać plików ze zdjęciami,

co kandydata należy przesać do 1 (wg załączonej listy) do dnia organizatorów).

ochronie danych osobowych przez organizatora i o ochronie danych osobowych z 102 883)

regionalnym i/lub ogólnopolskim, w których w zakresie: imię, nazwisko, w, w publikacjach, materiałach

Podpis Paulina

Podpis kandydata

JRS

Nagle przychodzi taka chwila gdy człowiek siada i analizuje swoje życie, wtedy widzę siebie w dwóch różnych osobach. Dwie różne dziewczyny choź niby te same.

Patrząc wstecz przed oczyma mam siebie pięć lat temu, widzę obcą sobie osobę, szesnastolatkę która żyje codziennością, lecz w tym życiu brak jest sensu, brak jest szczęścia. Dziewczyna bez pomysłu na życie, żyjąca tylko domem i szkołą. Nie myśląca o problemach, lecz ciągle szukająca własnego ja? Celu który będzie mnie prowadził, czegoś co będzie mi dawało siłę wstać i cieszyć się życiem.

„Celem życia jest życie z celem”

I nagle na mojej drodze staje jedno słowo „wolontariat”, które wywraca moje życie do góry nogami, całkowicie je zmienia. W tym momencie zaczęłam życie od nowa. Idąc pierwszy raz do mojej Pani Marii, której miałam pomagać nie wiedziałam że od tego czasu będę inną osobą.

Wolontariat każdego dnia wciągał mnie, zmieniał, ulepszał. To była piękna zmiana zwykłej dziewczyny w pewną siebie, szczęśliwą, dojrzałą osobę, która wie czego chce, która całkowicie się czemuś poświęca. Nagle nauczyłam się dawać nie oczekując niczego w zamian. Pani Maria uczyła mnie każdego dnia czegoś innego życia, szczęścia. A ja w zamian dawałam jej tylko uśmiech i zrozumienie. Nauczyła mnie walczyć z problemami, walczyć o marzenia. Dawała mi poczucie że jestem potrzebna, że mogę robić coś dobrego.

Z czasem „zakochałam się w wolontariacie”, w pracy z ludźmi.

„Miłość prawdziwa zaczyna się wtedy kiedy w zamian się niczego oczekuje”.

I zaczęłam dawać z siebie jeszcze więcej, włączyłam się prawdopodobnie we wszystkie akcje. W domu przebywałam mało, ciągle coś robiłam, chciałam pomagać. Moim życiem zaczął kierować wolontariat i chęć pomagania. Każda akcja zostawiała w moim sercu kolejne doświadczenie,

W załączeniu formularz zgłoszeniowy Pauliny Pluskwił oraz wypowiedzi wolontariuszek uczestniczących w konkursie

coś pięknego, umacniała mnie. Już wtedy słyszałam często słowa „dobro powraca”. I powróciło! Z czasem wolontariat stał się moim życiem, tak mnie pochłoniął, że zaczęłam szerzyć idee wolontariatu wśród ludzi. I byłam szczęśliwa gdy widziałam że młodzi ludzie się tym interesują, że jednak młodzież nie jest taka zła jak się mówi, że my też potrafimy robić coś bezinteresownie, że też kochamy pomagać. Niekiedy pytali jak daję radę z tym wszystkim szkoła, wolontariat, orkiestra, straż i piątka rodzeństwa w domu. Odpowiadałam: jak się czegoś pragnie to można z wszystkim dać radę. Z czasem z szarej myszki zmieniłam się, nabrałam wiary w siebie i swoje marzenia. I może moje życie wygląda na piękne, bezproblemowe, szczęśliwe, ale to tylko pozory. Zmartwień mi niestety w życiu też nie brakowało. Wyobrażacie sobie osiemnastolatkę która nagle choruje na guza piersi? Nie... Ja też nie do czasu kiedy to nie zaczęło dotyczyć właśnie mnie. Wtedy mając 18-naście lat nie zdawałam sobie z tego sprawy. Operacja, która nastąpiła szybko, wyniki dobre i dalej bieg, wolontariat, szkoła, życie toczyło się dalej. A teraz pokaże ten sam problem zmieniający się z biegiem czasu. W wieku 20-stu lat wykryto u mnie kolejnego guza. I właśnie wtedy zaczęły się schody. Stres związany maturą, szkołą którą często opuszczałam przez badania, walka o przetrwanie doprowadziły mnie do załamania. To był koszmarny okres w moim życiu. Nagle z silnej dziewczyny zmieniłam się w krucho dziewczynkę, lecz przetrwałam. Nauczyłam się każdy dzień wyciskać jak cytrynę. Nie chciałam podejść do matury, zastanawiałam się czy operacja ma sens, lecz ja upadałam po to by wstać i walczyć od nowa, walczyć do końca. A to że wstałam i zaczęłam walczyć sprawiła kolejną akcję. A mianowicie „Szlachetna paczka”. Pomagałam rodzinom o trudnej sytuacji materialnej. Pochłonęło mnie to, znowu coś mnie motywowało. Jeżdząc po tych rodzinach zaczęłam zauważać jakie oni mają problemy, niektóre z tych dzieci nawet operacje nie mogły ratować a ja wystarczy że poddam się operacji i będzie wszystko dobrze. Na własne oczy widziałam dzieci i ich rodziców, którzy modlą się by każdy nowy dzień nie był ostatnim dniem ich dziecka. Koszmar jaki przeżywają. Dotarło wtedy do mnie, że nie tylko ja mam problemy, że ja mogę walczyć oni niekoniecznie. W pewnej rodzinie było 3 synów chorych na porażenie mózgowe jeden z nich zmarł, przegrał walkę niestety. I wtedy widząc mnie tam z góry zastanawiał się dlaczego ja chcę się tak łatwo poddać. Pomyślałam że te dzieci walczą to dlaczego ja się chce poddać... I wstałam do walki... Wygrałam ją... Poddawałam się operacji, czekałam na wyniki, które oczywiście były dobre. Zdałam maturę. A wiecie dlaczego? Nie byłam

sama. Miałam wspaniałych rodziców, rodzeństwo, nauczycieli, którzy mi pomagali, byli wyrozumiali. Wokół mnie było pełno ludzi dobrego serca, którzy przed operacją dzwonili, trzymali kciuki. Po prostu byli przy mnie...

Myślę że gdyby nie wolontariat dziś nie byłabym tym kim jestem. Nie wygrałabym tej walki. Kontynuując swoją naukę wybrałam Pracę socjalną z resocjalizacją. Chcę pomagać bo jak ktoś kiedyś powiedział:

„Nigdy nie jesteśmy tak biedni, aby nie stać nas było na udzielenie pomocy bliźniemu”.

Teraz mam wokół siebie mnóstwo przyjaciół i jestem szczęśliwa, bo daję coś z siebie nie chcąc nic w zamian. Nie potrzebuje słowa dziękuję wystarczy uśmiech. Podsumowując te cztery lata wiem że nie zamieniłabym tych lat na żadne inne. Wiem też, że gdyby nie wolontariat dziś nie byłabym takim człowiekiem jakim jestem. Cieszę się że jestem jaka jestem. Szczęśliwa...

„Życie to znaczy pomagać innym, trzeba się troszczyć o cudze szczęście by samemu być szczęśliwym”.

Paulina Flisak

Sanok, 30.09.2012r.

Droga Agnieszko!

Piszę do Ciebie list, ponieważ chciałabym się z Tobą podzielić nową historią mojego życia. Ostatnio dużo się zmieniło. Wyobraź sobie, że w mojej nowej szkole prężnie działa Szkolne Koło Wolontariatu. Postanowiłam się do niego zapisać. Byłam zaskoczona, że można tyle dobrego zrobić dla innych.

Wolontariat jest dla mnie w pewnym stopniu oderwaniem od monotonii rzeczywistości. Tak! mój drugi świat, który bardzo szybko polubiłam. Moja praca w wolontariacie polega przede wszystkim na pomaganiu innym, potrzebującym. Teraz pracuję z 12-letnim chłopcem o imieniu Gracjan, któremu pomagam w nauce. Spędzamy miło wolny czas. Bardzo mnie polubił, tak jak ja jego. Zawsze bardzo się cieszy na mój widok. Uważam, że pomoc innym to wspaniała sprawa, która daje niesamowitą satysfakcję zarówno mnie jak i dzieciom oraz możliwość poznania siebie w różnych sytuacjach. Dla mnie największą radością z tego co robię, jest uśmiech na twarzy tego dziecka. Niby tak niewiele a sprawia, że w sercu robi się od razu cieplej. Pomoc innym ludziom od zawsze sprawiała mi wielką radość, dlatego zostałam wolontariuszką. Swoje wolne czas poświęcam przyjaciołom oraz rodzinom, którym pomagam. Często z koleżankami wspólnie się uczymy, spacerujemy i chodzimy do kina. Wolontariat jest dla mnie częścią życia, czymś ważnym. Spotkania z dziećmi i niesienie pomocy sprawia mi dużą przyjemność. Po zakończeniu szkoły chcę dalej kontynuować moją pracę w wolontariacie.

Każdy z nas potrzebuje miłości i wsparcia drugiej osoby. Najbardziej lubię, gdy to co robię przynosi efekty, wiem wtedy, że moja praca nie poszła na marne, a ja mogę czuć się potrzebna innym. To co robię bardzo mi się podoba, pomaga mi się spełniać. Bardzo lubię chodzić do Gracjana, za każdym razem gdy przychodzi widzę w jego oczach uśmiech i zadowolenie. Chodzę do niego 2-3 razy w tygodniu. Wcale mnie to nie obciąża, lecz sprawia przyjemność. Dzięki wolontariatowi mogę odczuwać się od szarej rzeczywistości i poznać wielu wspaniałych ludzi. Jest to także okazja do nabrania nowych doświadczeń i wiedzy. Bardzo polubiłam te zajęcia. Mam czas dla siebie jak i dla innych, którzy pragną pomocy, wysłuchania, zrozumienia i wsparcia. Jest dla mnie czymś bardzo ważnym. To dzięki niemu dowiedziałam się, ile satysfakcji i radości może dać niewielka pomoc drugiemu człowiekowi. Chciałam pomagać potrzebującym, którzy mnie otaczają, a także sprawdzić swoją wytrwałość i umiejętności pracy w grupie.

Bycie wolontariuszką nadaje mojemu życiu głębszy sens i daje mi wiele siły na każdy dzień, i to nie tylko poprzez czerpanie radości, i satysfakcji z możliwości pomocy drugiej osobie. Wolontariat przede wszystkim pozwala mi dostrzegać to, co w życiu jest naprawdę ważne i cieszyć się z każdego dnia. Wolontariat ma wiele wymiarów, ciężko jest ubrać w parę słów całą ideę, która zawiera w sobie zarówno poświęcenie, a nade wszystko otrzymywanie czegoś niezwykłego, słów wdzięczności. Wolontariat jest sposobem na kształtowanie mojego człowieczeństwa. To także spotkanie ludzi, dla których uśmiech, drobny gest potrafi wiele zdziałać. Jest to również wielka szkoła dla tych, którzy zmieniają swój sposób patrzenia na życie, gdzie sprawy dotąd niezauważalne zaczyna się doceniać.

Wolontariat jest dla każdego, nie trzeba się bać zaangażowania, gdyż chęć pomocy jest nieodzowną częścią człowieka. Nikt z nas nie wie do końca co w sobie kryje, jakie ma zdolności i umiejętności. To posługa drugiemu człowiekowi, który znajduje się w trudnym momencie swojego życia. Wolontariat pomaga mi zrozumieć siebie. Doceniam to co mam, co daje mi los. Wszystkie

blahostki, którymi kiedyś się przejmowałam, wydają mi się teraz śmieszne. Moja droga Agnieszko, jak wiesz zawsze byłam skryta, czekałam aż ktoś podejmie jakieś działanie. Natomiast Wolontariat nauczył mnie otwartości, cierpliwości, zaradności, rozwija odpowiedzialność wobec siebie i innych. Pomoc innym daje mi poczucie dobrze wykorzystanego czasu. Dzięki niemu uczę się doceniać to, co mam i cieszyć się życiem, znajdować szczęście w rzeczach małych, prostych. Wolontariat przypomniał mi, o tym, aby żyć tak, jakby każda chwila, każdy dzień był pierwszym i zarazem ostatnim dniem mojego życia. Staram się całą sobą, dostrzegać piękno świata.

Ponieważ zauważyłam, że zaszły we mnie ogromne zmiany, otworzyłam się na drugiego człowieka, dlatego postanowiłam napisać do Ciebie i podzielić się moją radością i przemyśleniami. Agnieszko serdecznie polecam Ci Wolontariat. Dowiedz się czy w [Twojej] szkole też działa takie koło i spróbuj, bo naprawdę warto. Mam nadzieję, że sama będziesz się mogła przekonać.

Podziwiam Cię gorąco i z niecierpliwością czekam na Twój list.

Przesyłam buziaki,
Mariola

W czym tkwi istota prawdziwej pomocy drugiemu człowiekowi?

Zastanawiając się nad sednem i sensem pomocy dochodzę do wniosku, że najważniejsze jest bezinteresowne działanie dla dobra drugiej osoby. Pomaganie to nie praca, dzięki której się zarabia, lecz dawanie czegoś od siebie bez oczekiwania korzyści za ten czyn. Świat potrzebuje ludzi o otwartych sercach i umysłach, którzy potrafią zrozumieć krzywdę ludzką a nie tylko sztytą z niej. Współczesny wolontariusz to już nie tylko biblijny Samarytanin pochylający się nad człowiekiem potrzebującym wsparcia, to osoba aktywna, która w różny sposób może pomagać ludziom. „Kto nie był ni razu człowiekiem, temu człowiek nic nie pomoże”, te słowa Adama Mickiewicza doskonale odzwierciedlają emocje jakimi kieruje się wolontariusz w swojej działalności. Moja przygoda z wolontariatem dopiero się zaczęła.

Często zastanawiałam się co mogłabym zrobić dobrego dla drugiego człowieka. Pomoc w domu w codziennych obowiązkach, udzielanie dodatkowych lekcji koleżankom nie dawały mi wystarczającej satysfakcji. Chciałam czegoś więcej, czegoś z czego będę naprawdę dumna. Zaczęłam naukę w nowej szkole, gdzie było nowe otoczenie, nowi ludzie, nowe radości i problemy. Spotkałam tam pewną dziewczynę, która od lat aktywnie działała w wolontariacie. Podziwiałam jej postawę i to co robiła dla innych, jak im pomagała i cieszyła się tym. Chciałam być taka jak ona. Imponowało mi jej postępowanie i chciałam ją naśladować. Podczas jednej z rozmów, które z nią przeprowadziłam zapytałam co mam zrobić, aby móc zostać wolontariuszką i jak mam pomagać? Jej odpowiedzią były słowa: „Nieważne jak, ważne żebyś zaczęła”. Byłam zaskoczona tą odpowiedzią, lecz dała mi ona dużo do myślenia. Przecież nieważne jak zacznie, czy będzie to pomoc w niesieniu zakupów sąsiadce, czy udział w ogólnopolskiej akcji charytatywnej, ważne żebym po prostu chciała. Chciałam żeby moje życie się zmieniło, żeby nabrało sensu, lecz ciągle zadawałam pytanie jak mam to zrobić? Gdy dowiedziałam się o ogólnopolskiej akcji „Szlachetna paczka” bardzo chciałam zostać wolontariuszką i pomóc rodzinom, które tej pomocy naprawdę potrzebują. Zaangażowałam się więc w wolontariat szkolny, w którym działało wiele osób. Zadaniem wolontariuszy było przeprowadzenie wywiadu z rodziną, dowiedzenie się czego im potrzeba oraz znalezienie sponsora, który mógłby to wszystko zakupić. Byliśmy podzieleni na pary i każdej z nich przydzielono rodziny. Znalezienie sponsora nie było łatwe, ale nie poddawaliśmy się. Po wielu wysiłkach udało się. Pewna pani sama się do nas zgłosiła i zaoferowała pomoc. Gdy do nas zadzwoniła zacytowała Mikołaja Gogola: „Nigdy nie jesteśmy tak biedni, aby nie stać nas było na udzielenie pomocy bliźniemu”. Poruszyła ją ta akcja i postanowiła pomóc, gdy dowiedziała się o naszej rodzinie, w której kobieta miała pięcioro dzieci i wszystko musiała pracować ręcznie, gdyż nie miała pralki. A dwoje jej dzieci zmuszonych było spać na podłodze, bo w domu brakowało pieniędzy na jedzenie.

Telefon chętnie do pomocy pani bardzo nas ucieszył. Świadomość, że są jeszcze ludzie wrażliwi na krzywdę innych i gotowi do wyciągnięcia pomocnej dłoni, napęlił nas nadzieją na lepszą przyszłość i wiarą w człowieka. Powinniśmy pamiętać o słowach Mikołaja Gogola: „Bez pomocy bliźnich sami nie dojdziemy do niczego”.

Razem z koleżanką starałyśmy się pomóc również i drugiej rodzinie, w której 18-letnia zaszła w ciążę i potrzebowała łóżeczka oraz środków pielęgnacyjnych dla dziecka. My jako wolontariuszki musiałyśmy być obiektywne przy przeprowadzaniu wywiadu z rodziną. Nasze pierwsze wrażenie po wejściu do mieszkania było nieco szokujące. Piękne meble, dywany świadczyły o tym, że nie żyje im się najgorzej. Dopiero po dowiedzeniu się o całej sytuacji zrozumieliśmy jakiej ta rodzina potrzebuje pomocy. Mimo usilnych starań nie udało nam się znaleźć sponsora, który mógłby zakupić łóżeczko i środki pielęgnacyjne

na moją pomoc, wsparcie, bo przecież istota prawdziwej pomocy drugiemu człowiekowi tkwi w bezinteresownej pomocy.

„ Życie to znaczy pomagać innym.
Trzeba się troszczyć o cudze szczęście,
by samemu być szczęśliwym ”
Raoul Follereau

Kawlene Jowoske

Kochana Iwonko!!!

Od naszego ostatniego spotkania minęło już wiele czasu, a w moim życiu sporo się zmieniło. Zaczęłam chodzić do nowej szkoły i poznałam wielu ciekawych ludzi. Tęsknię za Tobą, bo minął już rok, gdy ostatni raz się widziałyśmy. Chciałabym Ci tyle opowiedzieć, ale nie wiem od czego mam zacząć, bo wszystko jest takie ważne. Może zacznę od mojej nowej szkoły: Zespołu Szkół nr 1 w Sanoku. Otóż od dawna działa tam Szkoła Koła Wolontariatu, do którego należy wielu uczniów naszej szkoły. Gdy poszłam pierwszy raz na spotkanie wolontariatu troszeczkę się przestraszyłam. Rozmowę prowadziła pani przez Powiatowe Centrum Wolontariatu. Zaskoczyła mnie bardzo duża liczba chętnych, w tym chłopców.

Na początku nie wiedziałam na czym tak naprawdę polega praca w wolontariacie, ale gdy panie profesorki opowiedziały nam dokładniej, to zaczęło mi się bardziej podobać. Kolejne spotkanie było na temat „szlachetnej paczki”. Zebraliśmy się wszyscy w jednej z sal i przydzielili nam rodziny, którym mieliśmy pomóc, nie tylko finansowo, ale także duchowo. Ja byłam wolontariuszem wspomagającym, ponieważ nie jestem pełnoletnia. Byłam pod opieką dziewczyny z II LO. Gdy przydzielili nam dwie rodziny mieliśmy iść do nich i zadać kilka pytań oraz sporządzić ankietę dotyczącą tego, co potrzebują, a przede wszystkim porozmawiać z nimi. Gdy poszliśmy do jednej z rodzin drzwi otworzyła nam kobieta, która uprzejmie zaprosiła nas do mieszkania, a koleżanka przedstawiła sprawę w jakiej przyszłyśmy. Kobieta nie wiedziała na początku co ma powiedzieć, ale gdy porozmawiała ze swoim mężem odmówiła nam. Nie chciała pomocy, mimo iż jej naprawdę potrzebowała. Odmawiając kierowała się opinią innych m.in. sąsiadów. Prawdopodobnie obawiała się, że jeżeli dowiedzą się, że szuka w ten sposób pomocy to będą ich wytykać palcami. Szczegółem przdziwiło mnie to, ponieważ mając szansę na pomoc po prostu ją odrzucił. Wieczorem poszliśmy do drugiej rodziny i gdy zapukałyśmy do drzwi otworzył nam mężczyzna na wóku inwalidzkim. Zaprosił nas do środka i zaoferował herbatę. Koleżanka zaczęła rozmawiać i zadawać pytania typu: Czego mu brakuje? Co jest Jego największym marzeniem? Mężczyzna zaczął wymieniać rzeczy, które uważał, że będą mu potrzebne. Nie wymienił żadnych sprzętów AGD tylko produkty, które mają dłuższy okres ważności takie jak: mąka, kasza, mleko, herbata. Zgadnij jakie marzenie może mieć taki mężczyzna? Gdy go zapytałyśmy, to odpowiedział, że chciałby dostać czekoladę, bo sam sobie nie może jej kupić. Nie wystarcza mu nawet na podstawowe produkty, dlatego nie może sobie pozwolić na bez troskie wydawanie pieniędzy. Historia tego człowieka naprawdę wzruszyła mnie i moją koleżankę. Gdy tylko opuściliśmy Jego mieszkanie zaczęłyśmy szukać sponsora. Nie było łatwo go znaleźć, ale z czasem udało się. Szlachetna paczka miała dotrzeć na miejsce przed świętami, więc umówiliśmy się z darczyńcą i odebrałyśmy paczkę, po czym zaniósłszy ją do domu tego mężczyzny. Jego reakcja na tak mały gest była niezwykła. Nie wiedział co powiedzieć. Widać było, że się nie spodziewał, był zaskoczony. Gdy wyjął z paczki czekoladę ucieszył się. Muszę Ci powiedzieć, że wzruszyłałam się, ponieważ my mamy czekoladę na ca-

dzień, a nie zdawałam sobie sprawy, że istnieją ludzie, dla których czekolada jest prawdziwym rarytasem.

Piszę Ci o wolontariacie, ponieważ uważam, że Ty również doskonale realizowałabyś się w takich akcjach i czerpałabyś z tego niemałą satysfakcję. Pomyśl nad tym. Może gdy przyjedziesz zapiszesz się do wolontariatu i podobnie jak ja i moi znajomi będziesz pomagać potrzebującym? Jestem pewna, że sobie poradzisz. Działa to podobnie jak pomoc w świetlicy. Pamiętasz jak czytałyśmy maluszkom książki, bawiłyśmy się z nimi, a potem uczyłyśmy ich czytać i pisać. Ja pomagam nadal. Chodzę dwa razy w tygodniu, a czasem nawet trzy razy po szkole z moją koleżanką z klasy do dzieci, które mają problemy z nauką. Gracjan jest 12-letnim chłopcem, który interesuje się sportem, natomiast Emilka jest 9-letnią dziewczynką, która potrzebuje miłości i zainteresowania jej osobą. Obecnie nie mieszkają z rodzicami, lecz z dziadkiem, który jest już w podeszłym wieku i raczej nie zastąpi im rodziców. Emilka ma kłopoty w nauce, ale myślę, że bardziej potrzebuje wsparcia drugiej osoby niż liczenia i pisanie. Mariola uczy Gracjana matematyki i angielskiego, a ja Emilka liczenia i pisanie. Ona jest taką małą, niewinną i słodką dziewczynką. Lubię spędzać z nią popołudnia. Narysowała nawet dla mnie obrazek. Bardzo chciała, żebym go powiesiła nad łóżkiem, aby przypominał mi o niej. Wiesz jak się wzruszyłam, gdy powiedziała mi, że mnie kocha?

Wolontariat to wspaniały pomysł. Mogę pożytecznie i przyjemnie spędzać czas i jednocześnie mieć radość i satysfakcję z udzielonej pomocy. W tym roku włączyłam się również do akcji Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Razem z wolontariuszami zbierałam pieniądze na pompę insulinową dla kobiet w ciąży. Gdy kwestowałam czułam, że mogę pomóc i ktoś dzięki temu będzie mógł być leczony. Życie jest przecież najważniejsze.

P.S.

Mam nadzieję, że wkrótce się zobaczymy. Więcej szczegółów opowiem Ci gdy wrócisz.

Z pozdrowieniami Ania

39. Szkolenie wolontariuszy w Zboiskach
Osoby zaangażowane w przeprowadzenie
zajęć Anny Mary od Leny PCW podziękowanie.

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU
W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

Szanowna Pani
Aneta Mielnik

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku serdecznie dziękuje za stałą współpracę i kolejne spotkania w ramach szkolenia wolontariuszy w Ośrodku „Caritas” w Zboiskach dniach 5-6.10.2012 r. i przeprowadzenie wykładu na temat „ BHP w wolontariacie”.

Spotkania te cieszą się bardzo dużym zainteresowaniem i są one bardzo potrzebne wolontariuszom.

Dziękuję za wspieranie naszych inicjatyw i idei wolontariatu.

Życzymy wiele sukcesów zawodowych i pomyślności w życiu osobistym.

Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU
W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

Sz. P.

Szanowni Państwo
Komenda Policji
w Sanoku

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku składa podziękowania za udział pracowników Komendy Policji w szkoleniu wolontariuszy w Ośrodku „Caritas” w Zboiskach dniach 5-6.10.2012 r.

Dziękuję za wspieranie szlachetnej idei wolontariatu i pomoc w kształceniu kadry młodych wolontariuszy.

Gracyny wprę... o pełnione podziękowańi dla
Przesyłamy wyrazy szacunku oraz życzenia sukcesów w pracy zawodowej i życiu osobistym.

Liczymy na dalszą współpracę w realizacji wielu wspólnych, naszych celów.

Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU
W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

Szanowny Pan
Tadeusz Pióro

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku serdecznie dziękuje za stałą współpracę i kolejne spotkania w ramach szkolenia wolontariuszy w Ośrodku „Caritas” w Zboiskach dniach 5-6.10.2012 r. i wygłoszenie prelekcji na temat „ Uzależnienia ludzi młodych”.

Spotkania te cieszą się bardzo dużym zainteresowaniem i są one bardzo potrzebne wolontariuszom.

Dziękuję za wspieranie naszych inicjatyw i idei wolontariatu.

Życzymy wiele sukcesów zawodowych i pomyślności w życiu osobistym.

Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku

Kurasz
Czesława Kurasz

Sanok 17 października 2012

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU
W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

Szanowny Pan
Dyrektor PCPR
w Sanoku
Jan Paszkiewicz

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku serdecznie dziękuje za stałą współpracę i kolejne spotkania w ramach szkolenia wolontariuszy w Ośrodku „Caritas” w Zboiskach dniach 5-6.10.2012 r. i wygłoszenie prelekcji na temat „ Rodziny zastępcze – ocena pracy wolontariuszy”.

Spotkania te cieszą się bardzo dużym zainteresowaniem i są one bardzo potrzebne wolontariuszom.

Dziękuję za wspieranie naszych inicjatyw i idei wolontariatu.

Życzymy wiele sukcesów zawodowych i pomyślności w życiu osobistym.

Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku

Kurasz
Czesława Kurasz

Sanok 17 października 2012

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU
W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

Szanowny Pan
Dyrektor SP ZOZ
w Sanoku
Adam Siembab

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku serdecznie dziękuje za uczestnictwo oraz za wygłoszenie wykładu na temat objawów chorobowych i sposobów postępowania z jakimi wolontariusze najczęściej spotykają się, pomagając swoim podopiecznym podczas szkolenia wolontariuszy w Ośrodku „Caritas” w Zboiskach dniach 5-6.10.2012 r.

Przedstawiona tematyka spotkała się z żywym zainteresowaniem uczestników szkolenia.

Jest to dowód wspierania szlachetnej idei wolontariatu i naszych działań, za co jesteśmy bardzo wdzięczni.

Przesyłamy wyrazy szacunku i serdeczne życzenia dalszych sukcesów w pracy zawodowej oraz pomyślności w życiu osobistym.

Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku

Czesława Kurasz

Sanok 17 października 2012

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU
W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

Szanowna Pani
Anna Nowakowska

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku wyraża serdeczne podziękowania za udział w szkoleniu wolontariuszy w Ośrodku „Caritas” w Zboiskach dniach 5-6.10.2012 r. i wygłoszenie prelekcji na temat „Nowotwór – profilaktyka – świadomość zdrowia.”

Przedstawiona tematyka spotkała się z dużym zainteresowaniem uczestników szkolenia.

Dziękuję za wspieranie idei wolontariatu i zapraszamy do współpracy w realizacji wielu naszych wspólnych celów.

Życzymy wiele owocnych działań dla stowarzyszenia „Sanitas” oraz pomyślności w życiu osobistym.

Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku

Czesława Kurasz

Sanok 17 października 2012

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU
W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

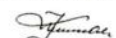
Szanowna Pani
Ewa Szwarczyk

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku wyraża podziękowania za udział w szkoleniu wolontariuszy w Ośrodku „Caritas” w Zboiskach dniach 5-6.10.2012 r. i przeprowadzenie warsztatów z : wyrobów bibułkarskich, kartek okolicznościowych.

Tematyka cieszyła się dużym zainteresowaniem uczestników szkolenia.

Życzymy wielu sukcesów pracy zawodowej i wszystkiego dobrego w życiu osobistym.

Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku

Czesława Kurasz

Sanok 17 października 2012

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU
W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

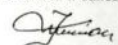
Sz. P.
Monika Hędrzak
Łukasz Sowiński
Tomasz Menka

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku wyraża wdzięczność za udział w szkoleniu wolontariuszy w Ośrodku „Caritas” w Zboiskach dniach 5-6.10.2012 r. i wygłoszenie wykładu i prezentacji „Reaguję bezpiecznie się czuję”.

Przedstawiona tematyka wzbudziła duże zainteresowanie i stanowi istotną pomoc w kształceniu młodych wolontariuszy.

Dziękuję za wspieranie naszych inicjatyw i idei wolontariatu, życzymy dalszych sukcesów w pracy zawodowej i pomyślności w życiu osobistym.

Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku

Czesława Kurasz

Sanok 17 października 2012

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU
W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

Sz.P.
Seweryn Gajda
Rafał Pałacki

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku dziękuje za uczestnictwo w szkoleniu wolontariuszy w Ośrodku "Caritas" w Zboiskach dniach 5-6.10.2012 r.

Wyrażamy wdzięczność za uświetnienie spotkania swoim występem artystycznym.

Była to okazja do pogłębienia doznań duchowych i wrażliwości uczestników.

Życzymy wielu sukcesów i rozwoju kariery artystycznej.

Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku

Czesława Kurasz

Sanok 17 października .2012

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU
W SANOKU

PODZIĘKOWANIE

Szanowni Państwo
Joanna Strzałka
Marcin Strzałka

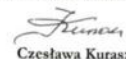
Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku składa podziękowania za udział w szkoleniu wolontariuszy w Ośrodku „Caritas” w Zboiskach dniach 5-6.10.2012 r. i przeprowadzenie warsztatów udzielania pierwszej pomocy.

Realizacja tej niezwykle ważnej tematyki spotkała się z żywym zainteresowaniem wolontariuszy.

Dziękuję za wspieranie idei wolontariatu i naszych działań.

Życzymy wiele sukcesów zawodowych i pomyślności w życiu osobistym.

Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku

Czesława Kurasz

Sanok 17 października .2012

na zdjęciu: uczestnicy szkolenia wolontariuszy
w Zboiskach

Chętnie ci pokazamy wyleomane podłogi me szklone w ibislocach

Wolontariuszka Paulina Pluskwik zadeklarowała -
może uczestniczyć w akcji „Zwykły Bohater” organi-
zowanej przez telewizję TVN. Zgłoszenie do konkursu
są przyjmowane wg 3 kategorii: ucieśnienie,
inicjatywa, bohaterstwo. Paulina zgłosiła swoją
kandydaturę w kategorii inicjatywa.
Rekomendacja dla Pauliny jest następująca.

Zwykłym bohaterem jest Paulina Pluskwik z mojej miejscowości nie daleko Sanoka. Pojawiła się wśród wolontariuszy Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku w ostatnim okresie i w roku 2011 została wybrana Wolontariuszką Roku.

Sama bohaterka ocenia jako coś niezwykłego przemianę, jaką w niej dokonała się pod wpływem wolontariatu. „Przed pięcioma laty byłam 16-latką, która żyła codziennością, nie miałam pomysłu na życie, na szczęście, szukała własnego „ja” pomiędzy szkołą a domem. Szukałam sensu życia i celu w życiu. Wolontariat wyrócił moje życie do góry nogami, w tym momencie zaczęłam żyć od nowa. Nie wahałam się ani przez chwilę, chciałam pomagać, ale do tej pory nie miałam takiej możliwości. Już po pierwszym spotkaniu.

Paulina – twierdzi, że jej podopieczna uczyła ją każdego dnia czegoś innego – życia, szczęścia. Nauczyła ją walczyć z problemami, walczyć o marzenia. Dawala jej poczucie, że jest potrzebna, że robi coś bardzo dobrego. Paulina „zakochała się” w wolontariacie, w pracy z ludźmi. Paulina twierdzi że, „miłość prawdziwa zaczyna się wtedy, kiedy w zamian się niczego nie oczekuje”.

Paulina zaczęła dawać z siebie coraz więcej. Włączyła się niemal we wszystkie akcje organizowane przez wolontariat. Były to wielokrotne kwesty na rzecz Towarzystwa im. Świętego Brata Alberta, w czasie których myślała o tym jak skutecznie pomóc tym, którym się nie poszczęściło w życiu, zabrakło im rodzinnego szczęścia i dachu nad głową.

Dołączyła się kilkakrotnie do gorących serc uczestniczących w akcjach Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, czerpiąc stad siłę i radość do dalszego pomagania chorym i biednym.

Brała udział w zbiórkach żywności z myślą o najuboższych w myśl kwesta „Podziel się posiłkiem”.

W ubiegłym roku była liderką akcji „Szlachetna Paczka”. Mimo osobistych problemów poświęciła się tej akcji bez reszty.

Patrząc z bliska na problemy ludzi ubogich, chorych, przeżywających koszmar bezradności w walce z okrutnym losem. Paulina dostała taki zapas energii, że nie tylko uszczęśliwiła wiele osób, ale sama pokonywała swoje słabości, pokonała problemy, zdała maturę.

Przed maturą uczestniczyła jeszcze, w akcji „Ziemia Sanocka dla Szpitala”, która kolejny raz była poświęcona gromadzeniu środków na polepszenie warunków leczenia i zakup sprzętu dla pacjentów sanockiego szpitala.

Zanim pożegnała się ze szkołą Paulina zorganizowała koncert charytatywny na rzecz chorej koleżanki Zuzi. Paulina była motorem wszystkich działań z przesłaniem, że młodzież chce pomagać, robić coś dobrego, chce wesprzeć chorego, okazać serce koleżance. Paulina stwierdziła że, wolontariat zmienił jej charakter, zaczęła z uwagą patrzeć na problemy innych ludzi, nauczyła się jak cieszyć się życiem, walczyć o marzenia, pomagać, być dobrym człowiekiem.

Paulina po maturze wybrała kierunek studiów – praca socjalna z resocjalizacją - bo dalej chce pomagać.

Znów jest liderka „Szlachetnej Paczki” i jest szczęśliwa, że może to robić.

Wyróżnienie Wolontariusza Roku 2011 to nie przypadek. Paulina to zwykły bohater, bo zwykle i codziennie myśli, głównie o innych, spieszy się, by pomóc każdemu, kto tej pomocy potrzebuje. Pozostaje nam tylko wierzyć, że dobro wróci do niej w sposób zwielokrotniony i wspierając ją duchowo.

Podsumowując działalność PC w r. 2012
nie sposób nie wspomnieć o decyzjach,
które kierowali nie przez Komitet
1% podatku od dochodów. Długo pochodzi
z informacji uzyskanej z Urzędu Skarbowego
w Gdańsku. Darczyńcy to: Czesław Kurat,
Bożena Belcer, Stefan Osenkowski, Monika
Meciejewicz, Bartłomiej Biega, Marian
Grecki, Paweł Józefczyk, Jan Kozioł, Maryla
Kopiec, Andrzej Subojewski, Irene Sade,
Jadwiga Tobas, Stanisław Machaj, Elżbieta
Sośnicka, Janina Wętkowicz, Damien
Kurasz, Daniel Bar, Jadwiga Smorąg,
Magdalena Hipner, Marcin Janowski, Szymon
Bostare. Ogółem kwota: 1446,60 zł.

Darczyńcy dokonali podziękowanie
z zyczeniem świątecznym i noworocznym
od Urzędu Powiatowego Centrum Kultury

W pierwszym miesiącu listopada
i grudnia odbył się kolejny kurs
z zakresu zdrowego żywienia. Muzyczne
gawiedzi, że były to spotkania integracyjne,
między innymi, ponieważ brało
w nich udział zarówno seniorzy jak i uczniowie
wieki schyłku średnich. W kursie uczestniczyli:

Symfonia smaków!

Wolontariusze nie tylko pomagają, ale i podnoszą swoje kwalifikacje, uczestnicząc w szkoleniach. Jednym z nich był kurs gastronomiczny w „Ekonomiku”, zakończony wspólną degustacją przygotowanych potraw.

W szkoleniu brało udział 25 wolontariuszek różnych pokoleń – od uczennic szkół ponadgimnazjalnych po słuchaczki Uniwersytetu III Wieku. Kurs obejmował 26 godzin zajęć, prowadzonych przez Krzysztofa Indyka. – Tematem przewodnim była „Symfonia smaków potraw śródziemnomorskich”. To kuchnia bardzo zdrowa, ale rzadko przez nas wykorzystywana. Dlatego też starałem się zaproponować potrawy, które mają szansę wejść do naszego menu. Być może panie, z którymi

pracowałem, elementy tej kuchni wykorzystają już na wigilijnych stołach – powiedział profesor.

Podczas imprezy kończącej szkolenie wszyscy zjadali się daniami przygotowanymi przez wolontariuszki. Wymienić można choćby naleśniki z musem warzywnym, sałatki czy dietetyczne kremy. Uczestniczki kursu zgodnie podkreślały, że nabyte umiejętności będą mogły wykorzystać także w pracy na rzecz wolontariatu, przygotowując posiłki dla swoich podopiecznych. (bb)

Dania przygotowane przez uczestniczki kursu smakowały wybornie.

O przebiegu kursu oraz jego uroczystym zakończeniu napiszę w „Tygodniku Sanockim” w świątecznym wydaniu
Jisna

w pacce semiest-
ozene zostaly wypowic-
dzi me temat kursu
autorskie Prasas
PCW oraz uczestniczek

Grażyna Papisz: – Choć jestem doświadczoną gospodynią, sporo się nauczyłam, także zasad zdrowego odżywiania. Kurs był też dla nas okazją do integracji z młodszymi wolontariuszkami. Współpraca międzypokoleniowa układała się świetnie.

Adrianna Wojtoń: – Poznałam wiele wskazówek kulinarnych, na które nigdy bym nie wpadła. Dzięki temu będę mogła urozmaicić potrawy przygotowywane w domu. Nabyte umiejętności przydadzą się na studiach, na które wybieram się w przyszłym roku.

CHWALIMY: Sanocką młodzież za coraz większą wrażliwość społeczną. Najbardziej przejawia się ona właśnie teraz, w okresie przedświątecznym. Z rozmachem kontynuowana jest akcja „Mikołaje z I Ogólniaka”, docierająca do kilkuset dzieci. Święty Mikołaj pojawia się także w schronisku dla bezdomnych im św. Brata Alberta, w szpitalu u dzieci, w Społecznym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym i wielu innych miejscach. Rozkręca się „Szlachetna Paczka”, którą w tym roku w Sanoku i okolicy otrzymało 37 pilnie potrzebujących pomocy rodzin. Kwitnie wolontariat, zwłaszcza jego szkolne i uczelniane koła. Wzruszające są akcje pomocy chorym dzieciom, w które fantastycznie angażuje się właśnie młodzież. Powoli do wszystkich zaczyna docierać prawda, że człowiek jest tyle wart, ile daje z siebie drugiemu człowiekowi. Z tego cudownego klimatu korzystają nawet nasi czworonożni przyjaciele, gdyż nie pozostajemy także obojętni na akcje i apele Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami. Niech tak już zostanie. Przez wszystkie 365 dni kolejnego roku!

Rzeszów, 17 grudnia 2012 roku

„Dopiero wtedy osiąga się wielkość i wtedy się ona ujawnia, gdy człowiek umie służyć”

(Kard. Stefan Wyszyński)

**Szanowna Pani
Czesława Kurasz**

Podsumowanie Europejskiego Roku Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej jest szczególną sposobnością do przekazania Pani wyrazów uznania i podziękowania za zaangażowanie w działania na rzecz aktywizacji osób starszych w różnych dziedzinach życia.

Niewątpliwie taka praca na rzecz drugiego człowieka jest wyrazem szacunku dla jego godności i urzeczywistnieniem idei solidarności.

Proszę przyjąć najserdeczniejsze życzenia – w życiu codziennym życzliwości i uznania ze strony innych oraz satysfakcji z podejmowanych działań, a także nieustannej motywacji do podejmowania nowych wyzwań.

Z wyrazami szacunku

Elżbieta Łukacjewska

Renata Butryn

Renata Butryn
Posel na Sejm RP

Teresa Kubas-Hul

PRZEWODNICZĄCA SEJMIKI
WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
Teresa Kubas-Hul

W Starostwie Powiatowym w Przemyślu w dniu 1 września 2012 r. odbyła się Międzynarodowa Konferencja Pt. „Rola Uniwersytetów Trzeciego Wieku w aktywizacji społecznej osób w wieku 50+”, zorganizowana przez Starostwo Powiatowe w Przemyślu i Punkt Informacyjny „Europe Direct” w Przemyślu przy współpracy z Przemyskim Uniwersytetem Trzeciego Wieku.

Konferencja odbyła się w ramach obchodów 2012 roku - Europejskiego Roku Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej w gronie partnerów międzynarodowych powiatu przemyskiego. W konferencji uczestniczyło przeszło 70 osób, w tym 5-osobowa delegacja z niemieckiego powiatu Saarpfalz, 4-osobowa delegacja z węgierskiego województwa Heves, 4 osobowa ukraińska delegacja z Tarnopola i Iwanofrankowska, oraz przedstawiciele prawie wszystkich uniwersytetów trzeciego wieku z całego województwa podkarpackiego, w tym blisko 30-osobowa grupa przedstawicieli Przemyskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

W programie Konferencji znalazły się prezentacje doświadczeń w pracy uniwersytetów trzeciego wieku w Polsce, Niemczech, na Węgrzech i na Ukrainie. Przewidziano również czas na dyskusje i wymianę informacji na temat najlepszych praktyk i nowych form działania. Uczestnicy Konferencji mogli dowiedzieć się, w jaki sposób osoby w starszym wieku w innych krajach spędzają czas – uczestnicząc w zajęciach organizowanych przez UTW. W czasie przerw między prezentacjami dodatkową atrakcją były występy niemieckiego zespołu tańca ludowego z powiatu Saarpfalz oraz przemyskiego barda (przedstawiciela Przemyskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku) – śpiewającego nastrojowe ballady. Spotkanie przedstawicieli UTW z różnych krajów umożliwiło nie tylko pozyskanie wiedzy o innych UTW, ale również pozwoliło na nawiązanie bezpośrednich kontaktów i znajomości, które powinny zaowocować dalszym rozwojem współpracy międzynarodowej i realizacją wspólnych projektów. Uczestnicy Konferencji otrzymali materiały konferencyjne oraz uczestniczyli we wspólnym obiedzie. Konferencji towarzyszyła wystawa prac artystycznych (obrazów, rękodzieła), wykonanych w ramach zajęć Przemyskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku, przez jego uczestników.

Zaproszenie na konferencję

Europejski Rok **Aktywności Osób Starszych**
i **Solidarności Międzypokoleniowej 2012**

Posel do Parlamentu Europejskiego
Elżbieta Łukacijewska

Posel na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Renata Butryn

Przewodnicząca Sejmiku
Województwa Podkarpackiego
Teresa Kubas-Hul

mają zaszczyt zaprosić

Sz.P. CZESŁANA KURASZ

na konferencję pt. *

„Podsumowanie Europejskiego Roku Osób Starszych”

która odbędzie się **17 grudnia 2012 roku o godz. 10:00**

w Kompleksie Naukowo-Dydaktycznym Centrum Mikroelektroniki i Nanotechnologii
Uniwersytetu Rzeszowskiego przy ul. Pigoń 1 w Rzeszowie

Plan konferencji

- 9:30** Rejestracja Uczestników Konferencji
- 10:00** Otwarcie Konferencji i powitanie Uczestników przez **Elżbietę Łukacjewską**, Posel do Parlamentu Europejskiego, **Renatę Butryn**, Posel na Sejm RP, **Teresę Kubas-Hul**, Przewodniczącą Sejmiku Województwa Podkarpackiego

Panel I - „Wykluczenie cyfrowe”

- 10:10** Polska Cyfrowa Równych Szans /Program Latarnik Polski Cyfrowej
- 10:30** Pakiet dla Seniora /firma **Orange**
- 10:40** Podsumowanie Pracy Parlamentarnego Zespołu do spraw UTW
- 11:00** Przerwa

Panel II - „Nigdy nie jest za późno... na aktywną starość”

- 11:10** Udział w życiu społecznym /**Czesława Kurasz** z UTW w Sanoku
- 11:30** Promocja samodzielności - promocja zdrowia i profilaktyki zawodowej /**Anna Łyczko**, Koordynator Koła Podkarpackiego Europejskiego Stowarzyszenia Promocji Aktywności Ruchowej 50+

Panel dyskusyjny

- 12:10** Opłatek

Spotkałam Anioła...

Maria Pospolita, dyrektor Zespołu Szkół nr 1

Anioła na swej drodze spotkałam niejedyn raz w różnych miejscach Polski. Mój Anioł ma różne twarze, to twarze dobrych, życzliwych, bezinteresownych ludzi, którzy robią wiele dla innych. Sanockim Aniołem jest dla mnie pani Czesława Kurasz, kobieta o niezwykłej dobroci, wrażliwości, która potrafi skupić wokół siebie fantastycznych młodszych i starszych ludzi po to, by działać na rzecz osób słabszych, chorych, samotnych. Nie przechodzi obojętnie obok żadnego ludzkiego nieszczęścia.

Jest w niej jakaś magia, szczególny dar, „anielskość”, która sprawia, że dla idei wolontariatu potrafi zjednać ludzi, którzy wspierają organizację finansowo czy merytorycznie. Mnie „kupiła” w dniu, w którym się spotkałyśmy

– w połowie sierpnia 2001 roku, zanim jeszcze powstało Powiatowe Centrum Wolontariatu. Była jedną z pierwszych osób, które poznałam po przyjeździe do Sanozka.

I myśl, że jeśli tu są tacy ludzie, to na pewno będzie mi dobrze. I... jest!

Jedynie takie

Choć w okresie bożonarodzeniowym odbywają się dziesiątki przedstawień jasełkowych, tych akurat nie mogliśmy nie zauważyć. Chodzi o przedstawienie „Za jeden uśmiech” w wykonaniu osób niepełnosprawnych intelektualnie z Warsztatów Terapii Zajęciowej przy ulicy Robotniczej.

Bierze w nim udział trzydziści osób, z różnym stopniem niepełnosprawności intelektualnej, od lekkiej do znacznej, w wieku od 20 do około 50 lat. Aktorzy świetnie poradzili sobie z zadaniem, opanowując wcale nietatwe teksty i pastorałki. Próby trwały przez dwa miesiące, czasem nawet dwa razy dziennie! – Aktorzy i instruktorzy ćwiczyli wytrwale, powtarzając całość dziesiątki razy – opowiada Marzena Szuwała, kierowniczka warsztatów. Owocem wspólnego trudu jest

piękne i poruszające przedstawienie, które było prezentowane różnym gościom, z różnych okazji. Obejrzeli je m.in. laureaci konkursu plastycznego MBP oraz wolontariusze Powiatowego Centrum Wolontariatu. Dodatkowym atutem przedstawienia są piękne stroje, które powstały w pracowni krawieckiej i scenografia.

– To już nasza tradycja od dziesięciu lat. W przedstawieniu biorą udział wszyscy chętni. Jeśli naprzykład ktoś nie mówi, po

Piękne stroje, scenografia, wspaniała gra aktorska – to największe atuty jasełkowego przedstawienia WTZ.

prostu dostaje niemałą rolę. Najważniejsze, że może zaprezentować się na scenie i sprawia mu to radość. W okresie świątecznym gramy aż dziesięć przedstawień – dodaje pani Marzena.

W Jasełką przygotowały panie: Edyta Frycz, Iza Kamińska, Anna Słuszkiewicz, Maria Bury, Dorota Oklejewicz. Chylimy czoła!

Szanowni Państwo,

Spotykamy się dzisiaj w szczególnym dniu dla społeczności wolontariuszy – w Międzynarodowym Dniu Wolontariusza. Dzień ten został ustanowiony przez UNESCO w 1981r. Powiatowe Centrum Wolontariatu obchodzi ten dzień po raz 12.

Witam w sposób szczególnie serdecznie szanownych gości, członków zarządu oraz opiekunów poszczególnych kół wolontariatu.

Witam wszystkich wolontariuszy, a szczególnie ciepło i serdecznie tych, którzy rozpoczęli we wrześniu br. swoją przygodę z wolontariatem.

Dzisiejszy dzień stanowi okazję do podziękowań – przede wszystkim wolontariuszom, którzy w sposób bezinteresowny poświęcają swój czas dla drugiego człowieka, pomagając w różnoraki sposób .

Wielu z Was podchodzi do tych obowiązków z wielkim zaangażowaniem i pasją. Wielu nawet po zakończeniu nauki w szkole kontynuuje misję wolontariusza. Najlepsi otrzymują tytuł Wolontariusza Roku.

Dziękuję władzom samorządowym powiatu, miasta, dyrekcjom szkół, darczyńcom i sympatykom tego ruchu za wsparcie duchowe i materialne. Z tych kręgów wywodzą się Honorowi Wolontariusze, a tytuł ten jest przyznawany przez zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu.

Z okazji Międzynarodowego Dnia Wolontariusza zarząd przyznał kolejne tytuły Honorowego Wolontariusza. O jego przyjęcie prosimy dyrektora Zespołu Szkół nr 2 Pana Mariana Kuzickiego i Pana Dyrektora Adama Siembaba.

Dziękuję opiekunom koła wolontariuszy Zespołu szkół nr 1, ZS nr 2, ZS nr 3, II Liceum Ogólnokształcącego, Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej oraz Uniwersytetu Trzeciego Wieku za zaangażowanie i organizację działań i akcji zarówno tych codziennych jak i ogólnopolskich zbiórek żywności, kwest, imprez WOŚP, akcji „Szlachetnej Paczki” oraz naszych lokalnych m.in. akcji Ziemia Sanocka dla Szpitala.

Zawsze gotowi nieść pomoc

Międzynarodowy Dzień Wolontariusza, od kilku lat świętowany także w Sanoku, tym razem obchodzone w Zespole Szkół nr 2, gdzie działa prężne koło. Mówiono o potrzebie pomagania innym, były odznaczenia, wyróżnienia i podziękowania.

Uroczystość rozpoczęła się dość dramatycznym stwierdzeniem, że liczba wolontariuszy z każdym rokiem spada, a potrzebujących przybywa. Marian Kuzicki – dyrektor „Mechanika”, stwierdził, że u podstaw pomagania innym leżą różne pobudki, ale podstawową i najważniejszą jest chęć robienia czegoś pożytecznego. Z kolei Czesława Kurasz – prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu, podkreśliła satysfakcję z faktu, że znaczna część młodych ludzi z naszego terenu kontynuuje tę szlachetną misję także po zakończeniu nauki na szczeblu ponadgimnazjalnym. Najlepszym przykładem jest koło działające przy Instytucie Pielęgniarstwa w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej.

Jak zwykle przy takich uroczystościach nie zabrakło

goś od siebie? Przecież ten drugi człowiek staje się dla nas czymś w rodzaju „okna na świat”. Dobro okazane innym nie zużywa się wraz z upływem czasu... Natomiast dyrektor Pospolitek apelowała o przyłączenie się do styczniowej Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy.

Choć na uroczystość do „Mechanika” przybyli też studenci Uniwersytetu Trzeciego Wieku, jej głównymi bohaterami była młodzież, zawsze gotowa nieść pomoc potrzebującym. Członkowie koła wolontariatu przy ZS 2 przedstawili relację ze swojej działalności, a najbardziej aktywni otrzymali legitymacje wolontariuszy. Zaszczycu tego dostąpili: Adriana Czekaj, Karolina Paszczyńska, Ewelina Gołda, Izabela Szczudlik, Ewelina Sujkowska i Grzegorz Tokarz.

Kulminacyjnym punktem imprezy było wręczenie legitymacji młodym wolontariuszom.

Na koniec była efektowna część artystyczna. Najpierw uczestnicy Warsztatów Terapii Zajęciowej z ul. Ogrodowej wystawili przedstawienie pt. „Kraj Kwitnącej Wiśni”, potem uczniowie „Mechanika” zaprezentowali program słowno-muzyczny, a na koniec wystąpili instrumentalni z sanockiej Szkoły Muzycznej. Tytuły „Honorowego Wolontariusza” obok wspomnianego dyrektora Kuzickiego otrzymali także: Urz. zula Krzanowska – naczelnik Nidziału Oświaty w Starostwie Powiatowym, Maria Pospolitek – dyrektor Zespołu Szkół nr 1 oraz Adam Siembab – dyrektor szpitala. Dziękując za wyróżnienie, ten ostatni powiedział bardzo mądre słowa: – Czy wolontariat to tylko dawanie cze-

Szanowni Państwo,

Spotykamy się dzisiaj w szczególności wolontariuszy – w Międzynarodowym Dniu Wolontariuszy ustanowiony przez UNESCO w 1981r. Po raz 12.

Witam w sposób szczególnie serdecznie zarządu oraz opiekunów poszczególnych koł.

Witam wszystkich wolontariuszy, a szczególnie tych, którzy rozpoczęli we wrześniu br. swoją przygodę z

Dzisiejszy dzień stanowi okazję do podziękowania dla wszystkich wolontariuszom, którzy w sposób bezinteresowny pomagają drugiemu człowiekowi, pomagając w różnorodnych sferach życia. Wielu z Was podchodzi do tych obowiązków z pasją. Wielu nawet po zakończeniu nauki kontynuuje swoją działalność wolontariusza. Najlepsi otrzymują tytuł

Dziękuję władzom samorządowym i sympatykom tego ruchu za ich wsparcie. Z tych kręgów wywodzą się Honorowi Wolontariusze przyznawani przez zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu.

Z okazji Międzynarodowego Dnia Wolontariusza Ojciec Święty przyznaje tytuły Honorowego Wolontariusza. O je

Dziękuję opiekunom koła wolontariatu z ZS nr 3, II Liceum Ogólnokształcącego, Powiatowego Centrum Zawodowej oraz Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Dziękuję za wszystkie działania i akcje zarówno tych codziennych jak i specjalnych: żywności, kwest, imprez WOŚP, akcji lokalnych m.in. akcji Ziemia Sanocka d

Powiatowe Centrum
Wolontariatu w Sanoku

AKT NADANIA

Zarząd
Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku
w uznaniu szczególnego zaangażowania
i dokonań w zakresie wspierania
naszej działalności
nadaje
tytuł

Panu
Adamowi Siembabowi

HONOROWEGO WOLONTARIUSZA
POWIATOWEGO CENTRUM
WOLONTARIATU W SANOKU

Powiatowe Centrum Wolontariatu
w Sanoku
38-500 SANOK, ul. Rynek 1
NIP 687-17-45-580 REGON 371029016

Czesława Kurasz
Kurasz
Prezes Powiatowego
Centrum Wolontariatu
w Sanoku

Sanok 4 grudnia 2012 r.

*Powiatowe Centrum
Wolontariatu w Sanoku*

AKT NADANIA

*Zarząd
Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku
w uznaniu szczególnego zaangażowania
i dokonań w zakresie wspierania
naszej działalności
nadaje*

• *tytuł*

*Panu
Marianowi Kuzickiemu*

*HONOROWEGO WOLONTARIUSZA
POWIATOWEGO CENTRUM
WOLONTARIATU W SANOKU*

Powiatowe Centrum Wolontariatu
w Sanoku
38-500 SANOK, ul. Rynek 1
NIP 687-17-45-580 REGON 371029016

Czesława Kurasz
Kurasz
Prezes Powiatowego
Centrum Wolontariatu
w Sanoku

Sanok 4 grudnia 2012 r.

Wielki konkurs, wielki finał

Konkursy dla dzieci, młodzieży i dorosłych to już stała pozycja wśród bogatej oferty kulturalnej Miejskiej Biblioteki Publicznej. W ostatnim konkursie plastycznym „W oczekiwaniu na Boże Narodzenie” wzięło udział prawie 300 osób! Już samo przygotowanie finału takiej imprezy – z nagrodami, atrakcjami – to wielkie przedsięwzięcie logistyczne, nie mówiąc o przejrzeniu i ocenie prac.

Konkursy to specjalność Haliny Martowicz, kierowniczkii Filii nr 1 i 4 MBP. Organizatorce udało się zmobilizować imponującą liczbę instytucji i uczestników, od przedszkolaków, uczniów wszystkich typów szkół, po dzieci uczęszczające do świetlicy, mieszkańców bursy i podopiecznych instytucji specjalnych. Prace napłynęły z Sanoka, okolicznych miejscowości, a nawet spoza powiatu! Uczestnicy przygotowali piękne kartki świąteczne i witraże z motywami bożonarodzeniowymi. – Naprawdę trudno było wybrać zwycięzców. Na szczególnie uznanie zasługują osoby niepełnosprawne ze Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Sanoku i Brzozowie, Środowiskowego Grupy Samopo-

Prace były naprawdę piękne i oryginalne.

mocy w Zagórzcu oraz dzieci ze Świetlicy „Lepsze Jurto” przy ulicy Stróżowskiej – podkreśla Halina Martowicz.

Rozstrzygnięcie konkursu odbyło się w Warsztatach Terapii Zajęciowej przy ulicy Robotniczej.

Przybyli nagrodzeni uczestnicy i opiekunowie ze wszystkich placówek, Leszek Puchała, dyrektor MBP i Czesława Kurasz, prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu. Tajemnicą gospodarzy pozostało, jak zdążyli pomieścić taką liczbę gości! Prezentem dla wszystkich były jasełka w wykonaniu aktorów z WTZ. Wreszcie przyszedł upragniony moment: ogłoszenie wyników i wręczenie nagród. Samych pierwszych miejsc w różnych kategoriach było kilkanaście! Wszyscy zostali też zaproszeni do obejrzenia wystawy pokonkursowej. Wśród eksponowanych prac zwracała uwagę kartka świąteczna z życzeniami i specjalnymi pozdrowieniami od arcybiskupa Mieczysława Mokrzyckiego, metropolity Lwowa. – Otrzymaaliśmy od niego także obrazek Świętej Rodziny z błogosławieństwem papieża Benedykta XVI na Rok Pański 2013 – dodaje pani Halina. No i tajemnica wyjaśniona – z takim poparciem musi się udać każdy konkurs!

(Jz)

W tym całym orkiestrowym zamieszaniu jedną z ważniejszych ról do spełnienia będą mieć wolontariusze. Wyposażeni w imienne identyfikatory i zaplombowane puszkę, od rana ruszą w teren, kwestując na rzecz WOŚP. – W tym roku jest ich 400 – nieco mniej niż przed rokiem – ale liczba ta w zupełności powinna wystarczyć, choć mamy do ogarnięcia teren od samej granicy aż po Besko i Dobrą. To duże wyzwanie, przy którym wspomogą nas tradycyjnie sanoccy Strzelcy – wyjawia Michał Bąk. – Damy radę: Powiem więcej – jeśli nie przebijemy ubiegłorocznych 97 tysięcy, to nie nazywam się Zakrzewski – dopowiada Łukasz.

Orędzie Ojca Świętego na XXI Światowy Dzień Chorego (11 lutego 2013 r.)

"Idź, i ty czyn podobnie!" (Łk 10, 37)

Drodzy Bracia i Siostry!

1. 11 lutego 2013 r., w liturgiczne wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes, odbędą się w sanktuarium maryjnym w Altötting uroczyste obchody XXI Światowego Dnia Chorego. Dzień ten jest dla chorych i pracowników służby zdrowia, dla wiernych chrześcijan i dla wszystkich osób dobrej woli „owocnym czasem modlitwy, współuczestnictwa i ofiary z cierpienia dla dobra Kościoła oraz skierowanym do wszystkich wezwaniem, aby rozpoznali w chorym bracie święte Oblicze Chrystusa, który przez cierpienie, śmierć i zmartwychwstanie dokonał dzieła zbawienia ludzkości" (Jan Paweł II, *List ustanawiający Światowy Dzień Chorego*, 13 maja 1992 r., 3). W tych okolicznościach jest szczególnie bliski mojemu sercu każdy i każda z was, drodzy chorzy, którzy w placówkach opiekuńczych i leczniczych czy też w domach doświadczacie trudnych chwil z powodu choroby i cierpienia. Wszystkim pragnę przekazać pełne otuchy słowa ojców Soboru Watykańskiego II: „Nie jesteście opuszczeni czy niepotrzebni: jesteście powołani przez Chrystusa, wy jesteście Jego przejrzytym obrazem" (*Orędzie do ubogich, chorych i cierpiących*).

2. Aby wam towarzyszyć w duchowej pielgrzymce, która z Lourdes – miejsca i symbolu nadziei i łaski – prowadzi nas do sanktuarium w Altötting, chciałbym wam zaproponować refleksję nad emblematyczną postacią Miłosiernego Samarytanina (por. Łk 10, 25-37). Opowiedziana przez św. Łukasza przypowieść ewangeliczna wpisuje się w szereg obrazów i historii zaczerpniętych z codziennego życia, za pomocą których Jezus pragnie pouczyć o głębokiej miłości Boga do każdej istoty ludzkiej, w szczególności gdy jest ona chora i cierpiąca. A jednocześnie, poprzez słowa kończące przypowieść o Miłosiernym Samarytaninie: „Idź, i ty czyn podobnie" (Łk 10, 37), Pan ukazuje, jaka winna być postawa każdego Jego ucznia w stosunku do innych, zwłaszcza do potrzebujących opieki. Chodzi mianowicie o to, by czerpać z nieskończonej miłości Boga – utrzymując z Nim silną relację w modlitwie – siłę do tego, by na co dzień troszczyć się konkretnie, na wzór Miłosiernego Samarytanina, o osoby zranione na ciele i na duchu, proszące o pomoc, także gdy są to osoby nieznanne i pozbawione zasobów. Odnosi się to nie tylko do pracowników duszpasterstwa i służby zdrowia, ale wszystkich, również samego chorego, który może przeżywać swoją kondycję w perspektywie wiary: „Nie unikanie cierpienia ani ucieczka od bólu uzdrawia człowieka, ale zdolność jego akceptacji, dojrzewania w nim prowadzi do odnajdywania sensu przez zjednoczenie z Chrystusem, który cierpiał z nieskończoną miłością (enc. *Spe salvi*, 37).

3. Różni ojcowie Kościoła upatrywali w postaci Miłosiernego Samarytanina samego Jezusa, a w człowieku, który wpadł w ręce złoczyńców, Adama, ludzkość zagubioną i zranioną przez swój grzech (por. Orygenes, *Homilia o Ewangelii św. Łukasza XXXIV*, 1-9; Ambroży, *Komentarz do Ewangelii św. Łukasza*, 71-84; Augustyn, *Mowa* 171). Jezus jest Synem Bożym, Tym, który uobecnia miłość Ojca – miłość wierną, wieczną, nie znającą barier ani granic. Ale Jezus jest także Tym, który „ogółaca się" ze swojej „boskiej szaty", który zniża się ze swojej boskiej „kondycji", by przyjąć postać ludzką (por. *Flp* 2, 6-8) i przybliżyć się do cierpiącego człowieka, aż po zstąpienie do piekieł, jak wyznajemy w *Credo*, i by przynieść nadzieję i światło. On nie traktuje jako zazdrośnie strzeżonego skarbu swojej równości z Bogiem (por. *Flp* 2, 6), ale pochyla się, pełen miłosierdzia, nad otchłanią ludzkiego cierpienia, aby wylać na nie oliwę pocieszenia i wino nadziei.

4. *Rok Wiary*, który przeżywamy, stanowi sprzyjającą okazję, aby wzmóc diakonię miłości w naszych wspólnotach kościelnych, tak by każdy stał się miłosiernym samarytaninem dla drugiego, dla człowieka, który jest obok nas. W związku z tym chciałbym wspomnieć kilka postaci, spośród niezliczonych w historii Kościoła, które pomagały osobom chorym doceniać wartość cierpienia na płaszczyźnie ludzkiej i duchowej, aby były przykładem i przynaglały innych. Św. Teresa od Dzieciątka Jezus i Świętego Oblicza „dzięki głębokiej znajomości *scientia amoris*” (Jan Paweł II, List apost. *Novo millennio ineunte*, 42), potrafiła przeżywać „w głębokim zjednoczeniu z męką Jezusa (...) chorobę, która po wielkich cierpieniach doprowadziła ją do śmierci” (Audiencja Generalna, 6 kwietnia 2011 r.). Sługa Boży Luigi Novarese, o którym wielu zachowuje jeszcze dziś żywą pamięć, w swojej posłudze dostrzegał w sposób szczególny doniosłe znaczenie modlitwy za chorych i cierpiących – a także z nimi – z którymi często udawał się do sanktuariów maryjnych, zwłaszcza do grotty w Lourdes. Raoul Follereau, przynaglany miłością do bliźniego, poświęcił swoje życie opiece nad osobami dotkniętymi chorobą Hansena w najodleglejszych zakątkach kuli ziemskiej, inicjując m.in. Światowy Dzień Walki z Trądem. Bł. Teresa z Kalkuty rozpoczynała zawsze swój dzień od spotkania z Jezusem w Eucharystii, a później wychodziła z różańcem w rękę na ulice, by spotkać Pana obecnego w cierpiących – w szczególności w tych „nie chcianych, nie kochanych, nie leczonych” – i Mu służyć. Również św. Anna Schäffer z Mindelstetten potrafiła w sposób przykładowy łączyć swoje cierpienia z cierpieniami Chrystusa: „łże boleści stało się dla niej klasztorną cełą, a cierpienie posługą misjonarską (...). Umacniana przez codzienną Komunię św., stała się niestrudzoną orędowniczką w modlitwie i odbłaskiem miłości Boga dla wielu osób, szukających u niej rady” (homilia podczas Mszy św. kanonizacyjnej, 21 października 2012 r.). W Ewangelii wyróżnia się postać Najświętszej Maryi Panny, która idzie za cierpiącym Synem aż po najwyższą ofiarę na Golgocie. Nie traci Ona nigdy nadziei na zwycięstwo Boga nad złem, nad cierpieniem, nad śmiercią, i potrafi przyjąć w tym samym uścisku wiary i miłości Syna Bożego narodzonego w betlejemskiej grocie i zmarłego na krzyżu. Jej niezachwiana ufność w Bożą moc zostaje opromieniona przez zmartwychwstanie Chrystusa, które daje cierpiącym nadzieję i nową pewność bliskości i pocieszenia Pana.

5. Na koniec pragnę skierować wyrazy szczerzej wdzięczności i słowa zachęty do katolickich placówek ochrony zdrowia i do samego społeczeństwa, do diecezji, do wspólnot chrześcijańskich, do rodzin zakonnych zaangażowanych w duszpasterstwo służby zdrowia, do stowarzyszeń pracowników służby zdrowia i wolontariatu. Oby we wszystkich wzrastała świadomość, że „przyjmując z miłością i wielkodusznie każde ludzkie życie, zwłaszcza wtedy, gdy jest ono wątłe lub chore, Kościół realizuje zasadniczy wymiar swego posłannictwa” (Jan Paweł II, posynodalna adhort. apost. *Christifideles laici*, 38).

Zawierzam ten XXI Światowy Dzień Chorego wstawiennictwu Najświętszej Maryi Panny Łaskawej, czczonej w Altötting, prosząc, aby zawsze towarzyszyła cierpiącej ludzkości w poszukiwaniu ulgi i niezłomnej nadziei, aby pomagała wszystkim osobom angażującym się w apostołat miłosierdzia stawać się miłosiernymi samarytanami dla swych braci i sióstr doświadczonych przez chorobę i cierpienie, i z serca udzielam Apostolskiego Błogosławieństwa.

Watykan, 2 stycznia 2013 r.

BENEDICTUS PP XVI

Zaproszenie

Sanok 2013 r.

PROGRAM:

- 14.00 - Msza św. w Kaplicy szpitala
- 15.00 - Powitanie gości, pacjentów,
wystąpienie Dyrektora Szpitala
i Prezesa Sanockiego Centrum Wolontariatu
- 15.15 - prezentacja multimedialna "Dzień chorego, historia założenia"
- Występ artystyczny
- Wizyta wolontariuszy w oddziałach szpitalnych i spotkanie z pacjentami

Wolontariusze Koła Wolontariatu
Instytutu Medycznego PWSZ
oraz Uniwersytetu III Wieku w Sanoku

serdecznie zapraszają

SZ.P.

do wzięcia udziału w XXI Światowym Dniu Chorego,
który odbędzie się o godz. 14.00, 11 lutego 2013 r.
w sali edukacyjnej SP ZOZ w Sanoku

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA
im. Jana Grodka w Sanoku

Sanok, 11 lutego 2013 r.

Szanowni Państwo,

bardzo dziękuję za zaproszenie na obchody XXI Światowego Dnia Chorego w Szpitalu Specjalistycznym SPZOZ w Sanoku.

Jest mi niezmiernie przykro, że nie będę mogła osobiście wziąć udziału w tak ważnej dla Państwa i dla mnie uroczystości.

Z okazji dzisiejszego święta życzę Pacjentom jak najszybszego powrotu do zdrowia, poczucia bezpieczeństwa, wzajemnego szacunku i życzliwości, a także realizacji dalszych planów życiowych.

Dyrekcji Szpitala, Pracownikom, Wolontariuszom, wszystkim Ludziom, którzy służą swoją wiedzą, umiejętnościami, doświadczeniem Chorym, cierpiącym, dziękuję i życzę wyrozumiałości, wiary w sens tego co robią oraz realizacji planów zawodowych i osobistych.

Z wyrazami szacunku

REKTOR
dr Elżbieta Cipora
doc. PWSZ

Posel do Parlamentu Europejskiego
Elżbieta Łukacijewska

Sanok, dnia 11 lutego 2013 r.

Drodzy Wolontariusze,

Serdecznie dziękuję za zaproszenie na uroczyste obchody **XXI Światowego Dnia Chorego**, jednak z powodu wcześniej umówionych spotkań służbowych nie mogę osobiście uczestniczyć w tym jakże ważnym wydarzeniu.

Światowy Dzień Chorego uwrażliwia nas na cierpienie, jak również skłania do chwili refleksji i zadumy nad potrzebami innych ludzi. Dzisiejsze spotkanie to również okazja do pochylenia się nad tymi, którzy w swoim życiu doświadczają bólu i cierpienia.

Pragnę w tym miejscu złożyć serdeczne podziękowania Wolontariuszom oraz Pracownikom Służby Zdrowia, którzy poprzez swoje zaangażowanie i ciężką pracę niosą potrzebującym dobre słowo, szczerą rozmowę, a przede wszystkim wspierają w tych ciężkich chwilach. Wasz trud, Moi Drodzy, zasługuje na powszechny szacunek, uznanie oraz wdzięczność.

Drodzy Pacjenci, kierując do Was szczególne słowa otuchy, składam życzenia szybkiego powrotu do zdrowia, pozytywnego nastawienia oraz wsparcia ze strony życzliwych i bliskich osób.

Łączę wyrazy szacunku i uznania,

Elżbieta Łukacijewska
Elżbieta Łukacijewska
Posel do Parlamentu Europejskiego

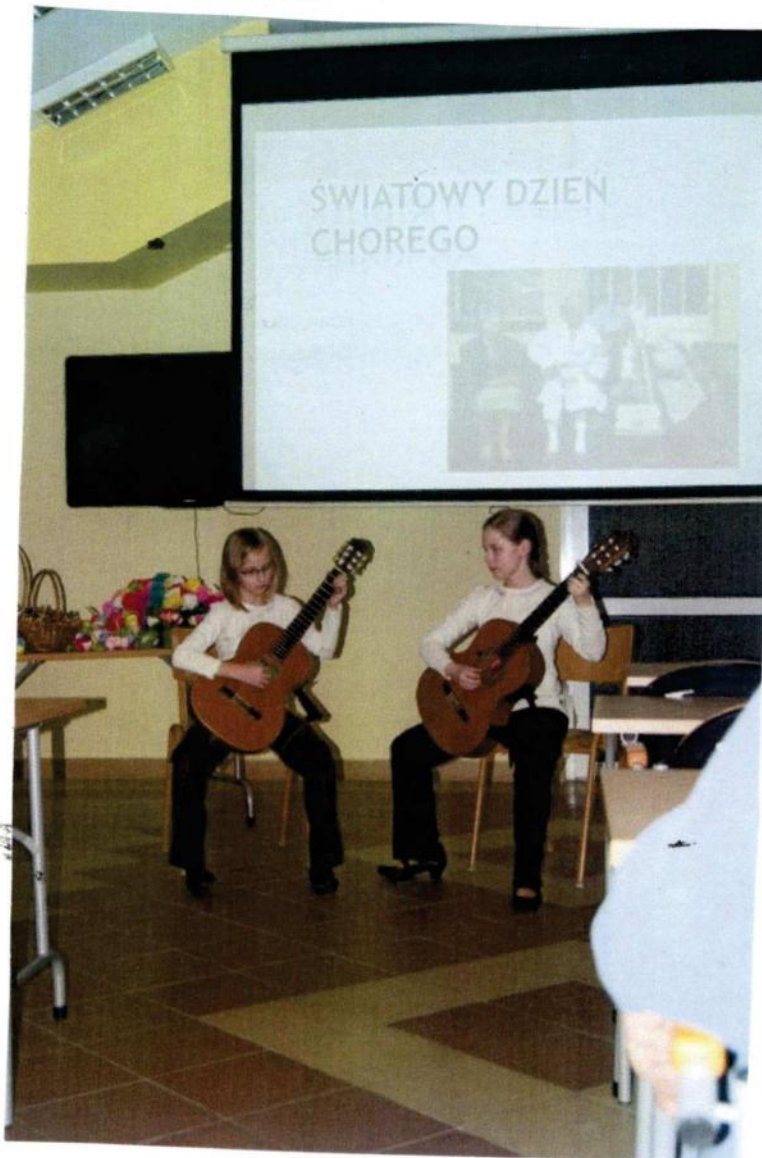
W Dniu Choroego drobne upominki
od wolontariuszy

na zdjęciu: Prezes Czesława Kurasz
Krzysztof Taczeski - duszpasterz
choroży, Steżka Sebastian Śliżki,
Dyrektor szpitala - Adam Siembal

na zoljeiu: Anichacolei Alinowsy John Traciego
 kricku

spolecnie
 uwiatnili
 niezumie.
 Pan'storawey
 Szkoły Stryg-
 nej w Gauden

Drodzy chorzy, wolontariusze i szanowni goście!

Dziś 11 lutego obchodzony jest w całym

Drodzy chorzy, wolontariusze i szanowni goście!

Dziś 11 lutego obchodzony jest w całym Kościele jako XXI Światowy Dzień Chorego. Ten dzień jest szczególną okazją by spotkać się z Wami i skierować kilka słów serdeczności i solidarności.

Ojciec Święty Jan Paweł II pragnął, aby ten dzień był okazją do refleksji nad tajemnicą cierpienia, a przede wszystkim aby uwrażliwiał społeczeństwo na chorych i cierpiących.

Nasze spotkanie zorganizowane przez wolontariuszy z Instytutu Medycznego PWSZ pod kierunkiem Pani mgr Teresy Maliwieckiej, przygotowane kwiaty od studentek Uniwersytetu Trzeciego Wieku oraz występ artystyczny przygotowany przez studentów Państwowej Wyższej Szkoły zawodowej niech będą dowodem i wyrazem serdeczności, sympatii o gotowości do niesienia pomocy dla każdego chorego, który jej potrzebuje.

Uśmiechu i siły, zdrowia oraz wytrwałości z okazji światowego dnia chorego każdemu dziś życzę.

Wolontariusze chorym

O przypadającym na dzień 11 lutego Światowym Dniu Chorego pamiętali wolontariusze z kół wolontariatu działających w Instytucie Medycznym Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej oraz przy Uniwersytecie III Wieku w Sanoku. W tym dniu w szpitalu zaprosili pacjentów na spotkanie, innych odwiedzili w oddziałach szpitalnych, wręczając im własnoręcznie zrobione z kolorowej bibuły kwiaty i częstując słodyczami. Załącznikiem były uśmiechy i życzenia szybkiego powrotu do zdrowia.

Kwiatki i cukierki od ślicznej wolontariuszki? Mógłby Światowy Dzień Chorego trwać przez 365 dni w roku! Powszechna opinia była taka, że chorzy nagle poczuli się zdrowsi!

Obchody Dnia Chorego rozpoczęły się od Mszy świętej odprawionej w kaplicy szpitalnej przez duszpasterza chorych ks. Krzysztofa Pacześniaka, po czym wszyscy uczestnicy nabożeństwa zostali zaproszeni na spotkanie. Jego organizatorami byli członkowie kół Powiatowego Centrum Wolontariatu z PWSZ oraz Uniwersytetu III Wieku. Na ich zaproszenie przybyli na nie: Czesława Kurasz – prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu, Sebastian Niżnik – starosta sanocki, Adam Siembab – dyrektor szpitala, ks. Krzysztof Pacześniak – kapelan szpitalny.

– Ustanowiony w maju 1992 roku przez papieża Jana Pawła II Światowy Dzień Chorych jest dobrym momentem do refleksji

nad tajemnicą cierpienia. To także okazja do podziękowania pracownikom służby zdrowia za opiekę nad chorymi i zwrócenia uwagi na potrzeby szpitala, gdzie najczęściej trafiają chorzy i cierpiący mieszkańcy miasta i powiatu – powiedziała prezes PCW Czesława Kurasz.

Wiele serdeczności i optymizmu zawierały słowa wystąpienia dyrektora szpitala Adama Siembaba. – Trzeba mieć świadomość, że choroba stała się częścią życia każdego człowieka. To nie jest żadna kara za grzechy, taki jest człowieczy los. Będąc w chorobie, miejcie świadomość, że nie jesteście w niej sami. Są przy was lekarze, pielęgniarki, laborantki, ratownicy medyczni, na nich wszystkich możecie liczyć,

dla nich opieka nad chorymi jest nie tylko pracą zawodową, jest także ich troską i pasją – powiedział, zwracając się do chorych.

Były też prezenty. Chorzy uczestniczący w Mszy świętej otrzymali od księdza kapelana różańce, a dyrektor szpitala od starosty oraz od koła wolontariatu działającego przy Uniwersytecie III Wieku obrazy autorstwa Elżbiety Kwiatanowskiej-Nawrockiej i Mieczysława Przystasza. – Będą ozdobą powstającej właśnie Pracowni Radiologii Naczyniowej, niosąc promyk nadziei i radości jej pacjentom – oświadczył A. Siembab. Muzycznym prezentem dedykowanym pacjentom z okazji Światowego Dnia Chorego był koncert gitarzystek Państwowej Szkoły Muzycznej w Sa-

noku, laureatek licznych konkursów ogólnopolskich i międzynarodowych. Podziękowaniem były gorące oklaski i ciepłe słowa kierowane pod adresem młodych artystek.

Oczywiście, nie wszyscy chorzy mogli, czy chcieli, uczestniczyć w spotkaniu. Tych wolontariuszki odwiedziły w salach na poszczególnych oddziałach szpitalnych. Częstowały ich słodyczami, wręczały kolorowe kwiaty z bibuły, przesyłały słowa otuchy, uśmiechy, życząc szybkiego powrotu do zdrowia. I to było bardzo miłe, podobnie jak reakcje chorych.

Akacji wolontariuszy zorganizowanej z okazji Światowego Dnia Chorego można tylko przyklasnąć, gdyż płynie z ich wspaniałych, otwartych serc i ma nieść promyk radości dla tych, którzy cierpią z powodu choroby. Można podziwiać ich zaangażowanie, gdy przygotowując się do niej, wiele godzin poświęcają, aby własnoręcznie wykonać kilkaset bibułkowych kwiatów. Wydaje się jednak, że ich wysiłek nie spotyka się z właściwym i oczekiwanym odbiorem. W spotkaniu, w którym padło wiele pięknych, pełnych serdeczności i miłości słów, w którym zabrzmiały dźwięki muzyki, uczestniczyło dosłownie kilkoro chorych. Można to zrozumieć, wszak nie wszyscy chorzy chcą uczestniczyć w spotkaniu i koncercie w stroju piżamowo-szlafrokowym, nie wszyscy czują się na tyle dobrze, aby się uśmiechać. Dlatego należałoby zastanowić się, czy Światowy Dzień Chorego obchodzić w tej formie. Może wystarczyłoby zaprosić chorych na Mszę świętą, może wysłać wolontariuszki z kwiatami i uśmiechami do sal chorych. Niech radość z tego czerpią obie strony. Bo tym razem, podczas spotkania, wolontariuszek było nam zwyczajnie żal.

Relacje ze spotkania wolontariuszy w PCW z chorymi w szpitalu uleszono się do tematu "Tygodnika Sanockiego"

Chwila radości i zastrzyk energii

Dla ludzi starszych, chorych, samotnych i zamkniętych w czterech ścianach, odwiedziny młodych sympatycznych ludzi to chwila radości i zastrzyk pozytywnej energii. Widać to było podczas odwiedzin studentów Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w „hospicjum” w Olchowcach z okazji tłustego czwartku – Świątowego Dnia Chorego.

Odwiedziny gości, zwłaszcza tak sympatycznych, zawsze sprawiają radość.

Pacjentów Zakładu Pielęgnacyjno-Opiekuńczego, prowadzonego przez Towarzystwo Pomocy im. św. Brata Alberta, odwiedzili członkowie koła pracy socjalnej „Przyjazna dłoń”, skupiającego studentów kierunków: praca socjalna, pedagogika i ratownictwo medyczne. – Przyszliśmy tu po to, aby młodzi ludzie przekonali się, ile troski i opieki potrzebują osoby starsze i chore, aby przynieśli im trochę radości i nadziei. Studenci mają też okazję skonfrontować wiedzę teoretyczną i praktyczną, przekonać się, że

nawet najlepiej przygotowany konspekt może się okazać bezużyteczny w zderzeniu z rzeczywistością choroby i cierpienia – mówi Anna Kornasiewicz, opiekunka koła i organizatorka spotkania w hospicjum.

Studenci ofiarowali w tym dniu starszym ludziom przede wszystkim swój czas – karmili, rozmawiali, wysłuchiwali życiowych historii, czytali im na głos albo po prostu trzymali za rękę. Tych, którzy mogą opuścić łóżko, zaprosili na część artystyczną i pączki do świetlicy. Niektórym

zaszklify się oczy, kiedy dwóch studentów grających na akordeonie i obdarzona świetnym głosem solistka przypomnieli popularne kiedyś utwory, które seniorzy pamiętali z czasów swojej młodości. Każdy otrzymał „drzewko szczęścia” wykonane przez dzieci z Zespołu Szkół w Dobrej. Ciepłe życzenia z okazji Dnia Chorego złożyli: Krzysztof Jakubowski, kierownik placówki i dr Elżbieta Cipora, rektor PWSZ. – Jeśli będzie nam dane dożyć podeszłych lat, też może kiedyś będziemy potrzebowali serca i opieki – zauważyła pani rektor.

Obecność w hospicjum wzbudziła wśród młodych ludzi refleksję. – Dostaliśmy piękną lekcję życia. Wychodzimy stąd z różnymi przemyśleniami i świadomością, że kiedyś też nas to czeka – podsumowała Agata Kopczak, studentka pracy socjalnej i prezeska koła.

W placówce przebywa obecnie 29 pacjentów wymagających długoterminowej opieki. – Kontynuujemy rozpoczęte w szpitalu leczenie, rehabilitujemy ich i usprawniamy – wyjaśnia kierownik Jakubowski. Obecność wolontariuszy, zarówno młodzieży jak i dorosłych (z PWS, Powiatowego Centrum Wolontariatu, Uniwersytetu III Wieku i „Rodziny Edmunda”) jest bezcenna. – Kontakt z drugim człowiekiem to też terapia – podkreśla nasz rozmówca.

(iz)

Wolontariusze Powiatowego Centrum
Wolontariatu i Uniwersytetu Trzeciego Wieku
uczestniczyli w spotkaniu z pacjentami
Zakładu Pielęgnacyjno-Opiekuńczego
prowadzonego przez Towarzystwo Pomocy
im. św. Brata Alberta.
Spotkanie odbyło się z okazji obchodów
Świątowego Dnia Chorego.
Relacje ze spotkania ukazały się
w „Tygodniku Sanockim”.

"śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą..."

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU W SANOKU

Organizacja Pożytku Publicznego KRS 0000025815

Już od 12 lat pomagamy osobom niepełnosprawnym, samotnym, bezdomnym i dotkniętym przez los, aby usprawnić nasze działania niezbędne jest dodatkowe wsparcie finansowe. Nawet najmniejszy datek od każdego z nas zwiększy możliwość skuteczniejszej pomocy naszym podopiecznym.

Możesz w tym pomóc!
Przeznacz 1% podatku w formie darowizny, która zostanie przeznaczona na cele szlachetne, określone w statucie PCW, przede wszystkim na szkolenie młodych wolontariuszy.
Dokonując rozliczenia podatkowego PIT za rok 2012 w Urzędzie Skarbowym wskaż jako biorcę:

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU W SANOKU
Wraz z numerem KRS WOLONTARIATU 0000025815

Na rzecz Powiatowego Centrum Wolontariatu prosimy również o wpłatę na konto:

BANK PKO S.A. I o/SANOK

*Powiatowe Centrum Wolontariatu
zabiega o przebiegnięcie 1% podatku
na cel szlachetności darowizny.
W związku z tym zostały opracowane
dedukcyjne ulgi.*

Prezes ICH w Cerkwi Starobn mieszczycy i pod-
sumowaniem konkursu plastycznego pt. "Wscielite-
nie na Boze Starodzieje". Konkurs zorganizowa-
ne Miejskie Biblioteka Publiczna. Imprezę odbyła
się w dniu 16 stycznia 2013r.

Cieszyli się jak dzieci

Jak sprawić komuś przyjemność i radość, możemy uczyć się od studentów Uniwersytetu III Wieku i wolontariuszy Powiatowego Centrum Wolontariatu.

Studenci i wolontariusze zostali zaproszeni do Warsztatów Terapii Zajęciowej przy ulicy Robotniczej na jasełka. – Idąc do kogoś w gości, wypada ofiarować jakiś drobny prezent, stąd nasz pomysł, aby przygotować paczuszki dla naszych miłych gospodarzy. Wiedząc, że w zajęciach WTZ uczestniczą już dorośli, panie i panowie, postanowiliśmy przygotować prezenty z podziałem na płeć. A ponieważ nie mogliśmy uhonorować wszystkich tak samo, bo paczki przygotowywały różne osoby, wymyśliśmy losowanie, aby nikt nie czuł się pokrzywdzony – zdradza tajniki przedsięwzięcia Czesława Kurasz, prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu.

„Strategia” sprawdziła się w stu procentach: każdy dostał coś, co sprawiło mu wyjątkową radość: biżuterię, apaszkę, aniołka, zegarek, kurtkę, puzzle. Wszystko zostało tak perfekcyjnie przygotowane, że np. najwyższy mężczyzna na sali wylosował porządną zimową kurtkę akurat w rozmiarze XXL... Trzeba było widzieć radość obdarowanych: – Fioletowe korale, a ja mam fioletową bluzkę. Będą mi pasowały. I fioletowa apaszka i beret! A tu aniołek. Dam go babci – cieszyła się Dorota.

Prezenty przygotowali studenci Uniwersytetu III Wieku, a w organizacji akcji pomogli wolontariusze z PWSZ (Instytut Pielęgniarstwa), ZS nr 1, 2 i 3 oraz II LO.

(2)

Emocjonujący moment losowania paczek.

25.01

O przebiegu imprezy jasełkowej napisał Tygodnik Sauscei w dniu 25 stycznia 2013 r.

Na zdjęciu na pierwszym planie siostry PCW Helene Szek

Przez Czesława Kurasz oraz studentów Uniwersytetu Trzeciego wieku uczestniczyli w jasełkach wśród uczestników Warsztatów Terapii zajęciowej.

Prezenty przygotowali studenci Uniwersytetu Trzeciego wieku a w organizacji akcji pomogli wolontariusze z PWSZ (Instytut Pielęgniarstwa) ZS nr 1, 2 i 3 oraz II LO

Prezes Czesława Skurka uczestniczył
w podsumowaniu konkursu „Specjalnym po
zajmku Galicyjskim. Konkurs zorganizował
Mięjska Biblioteka Publiczna, filia w Kłodzku
ce.

PODZIĘKOWANIE

dla *Wiesławy Kuraszk*

za udział w konkursie wakacyjnym

SPACERKIEM PO RYNKU GALICYJSKIM

Dyrektor MBP w Sanoku

Patronat:
Dyrektor Muzeum Budownictwa
Ludowego w Sanoku

Organizatorzy:
Miejska Biblioteka Publiczna w Sanoku
filia nr 1 Dąbrówka, filia nr 4 Olszowice

Sanok, 11.10.2012

na zdjęciach i nieszczęśliwej imprezy
mikrotytułowej

Elżbieta Łukacijewska

Posel do Parlamentu Europejskiego zaprasza na

IV EDYCJĘ KONFERENCJI

KOBIETA AKTYWNA

z udziałem **DANUTY WAŁĘSY**

Prowadzący
CEZARY PAZURA

Recital Marioli Niziołek

Pod Honorowym Patronatem
ANNY KOMOROWSKIEJ
PIERWSZEJ DAMY RP

1 MARCA 2013 R
GODZ. 18:00

Filharmonia Podkarpacka
im. Artura Malawskiego
ul. Chopina 3
Rzeszów

WSTĘP WOLNY po uprzedniej rezerwacji
pod numerem (17) 852 32 04 lub odbiorze
osobistym zaproszeń w Biurze Poselskim,
ul. Bernardyńska 2/3a, Rzeszów

WSPÓŁORGANIZA

Podkarpacka Fundacja
DANODAMA MOŻLIWA

 ZAPROSZENIE

ELŻBIETA ŁUKACJEWSKA
POSEŁ DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
MA ZASZCZYT ZAPROSIĆ

Sz. P. *Czesławę Kuralsz*

**NA IV EDYCJĘ KONFERENCJI KOBIETA AKTYWNA
Z UDZIAŁEM DANUTY WAŁĘSY**

01 MARCA, GODZ. 18:00
MIEJSCE: Filharmonia Podkarpacka im. Artura Malawskiego
ul. Chopina 30, 35-959 Rzeszów

**IV EDYCJA KONFERENCJI KOBIETA AKTYWNA
POD HONOROWYM PATRONATEM
PIERWSZEJ DAMY RP ANNY KOMOROWSKIEJ**

Gość Honorowy spotkania **Pani Danuta Wałęsa**

SIŁACZKI

"Zmieniając siebie, zmieniam świat..."

- **Agnieszka Kozłowska - Rajewicz**
Pełnomocnik Rządu do Spraw Równego Traktowania
- **Halina Lubera**
Stowarzyszenie "Rzeszowski Klub Amazonka"
- **Jolanta Janson**
Współpracownik Fundacji Podkarpackie Hospicjum dla Dzieci w Rzeszowie.

PIONIERKI

"4 kilo zdrowego egoizmu poproszę!"

- **Iwona Guzowska**
Poset na Sejm RP, mistrzyni świata w boksie zawodowym i kickbox
- **Ewa Chodakowska**
Trenerka personalna, autorka rewolucyjnych programów treningowych
- **Monika Szela**
Dyrektor Teatru „Maska” w Rzeszowie
- **Zuzanna Górka**
Właścicielka "Pracowni Twórczej Zuzi Górskiej"

KONFERENCJĘ POPROWADZI CEZARY PAZURA

Na zakończenie konferencji zapraszamy na recital Marioli Niziołek
Prosimy o potwierdzenie przybycia pod numerem telefonu (17) 851

PONSOR GŁÓWNY

SPONSORZY

PATRONI MEDIALNI

WSPÓŁ

Podkarpacka
PANORAMA

Gościem
 na 1 konferencji
 miała być
 Danuta
 Waleśowa
 - znowu była
 go prezydent
 Polenta

i kickbox
 w treningu

oli Niziołek
 fonu (17) 8

WSR

Podkar
 PANONIA

Impresję podczas konferencji "Kobieta
aktywna" prowadził ananij duńak Cossey
Pasura (na zdjęciu)

Merestniczki konferencji "Kobieta
aktywna" (Na pierwszym planie
Prezes P C to czestawa Sława)

5.08

Pani prezydentowa i tłum pań

RZESZÓW Ponad 700 osób zjawilo się w Filharmonii Podkarpackiej na czwartym już spotkaniu kobiet aktywnych

KRYSZYNA BARANOWSKA

Elżbieta Łukacijewska, posłanka do Parlamentu Europejskiego (z prawej), która zorganizowała konferencję, zaprosiła na nią tym razem Danutę Wałęsę.

Gościami piątkowej konferencji „Kobieta Aktywna” była w tym roku Danuta Wałęsa, żona byłego prezydenta Lecha Wałęsy. Opowiadała o swoim życiu, problemach związanych z wychowaniem dzieci i ciągłą nieobecnością męża.

– Napisałam książkę o sobie z potrzeby serca, nie dla sławy. Nie żałuję niczego, co przeżyłam. Nie oglądam się za siebie, bo niczego w przeszłości zmienić nie mogę. Ale mogę zmienić to, co będzie jutro, bo na to mam wpływ – podkreślała.

Panel pierwszy

„Siłaczki – zmieniając siebie, zmieniam świat”, taki tytuł nosił pierwszy panel dyskusyjny, w którym wzięły udział Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, pełnomocnik rządu do spraw równego traktowania, Halina Lubera ze stowarzyszenia „Rzeszowski Klub Amazonka”

i Jolanta Janson, właścicielka „Odysei Dziecięcej”.

Rozmawiały o miejscu kobiet w polityce, równouprawnieniu. Minister Rajewicz nie omieszkała zwrócić się do mężczyzn na sali, w tym do dwóch posłów Platformy Obywatelskiej. Apelowwała, by pilnie słuchali dyskusji kobiet. – Bo inaczej w najbliższych wyborach nie będziemy na was głosować. Zajmujemy się polityką z irytacji. Widzimy nierozwiązane problemy, więc idziemy do polityki, żeby je w końcu rozwiązać – argumentowała.

Panel drugi

„Pionierki - 4 kilo zdrowego egoizmu poproszę!” - to tytuł drugiego panelu dyskusyjnego, na które przybyły m.in.: Iwona Guzowska, posłanka PO na Sejm, mistrzyni świata w boksie zawodowym i kick boxingu, oraz Zuzanna Górka, właścicielka pracowni twórczej z Rzeszowa.

Rozmowa toczyła się wokół kariery zawodowej i sukcesów w prowadzeniu własnej firmy, wysiłku, by osiągnąć pozycję zawodową. – Miałam małe dziecko, do tego treningi, a prałam w rękach, bo mnie wtedy nie było stać na pralkę – wspominała Guzowska.

Zuzanna Górka, która robi torebki, zakończyła rozmowę nietuzinkową puentą. – Każda praca wykonywana dobrze może przynieść sukces i pieniądze – przekonywała. – Podam jako przykład niejakiemu Josepha Pujola, artystę francuskiego, który osiągnął sukces, bo występował w Moulin Rouge. Co robił? Odtwarzał melodie za pomocą, przepraszam bardzo, ... pierdnieć.

Imprezę, która odbyła się w Rzeszowie prowadził aktor Cezary Pazura.

m.fron@nowiny24.pl
17 867-22-31

*Relacje z konferencji ukazały się
w piśmie regionalnej „Stewiny” w dniu 5 marca
2013 r.*

W konferencji "Kobiety aktywne" zorganizowanej przez Ekspertów Elżbietę Lubacijkę-ską udział wzięły przedstawicielki Powiatowego Centrum Wolontariatu: Czesława Jurasz, Irene Sawa, Adriana Szek, Eucyna Malik, Bożena Belied, Ewa Smoleń.

W okresie od jako Starytko Nowym Centrum
Adriana Szek. do pracowni w Powiatowym Centrum Wolontariatu

Trzeci Tom Kroniki Powiatowego Centrum Wolontariatu prowadzone przez Danutę Osóbko.

28 marca 2013 r.

PODZIĘKOWANIE

DLA *Pani*
Czesławy Kurasz

ZA UDZIAŁ
W KONKURSIE
LITERACKO-PLASTYCZNYM

FIOŁKI OJCA PIO

ORGANIZATORZY:
ODDZIAŁ DLA DZIECI MIEJSKIEJ BIBLIOTEKI
PUBLICZNEJ W SANOKU, FILIA NR 1 DĄBRÓWKA
FILIA NR 4 OLCHOWCE